

Endless Love over 20 years for 2001-2021

HEART ON AGAIN

SUNNY KOREA

Phát hành 'Heart On' vào
tháng 7 năm 2009

HEART ON AGAIN

Đã có 393 trẻ em trên toàn thế giới, riêng Việt Nam có 238 em nhỏ đã được phẫu thuật và giành lại được sự sống mới thông qua dự án phẫu thuật cho các em nhỏ bị bệnh tim bẩm sinh được khởi đầu từ năm 2001 của Sunny Korea.

Câu chuyện cứu sống những sinh mệnh này đã được xuất bản thành sách với tên gọi Heart On Again, mang ý nghĩa ‘thắp ngọn lửa trong trái tim các em nhỏ’, nhằm kỷ niệm 20 năm thực hiện dự án.

Quyển sách này là món quà dành tặng cho các em nhỏ mắc bệnh tim cũng như bố mẹ của các em, những người đã luôn tin tưởng và đồng hành cùng chúng tôi. Hôm nay, câu chuyện cứu sống những sinh mệnh, cứu rỗi những linh hồn của Sunny Korea vẫn được tiếp tục.

Nhịp đập trái tim,
Câu chuyện
Cứu sống
Những sinh mệnh

·
·
·
·
·
·
·
·

Heart On Again

Since 2001

“
Cứu sống một sinh mệnh là
việc lay động con tim
”

NỘI DUNG

Chương 1

Khởi đầu Heart On Again

- 006 Lời nói đầu
- 008 Thư chúc mừng

Chương 2

Giới thiệu về Sunny Korea

- 014 Giới thiệu về Sunny Korea
 - Mục đích của Sunny Korea
 - Khẩu hiệu của Sunny Korea
- 016 Bước chân cứu lấy những sinh mệnh
- 021 Quá trình phẫu thuật tim miễn phí

Chương 3

Heart On Again 238 em nhỏ không thể quên

- 030 Đi tìm và gặp lại
- 034 2001~2005 | Đợt 1~8(37 em)
- 084 2006~2010 | Đợt 9~35(104 em)
- 188 2011~2015 | Đợt 39~72(55 em)
- 236 2016~2020 | Đợt 76~97(42 em)
- 266 Tình trạng hỗ trợ phẫu thuật tim ở Việt Nam

Chương 4

Câu chuyện cứu sống những sinh mệnh

- 274 Những người cùng đồng hành
- 314 Cơ quan tài trợ Sunny

Chương 1

Khởi đầu Heart On Again

006 Lời nói đầu

008 Thư chúc mừng

Năm 2001, theo lời mời của Sunny Korea, những em nhỏ mắc bệnh tim bẩm sinh ở Đà Nẵng và gia đình từ Tp. Hồ Chí Minh đã đến Hàn Quốc.

Từ đó cho đến nay, nhiều trẻ em ở các vùng miền Việt Nam đã đến Hàn Quốc và được phẫu thuật miễn phí rồi khỏe mạnh trở về nhà thông qua Sunny Korea. Chúng tôi đã bắt đầu việc giúp đỡ các em nhỏ phẫu thuật tim miễn phí với một tấm lòng yêu thương nhỏ bé, mới đó mà đã 20 năm trôi qua.

Sunny Korea trở thành bạn và trở thành gia đình của những em nhỏ mắc bệnh tim. Những đứa trẻ đã được phẫu thuật 20 năm trước bây giờ đã trưởng thành. Tôi rất ấn tượng và vui mừng khi thấy hoàn cảnh gia đình của cháu bé đã từng rất khó khăn tại thời điểm phẫu thuật, nhưng nay đã khá hơn cùng với đà phát triển của Việt Nam.

Năm 2009, nhân dịp kỷ niệm 100 em nhỏ Việt Nam mắc bệnh tim được mời sang phẫu thuật miễn phí, Sunny Korea đã phát hành cuốn sách có tựa đề 'HEART ON'. Giờ đây, nhân dịp kỷ niệm 20 năm, chúng ta gặp lại các em nhỏ đã phẫu thuật trong những năm qua, tổng hợp những câu chuyện của các em và ghi lại trong cuốn sách 'HEART ON AGAIN'.

Để tìm được những em nhỏ đã mất liên lạc, các nhân viên của Sunny Korea đã nhiều lần đến Việt Nam, đem theo địa chỉ cũ không được chính xác và đi dò hỏi khắp nơi, đồng thời tận dụng mạng xã hội, cố gắng hết sức để có thể gặp lại các em nhiều nhất có thể.

Trong suốt thời gian qua, nhờ có công giúp đỡ nhiệt tình của các cơ quan hỗ trợ và các nhà tài trợ, cùng với các tình nguyện viên Việt Nam và Hàn Quốc mới có thành quả của ngày hôm nay. Đặc biệt tôi xin gửi lời cảm ơn đến chủ tịch bệnh viện Sejong Park Young Kwan, giáo sư bệnh viện đại học Ehwa Seoul Seo Dong Man, giám đốc Quỹ bảo trợ trẻ em Việt Nam (NFVC).

Sunny Korea cảm ơn Chúa và cảm ơn tất cả các quý vị đã giúp chúng tôi thực hiện công tác cứu sống sinh mạng, cứu sống linh hồn bằng một tình yêu bao la. Tôi cũng muốn gửi lời yêu thương và cảm ơn đến tất cả các em nhỏ cùng gia đình của các em, những em đã được phẫu thuật và trở về thông qua Sunny Korea và tiếp tục sống khỏe mạnh đến tận hôm nay.

Moon Young Kee
Chủ tịch Sunny Korea

Nhịp cầu nhân ái

Quỹ Bảo trợ trẻ em Việt Nam (Quỹ BTTEVN) là Quỹ duy nhất của nhà nước được thành lập từ tháng 5/1992 theo Luật Bảo vệ, Chăm sóc và Giáo dục trẻ em. Quỹ BTTEVN có nhiệm vụ huy động nguồn lực trong nước và quốc tế để hỗ trợ cho trẻ em có hoàn cảnh đặc biệt, khó khăn ở Việt

Nam. Quỹ BTTEVN rất vinh dự và tự hào luôn được Đảng, Nhà nước Việt Nam quan tâm, cộng đồng trong nước và quốc tế ủng hộ. Từ ngày thành lập đến nay, Quỹ luôn được Phó Chủ tịch nước (đương nhiệm) làm Chủ tịch Hội đồng Bảo trợ và các thành viên là lãnh đạo các Bộ, ngành ở trung ương liên quan đến trẻ em tham gia trực tiếp chỉ đạo và thực hiện. Nhờ đó, trong gần 30 năm hoạt động Quỹ BTTEVN và Quỹ BTTE các cấp đã huy động được hơn 7.000 tỷ đồng và đã hỗ trợ cho hơn 32 triệu lượt trẻ em có hoàn cảnh đặc biệt khó khăn ở Việt Nam. Nguồn lực của Quỹ BTTEVN huy động đã góp phần cùng ngân sách nhà nước thực hiện tốt các mục tiêu vì trẻ em - thực hiện Quyền trẻ em ở Việt Nam. Quỹ BTTEVN đã vinh dự được đón nhận phần thưởng cao quý nhất của Đảng, nhà nước và nhân dân Việt Nam phong tặng danh hiệu "Anh hùng lao động trong thời kỳ đổi mới năm 2020".

Trong các hoạt động hỗ trợ trẻ em có hoàn cảnh đặc biệt, khó khăn có ý nghĩa rất thiết thực, hoạt động cứu sống trẻ em đem lại nụ cười cho trẻ em đã chạm đến trái tim của tất cả mọi người, mọi tầng lớp xã hội ở cộng đồng Việt Nam và cộng đồng quốc tế, đó là chương trình "Nụ cười trẻ thơ" và "Trái tim trẻ thơ" do Quỹ BTTEVN khởi xướng, phát động và huy động nguồn lực để thực hiện. Đến nay đã thực sự trở thành hoạt động được tất cả mọi người quan tâm và cùng tham gia thực hiện.

Đối với chương trình "Trái tim trẻ thơ", tôi rất nhớ và rất ấn tượng với Phó Chủ tịch nước Nguyễn Thị Bình, người đã phát động và kêu gọi cộng đồng trong nước và quốc tế chung tay góp sức để cứu sống trẻ em Việt Nam không may bị mắc bệnh tim bẩm sinh trong điều kiện kinh tế và kỹ thuật y học của Việt Nam lúc đó còn rất hạn chế (năm 2001). Sunny Korea là một trong số các tổ chức đầu tiên hưởng ứng lời kêu gọi, đã hỗ trợ kinh phí và trang thiết bị y tế giúp đỡ trẻ em Việt Nam đang bị mắc bệnh tim bẩm sinh. Nhờ đó hàng trăm trẻ em đã được phẫu thuật cứu sống và quan trọng hơn là đã tác động đến trái tim của những tấm

lòng nhân ái, đã lan tỏa trong cộng đồng xã hội để đến hôm nay có hơn 20 nghìn trẻ em Việt Nam đã được hệ thống Quỹ BTTE trong cả nước hỗ trợ phẫu thuật và cứu sống. Trong số trẻ em này, ấn tượng nhất đối với tôi là cháu Nguyễn Dương Quý, sinh ra trong gia đình nghèo, bố mẹ không có việc làm ổn định. Gặp cháu và xem lại hồ sơ mới được biết "Hành trình cứu sống" Nguyễn Dương Quý được Sunny Korea thực hiện thành công. Đến nay, cháu đã hòa nhập với cộng đồng, cháu đang học phổ thông trung học và đang phấn đấu để sau này trở thành bác sĩ. Tôi hỏi cháu sao không học ngành khác cho ngắn thời gian, đỡ vất vả hơn và nhanh kiếm được tiền... Cháu trả lời rất nhanh vì "học làm bác sĩ sẽ trực tiếp khám chữa bệnh cho mọi người như các bác đã cứu cháu". Tôi là bác sĩ nên cũng cảm động trào nước mắt. Tôi cùng các đồng chí lãnh đạo Sở Lao động - Thương binh và Xã hội, Quỹ BTTE tỉnh Tuyên Quang trở lại thăm cháu và gia đình vào đầu năm học 2018-2019, thấy cháu khỏe mạnh, nhanh nhẹn và rất chịu học. Nhưng xem lại tôi thấy vẫn cần phải hỗ trợ tiếp để cháu hòa nhập tốt hơn. Điều mừng hơn cả trong lần thăm ấy là tôi đề nghị tiếp tục hỗ trợ cho cháu thì mẹ cháu cảm ơn và đề nghị tôi dành phần hỗ trợ này cho trẻ em khác, vì từ khi được Quỹ BTTEVN và Sunny Korea giúp cháu khỏi bệnh, đến nay gia đình đã thoát nghèo, làm được nhà mới và đủ điều kiện để nuôi cháu ăn học, tiếp tục học lên cao hơn nữa.

Thay mặt trẻ em có hoàn cảnh đặc biệt, khó khăn ở Việt Nam tôi chân thành cảm ơn và trân trọng tình cảm của Sunny Korea. Các bạn thật sự đã góp phần xây dựng nhịp cầu nhân ái cùng Quỹ BTTEVN. Mong rằng trẻ em Việt Nam tiếp tục nhận được tình cảm của các bạn. Chúc các bạn thành công!

Hoàng Văn Tiến

Giám đốc Quỹ Bảo trợ trẻ em Việt Nam

Một trái tim hướng đến 20 năm nữa

Yujin Kreves đã được thành lập và hoạt động ở Việt Nam được 22 năm, đã đi đến được ngày hôm nay nhờ vào bao mồ hôi và công sức trong thời gian qua, và điều đó cũng chính là ơn huệ của Thiên Chúa. Tuy có nhiều việc, nhưng việc chữa trị cho những trẻ em mắc bệnh tim của Việt Nam thông qua Sunny Korea được xem là thành quả lớn nhất, khiến chúng tôi cảm nhận được ý nghĩa và giá trị với vai trò là một doanh nghiệp. Tôi tin rằng nhiều hạt giống được gieo trong thời gian qua giờ đây đã đơm hoa kết trái và thu được hoa trái gấp trăm lần. Chúng tôi luôn mang tấm lòng biết ơn khi thấy sự trưởng thành của các em nhỏ đó cùng với sự phát triển của Việt Nam, và hy vọng lịch sử của Thiên Chúa cũng sẽ được gieo rắc trên đất nước Việt Nam này, giống như những hạt giống truyền giáo đã được gieo rắc trên đất nước Hàn Quốc rất lâu trước đây, đã trở thành Hàn Quốc hôm nay.

Tôi vẫn còn nhớ như in mình đã đi cùng với những em nhỏ và những bà mẹ từ trong sân bay đến trước cửa lên máy bay khi tiễn họ đi Hàn Quốc lần đầu tiên. Hơn 20 năm công tác của Sunny Korea đã khiến tôi có thể gửi lời cảm tạ ngày hôm nay, tôi tin rằng sự nỗ lực và tận hiến của các vị đã hiến thân cho Sunny Korea chính là những hạt giống đó. Chúng ta đã cứu sống được sinh mạng của hơn 380 người trong suốt thời gian qua. Đó chính là những sinh mệnh còn quý hơn mọi thứ trên đời. Nguyên xin cho những hạt giống này sẽ trở thành nền tảng thúc đẩy Việt Nam phát triển.

Những em nhỏ và những bà mẹ đến Hàn Quốc đợt đầu tiên

Tôi cầu mong cho tình yêu của Sunny mong muốn cứu lấy từng sinh mệnh đến tận hôm nay, sẽ được tiếp tục với một quả tim mới. Cầu xin cho ngày càng có thêm nhiều những tấm lòng thiện ý cùng tham gia trong tình yêu đó. Tôi kỳ vọng vào 20 năm tới, đồng thời Yujin Kreves hứa sẽ tiếp tục đồng hành cùng với tấm lòng của Sunny. Chúng tôi sẽ có những chuẩn bị cần thiết và xây dựng vai trò của mỗi người cho hành trình 20 năm nữa, và mong rằng những hoa trái của Sunny Korea hướng về Việt Nam sẽ trẩy nở dồi dào.

Năm 2020, do ảnh hưởng của Covid-19, chúng tôi đã không thể đưa các em nhỏ mắc bệnh tim sang Hàn Quốc, tuy nhiên con đường phẫu thuật tim ngay tại Việt Nam đã được mở ra. Từ tháng 6 đến tháng 8 vừa qua, chúng tôi đã thực hiện phẫu thuật thành công và giành lại được sinh mệnh mới cho 21 em nhỏ thông qua trường Đại học Y được Thành phố Hồ Chí Minh.

MR. David Moon (Dae Ki, Moon)
Giám đốc đại diện
CÔNG TY TNHH YUJIN KREVES
CÔNG TY TNHH YUJIN VINA

Chương 2

Giới thiệu về Sunny Korea

014 Giới thiệu về Sunny Korea

- Mục đích của Sunny Korea
- Khẩu hiệu của Sunny Korea

016 Bước chân cứu lấy những sinh mệnh

021 Quá trình phẫu thuật tim miễn phí

Mục đích của Sunny Korea

Con người ai cũng có thiện tâm, mong muốn làm việc ý nghĩa cho hạnh phúc của bản thân, cho xã hội và những người xung quanh.

Nhưng chúng ta rất dễ dàng do dự vì không biết làm thế nào để duy trì và nuôi lớn thiện tâm đó, do dự vì e rằng điều đó quá nhỏ bé, hay suy nghĩ rằng với sức của một mình tôi thì làm thế nào có thể giúp hết được tất cả.

Sunny Korea, bằng phương cách mà ai cũng có thể dễ dàng tham gia, nhận sự uỷ thác từ lòng hảo tâm của các cá nhân, đoàn thể, doanh nghiệp, mong muốn truyền tải tin tức của tình yêu thương và hy vọng đến với những người sống ở khu vực xa xôi hẻo lánh, gặp khó khăn vì bệnh tật và nghèo đói cả trong và ngoài nước.

Thứ nhất, thực hiện việc chia sẻ yêu thương bằng hành động

Thứ hai, thực hiện kết hiệp giữa người với người, đoàn thể với đoàn thể

Thứ ba, trao tặng cuộc sống mới thông qua giáo dục về văn hoá y tế và trở thành con đường cứu rỗi linh hồn.

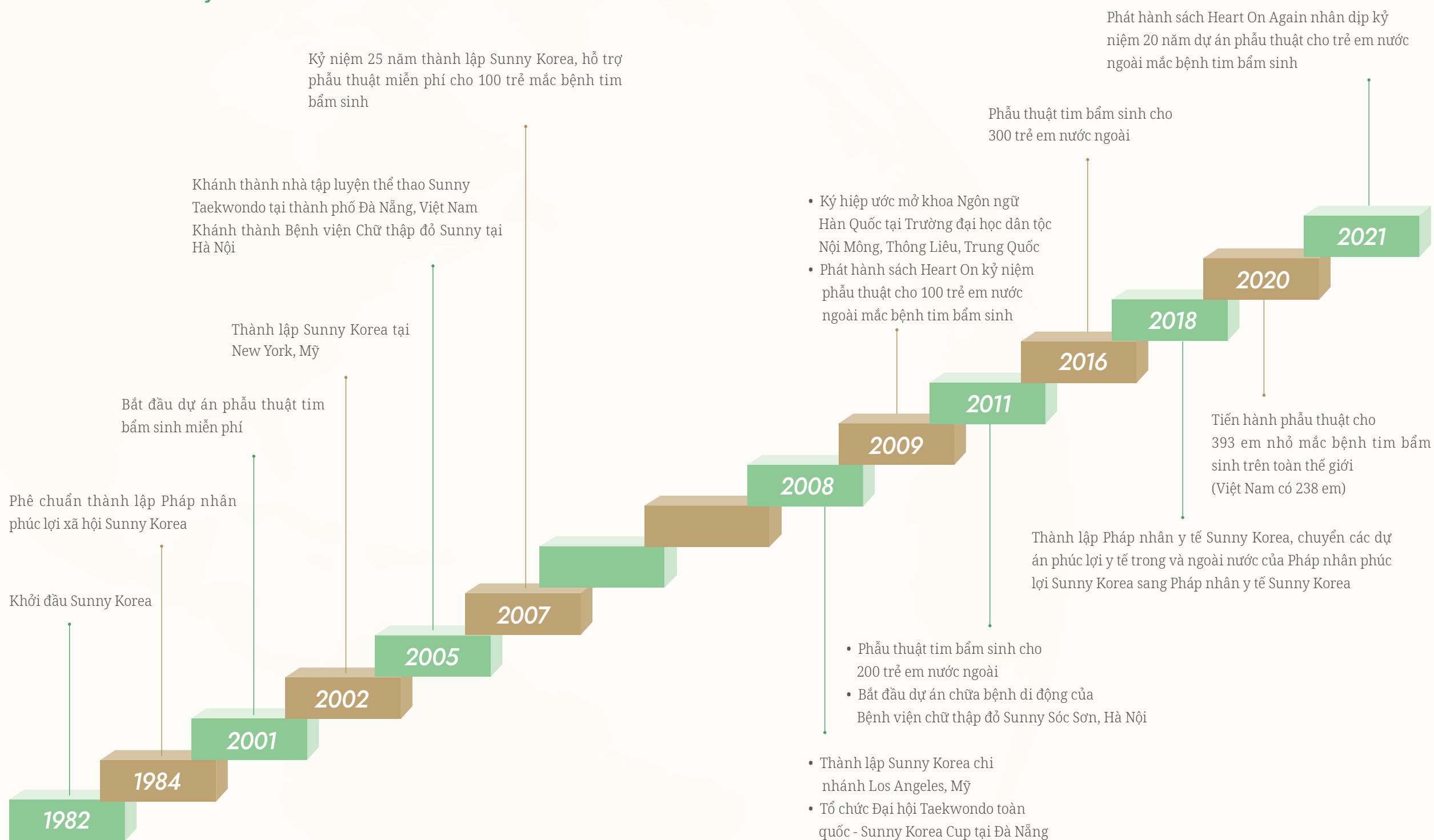

Khẩu hiệu của Sunny Korea

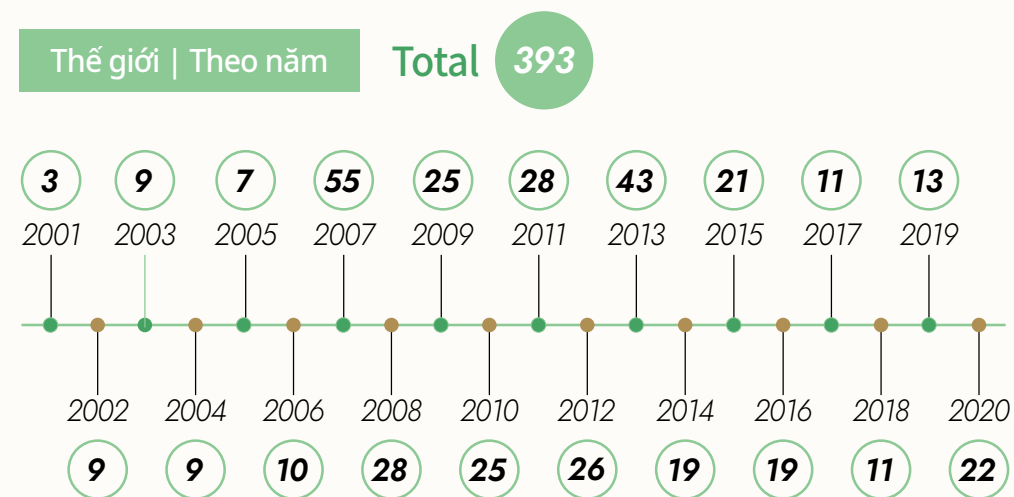
Có người rải của cải mình ra, lại càng thêm nhiều lên;
Cũng có người chặt lót quá bực, nhưng chỉ được sự thiếu thốn.
Lòng rộng rãi sẽ được no nê,
Còn ai nhuần gỏi, chính người sẽ được nhuần gỏi.

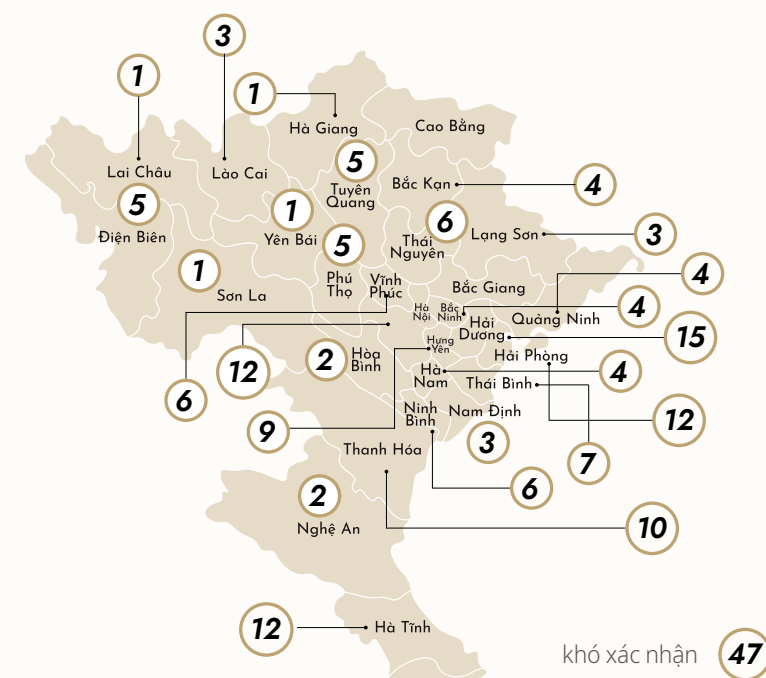
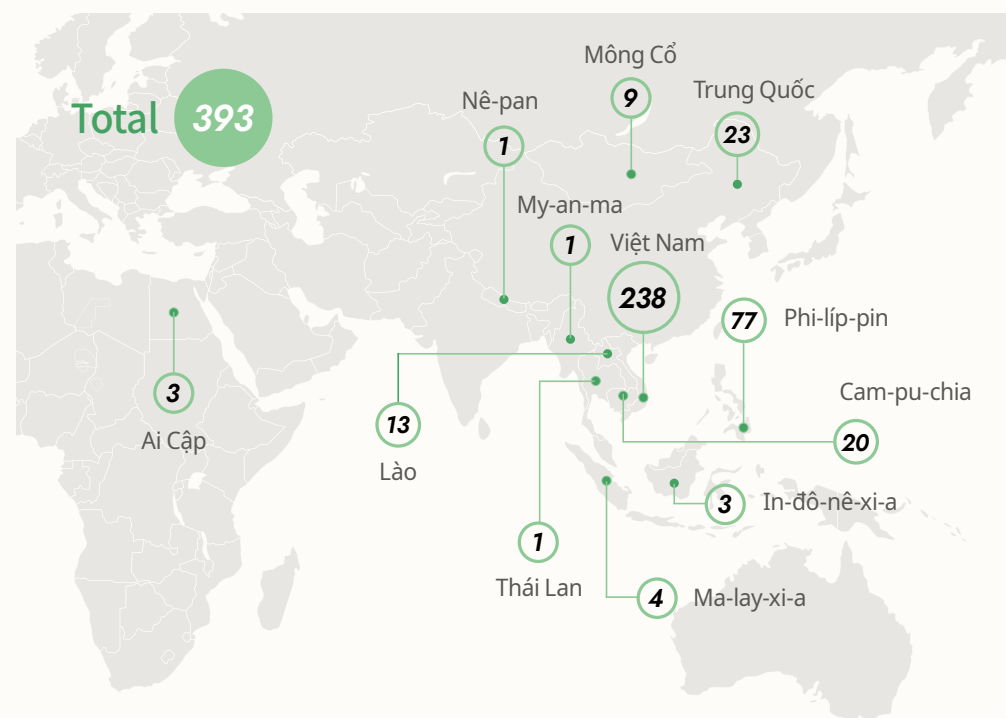
Hành trình của Sunny Korea

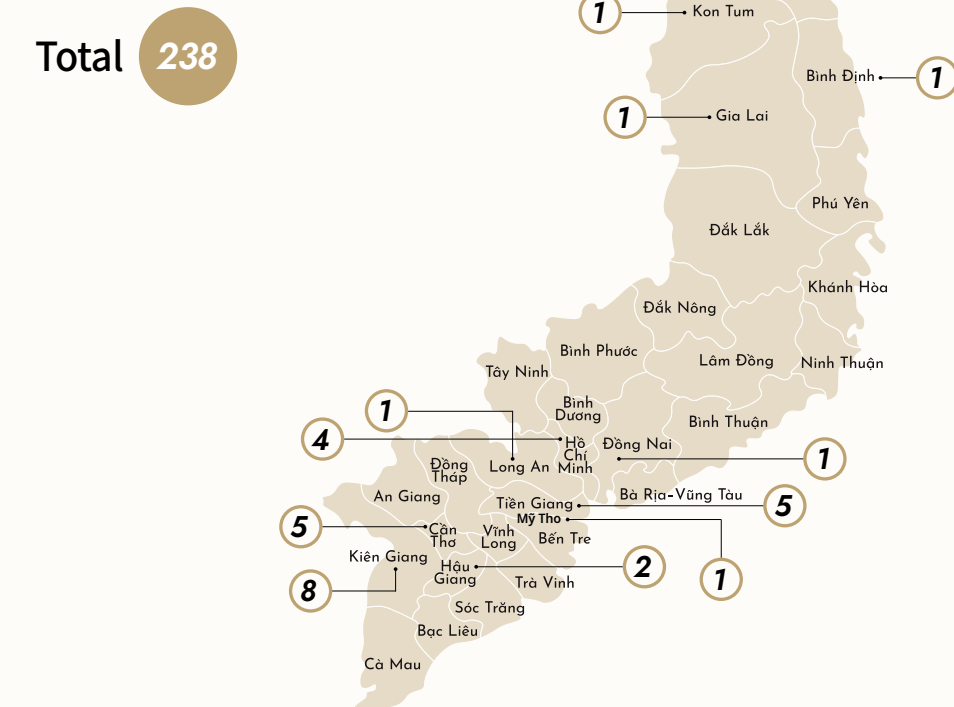
Số trẻ được phẫu thuật tim

Thế giới | Theo quốc gia

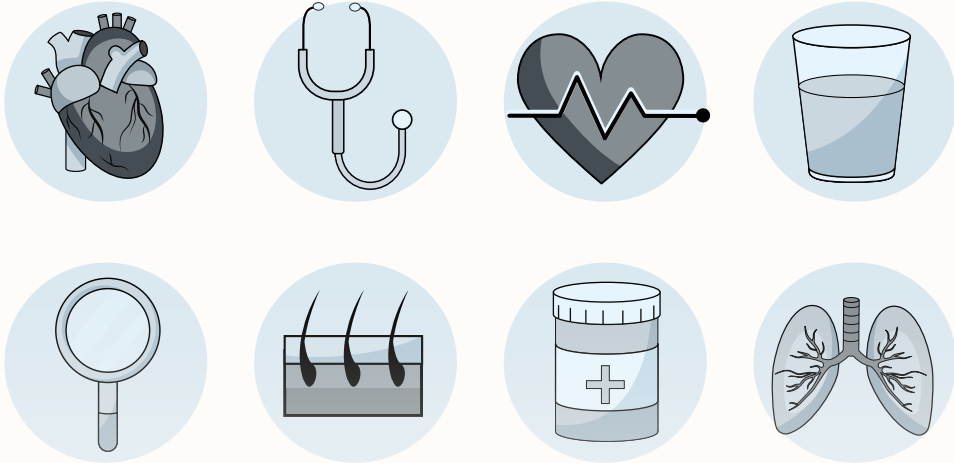

Việt Nam/Theo địa phương

Số trẻ được phẫu thuật tim

Việt Nam Thế giới		Tình hình chẩn đoán phẫu thuật của trẻ mắc tim bẩm sinh	
2001	3	ASD	3
2002	9	ASD phức hợp	
2003	9	ASD, TR	1
2004	9	PDA	7
2005	7	TOF	13
2006	10	TOF phức hợp	
2007	40	TOF, VSD	2
2008	17	PS	2
2009	15	PS phức hợp	
2010	22	PS, ASD, TR	1
2011	14	VSD	136
2012	12	VSD phức hợp	8
2013	19	VSD, PS	2
2014	4	VSD, PDA	2
2015	6	VSD, TR	1
2016	10	VSD, AS	1
2017	3	VSD, ASD	1
2018	2	VSD, PS	1
2019	6	AI, PVI	1
2020	21	AVSD	2
Total	238	MR	1
		TGA	1
		UVH	1
		Hẹp động mạch phổi	1

Bệnh tim bẩm sinh là gì?

Bệnh tim bẩm sinh là tình trạng bệnh tim mạch xảy ra do nhiều yếu tố khác nhau trước khi sinh và đã mắc bệnh khi được sinh ra. Dựa vào việc bệnh nhi xuất hiện chứng da tím tái hay không, bệnh tim bẩm sinh được chia ra làm hai nhóm lớn là bệnh tim có tím và bệnh tim không tím. Thông thường, thông liên thất, thông liên nhĩ và còn ống động mạch v.v... là những chứng bệnh điển hình của nhóm bệnh tim bẩm sinh không tím, và tứ chứng Fallot, chuyển vị đại động mạch, không có lỗ van ba lá v.v... là các chứng bệnh điển hình của nhóm bệnh tim bẩm sinh có tím.

Thông thường, so với chứng bệnh tim bẩm sinh có tím thì bệnh nhân mắc bệnh tim bẩm sinh không tím có tiến trình khá tốt, trường hợp được phẫu thuật thì việc hồi phục cũng tương đối tốt.

Triệu chứng của bệnh tim bẩm sinh

Nhìn chung, nhiều trường hợp bệnh tim bẩm sinh không có triệu chứng rõ ràng mà chỉ nghe thấy tiếng tạp âm của tim. Trong trường hợp có triệu chứng, ở trẻ sơ sinh thì có thể xuất hiện các triệu chứng như mạch đập nhanh, thở gấp, cân nặng không tăng, thường hay bị cảm cúm hay toát mồ hôi mà không có lý do.

Đối với trường hợp ở trẻ nhỏ thì triệu chứng chủ yếu là khó thở khi vận động.

Điều trị bệnh tim bẩm sinh

Khám và điều trị

Đối với trẻ bị nghi ngờ mắc bệnh tim bẩm sinh phải ngay lập tức đến khám với bác sĩ tim mạch nhi và cần được khám càng sớm càng tốt. Bởi vì có nhiều trường hợp phải phẫu thuật ngay lập tức dù có triệu chứng hay không, hoặc nếu để lỡ mất thời điểm phẫu thuật thì sau này có thể không thể phẫu thuật được nữa. Cũng có trường hợp bắt buộc phải phẫu thuật đợt đầu trong vòng 3 tháng nếu tâm thất đơn kèm theo các dị tật tim phức tạp, cũng có trường hợp xuất hiện những biến đổi nghiêm trọng trong mô mạch máu phổi do tăng huyết áp động mạch phổi rồi lỡ mất thời gian phẫu thuật trong những ca hội chứng down kèm theo các dị tật tim phức tạp vv... Bởi mỗi cá nhân có thời kỳ phẫu thuật phù hợp khác nhau nên an toàn nhất vẫn là khám sớm và quyết định phương hướng điều trị thích hợp về sau.

Phẫu thuật lần 2

Hầu hết các bệnh về tim đều có khả năng phẫu thuật khỏi hoàn toàn. Nếu phẫu thuật thành công chỉ trong một lần thì có thể sinh hoạt suốt đời như người bình thường, nhưng trong một số ca dị tật phức tạp, cũng có trường hợp trẻ sẽ được phẫu thuật đợt 2, thậm chí là đợt 3 sau khi làm phẫu thuật đợt 1 một khoảng thời gian nhất định, khi thân thể và mạch máu của bệnh nhân đã phát triển. Ngoài ra, cũng có trường hợp chỉ có khả năng phẫu thuật tạm thời và phẫu thuật khỏi hoàn toàn là không thể đối với các ca mắc dị tật tim phức tạp.

Các dị tật tim điển hình

Thông liên thất (VSD)

Khác với dị tật tim bẩm sinh tím, thông liên thất có tiến trình tự nhiên khác nhau tùy theo độ lớn của lỗ thông. Thông thường, lỗ thông nhỏ thì không có triệu chứng, nhưng nguyên nhân tử vong của trẻ mang chứng thông liên thất được biết có khoảng 20-50% là do kèm theo các dị tật tim khác.

Tứ chứng Fallot (TOF)

Đây là chứng bệnh thường gặp nhất trong nhóm bệnh tim bẩm sinh có tím. Thông liên thất, hẹp động mạch phổi hỗn hợp, động mạch chủ đè lên vách liên thất, phì đại thất phải là bốn đặc điểm giải phẫu học của dị tật tim này. Máu tĩnh mạch từ tâm thất phải bị chảy đến tâm thất trái hoặc động mạch chủ, làm giảm lưu lượng máu đến phổi và thiếu ô xy, làm xuất hiện triệu chứng.

Còn ống động mạch (PDA)

Khi trẻ sinh ra ống động mạch sẽ tự động đóng lại. Nhưng có nhiều trường hợp ống động mạch vẫn mở. Đây gọi là chứng bệnh còn ống động mạch. Ngoại trừ trường hợp ống động mạch quá lớn thì rất hiếm trường hợp tử vong sớm do còn ống động mạch. Trong trường hợp không phẫu thuật thì khoảng 80% bệnh nhân có thể sống đến độ tuổi 30 và khoảng 40% có thể sống đến độ tuổi 60.

Thông liên nhĩ (ASD)

Thông liên nhĩ không thường có triệu chứng nghiêm trọng ở trẻ nhỏ, nhưng càng lớn thì sẽ phát hiện được các triệu chứng nặng, bao gồm rung tâm nhĩ, cuồng nhĩ, tắc nghẽn mạch máu phổi. Tuổi thọ trung bình là 40 tuổi, khi 50 tuổi trở lên cử động sẽ trở nên khó khăn, bất tiện.

Các dị tật tim bẩm sinh khác

Kênh nhĩ thất (Khiếm khuyết vách ngăn nhĩ thất - AVSD)

Dị tật kênh nhĩ thất có tỉ lệ sống thấp hơn. Khoảng 50% bệnh nhân có thể sống đến khi trưởng thành. Nhưng việc phục hồi xấu hơn nhiều so với thông liên nhĩ.

Hẹp eo động mạch chủ (COA)

Tiên lượng của hẹp eo động mạch chủ khác nhau tùy thuộc vào hình dạng. Dạng hẹp trên ống động mạch trước (Preductal Type) được phát hiện ở trẻ sơ sinh, phát triển các triệu chứng sớm và là nguyên nhân quan trọng dẫn đến tử vong sớm. Tuy nhiên các triệu chứng hẹp eo động mạch ở dây chằng động mạch (Juxtaductal) xuất hiện không rõ ràng ở trẻ nhỏ. Nhưng trường hợp này cũng có thể dẫn đến tử vong sớm nếu không được điều trị. Tuổi thọ bình quân là 35 tuổi và rất ít trường hợp sống đến ngoài 50 tuổi.

Hẹp van động mạch chủ hay hẹp van động mạch phổi (AS/PS)

Hiếm gặp trường hợp tử vong ở trẻ nhỏ bởi hai loại dị tật này. Nhưng đối với hẹp van động mạch chủ thì tuổi càng lớn, các triệu chứng biểu hiện càng nặng, trong trường hợp không điều trị thì có thể sống đến khoảng 40 tuổi. Hẹp van động mạch chủ hai lá không chỉ bị hẹp nhưng còn phát triển đến mức thoái hóa. Tiên lượng được biết là xấu hơn hẹp eo động mạch chủ.

Trào ngược van động mạch chủ (AI)

Là trường hợp máu ở tâm thất trái chảy ngược lại từ động mạch chủ khi cơ tim giãn ra vì van động mạch chủ không đóng lại hoàn toàn sau khi tim co bóp. Trường hợp nhẹ thì không xảy ra vấn đề nghiêm trọng trong suốt cuộc đời, nhưng ở mức độ trung bình trở lên, có thể phát sinh chứng suy tim mãn tính làm chức năng của tim bị suy giảm theo thời gian.

Không có lỗ van động mạch phổi (PA)

Là một loại bệnh lý mà van động mạch phổi bị tắc, dẫn đến máu không thể chảy đến phổi thông qua động mạch phổi.

Bất thường hồi lưu tĩnh mạch phổi (PVI)

Là bệnh lý gây ra chứng tím tái toàn thân do tĩnh mạch phổi thực hiện vai trò truyền máu đã được cung cấp ô-xy từ phổi đến tim nhưng lại không đổ về tâm nhĩ trái, mà đổ về tâm nhĩ phải hoặc bị lẫn với tĩnh mạch hệ thống. Đây là loại bệnh khá hiếm gặp, chỉ chiếm 1% trong số bệnh tim bẩm sinh.

Hở van tim hai lá (MSR TR)

Là hiện tượng máu chảy ngược từ tâm thất trái sang tâm nhĩ trái do van tim ở tâm thu tâm thất không được đóng hoàn toàn bởi các biến đổi như phì đại, xơ cứng, dính liền của van tim hai lá.

Trào ngược van động mạch phổi (PR)

Là hiện tượng máu chảy ngược từ động mạch phổi vào tâm thất phải do van động mạch phổi bị hở.

Công tác hỗ trợ phẫu thuật tim bẩm sinh của Sunny Korea diễn ra theo trình tự như sau.

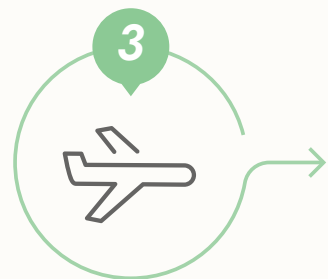
Lựa chọn đối tượng trẻ được phẫu thuật

Lựa chọn những em nhỏ phù hợp thông qua sự hợp tác giữa 3 cơ quan: cơ quan sở tại Việt Nam, Sunny Korea và bệnh viện.

Buổi gặp gỡ đầu tiên

Tổ chức buổi gặp gỡ đầu tiên với các trẻ em mắc bệnh tim và người bảo hộ tại văn phòng NFVC Hà Nội, Việt Nam.

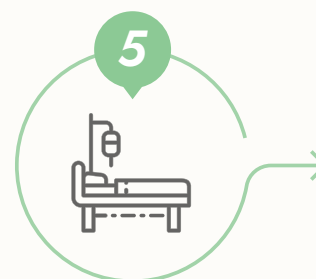
Đến Hàn Quốc

Lên đường từ Việt Nam đến Hàn Quốc cùng với người hướng dẫn của Sunny Korea.

Thực hiện các xét nghiệm cho phẫu thuật

Đến Hàn Quốc, thực hiện các loại xét nghiệm và hẹn lịch phẫu thuật.

Phẫu thuật và bình phục

Đến ngày phẫu thuật, cho trẻ tiến hành nhịn ăn, tiêm thuốc an thần và đưa trẻ xuống phòng phẫu thuật.

Phẫu thuật được tiến hành dưới hình thức gây mê toàn thân, những phẫu thuật cần thiết được tiến hành trong trạng thái tạm ngưng chức năng tim.

Trẻ nằm tại phòng chăm sóc đặc biệt, tim và sức khỏe của trẻ bình phục nhanh chóng sau thời gian hồi phục khoảng 2-3 tuần.

Chuyến dạo chơi hạnh phúc

Trước khi trẻ về Việt Nam, chúng tôi tặng các em một Hàn Quốc rộng lớn hơn, trong phạm vi sức khỏe các em cho phép.

Các em có khoảng thời gian vui vẻ tại những điểm du lịch chính yếu của Seoul, cùng chúc mừng nhau đã mạnh khỏe trở lại và tạo dựng những ký ức vui vẻ.

Về nước và chăm sóc hậu phẫu

Tuy được về với quê nhà yêu dấu, nhưng tất cả đều lưu luyến khi chia tay.

Tuy nhiên, thảnh thơi chúng tôi vẫn cố gắng để thăm nhà các em trong những chuyến công tác, duy trì việc gặp gỡ các em nhằm chăm sóc hậu phẫu và hỗ trợ thêm cho các em nhỏ đã về nước.

Chương 3

Heart On Again 238 em nhỏ không thể quên

Hỗ trợ phẫu thuật tim Việt Nam

- Tổng lượt tiến hành: 49 đợt
- Tổng số lượng trẻ em: 238 người

030	Đi tìm và gặp lại
034	2001~2005 Đợt 1~8(37 em)
084	2006~2010 Đợt 9~35(104 em)
188	2011~2015 Đợt 39~72(56 em)
236	2016~2020 Đợt 76~97(42 em) Các đợt phẫu thuật của các nước khác không được liệt kê trong sách này
266	Tình trạng hỗ trợ phẫu thuật tim ở Việt Nam

Những em nhỏ không thể quên

Việc cứu sống những sinh mệnh bắt đầu từ một đứa trẻ, rồi mười người, rồi hơn 20 người và cứ thế được tiếp nối với việc có thể cứu sống được những sinh mệnh quý giá của các em nhỏ. Tháng 10 năm 2008, để kỷ niệm tròn 100 ca phẫu thuật cho trẻ mắc bệnh tim bẩm sinh Việt Nam, cuốn sách 'Heart On' mang ý nghĩa 'Thắp lửa cho trái tim của các em nhỏ' đã được phát hành. Sau hơn 20 năm trôi qua và cho đến hiện tại tháng 8 năm 2020, dự án phẫu thuật tim bẩm sinh – câu chuyện cứu lấy những sinh mệnh vẫn đang được tiếp nối và thật biết ơn khi 238 trẻ Việt Nam đã được phẫu thuật và đang sống một cuộc sống hết sức khỏe mạnh.

Trong suốt khoảng thời gian 20 năm qua, luôn ở ngay bên cạnh 238 em bé Việt Nam mắc bệnh tim bẩm sinh đã có rất nhiều người cùng đồng hành cống hiến để thổi vào các em một sự sống mới. Công tác này có thể thực hiện được là nhờ có đội ngũ bác sĩ, y tá, các thành viên của Sunny Korea, các nhà tài trợ, các bạn du học sinh Việt Nam, cùng đội ngũ tình nguyện viên, nhân viên của NFVC ở Hà Nội, điều phối viên địa phương, các nhân viên và cựu nhân viên của Sunny Korea đã không quản ngày đêm hết mình cống hiến.

Những đứa trẻ và người bảo hộ lần đầu tiên trong đời được đi máy bay và đến với đất nước Hàn Quốc xa lạ. Thật đau lòng khi thấy các em phải sống trong phòng bệnh và mỗi khi phải kiểm tra để phẫu thuật lại khóc đến tím tái cả người, những người giám hộ nhìn con mình khóc thì chỉ biết nghẹn ngào trong tim mà không thể giúp được gì. Hình ảnh những người mẹ phải vật lộn với việc ăn đồ ăn không hợp khẩu vị, rồi hình ảnh cùng đi tham quan khắp nơi với những đứa trẻ khỏe mạnh cùng gia đình chúng trước khi về nước, những giọt nước mắt tuôn trào tại sân bay của các bà mẹ vì biết ơn xen lẫn tiếc nuối khi phải chia tay dẫu cho ngày về là ngày đáng mừng v.v... những hình ảnh ấy vẫn còn lưu lại trong ký ức của chúng tôi.

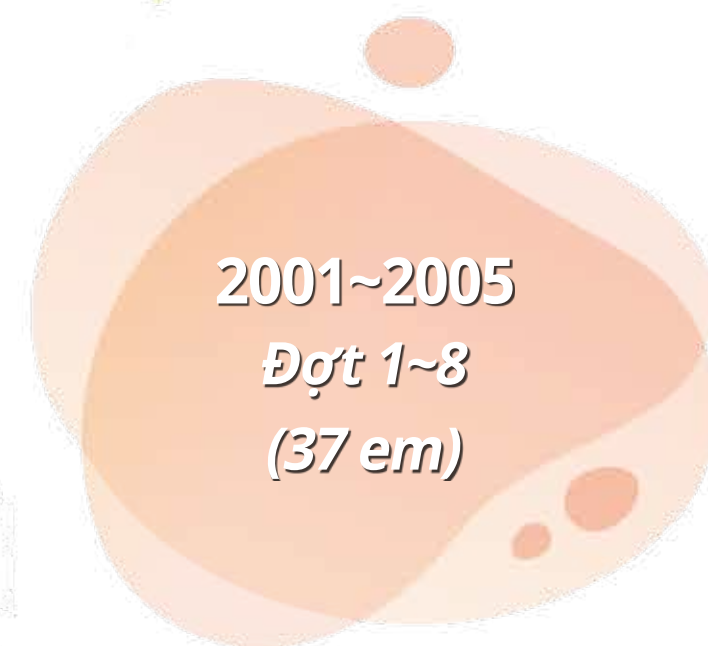
20 năm đã trôi qua, những đứa trẻ một tuổi ngày nào nay có lẽ đã hai mươi tuổi, những cô bé con đã trở thành thiếu nữ, cậu bé nghịch ngợm ngày nào giờ đây đã ra xã hội, trở thành một chàng thanh niên đĩnh đạc... đứa trẻ đến Hàn Quốc lúc 10 tuổi giờ đây đã lập gia đình, hay cũng có thể đã tìm được việc làm... giờ đây có lẽ tất cả đã trưởng thành, không biết các em đang ở đâu và làm gì, sinh sống ra sao, có nhớ đến thời gian trải qua cùng Sunny Korea không...?

Những em nhỏ đã từng đồng hành cùng chúng tôi, mỗi đứa trẻ đều hết sức đặc biệt đối với Sunny Korea, chẳng khác gì gia đình. Chúng tôi muốn ghi lại những câu chuyện cùng với ký ức mà chúng tôi đã cùng trải qua với các em nhỏ trong ngần ấy thời gian để rồi sẽ tặng lại cho chúng. Và thế là chúng tôi đã dành hết tâm tình để chuẩn bị cho 'Heart On Again' – câu chuyện thứ hai cùng với các em nhỏ.

Chúng tôi đã đi đến từng góc ngách của Việt Nam để tìm gặp những bạn nhỏ của mình. Có nhiều người nhìn thấy việc chúng tôi làm, đã nhiều lần ném cho chúng tôi ánh nhìn tò mò rằng rốt cuộc những người Hàn Quốc kia, Sunny Korea vì điều gì mà phải đi tìm những đứa trẻ đó. Trong lúc đó thì nhân sự cũng thay đổi và dịch Covid 19 bùng phát... Việc tìm và gặp lại những đứa trẻ không dễ như chúng tôi nghĩ, nên dù không thể gặp lại được tất cả nhưng mỗi khi gặp lại những đứa trẻ đã nhớ nhung bấy lâu, chúng tôi đều rất hạnh phúc và có thể ghi lại câu chuyện của lần tái ngộ với những đứa trẻ đó vào trong cuốn sách này.

'Heart On Again' – câu chuyện cứu lấy những sinh mệnh lần hai này là tấm lòng thành của chúng tôi gửi đến cho 238 trẻ em Việt Nam đã được phẫu thuật điều trị bệnh tim bẩm sinh cùng gia đình của các em.

Giờ đây, chúng tôi đi tìm và gặp lại những em nhỏ ấy.

2001~2005
Đợt 1~8
(37 em)

2001 Đợt 1

Đà Nẵng

Hoàng Nguyên Khánh Trang

Hoàng Thảo Mây

Lê Thị Thanh Phương

Đợt 1: Ba em bé ở Đà Nẵng mở đầu cho dự án phẫu thuật tim bẩm sinh

Mùa đông năm 2001, ba em bé mới được từ 5 tháng tuổi đến chưa đầy một tuổi, Khánh Trang, Thanh Phương, Thảo Mây đã đến Hàn Quốc. Đây là ba đứa trẻ được Sunny Korea lần đầu tiên mời sang Hàn Quốc để phẫu thuật. Những đứa trẻ bé xíu đến Hàn Quốc vào một mùa đông lạnh giá, khác hẳn với thời tiết ấm áp ở Đà Nẵng. Các bà mẹ đặt chân đến Hàn Quốc, ôm chặt con hơn vì sợ con trẻ bị lạnh trước cái giá lạnh lần đầu trong đời mình cảm nhận. Tuy lo lắng và sợ sệt trước những ngày tháng sắp tới và việc phẫu thuật tim của con trẻ, nhưng họ đã dần cởi mở hơn và tin tưởng trước sự chào đón nồng nhiệt của các nhân viên Việt Nam và Hàn Quốc, cũng như của bệnh viện Hàn Quốc.

Trên hết mọi sự, tấm lòng muốn cứu sống các em nhỏ Việt Nam này là khởi nguồn của việc mời các em sang Hàn Quốc làm phẫu thuật. Khi chưa có bất cứ một hướng dẫn thực hiện nào, thì cả Sunny Korea lẫn bệnh viện sẽ phẫu thuật cho các em đều mang tâm trạng vô cùng hồi hộp và căng thẳng khi chào đón các em nhỏ Việt Nam bé xíu mắc bệnh tim. Khi không còn biết phải làm gì ngoài việc tha thiết nguyện xin Chúa cứu lấy các em, Chủ tịch Sunny Korea cũng với nhiều người đã cầu nguyện cho các em mỗi ngày và luôn đồng hành cùng các em. Sau ca phẫu thuật thành công và với sự chăm sóc chu đáo của bệnh viện, các em nhỏ đã có thể về nước với hình hài khỏe mạnh và vui tươi.

Chúng tôi không liên
lạc được với
Hoàng Thảo Mây.
Chúng tôi chờ tin em.

Lê Thị Thanh Phương

Cô viết thư bằng tiếng Việt rồi nhờ người phiên dịch sang tiếng Hàn và đóng
kẹp tập chữ. Cô được nhận tiền nhuận bút 20 Won.
Cô được ăn không quên rất lâu ngen.
Cô bị mất lộ chiều và được bác Morn giúp đỡ lên đại sứ quán, làm lại.
Cô đã phải đi bộ một đoạn đường rất xa vì đi taxi quá mắc tiền. Sau
1 tuần chờ đợi thì cô được làm lại hồ chiều.
Cô rất thích ăn canh rong biển, bây giờ về Việt Nam cô vẫn nấu canh rong
biển ăn hàng ngày.

Thư của mẹ em Hoàng Nguyên Khánh Trang

Chúng tôi đã đến Việt Nam để có thể gặp lại những đứa trẻ rất đổi nhớ thương của mình. Vì đây là những đứa trẻ được phẫu thuật từ 20 năm trước nên dù đã tìm lại những ghi chép lúc bấy giờ nhưng địa chỉ hay số điện thoại không còn lưu lại, nếu có lưu lại được thì hoặc là địa chỉ không có thật, hoặc là đã chuyển nhà v.v... Việc tìm kiếm các em không hề dễ dàng. Thời đó còn chưa có điện thoại bàn, Internet hay ứng dụng nhắn tin... Chúng tôi chỉ mang theo vốn vẹn tên cùng bức ảnh rồi dò hỏi và đi tìm các em nhỏ ở khắp các ngõ ngách của Đà Nẵng.

Sau những thăng trầm, chúng tôi đã gặp lại được những em nhỏ mà mình hằng nhớ nhung của 18 năm trước tại Đà Nẵng. Trong những ghi chép được lưu lại lúc ấy gần như chỉ còn lại tên của các em, nhưng chỉ riêng việc gặp được hai em thôi cũng đã là kỳ tích rồi. Chúng tôi giống như đang đi vô định trên một bãi đất trống sau khi đến Đà Nẵng. Thế nhưng trong chuyến hành trình được bắt đầu như thế, chúng tôi đã gặp được những em nhỏ vô cùng quý báu. Thật là đầy ơn phước và hạnh phúc khi được gặp lại các em, khi các em được khỏe mạnh lớn lên, cũng như khi được nhìn thấy gia đình các em được an yên.

Lê Thị Thanh Phương

Phương 19 tuổi, hiện đang sống vui vẻ và khỏe mạnh. Em thật đáng khen khi luôn chăm chỉ học tập và sinh hoạt. Hiện nay em đang theo học khoa Du lịch của trường Đại học Duy Tân. Em trò chuyện với chúng tôi, rằng em đang rất háo hức vì tới năm 3 sẽ có môn tiếng Hàn. Phương nghĩ ý muốn trở thành một hướng dẫn viên du lịch thông dịch thành thạo tiếng Hàn trong tương lai. Tôi thật sự cảm kích khi thấy em đang theo đuổi ước mơ như thế.

Mẹ của Phương, người đã đi cùng em đến Hàn Quốc, mở một quán ăn nhỏ ở một con hẻm ở Đà Nẵng để trang trải cho cuộc sống. Dù là một quán ăn nhỏ nhưng thực khách ra vào không ngớt, người thì gọi đồ ăn, người thì gói mang đi. Cô cho biết dù không kiếm được nhiều tiền nhưng việc mở một quán ăn nhỏ này cũng góp phần lớn vào kế sinh nhai của gia đình. Quán ăn nhỏ cũng đắt khách, cô bé Phương thì lớn lên xinh đẹp, học hành chăm chỉ và phụ giúp cho mẹ... Thật cảm kích biết bao! Chúng tôi mong rằng Phương sẽ khỏe mạnh hơn nữa và có thể học thật thật giỏi môn tiếng Hàn sắp sửa bắt đầu.

Hoàng Nguyên Khánh Trang

Trong khi đang đi khắp Đà Nẵng để tìm gặp Khánh Trang, thì hết như một kỳ tích, chúng tôi đã gặp được mẹ của Trang. Khánh Trang mà chúng tôi rất rất muốn gặp đã lớn lên khỏe mạnh, năm nay em nhập học ngành truyền thông của Đại học Hoa Sen ở thành phố Hồ Chí Minh. Thật đáng tiếc là khi chúng tôi ở Đà Nẵng thì Khánh Trang lại ở Thành phố Hồ Chí Minh, nên chỉ có thể gặp em qua cuộc gọi video.

Qua cuộc trò chuyện trực tuyến, Khánh Trang rất khỏe mạnh và đầy sức sống. Không hiểu sao chúng tôi lại có cảm giác đây không phải là lần gặp mặt đầu tiên, Trang nói tiếng anh rất thạo, em nói mình thích các ca sĩ K-pop của Hàn Quốc như Girl Generation và BTOB. Tôi cảm nhận được sự đồng điệu giữa chúng tôi và càng trò chuyện, tôi càng cảm thấy gần gũi hơn.

Trang còn nhắn nhủ nếu tổ chức đến Tp. Hồ Chí Minh thì nhất định phải đến tìm em. Giờ đây Khánh Trang đã trở thành một thiếu nữ xinh đẹp. Một ngày nào đó, chúng tôi sẽ sớm gặp lại em.

Sau khi nói chuyện với Khánh Trang, chúng tôi đi đến một nhà hàng Hàn Quốc gần nhà em theo lời giới thiệu của mẹ Trang. Khi đến nơi thì đó là một nhà hàng mỳ cay quy mô lớn có thể chứa được hơn 100 người. Tôi được biết người Việt Nam không giỏi ăn cay nhưng thật kỳ lạ khi được tận mắt thấy một nhà hàng Hàn Quốc chật kín với những bạn trẻ Việt Nam. Chúng tôi cũng thổi bay luôn thời gian 20 năm dài đằng đẵng xa cách và bắt đầu cảm thấy gần gũi với nhau hơn trong khi cùng nhau vừa thổi vừa ăn món mỳ cay nóng hổi trong tiết trời nóng bức này.

Cầu mong Trang và gia đình em luôn hạnh phúc và dồi dào sức khỏe.

2002 Đợt 2

Huỳnh Công

Đoàn Thị Thuý Kiều

Phạm Thị Thu Hiền

Trương Thị Thanh

Ngày 15 tháng 12 năm 2019, tìm lại những đứa trẻ ở Quảng Ngãi

Nhóm trẻ mắc bệnh tim được Sunny Korea mời sang phẫu thuật đợt 2 năm 2002 có 4 em. Tất cả các em đều đến từ Quảng Ngãi, một tỉnh cách Đà Nẵng 161km.

Phải đến bây giờ thì đường sá mới được nâng cấp, với cả đường cao tốc cũng không bị tắc nên từ Quảng Ngãi đi xe tầm khoảng 3 giờ là có thể đến được Đà Nẵng. Nhưng 18 năm trước, thiết nghĩ ngay cả thời gian đưa những em nhỏ đau bệnh từ Quảng Ngãi đến Đà Nẵng, rồi từ đó đến Thành phố Hồ Chí Minh vất vả biết bao nhiêu. Còn chưa kể đến hàng chục hàng trăm suy nghĩ lo lắng bất an chông chéo trong đầu khi nói đến việc đặt chân đến Đại Hàn Dân Quốc, một vùng đất nhỏ bé và xa xôi mà chưa chắc đã nghe thấy bao giờ. Mặc dù như vậy, việc tin tưởng Sunny Korea và lên chuyến bay đến Hàn Quốc có lẽ là một việc gần như là kỳ tích, ngẫm lại, đây là những khoảnh khắc khiến ta cảm nhận được mỗi nhân duyên này tuyệt vời thế nào.

Việc có thể gặp lại được những đứa trẻ đã mất liên lạc từ 18 năm trước là một điều cực kỳ khó khăn. Điều gì sẽ xảy ra nếu đã cố gắng hết sức mà cũng không thể tìm được chúng? Chúng có đang sống khoẻ mạnh hay không? Thực chất, tâm trạng lo lắng lúc nào cũng hiện hữu. Mặc dù vậy, chúng tôi vẫn giữ tinh thần quyết chí làm trọn những việc sức người có thể làm. Trong lịch trình gặp lại những em nhỏ ở Đà Nẵng, Quảng Ngãi, Quảng Nam, chúng tôi đã được sự giúp đỡ rất lớn của gia đình em Phùng Tấn Quốc Hưng – một em nhỏ đã được phẫu thuật tim tại Hàn Quốc và trở về vào năm 2009.

Mẹ của Quốc Hưng đang sống tại Đà Nẵng, đã xem như đây là việc của mình, cô huy động tất cả những mối quan hệ và dò hỏi về các em nhỏ. Bố của Quốc Hưng thì tạm gác việc điều hành nhà trẻ sang một bên, hàng ngày giúp lái xe và đi cùng với Sunny Korea. Anh đã giúp đỡ cả về vật chất lẫn tinh thần, bằng sức lực và tấm lòng trong việc tìm lại các em. Nếu không có hai vợ chồng anh chị thì có lẽ việc tìm lại những đứa trẻ sẽ rất khó khăn. Trong suốt quá trình tìm kiếm, họ đã cùng vui cùng buồn với chúng tôi, và gia đình Quốc Hưng từ lúc nào đã là gia đình của Sunny rồi.

Một lần nữa, chúng tôi muốn gửi lời cảm ơn đến gia đình của Quốc Hưng.

Chúng tôi và bố mẹ của Quốc Hưng đã chụm đầu và xem đi xem lại tên của những đứa trẻ. Rồi thông qua mối quan hệ của mẹ Quốc Hưng, chúng tôi đã gặp lại được 4 đứa trẻ đã phẫu thuật tại bệnh viện Sejong vào năm 2002 đầy kỳ tích.

Ba bé gái và một bé trai. Thông thường, trẻ bị bệnh tim đến phẫu thuật ở tầm một hai tuổi, nhưng những em nhỏ đến vì bệnh tim bẩm sinh lần này lại là những em khá lớn, các em đã mười ba, mười bốn, sáu và bốn tuổi.

Liệu rằng chúng tôi có thể gặp nhau khi đi tìm bốn em nhỏ không? Lòng tôi đầy bồn chồn vì không liên lạc được với các em, nhưng rồi khi liên lạc được với cả bốn em thì chúng tôi thực sự vui mừng không nói nên lời.

CẢM XÚC SAU 18 NĂM

ngày 13/12/2019 (1 ngày đặc biệt trong cuộc đời)

Sau 18 năm trở về từ đất nước, hôm nay là ngày đặc biệt trong cuộc đời tôi, khi gặp lại cô Li (Đàn), người đã cùng quý, bảo trợ trẻ em đất nước suốt 18 năm qua. Tôi nghĩ là sẽ có ngày gặp lại cô Li, tôi rất vui và xúc động. Bản thân tôi rất biết ơn cô và tập đoàn. Mọi cô rõ tất cả cô chỉ tập trung đến niềm vui khỏe mạnh, hạnh phúc, đặc biệt là có thật như thế. Tôi rất có thể giúp đỡ nhiều hơn nữa để bình an đến sinh như thế.

Kiến từ lâu chỉ phải nghĩ về sức khỏe của tôi rất tốt, tôi đã có con sinh ra 2 cháu nhỏ.

Ước gì tôi có thể lớn tuổi cô rõ tất cả mọi người sức khỏe. Tôi rất vui và có thể tiếp tục gặp lại tất cả cô cháu.

Thanh yêu cô Li và tất cả mọi người.

Thư của Trương Thị Thanh

Trương Thị Thanh

Ngày hẹn gặp các em, khi chúng tôi đang cố lần tìm những đứa trẻ trong ký ức và suy nghĩ về bốn đứa trẻ thì một người mẹ trẻ ôm một đứa bé xuất hiện trước chúng tôi. Dáng vẻ nhìn thật quen thuộc... Đó chính là Trương Thị Thanh. Thanh với dáng vẻ hoạt bát và mạnh mẽ giống như ngày nào.

Thanh nói không ngờ có ngày có thể gặp lại nhau như thế này, rồi cô hôn lên má từng người trong niềm vui mừng khôn xiết ngay khi vừa gặp mặt. Vẫn là cái dáng vẻ của một cô nàng ngổ ngáo ngày nào. Ai cũng quá đỗi vui mừng, em bé của Thanh cũng rất đáng yêu. Năm năm trước Thanh đã lập gia đình, hiện nay đã 31 tuổi và có được hai con.

Đoàn Thị Thuý Kiều

Đoàn Thị Thuý Kiều

Cô bạn đến tiếp theo sau đó là Đoàn Thị Thuý Kiều. Đó là em nhỏ luôn hiện diện trước mắt tôi, thật không tin được là em đang đứng trước mặt mình. Khuôn mặt em khi đó cũng thật hiền lành với đôi mắt to và dịu dàng. Kiều cũng đã lập gia đình 5 năm trước, biết chăm sóc sức khỏe mình thật tốt, và đang sống rất hạnh phúc. Gần đây em may đồ

ngủ và bán. Thật đáng tự hào khi thấy em luôn sống khỏe mạnh và thành thật.

Phạm Thị Thu Hiền

Và Phạm Thị Thu Hiền là đứa trẻ cuối cùng mà chúng tôi liên lạc được. Chúng tôi kết nối và trò chuyện với Hiền qua cuộc gọi bằng hình ảnh. Hiền cho biết mình giờ cũng đã lập gia đình, vừa phụ giúp mẹ kinh doanh vừa bán đồ của Costco trên Facebook, và làm nhiều việc khác nhau.

Đến giờ ăn, nhớ lại kỷ ức trước đây đã cùng nhau ăn gà rán ở Hàn Quốc cùng với những đứa trẻ Quảng Ngãi,

nên chúng tôi đã cùng nhau đến một nhà hàng Hàn Quốc. Các em gọi gà rán, cơm trộn bibimbap và teokbokki. Tất cả đều ăn rất ngon và chìm đắm trong hồi tưởng quay trở lại 18 năm trước. Giá như những kỷ niệm và thời gian của chúng tôi cứ tiếp tục được kéo dài đến lần tới và cả sau đó nữa thì thật là tốt biết mấy. Liệu chúng ta sẽ trao đổi những chuyện gì trong lần gặp tới?

Bố của Công, Trà Giang và Xuân Khanh cũng có mặt tại đây và chúng tôi đã có những giây phút thật ý nghĩa.

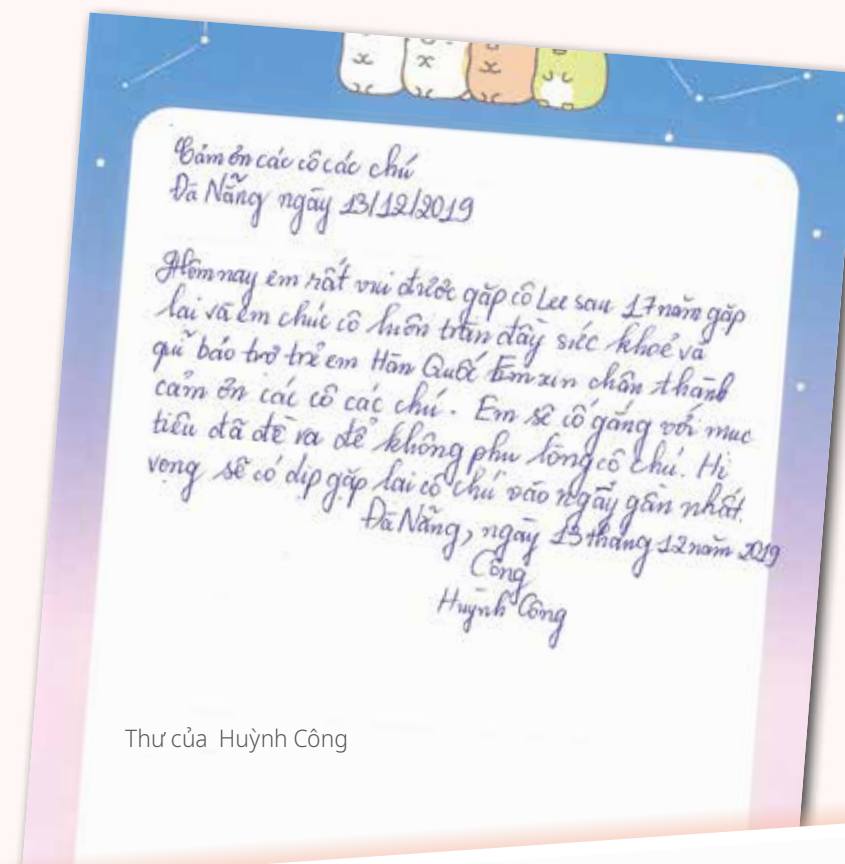
Khoảng thời gian đầy biết ơn ở Đà Nẵng dường như là khoảng thời gian không thể nào quên đối với bọn trẻ, cũng như đối với Sunny Korea. Mặc dù không thể trực tiếp gặp được hết tất cả nhưng chúng tôi rất biết ơn vì các em đã sống hết mình với những hình ảnh và mơ ước khác nhau.

Đó là những giây phút quý báu cùng với những em nhỏ thật trân quý.

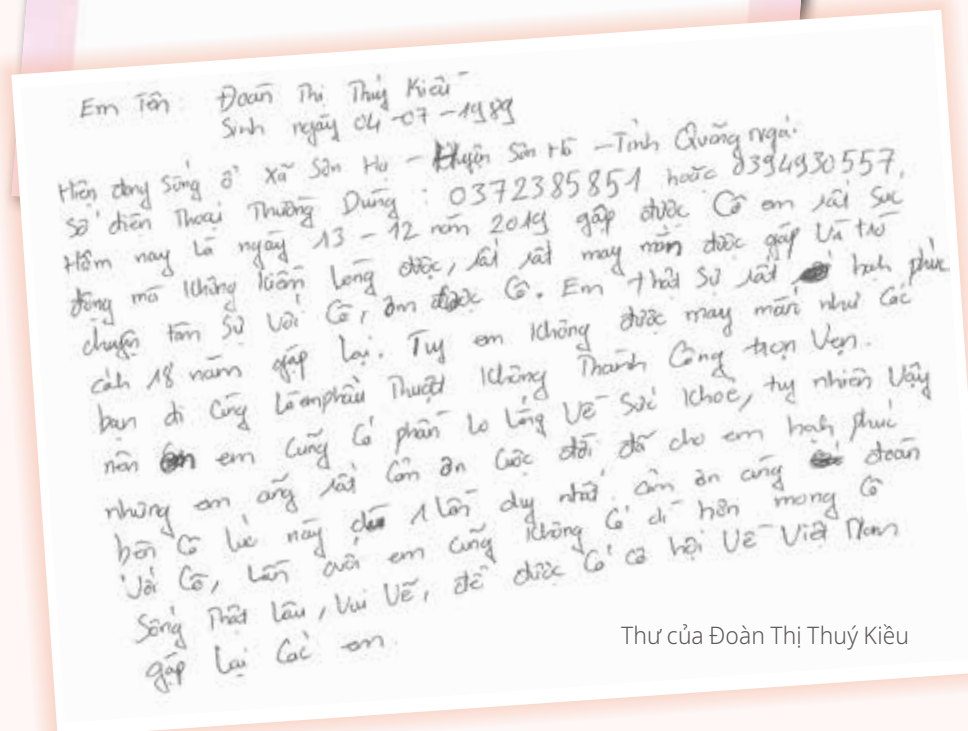

Huỳnh Công

Chúng tôi cũng gặp được Huỳnh Công – em út của nhóm này. Lúc đó Công chỉ là cậu bé 4 tuổi mà bây giờ đã trở thành một chàng thanh niên cao lớn khoẻ mạnh và đỉnh đặc. Thanh và Kiều lúc trước cũng cùng nhóm, khi thấy Công cũng nói rằng cả mấy đứa đã thật sự đã lớn lên rất nhiều. Các em vui vẻ với nhau giống như mới gặp nhau ngày hôm qua, hỏi thăm sức khoẻ của nhau trong thời gian qua nữa, rồi bận rộn trêu nhau rằng hồi bé mặt mũi trắng trẻo thế mà bây giờ lại đen nhẻm. Công giờ đã trở thành cậu thanh niên 23 tuổi. Công cho biết hiện tại em đang học lấy chứng chỉ để làm tài xế taxi. Em nói lần sau gặp, nhất định sẽ chở tôi trên xe taxi của mình. Khi đến Hàn Quốc em mới có 4 tuổi, không nhớ được nhiều lắm nhưng em vẫn nhớ đã nhận được từ ai đó món quà là con rô-bốt và đã chơi một cách rất thích thú. Cậu bé Công cũng thật đáng tự hào khi em lớn lên thật mạnh khỏe.

Thư của Huỳnh Công

Thư của Đoàn Thị Thuý Kiều

2002 Đợt 3

Chúng tôi không liên lạc được với Vũ Thị Thu Hường. Chúng tôi chờ đợi tin tức của em.

Trần Thiếu Lai

Vũ Thị Thu Hường

Nguyễn Quỳnh Diễm Mai

Trịnh Nguyên Hồng

Dương Thủy Tiên

Ngày 10 tháng 12 năm 2019, ngày làm nên phép màu Park Hang Seo, cũng là phép màu SUNNY.

Để tìm lại 5 em nhỏ Việt Nam mắc bệnh tim đã đến Hàn Quốc lần thứ 3 vào năm 2002, chúng tôi đã tìm rất nhiều tài liệu liên quan đến các và xem xét thật kỹ nhưng địa chỉ nhà hay địa chỉ liên lạc chỉ được viết đơn giản là các địa danh 'Đà Nẵng' hoặc 'Quảng Nam'. Thật sự việc tìm kiếm các em chẳng khác nào tìm kim đáy bể. Chúng tôi bắt đầu rong ruổi tìm kiếm từng người từng người một bằng cách đi đến các Ủy ban địa phương và trạm y tế ở Đà Nẵng và Quảng Nam để dò hỏi. Quá trình tìm kiếm khó khăn này làm cho chúng tôi dần cảm nhận được những thay đổi rất lớn trong khoảng thời gian 18 năm dài đằng đẳng. Đúng vào ngày 10 tháng 12 năm 2019, một ngày trong số những ngày chúng tôi rong ruổi tìm kiếm bọn trẻ suốt mấy ngày trời với nhiều phương cách, hôm đó có trận đấu bóng đá ở Việt Nam, là ngày Việt Nam giành được chiến thắng với phép màu Park Hang Seo. Mọi người ở khắp nơi đều vỡ oà trong niềm vui. Chiến thắng đó thật đáng vui mừng, như là một mối liên kết khác nữa giữa Việt Nam và Hàn Quốc, và cũng ngay hôm đó, là ngày phép màu Sunny cũng đã xảy ra. Gia đình của các em sống gần đó đến mức độ có thể gặp nhau bất cứ lúc nào.

Chừng như chúng tôi thấy thật ngại khi không thể gặp được nhau suốt mấy ngày qua.

Trần Thiếu Lai

Chúng tôi đi hết nơi này nơi nọ rồi tìm ra được một ngôi nhà ở Đà Nẵng, gõ cửa và cho rằng đã đến đúng nơi. Ra đón chúng tôi là Lai và mẹ của em.

Vừa gặp, mẹ Lai đã gọi: “Cô Li Minh Thúc”. Cô nhớ rõ tên tôi và còn hỏi thăm tình hình của cậu con trai tôi, trước đây đã đến thăm hai mẹ con ở phòng bệnh. Cô còn hỏi thăm sức khỏe của ‘ông Jeong Ki Moon’ (cách gọi kiểu Việt Nam của giám đốc Moon Young Kee). Cô vẫn nhớ chúng tôi của 18 năm về trước... Ngày ấy cô cũng là một bà mẹ có trí nhớ tốt và đến bây giờ vẫn như vậy. Tôi thật sự rất vui mừng.

Mẹ của Lai cho biết trong khoảng thời gian qua, cô cũng đã trải qua phẫu thuật điều trị ung thư nhưng hiện tại, sức khỏe đã hồi phục. Mẹ Lai rất khéo tay, cô làm và bán món thạch rau câu hết như những tác phẩm nghệ thuật. Cô tâm sự, lúc làm phẫu thuật, hoàn cảnh kinh tế gia đình thật sự rất khó khăn nhưng bây giờ đã dư giả hơn và sống sung túc. Người Đà Nẵng ai cũng khá giả và vui vẻ, chúng tôi cũng rất phấn khởi khi nghe được tin tức tốt như vậy.

Trần Thiếu Lai, một cô bé con xinh xắn, hay nói chuyện và đi khắp nơi trong bệnh viện như nhà mình sau khi được phẫu thuật giờ đã trở thành một thiếu nữ 19 tuổi xinh đẹp. Lai hiện đang học năm 2 đại học Greenwich tại Đà Nẵng. Chúng tôi đã rất hạnh phúc khi nhìn thấy Lai vẫn luôn đáng yêu và khéo léo như hình ảnh chúng tôi gặp em ngày còn bé.

Thật may khi sau một khoảng thời gian dài, dù đã được phẫu thuật và về nước, Lai vẫn khám sức khỏe định kỳ 2 lần một năm. Em cũng cho biết đang chăm sóc thể lực với các

môn thể thao tĩnh như yoga thay vì chơi các môn thể thao vận động hay bơi lội. Tôi mong rằng sau này Lai sẽ hạnh phúc, khỏe mạnh hơn và những điều em mong muốn sẽ trở thành hiện thực.

Trịnh Nguyên Hồng

Chúng tôi chỉ biết nơi em Trịnh Nguyên Hồng từng sống gọi là Quảng Nam. Ban đầu chúng tôi cũng không kỳ vọng rằng chắc chắn có thể gặp được Hồng nếu cứ vô định mà đi đến đó. Và quả thật, khi đi đến xóm mà Hồng đã sống và dò hỏi thì chúng tôi được tin cả gia đình em đã chuyển đến Đà Nẵng. Chỉ cần nghe được tin tức như thế thôi đã là điều đáng mừng rồi. Và rồi sau mấy lần dò hỏi, chúng tôi đã gặp được gia đình của Hồng.

Gia đình Hồng đã chuyển đến Đà Nẵng được 6 năm rồi. Nghe nói vào thời điểm năm 2002 mẹ của Hồng là giáo viên, bây giờ mẹ em cũng đang là giáo viên dạy ở một trường học gần nhà mới. Bố em sau khi nghỉ việc thì làm quản lý một toà nhà. Cuộc sống gia đình cũng khá giả và bình an.

Hồng lúc đến Hàn Quốc mới được một tuổi. Mẹ em kể lại, trên chuyến bay đến Hàn Quốc lúc đó, Hồng rất mệt mỏi và kiệt sức, em khóc rất nhiều, nhưng chỉ cần Chủ tịch Moon Young Kee – người phụ trách hướng dẫn đoàn đợt đó – bế em là em ngừng khóc ngay. Cô còn nhớ việc lạ lùng là mỗi khi em khóc, chỉ cần được bế là em nín ngay, và rất muốn gặp lại Chủ tịch Moon Young Kee.

Dương Thủy Tiên

Chúng tôi cũng cùng nhau chia sẻ câu chuyện hết sức vui mừng về việc Hồng phục hồi nhanh hơn hẳn những đứa trẻ khác trong khi em là người cuối cùng được phẫu thuật. Chúng tôi cùng nhớ lại những cảm xúc phức tạp đan xen giữa hy vọng và thất vọng khi tiến hành kiểm tra và phẫu thuật, những ngày tháng chật vật vì thức ăn không hợp khẩu vị trong thời gian ở tại bệnh viện Hàn Quốc. Cô còn cho rằng mặc dù có nhiều khó khăn nhưng đó là năm 2002 lưu lại nhiều kỷ ức vô cùng đẹp và hạnh phúc mỗi khi nhớ và nghĩ lại về quãng thời gian ấy.

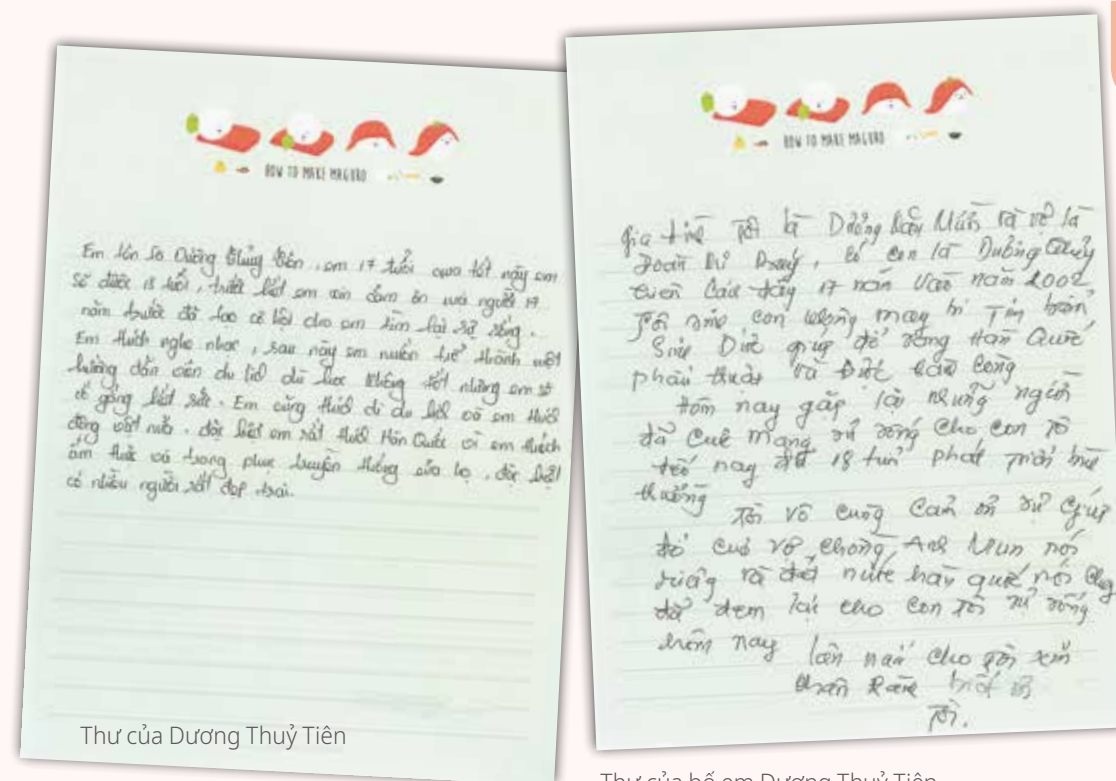
Bây giờ Hồng đã là một nữ sinh cấp ba xinh đẹp sắp tốt nghiệp. Cô bé Hồng học hành giỏi giang và đánh trống cũng siêu giỏi, nhưng điều làm chúng tôi vui nhất vẫn là dáng vẻ khỏe mạnh và hoạt bát của em.

Hồng muốn trở thành một kiến trúc sư trong tương lai. Chúng tôi cũng tha thiết mong mỗi giấc mơ của em sẽ trở thành hiện thực.

Dương Thủy Tiên

Tiên là đứa bé chúng tôi định tìm kiếm đầu tiên trong chuyến công tác lần này.

Bây giờ nghĩ lại mới thấy quá trình tìm kiếm em quả thật đã rất dài và khó khăn. Đầu tiên, chúng tôi gặp người phụ trách của Hội phụ nữ Ủy ban nhân dân phường Điện Ngọc, tỉnh Quảng Nam, rồi sau đó là nhân viên của Phòng dân số trung tâm y tế... Tiếp đến, chúng tôi ngồi xe đến gặp nhân viên Trung tâm y tế huyện Thăng Bình, và cuối cùng là gặp một vị cao

Thư của Dương Thủy Tiên

Thư của bố em Dương Thủy Tiên

niên, người từng phụ trách bộ phận trẻ em huyện Thăng Bình và vẫn còn nhớ Tiên. Cuối cùng chúng tôi cũng gặp được Tiên.

Để gặp được cô bé Tiên 5 tháng tuổi ngày ấy, chúng tôi đã phải gặp 4 cán bộ đang hoặc đã từng làm việc trong bộ máy chính phủ Việt Nam. Họ là những người đã giúp đỡ rất nhiệt tình dù vẫn thắc mắc không biết tại sao chúng tôi lại cần tìm đứa bé tên Tiên đến như vậy. Thế là chúng tôi đã tìm được đến nhà của Tiên với sự giúp đỡ của nhiều người.

Nhà Tiên nằm giữa một cánh đồng. Nghĩ lại, ngày xưa, có lẽ đã rất khó để ghi lại địa chỉ. Tuy nhiên, điều này chẳng khác gì kỳ tích khi được gặp lại Tiên thông qua sự giúp đỡ của nhiều người như thế này. Men theo con đường đất nhỏ hẹp khó đi chuyển bằng ô tô, chúng tôi trông thấy một ngôi nhà. Đó là nhà của Tiên. Chúng tôi đã gặp bố mẹ của Tiên ở trước ngôi nhà vững chãi do chính bố Tiên tự tay xây. Ngay khi vừa nhìn thấy mặt nhau, bố em đã quệt vội những giọt nước mắt với đôi bàn tay thô ráp còn mẹ em thì cứ lã chã khóc suốt ba tiếng đồng hồ trong niềm vui được gặp lại Sunny Korea. Đây là những gia đình của SUNNY mà chúng tôi được gặp lại khi đi khắp cả tỉnh Quảng Nam như thế.

Trong khi trò chuyện với bố mẹ Tiên, thì chúng tôi cuối cùng cũng gặp được một cô bé Tiên lớn lên xinh đẹp và khỏe mạnh khi em trở về nhà sau giờ học. Tiên thật đỉnh đặc. Tiên trong những bức hình ngày xưa khi còn ở Hàn Quốc thật giống con trai nên tôi đã nghĩ rằng có lẽ nào ghi chép bị sai hay không. Tôi hỏi thăm em nhiều điều, hết như người họ hàng xa lâu ngày gặp lại, nào là em có khỏe không, học hành có giỏi không, hoàn cảnh gia đình có khá hơn chưa, rồi sau này muốn làm gì, bố mẹ sống thế nào v.v...những hồi tưởng lại trở nên mới mẻ khi gặp lại.

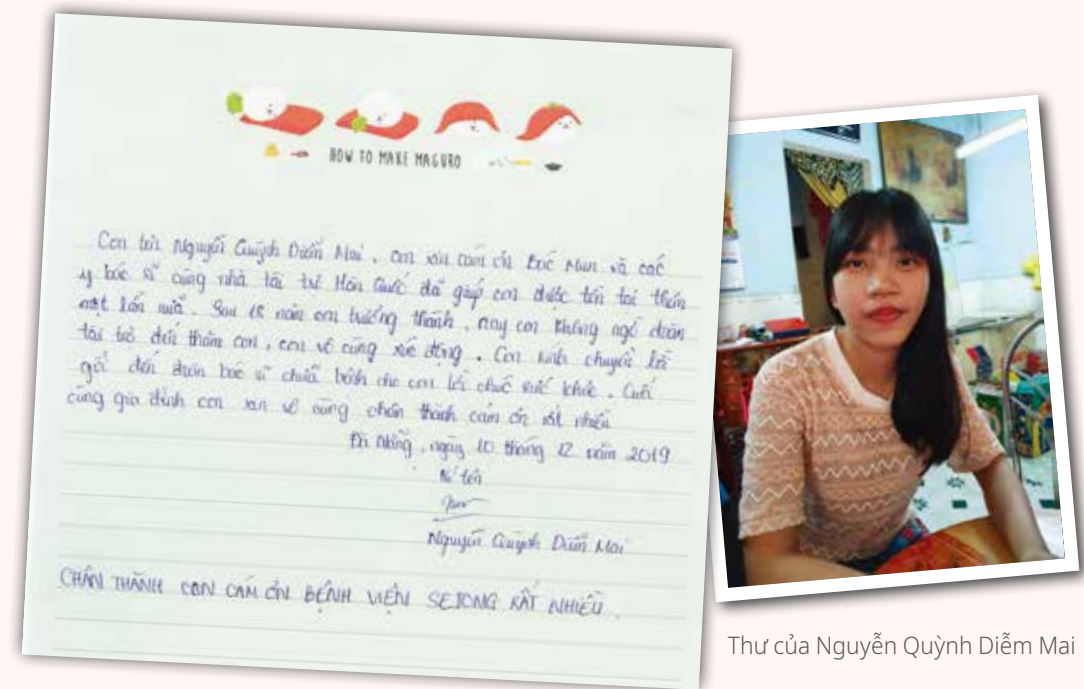
Nguyễn Quỳnh Diễm Mai

Mẹ Tiên vẫn còn nhớ như in lúc đó. Cô nói rằng mình rất hạnh phúc và vui mừng vì sau khi phẫu thuật và những cơn đau qua đi, mới chưa được 2 tuần mà con mình đã sống lại, hoàn toàn trở thành một đứa trẻ khác. Mẹ em chia sẻ lại những câu chuyện Sunny Korea cẩn thận chăm lo cho hai mẹ con đồ ăn, đồ mặc, đồ dùng sinh hoạt từng thứ một, để rồi lại một lần nữa những giọt nước mắt lại tuôn trào vì biết ơn về những tấm lòng ấm áp đó.

Bố Tiên thì nói khi còn sống, nhất định phải một lần gặp được những người đã cứu Tiên. Bố Tiên rất đau lòng vì rất muốn trực tiếp nói lời cảm ơn tới những người đã cứu con mình nhưng không có cách nào để gặp được, nhưng ông vô cùng cảm kích vì cuối cùng ngày gặp gỡ đã đến như thế này, vô cùng cảm ơn... Lời cảm ơn đó cứ nghẹn ứ trong cổ họng.

Mẹ Tiên mở ra cho chúng tôi xem cuốn album ảnh mà Sunny Korea đã tặng. Xem đi xem lại mới thấy những năm tháng đó của chúng tôi vẫn còn nguyên vẹn trong cuốn album 18 năm đã ố vàng.

Chúng tôi xem lại những bức ảnh và nghĩ đến ngày ấy, thật sự biết ơn mỗi nhân duyên được gặp lại sau 18 năm trôi qua. Giờ đây, gia đình Tiên cũng đã xây được ngôi nhà khang trang, em cũng khoẻ mạnh, gia đình hạnh phúc, không phải lo lắng gì. Chúng tôi đi tìm Tiên từ sáng sớm, gặp được em thì cũng đã gần hết ngày. Bố Tiên rọi đèn soi cho chúng tôi dễ dàng bước ra khỏi con đường mê tối cảm cảm không nhìn thấy gì. Mặc dù là một ngày rất dài nhưng chúng tôi thật sự rất cảm ơn những người đã vất vả giúp chúng tôi tìm được Tiên, cũng cảm thấy cuộc gặp gỡ với những người ấy thật kỳ diệu. Một ngày trôi qua với sự biết ơn dâng tràn trong tim.

Thư của Nguyễn Quỳnh Diễm Mai

Nguyễn Quỳnh Diễm Mai

Sau ngày đến thăm nhà của Tiên, chúng tôi tiếp tục tìm gặp em Nguyễn Quỳnh Diễm Mai, em bé đến Hàn Quốc vào năm 2002 khi được 15 tháng tuổi. Ôi thật là không thể ngờ, Mai sống ở gần ngay trước khách sạn mà chúng tôi đang ở, đoạn đường chỉ vươn tay một cái là chạm tới, thế mà chẳng hiểu sao trong suốt thời gian qua chúng tôi không thể gặp nhau, thật là đáng tiếc.

Mai lớn lên rất nhiều, đã 18 tuổi và rất khoẻ mạnh. Mai đang theo học tại trường Cao đẳng công nghệ ngành thẩm mỹ, trở thành một cô bé khéo léo và biết suy nghĩ. Cô bé Mai học hành giỏi giang nhưng vì hiện tại, hoàn cảnh gia đình có chút khó khăn nên Mai không thể học đại học, nhưng em quyết chí trước mắt sẽ kiếm tiền bằng kỹ năng thẩm mỹ đã học rồi sau này nhất định sẽ vào đại học. Thật là một cô bé thông minh. Sunny Korea cầu nguyện cho ước mơ của Mai nhất định sẽ thành hiện thực.

Bố mẹ của Mai mở tiệm đánh chìa khoá ở chợ, gia đình Mai là một đại gia đình với 4 thế hệ chung sống cùng nhau. Ông bà nội, gia đình bà cô, gia đình cô chú và các em họ, tất cả đều sống cùng nhau. Mẹ của Mai chia sẻ rằng cô rất cảm động khi được xem lại những đoạn phim ghi lại những kỷ niệm về việc chủ tịch Moon Young Kee đã đến thăm nhà và quay phim cũng như phỏng vấn bà ngoại của Mai trước khi lên máy bay đi Hàn Quốc phẫu thuật. Cô còn nhớ khi ở Hàn Quốc được ăn gà rán. Ở Việt Nam, khi đau ốm hay vừa phẫu thuật xong, người ta thường không ăn đồ ăn có nhiều dầu mỡ, nên cô cho rằng việc được cho ăn gà rán trong thời gian hồi phục hậu phẫu thật là đặc biệt. Nhưng cô vẫn còn nhớ là mình đã ăn rất nhiều gà rán Hàn Quốc vì quá ngon. Chúng tôi cùng nhau cười xòa. Gia đình Mai và Sunny Korea thực sự là một mối nhân duyên đáng trân trọng khi cùng nhau chia sẻ những kỷ ức trong quá khứ, những kỷ niệm vui vẻ, những niềm vui nỗi buồn.

2003 Đợt 4

Cao Xuân Dũng

Bùi Như Thuận

Trần Văn Phong

Đoàn Tường Vy

Vũ Đông Hải

Chúng tôi không liên lạc được với Bùi Như Thuận, Trần Văn Phong. Chúng tôi chờ tin của các em.

Những đứa trẻ trên khắp thế giới

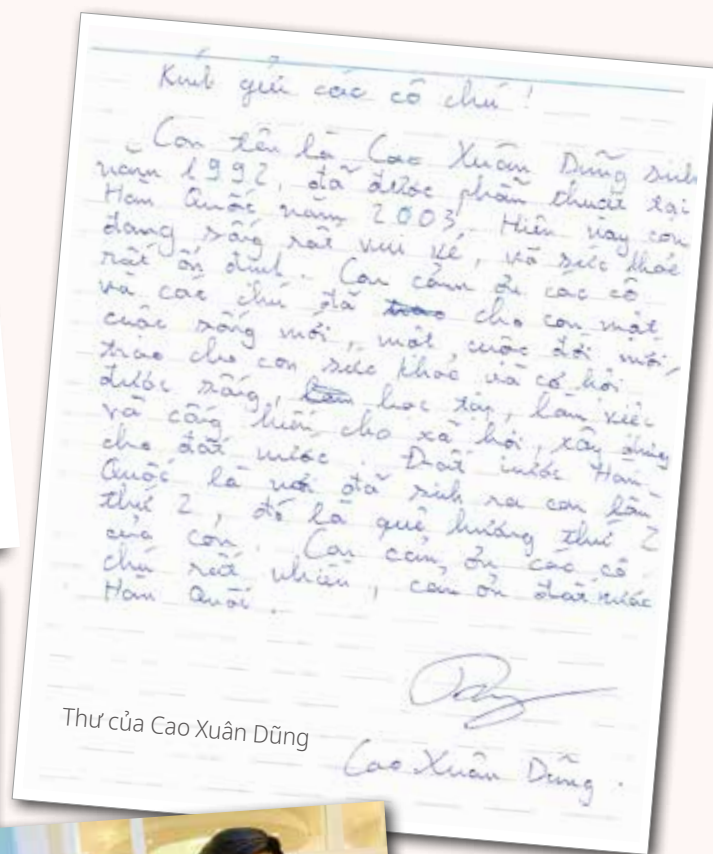
Tháng 6 năm 2003, năm đứa trẻ đã nhập cảnh vào Hàn Quốc.

Năm đứa trẻ đó là: anh cả Cao Xuân Dũng 12 tuổi, rồi đến Bùi Như Thuận 6 tuổi và 3 em bằng tuổi nhau Trần Văn Phong, Đoàn Tường Vy, Vũ Đông Hải 3 tuổi.

Trong số đó chúng tôi đã liên lạc và có thể gặp được 3 em. Chúng tôi được biết anh cả Cao Xuân Dũng trở thành một doanh nhân làm việc tại công ty thiết bị y tế sau khi tốt nghiệp đại học, Đoàn Tường Vy đang du học ở Nhật Bản và Vũ Đông Hải đang du học tại Ma Cao. Những đứa trẻ tìm lại được sự sống quý giá của mình ở Hàn Quốc và về nước, nay đã trở thành những chuyên gia, sải đôi cánh để mở rộng những lĩnh vực của bản thân, có em thì đi du học. Thật đáng khen ngợi và tự hào.

Cao Xuân Dũng

Thư của Cao Xuân Dũng

Cao Xuân Dũng

Tôi có dịp gặp Cao Xuân Dũng một lần tại Hà Nội ngay sau khi em về Việt Nam sau phẫu thuật, lúc đó Dũng đang là cậu học sinh trung học và học hành chăm chỉ. Sau đó, dù đã qua mười mấy năm nhưng tôi vẫn có thể nhận ra ngay được Dũng ở đằng xa khi em đang đi đến chỗ hẹn.

Tôi cảm thấy thật kỳ lạ và không tin được dáng vẻ trưởng thành của chàng trai đang dần tiến đến gần tôi. Nhìn thấy hình dáng của một cậu thanh niên khôi ngô và điềm đạm làm lòng tôi thấy nghẹn ngào. Dũng cho biết sau khi tốt nghiệp, em làm tại công ty thiết bị y tế, làm việc nhiều với bệnh viện nên rất bận, nhưng công việc khá phù hợp. Dáng vẻ miệt mài làm việc của Dũng thật tuyệt.

Vũ Đông Hải

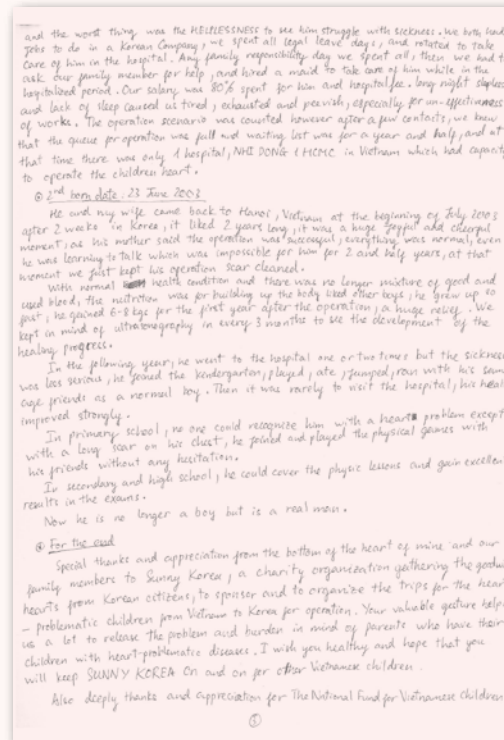
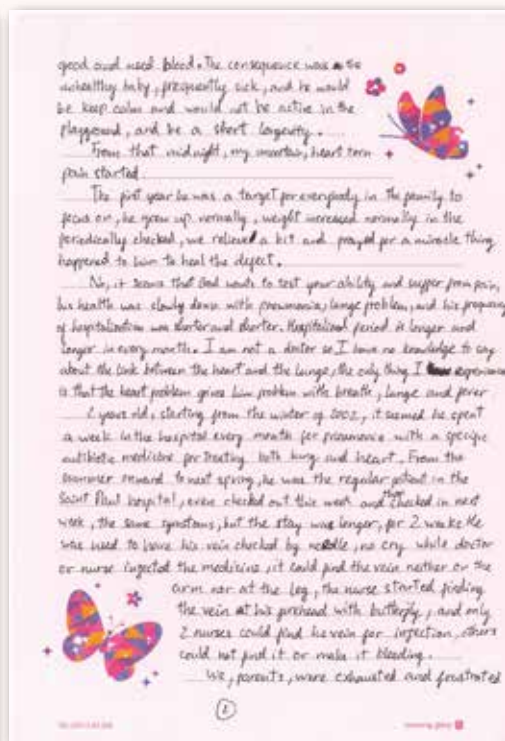
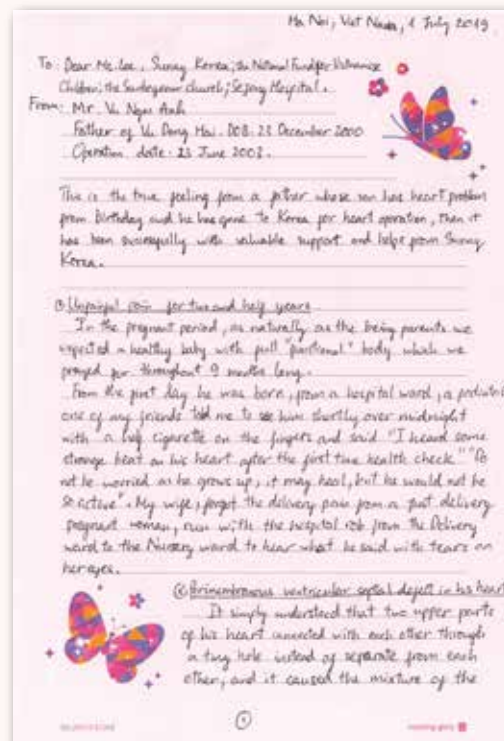
Dũng đến Hàn Quốc khi 12 tuổi, bây giờ em đã 27 tuổi. Em hỏi thăm sức khỏe chủ tịch Moon Young Kee, người dẫn em từ Việt Nam sang Hàn Quốc lúc đó. Chúng tôi cùng nhau khơi lại những kỷ niệm trong kí ức mơ hồ dù cho đó là ký ức rất đỗi xa xôi. Tôi muốn gửi lời cảm ơn đến Dũng vì em đã lớn lên thật khỏe mạnh và vui vẻ.

Qua Facebook tôi được xem những bức ảnh trong lễ cưới của Dũng và cô bạn gái xinh đẹp. Tôi cũng muốn gửi lời chúc mừng đám cưới và cầu mong Dũng có một cuộc sống hôn nhân hạnh phúc.

Vũ Đông Hải

Chúng tôi cũng gặp được gia đình em Vũ Đông Hải. Gia đình Hải vẫn sống ở Hà Nội từ lúc em được phẫu thuật đến giờ. Chúng tôi tìm đến nhà Hải bằng địa chỉ cũ nhưng vì khu vực hành chính bị thay đổi theo thời gian nên địa chỉ nhà cũng thay đổi, cho nên chúng tôi đã không tìm được. Cầm theo địa chỉ và đến nơi được phỏng đoán là nhà của Hải, chúng tôi hỏi những người đã sống từ rất lâu ở đó nhưng không có ai biết cả, hoặc có người chỉ tới một ngôi nhà khác, nhưng khi chúng tôi tìm đến hỏi thăm thì cũng không đúng. Chúng tôi đi đến Ủy ban nhân dân của khu vực được cho là giống với địa chỉ, nói tên đứa trẻ và trình bày lý do tìm kiếm liên quan đến chuyện phẫu thuật tim ở Hàn Quốc, rồi chờ đợi thông tin

Thư của Vũ Đông Hải

Thư của bố em Vũ Đông Hải

Đoàn Tường Vy

Cuộc gặp với mẹ em
Đoàn Tường Vy

đến. Và rồi sau một quá trình tìm kiếm lạ lùng, gia đình Hải đã liên lạc lại và chúng tôi có thể gặp được nhau.

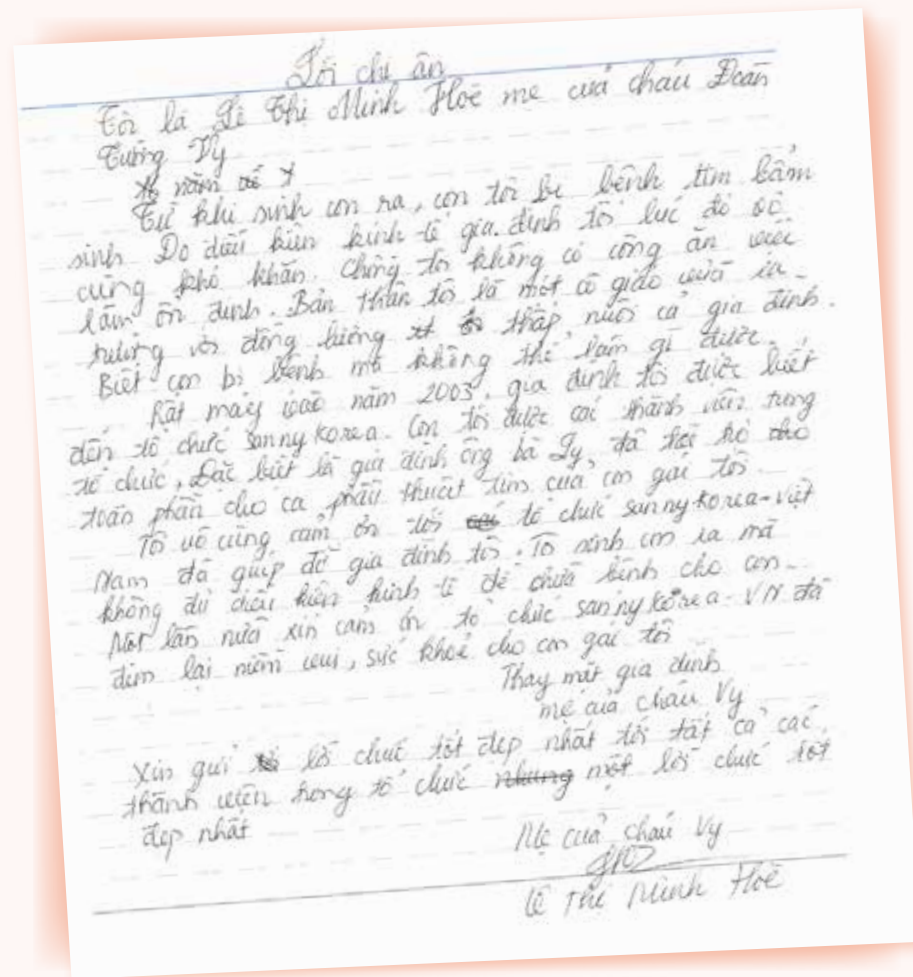
Hải lúc đó 3 tuổi, là một em bé nhưng bây giờ đã lớn và trở thành sinh viên đại học. Hải được nhận học bổng và đi du học ở Ma Cao, Trung Quốc. Và thật may mắn khi trong thời gian công tác của chúng tôi Hải đã về Việt Nam do ở Ma Cao đang là kỳ nghỉ, và chúng tôi đã gặp được em.

Hải rất khỏe mạnh, chúng tôi đến nhà Hải và dùng bữa tại đó rồi cùng nhau ôn lại những kỷ niệm xưa cũ. Chúng tôi cũng gặp em trai của Hải, cậu bé rất giống anh trai hồi còn nhỏ. Bố mẹ Hải khoe rằng Hải học rất chăm và tốt nghiệp trường cấp ba công lập Amsterdam ở Hà Nội, Hải rất yêu thích môn lịch sử nên đã đạt giải ba toàn quốc môn lịch sử. Chúng tôi vừa nghe chuyện vừa cảm thấy thật tự hào và trân quý như chuyện của chính mình.

Đoàn Tường Vy

Chúng tôi liên lạc được với mẹ của Đoàn Tường Vy nhờ sự giúp đỡ của mẹ em Vũ Đông Hải. Nghe nói mẹ của Vy là giáo viên tiểu học, lúc đó cô đang mang thai đứa thứ hai nên không thể cùng em đến Hàn Quốc được, và bố em đã đi cùng em.

Sau cuộc tái ngộ đầy vui mừng với mẹ của Vy, chúng tôi cũng được nghe tin tức của Vy và được biết Vy đang đi du học tại Nhật Bản. Khi biết Vy đang sống ở Nhật Bản, một đất nước láng giềng với Hàn Quốc, tôi thấy hơi tiếc nuối, nhưng dù vậy thì đây vẫn là tin tức đáng

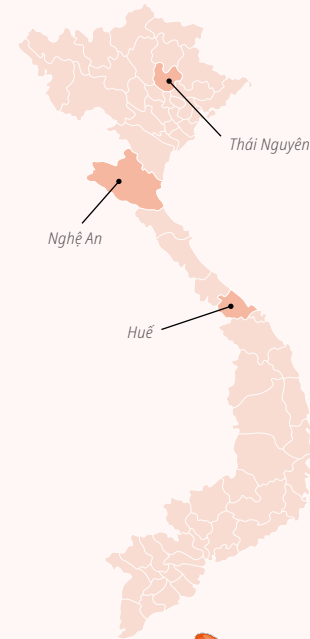
Thư của mẹ em Đoàn Tường Vy

mừng, vì Vy đang trải nghiệm cánh cửa của mình và sống như một thành viên trong thế giới. Vy đang sống rất khỏe mạnh. Hiện giờ, Vy đang theo học khoa điều dưỡng tại một trường Đại học ở Nhật Bản để trở thành y tá. Vừa tốt nghiệp phổ thông xong, Vy liền du học tại Nhật Bản. Em có kế hoạch làm việc ở Nhật khoảng 5 năm sau khi tốt nghiệp vào năm 2020. Bản thân em cũng làm thêm để tự mình trang trải sinh hoạt phí, dù không có sự hậu thuẫn kinh tế nào nhưng Vy vẫn sống rất tốt ở Nhật. Thật là một cô bé đáng khen và đáng tự hào.

Không hiểu sao tôi mong chờ một ngày nào đó có thể gặp Vy ở Hàn Quốc, hay Việt Nam, hoặc cũng có thể là Nhật Bản.

Nghe được những tin tức của bọn trẻ, tôi được nhìn lại biết bao nhiêu chuyện đã xảy ra, biết bao nhiêu thành quả không thể ngờ cũng như không hề kỳ vọng đã đơm hoa kết trái từ sau khi chúng tôi đặt bước chân đầu tiên vào công tác cứu lấy sinh mệnh và linh hồn của 3 đứa trẻ Việt Nam cách đây 20 năm về trước. Nhìn hình ảnh khỏe mạnh của các em, và các gia đình được an yên khiến tôi chỉ biết vô cùng cảm khái.

2003 Đợt 5

Nguyễn Việt Đức

Hoa Xuân Văn

Nguyễn Thị Như Quỳnh

Trần Hưng Quốc Khải

Chúng tôi không liên
 lạc được với
 Nguyễn Thị Như Quỳnh.
 Chúng tôi chờ tin
 tức của em.

Ngân Việt Đức

Ngân Việt Đức – Cậu bé ấp ủ ước mơ làm bác sĩ

Cậu bé tên Đức đến Hàn Quốc vào tháng 12 giữa mùa đông lạnh lẽo năm 2003, lúc đó 13 tuổi. Đức đến Hàn Quốc một mình mà không có người bảo hộ đi cùng do chính sách đợt đó. Vì đợt đó có quy định rằng bệnh nhi trên 10 tuổi nên đến Hàn Quốc một mình. Tuy là anh lớn khi so với những em bé mới sinh bị mắc bệnh tim khác, nhưng Đức vẫn chỉ là một cậu bé ở độ tuổi học sinh trung học. Tuy nhiên để hồi phục sức khỏe, Đức đã lựa chọn một thử thách lớn và rồi em đã đến Hàn Quốc cùng Sunny Korea.

Mặc dù một mình đến Hàn Quốc nhưng rất nhiều bác sĩ và y tá của bệnh viện Sejong cũng như Sunny Korea và người giám hộ của 3 đứa trẻ còn lại đã cố gắng chăm sóc Đức rất cẩn thận để em không bị cô đơn hay mệt mỏi. Thật trùng hợp khi Đức đến Hàn Quốc vào tháng 12, và ngày 13 tháng 12 lại vừa đúng ngày sinh nhật của em. Chúng tôi đã chuẩn bị một bữa tiệc sinh nhật nho nhỏ tại phòng bệnh để chúc mừng sinh nhật cho em. Và sau đó, Đức được phẫu thuật, trải qua khoảng một tháng hồi phục, rồi mạnh khỏe quay trở lại Việt Nam.

Thời gian 17 năm đã trôi qua, tháng 7 năm 2019, chúng tôi liên lạc được với bố của Đức đang sống tại Thái Nguyên. Mặc dù hơi vất vả một chút để tìm nhà của Đức vì không biết

Thái Nguyên, ngày 5 tháng 5 năm 2020

Hàn Quốc lời cảm ơn và lời hứa trở lại

Hàn Quốc nơi mà mọi người trên thế giới biết đến với đất nước được mệnh danh là xứ sở của món kim chi hay còn được gọi với tên gọi khác là Đại Hàn Dân Quốc. Nơi đây là quốc gia duy nhất trên thế giới có một ngôn ngữ đặc trưng riêng của văn hóa Hàn Quốc. Người dân nơi đây vô cùng thân thiện và vui vẻ cùng với họ là vô vàn cảnh quan thiên nhiên hùng vĩ nên thơ được bao trùm sắc màu của hoa anh đào, hóa đỏ quỳnh, hoa cải vàng mỗi khi mùa xuân về.

Tôi là 1 đứa trẻ bị mắc căn bệnh tim bẩm sinh từ bé, nhưng cũng chính vì điều đó âm cuộc sống của tôi thật may mắn khi đã được sang Hàn Quốc phẫu thuật. Đã 17 năm trôi qua, kể từ ngày đầu tiên tôi đặt chân đến đất nước Hàn Quốc và trong tâm tôi không bao giờ quên được khoảng thời gian ở nơi đây, tại nơi đây cùng với các thành viên trong tập đoàn Sunny Korea và tất cả các y bác sĩ trong bệnh viện đã rất là chu đáo và tận tình chăm sóc tôi như là một thành viên trong gia đình của họ, và cũng chính họ cũng là người đã ban tặng cho tôi một cuộc sống mới. 1 tháng 3 ngày là khoảng thời gian mà tôi được điều trị ở bên này, sau đợt điều trị sức khỏe của tôi hồi phục trở lại như một người bình thường, có thể vui chơi nô đùa thỏa thích như bao người bình thường khác. Cho đến bây giờ cuộc sống của tôi rất ổn định và sức khỏe càng ngày càng tốt đẹp hơn, và tôi có thể thực hiện 1 ước mơ từ rất lâu rồi mà tôi đã ấp ủ bấy lâu nay đó là trở thành một người thầy thuốc để có thể giúp đỡ mọi người chữa bệnh. Nay tôi đã thực hiện được ước mơ đó, giờ đây hiện tại tôi đang là một kĩ thuật viên chăm cứu để có thể chữa bệnh cho mọi người. Đối với tôi đây chính là món quà cuộc sống ý nghĩa và quý giá nhất mà các y bác sĩ của bệnh viện cùng với các thành viên trong tập đoàn Sunny Korea ban tặng cho tôi. Không có lời nào hay là dòng chữ nào để có thể diễn tả được hết ơn nghĩa này của mọi người dành cho tôi, sẽ mãi khắc ghi công ơn này trong tâm trí và không bao giờ quên. Và tôi cũng tự hứa với bản thân là phải sống thật tốt và sống thật cho có ý nghĩa để xứng đáng với cuộc sống mà các y bác sĩ cùng với tất cả các thành viên trong tổ chức Sunny Korea dành tặng cho tôi.

Lời cuối cùng tôi chân thành cảm ơn và xin gửi đến các y bác sĩ cùng với tất cả các thành viên trong tổ chức luôn có sức khỏe dồi dào, vui vẻ hạnh phúc và những gì tốt đẹp nhất luôn song hành để mang những trái tim khỏe mạnh đầy yêu thương trao đến tất cả mọi người trên khắp thế giới này.

Cảm ơn Hàn Quốc và hẹn ngày trở lại !

Thư của Ngân Việt Đức

Lưu bút :

NGÂN VIỆT ĐỨC

được số nhà, nhưng chúng tôi cũng đã tìm đến được nhà của em. Đức không có ở nhà, chỉ có mỗi mình bố em, nhưng chúng tôi đã liên lạc được với em theo số điện thoại mà bố em cho. Đức nay đã 28 tuổi. Chúng tôi nghe được tin vui là em đã tốt nghiệp trường cao đẳng y và đang chuẩn bị thi lấy chứng chỉ bác sĩ. Chúng tôi lấy làm vui mừng trước tin tức quá ư tốt lành, phải chăng kinh nghiệm đến Hàn Quốc một mình ở tuổi 13 và vượt qua cuộc sống trong bệnh viện có thể là đáng sợ đã góp phần thực hiện ước mơ làm bác sĩ của Đức.

Bố của Đức kể lại câu chuyện đã không được gửi đến chúng tôi vào lúc đó, sau khi Đức đã được phẫu thuật ở Hàn Quốc và trở về, ông muốn nói lời cảm ơn và đã mấy lần gọi điện đến bệnh viện Hàn Quốc nhưng rất tiếc là không thể trò chuyện được. Thật đáng tiếc vì chỉ có thể nói chuyện với Đức qua điện thoại nhưng hi vọng một lúc nào đó, chúng tôi có thể gặp lại Đức trong chiếc áo blu trắng của bác sĩ. Sau đó chúng tôi cũng nhận được thư từ Đức. Đức thật tuyệt vời và luôn vui vẻ. Đức à, sớm gặp lại em nhé!

Trần Hưng Quốc Khải

Trần Hưng Quốc Khải –

Chàng trai đang bước trên con đường kỹ sư máy tính

Để tìm và gặp lại những đứa trẻ của Sunny Korea, chúng tôi đã đi khắp nơi bằng máy bay, bằng ô tô, vượt núi vượt sông, nhưng cũng tiếc là không thể gặp được tất cả vì không có tin tức của các em. Ngược lại, cũng có những ông bố bà mẹ khi nghe tin Sunny Korea đang tìm những đứa trẻ khi xưa, mặc dù không nhất thiết phải làm thế, nhưng họ vẫn gác công việc của mình lại và không ngại xa xôi mà tìm đến. Đó chính là bố mẹ của Quốc Khải.

Trong cuộc tái ngộ đầy vui mừng với Trà Giang, cô bé ở Đà Nẵng đã được phẫu thuật và trở về vào năm 2007, tôi đang cùng Giang suy nghĩ xem làm cách nào có thể tìm gặp được những đứa trẻ khác, thì Trà Giang đã tìm tên Khải trên Facebook, và trong hàng vô số tài khoản tên Khải thì tên Khải hiện lên đầu tiên trên trang tìm kiếm lại chính là đứa trẻ chúng tôi định gặp. Thật là một việc kỳ lạ đáng mừng và không thể tin được.

Khải và bố mẹ của Khải do Trà Giang đã tìm giúp, khi vừa biết được tin Sunny Korea đang gặp các bạn trẻ ở Đà Nẵng liền từ Huế, nơi gia đình đang sinh sống, trực tiếp tìm đến Đà Nẵng. Họ gói theo một túi bánh bột lọc, đặc sản của Huế, do chính tay mình làm từ đêm hôm trước và một túi mứt gừng làm quà. Đó là khoảng thời gian thật đáng trân quý khi cả gia đình gồm bố mẹ và em của Khải đã thuê xe và đi một đoạn đường dài đến Đà Nẵng để gặp chúng tôi.

Thư của Trần Hưng Quốc Khải

Khải đang theo học tại trường Đại học Bách khoa, ngành máy tính, mới đó mà Khải cũng đã làm thêm ở một công ty phần mềm rồi. Nghe nói cách đây không lâu, Khải còn đạt giải nhì quốc gia trong cuộc thi Olympic công nghệ. Thật đáng khen! Khải đến Hàn Quốc năm 2003 lúc 4 tuổi nhưng ký ức về Hàn Quốc của em vẫn rất rõ ràng, Khải cũng nhớ và hỏi thăm tình hình của những người em đã gặp ở Hàn Quốc, từ chủ tịch Moon Young Kee, đến cả tình nguyện viên phiên dịch như cô Dung, Tâm Tình.

Khoảnh khắc làm tôi thực sự vui mừng khi gặp Khải, đó là khi Khải nói em rất thích thể thao, đặc biệt là bóng đá, em đang giữ vị trí thủ môn trong trận bóng. Thật may mắn khi Khải và bố mẹ em đều biết tầm quan trọng của việc kiểm tra tim định kỳ và thực hiện tốt việc quản lý sức khỏe thích hợp.

Khi chúng tôi gặp Khải thì có cả Trà Giang cùng gặp nữa. Hai em có rất nhiều điểm chung. Trà Giang đang học đại học tại Huế, là quê của Khải, cả hai đều được phẫu thuật tim, lại bằng tuổi nhau nữa... thật là nhiều điểm chung. Hai đứa ngồi cạnh nhau rồi trò chuyện rôm rả ‘Cậu có thể này không?’, ‘Tớ thế này cơ’... Nhìn hình ảnh một mối quan hệ mới đang được hình thành giữa những đứa trẻ, một cảm xúc khác lại ủa đến với tôi. Chúng tôi hy vọng những đứa trẻ này, những đứa trẻ được phẫu thuật qua sự hợp tác của Sunny Korea và NFVC cùng nhiều bệnh viện Hàn Quốc sẽ trở thành những nhân tố đáng quý, đem lại ảnh hưởng tốt cho Việt Nam trong những điểm tương đồng, qua những cuộc gặp gỡ giữa chúng. Đó là cuộc gặp đầy ấm áp và hạnh phúc giữa chúng tôi với Khải.

1

Hôm nay mình xin phép được viết ra tâm tư của bạn thân mình muốn gửi đến các bác sĩ đã cứu các đến các nhà hảo tâm và y bác sĩ đã tận tâm quyết giúp đỡ và cứu chữa mình trong người. Từ khi sinh ra mình đã mang trong người căn bệnh tim bẩm sinh, sức khỏe của bản thân không được như bao bạn trẻ khác và điều đó đã làm cho gia đình bố mẹ đau lòng đến nỗi buồn cũng thêm nặng, nhưng một tia sáng đã lên không ai khác đó chính là việc các nhà hảo tâm đã giúp đỡ bản thân mình đến hi vọng và tạo điều kiện để bản thân mình cũng như các bạn trẻ mắc căn bệnh tim và mẹ được cứu chữa. Lên 3 tuổi mình và mẹ được các nhà hảo tâm tại Hàn Quốc để mẹ tìm đến bây giờ khi đã trải qua 18 năm mỗi khi tôi hỏi mẹ về điều xúc động và nhớ lại ngày tháng ấy khi cũng mọi đoàn các bạn cứu chữa cũng bị bệnh tim như tôi sáng cứu chữa. Mẹ tôi kể rằng từ khi ra đời các y bác sĩ luôn tươi cười, ở bên Hàn Quốc các y bác sĩ rất thân thiện nhiệt tình chăm lo từng li một cho các trẻ em nhỏ mắc bệnh. Ở đây tôi phải nằm, trạng thái bị hiện đại mọi người rất gần gũi hòa đồng tạo cho mình cảm thấy không phải lo sợ buồn rầu nhớ nhà. Các bạn nhỏ đi cùng mình sang chữa bệnh cũng rất

Hoa Xuân Văn

Hoa Xuân Văn

Tôi vẫn nhớ cậu bé Văn có đôi môi tím tái một cách khác thường khi lần đầu gặp em ở sân bay, vào mùa hè năm 2003. Chúng tôi rất muốn trực tiếp gặp Văn trong chuyến công tác để chuẩn bị cho chúng tôi đã không gặp được em. Chúng tôi luôn trở về sau chuyến công tác với tâm trạng đầy tiếc nuối, vì phải kết thúc lịch trình

công tác và quay lại Hàn Quốc mà không được gặp em cho đến tận chuyến công tác sau cũng, chỉ nghe được những tin tức rất vắn của em. Thế rồi cách đây không lâu, Văn đã gửi cho chúng tôi một bức thư.

Em cảm ơn chúng tôi vì đã gỡ bỏ đi những lo lắng của bố mẹ em, những người đã luôn vất vả vì vấn đề sức khỏe của em từ khi em vừa mới chào đời. Em còn kể cho chúng tôi câu chuyện cuộc đời em, những tưởng ngọn lửa hy vọng đã tắt hẳn, nhưng em đã lại được sống khỏe mạnh nhờ có Sunny Korea. Và rồi, 18 năm đã trôi qua, đến tận bây giờ, mỗi lần hỏi mẹ những chuyện trước đây, thì lúc nào mẹ cũng kể lại với tấm lòng đầy cảm kích, nào là được đi máy bay đến Hàn Quốc cùng với những em nhỏ khác, rồi các y bác sĩ đã khám thật tỉ mỉ và chăm sóc các em rất chu đáo v.v...

Văn và gia đình em luôn cất giữ những ký ức này trong lòng.

Hiện giờ, Văn đã là một thanh niên 21 tuổi, sức khỏe em cũng tốt hơn rất nhiều. Em đã trưởng thành, nỗ lực hết sức mình tại trường đại học để thực hiện ước mơ làm một kế toán. Mỗi một tin tức của các em nhỏ đều là một niềm vui của Sunny Korea. Cầu mong cho Văn sẽ trở thành một thanh niên tuyệt vời, phục vụ cho xã hội và những người xung quanh.

Đến đây, tôi đã là một chàng trai 21 tuổi, sức khỏe đã khá hơn nhiều so trước. Học hành chơi nhởi cũng bạn bè hàng ngày. Giờ đây tôi có thể theo đuổi ước mơ trở thành một kế toán viên giỏi. Hiện tại bản thân tôi đang học tập theo ngành kế toán nơi tôi đang sinh sống. Mỗi khi nghĩ lại tôi rất luôn biết ơn đến tổ chức, các bác sĩ, anh chị tình nguyện viên đã giúp đỡ tôi trong giai đoạn bệnh tật và gửi lời cảm ơn sâu sắc tới họ. Tôi mong một ngày nào đó tương lai chúng ta có thể làm được nhiều việc để giúp đỡ các bạn nhỏ như tôi và tìm lại được gặp gỡ những nhà hảo tâm y bác sĩ, các bạn nhỏ cũng tôi chưa bệnh tật cảm ơn và rồi những cảm xúc của mình khi xưa chưa rồi hết được.

Tôi viết
Hoa Xuân Văn
Chị

Thư của Hoa Xuân Văn

2

2004 Đợt 6

Hoàng Thị Phương Anh

Nguyễn Trung Đức

Nguyễn Phương Anh

Tống Việt Hoàng

Cuộc gặp gỡ đầy vui mừng tại Hà Nội

Cùng em Tống Việt Hoàng

Trong số 4 đứa trẻ đã đến Hàn Quốc để phẫu thuật năm 2004, chúng tôi đã gặp được Tống Việt Hoàng ở Hà Nội. Trước khi gặp Hoàng, chúng tôi đang trên đường đi lên Lào Cai, một tỉnh nằm ở phía bắc Hà Nội để gặp những đứa trẻ khác. Khi đang đi lên những con đường núi ngoằn ngoèo làm quay cuồng đầu óc thì chúng tôi nhận được cuộc gọi video của Hoàng. Cậu bé Hoàng vẫn hay mang lại niềm vui cho chúng tôi với nụ cười khỏe mạnh khi còn nhỏ trong những bức ảnh, trước đây hay bây giờ đều chẳng có gì thay đổi.

Khi đến Hàn Quốc để phẫu thuật điều trị bệnh tim, hình ảnh người mẹ dân tộc thiểu số của Hoàng mặc đồ dân tộc và trình diễn điệu múa vẫn còn in sâu trong tôi, và cậu bé 9 tuổi của khi đó nay đã trở thành một chàng thanh niên cường tráng, mới đó mà đã tốt nghiệp đại học. Lúc nào cũng thế, khi tìm được các em thì chúng tôi rất vui vì được gặp lại, nhưng trong lòng cũng đồng thời tồn tại nỗi lo lắng, lo sợ các em vẫn còn di chứng hoặc tình trạng sức khỏe không tốt hơn sau khi đã được phẫu thuật.

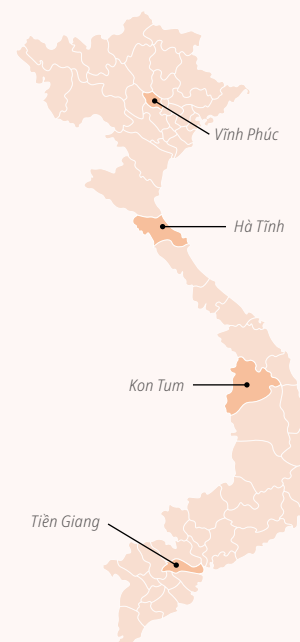
Chúng tôi không liên lạc được với Hoàng Thị Phương Anh, Nguyễn Phương Anh, Nguyễn Trung Đức. Chúng tôi chờ đợi tin tức của các em.

Thư của Tống Việt Hoàng

Thư cảm ơn!
Kính gửi: Quý báo trẻ trẻ em Việt Nam, tổ chức phúc lợi Sunny Korea, nhà thờ Sunbogeum, Bệnh viện Sejong.
Lời đầu tiên cho phép tôi được gửi lời cảm ơn đến các nhà hảo tâm, những người mang lại cho tôi một cuộc sống tràn đầy sức khỏe, niềm vui, an ổn và hạnh phúc.
Sau 16 năm được chữa bệnh và phẫu thuật đến nay sức khỏe của tôi vẫn luôn ổn định. Tôi có thể tham gia vào các hoạt động năng nhẹn, thể thao về hơi thở và nhịp tim, tham gia được vào các trò chơi với đồng đội bên trong của sức khỏe như đá bóng, cầu lông... Năm tôi được phẫu thuật, tôi chỉ 7 tuổi, tôi vẫn là một cậu bé nhút nhát, ngại nói, ngại cười đến vòng tay của cha mẹ, gia đình, những người thân quen. Năm nay tôi 23 tuổi, tôi đã trưởng thành và lớn lên trong sự cầu mong của gia đình, những nhà hảo tâm. Bệnh của tôi được chữa khỏi và hoàn toàn bình thường như những người khác. Tất cả là nhờ đến sự quan tâm, chăm sóc của các cô, chú ý bác sĩ và các nhà hảo tâm tại Hàn Quốc và Việt Nam. Ngay từ cảm ơn sâu sắc, tôi không biết nói gì hơn chỉ mong rằng những đứa trẻ ung thư, ung thư, gia đình thiếu thốn và mất mát những căn bệnh hiểm nghèo sớm được các nhà hảo tâm, các nhà tài trợ, những tổ chức luôn đồng hành cùng quý báo trẻ trẻ em bắt đầu như tôi để kịp thời cứu chữa. Quốc cũng tôi xin gửi những lời chúc tốt đẹp nhất đến Quý báo trẻ trẻ em Việt Nam, tổ chức phúc lợi Sunny Korea, nhà thờ Sunbogeum, Bệnh viện Sejong, những người đã cho tôi được tái sinh lần thứ hai có một sức khỏe dồi dào, hạnh phúc và thành công trong mọi lĩnh vực.
Người viết
trưng
Tống Việt Hoàng

2004 Đợt 7

Bùi Văn Thắng

Vũ Thị Diệu Hằng

Nguyễn Huệ Minh

Nguyễn Văn Hoài

Phan Thanh Hùng

Chúng tôi không liên lạc được với
Bùi Văn Thắng,
Vũ Thị Diệu Hằng,
Nguyễn Huệ Minh,
Phan Thanh Hùng.
Chúng tôi chờ đợi tin tức của các em.

Sau khi gặp những đứa trẻ ở Lào Cai, chúng tôi xuống lại Hà Nội, và cuối cùng chúng tôi cũng được gặp lại Hoàng sau 15 năm.

Thật biết ơn khi Hoàng đã đi từ Lai Châu xa xôi đến Hà Nội. Lúc đó là thời gian nghỉ hè, trường đại học và nhà trọ của Hoàng cũng ở Hà Nội nên Hoàng biết rất rõ về Hà Nội. Hoàng đã trở thành cậu thanh niên khôi ngô, không biết có phải do tính tình lịch thiệp và xởi lởi hay không, mà em còn cho chúng tôi xem ảnh của bạn gái, rồi tự hào khoe thân hình săn chắc khỏe mạnh sạm đen và những cơ bắp ở cánh tay nữa.

Chúng tôi có một buổi gặp gỡ với các em sống ở gần Hà Nội, các bạn tình nguyện viên và cựu nhân viên của NFVC tại nơi ở của các nhân viên của Sunny Korea, và chúng tôi cũng được gặp lại bác sĩ Tuyết, người đảm trách việc gửi Hoàng đến Hàn Quốc. Đó quả là một khoảng thời gian thật quý báu. Cuộc gặp của chúng tôi kéo dài đến tận chiều hôm sau, chúng tôi còn đi thăm quan Hà Nội và dùng bữa với nhau nữa.

Cuộc gặp gỡ với Hoàng, chàng trai có khả năng làm mọi người xung quanh vui vẻ thật giống như một món quà.

Tìm kiếm Nguyễn Văn Hoài

Trong thời gian qua, có nhiều đứa trẻ đến từ Hà Tĩnh. Thông thường, khi đi công tác Hà Nội, chúng tôi chỉ muốn chứ chưa một lần được đi Hà Tĩnh vì quãng đường từ Hà Nội đến đây khá xa. Nhưng cuối cùng, trong lần công tác để chuẩn bị xuất bản cuốn sách Heart On Again này, chúng tôi đã lên đường đến Hà Tĩnh để gặp những đứa trẻ ở đó. Mặc dù các em đã được phẫu thuật và trở về Hà Tĩnh lâu rồi nhưng chúng tôi vẫn xuất phát với niềm kỳ vọng có thể gặp lại dù chỉ được một vài em trong số đó.

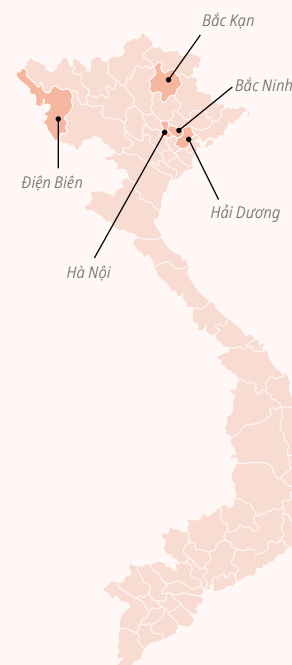
Cuối cùng chúng tôi cũng đến Hà Tĩnh, tại đây, chúng tôi cầm theo mảnh giấy có tên của những đứa trẻ và đi đi lại lại giữa Ủy ban nhân dân, văn phòng địa phương và nhà cũ của các em mấy lượt, rồi thì chúng tôi cũng liên lạc được với Hoài – cậu bé đã được phẫu thuật năm 2004. Nhưng thật đáng tiếc, chúng tôi không thể gặp em ngay được vì được biết Hoài sống ở Hà Tĩnh một khoảng thời gian, rồi đã chuyển đi nơi khác.

Nghe nói Hoài, đứa trẻ mà chúng tôi nhất định phải gặp lại đang sống ở Điện Biên, nơi cách Hà Nội hơn 15 tiếng đi ô tô, chúng tôi đành phải nuối tiếc hẹn gặp lần sau và xoa dịu nỗi tiếc nuối bằng cuộc gọi video.

Tôi cũng nghe được những tin tốt từ Hoài. Hoài sống khỏe mạnh và cũng đã lập gia đình. Bây giờ Hoài đã là bố của 2 đứa trẻ, một đứa 4 tuổi và đứa khác 1 tuổi.

Bản thân Hoài đang làm công việc sửa chữa ô tô. Em cho biết hơn 10 năm rồi mới có thể liên lạc lại, rất nhớ mọi người và nhất định phải gặp lại gia đình Sunny. Hoài ngày ấy vẫn là một đứa trẻ mà bây giờ đã trưởng thành và hơn nữa đã trở thành ông bố của 2 đứa con. Tìm được Hoài, tôi rất vui mừng khi thấy em đã gầy dựng được gia đình và sống thật khỏe mạnh. Quả là là một ngày đáng cảm kích vì dù sao cũng đã bắt được liên lạc với Hoài, chúng tôi lại có thể nuôi hy vọng một ngày nào đó sẽ có thể gặp lại em một lần nữa.

2005 Đợt 8

Đồng Thị Lan Anh

Đỗ Trung Huyền

Nguyễn Đức Quang

Phạm Thị Hậu

Nguyễn Tuấn Đức

Hoa Trúc Vy

Ma Minh Hoàng

Chúng tôi không liên lạc được với
Nguyễn Đức Quang,
Nguyễn Tuấn Đức,
Đỗ Trung Huyền,
Hoa Trúc Vy.
Chúng tôi chờ tin của các em.

Tìm kiếm những đứa trẻ đang sống ở Hải Dương và Bắc Kạn

Năm 2005 đã có bảy em nhỏ đến Hàn Quốc, chúng là những đứa trẻ sống ở những vùng khác nhau. Những đứa trẻ đến từ nhiều nơi khác nhau như Hải Dương, Hà Nội, Hà Nam, Bắc Ninh, Điện Biên, Bắc Kạn, em nào chúng tôi cũng rất muốn gặp lại, nhưng trong số đó chúng tôi chỉ bắt được liên lạc và gặp được các em ở Hải Dương và Bắc Kạn.

Đồng Thị Lan Anh

Tháng 4 năm 2019 chúng tôi đã lên đường đi gặp cô bé có dáng vẻ vô cùng đáng yêu vẫn còn đọng lại nguyên vẹn cho đến cả hôm nay. Đồng Thị Lan Anh, cô bé 3 tuổi có giọng nói lanh lảnh. Tôi thắc mắc không biết đứa bé 3 tuổi ngày ấy thì sẽ nhớ được điều gì nhưng cô bé luôn miệng nói rất nhớ gia đình Sunny, nghe vậy, chúng tôi cũng nghĩ suốt về Lan Anh trên suốt con đường đi đến nhà cô bé.

Đồng Thị Lan Anh

1

Hà Nội, ngày 03 tháng 07 năm 2019
 Ông chào mọi người trong quý báo Hồ Sơ Mưu Kỵ Sĩ ạ.
 Ông tên là: Đổng Thị Lan Anh
 Sinh ngày: 04/06/2002
 Chủ đề xin tài: Đã 1- thăm Thanh Diệu - vợ Cao Xuân
huyền - gọi độc - nhà Hải Dương
 Số điện thoại liên hệ: 034 5058882 - m8
0973891114 - b6
 Ông được sang Hàn Quốc phẫu thuật năm 2005.
 Ông chơi sang Hàn Quốc cũng với mẹ. Lúc còn được
 sang Hàn Quốc, con mới chỉ ở 3 tuổi, người con giúp
 gọi da tìm thăm. May mắn, quý mẹ. Con mắc bệnh
 tim bẩm sinh, con được sự giúp đỡ từ đoàn sức tâm
 tình của mọi người trong quý báo Hồ. Trong hai lần
 của Ông, hình ảnh về cô bé, cô Hoàng và cô nhũ
 bì đường đã bắt đầu để con gần gũi với cô bé và cô
 Hoàng như từ những người khác. Hình ảnh cô bé
 tận tình đã đánh con ấn vào, nhưng cô con ấn áp
 từ phía cô bé, cô Hoàng khiến con không thể quên.
 Ông lòng nghĩ mẹ con đã đi: "lúc con trong phẫu
 thuật, mẹ con đã nghĩ đến cô bé và chính cô bé là
 người cứu mẹ con vào phòng hồi sức. Có ứng sự
 ứng chỉ đến con trong sự hỗ trợ, hỗ trợ "Là người
 như là người mẹ thứ hai của con vậy, cô bé và cô
 Hoàng chăm sóc con rất tận tình,
 chu đáo. Sau khi con được sang
 Hàn Quốc phẫu thuật con đã được
 ăn nhiều. Có đây, con không còn bị

2

[illegible]

3

đi làm ở thị trấn cấp 10 mới nghỉ, còn đi gặp bà
mới nghỉ, còn đi được nước trong sông rất êm.
Chị đi mua mìn ở các chợ, chị trong quý hương
Korea. Khi chị viết thư về thì này, chị đang ở
hàng cửa hồ dùng vì chị đi học ở ở Nam Hàn
mới tới vì ở thành phố là chị đi học ở đây gặp
mới nghỉ, gặp các bạn, các anh chị cũng đang học
Quốc gia mới. Chị đi ở rất đẹp, phải đi đi
ở bên cạnh mới nghỉ, thành phố mới là chị đi
đi ở vào lòng đi học, chị đi ở vào các cái chợ
đi như kinh tế. Chị cũng rất mong đi gặp bà
ở Hoàng ở mới nghỉ trong quý.
Chị xin chào bà mới nghỉ. Thank you very much
Chị rất nhớ mới nghỉ - Hoàng quý hương

Thơ Nà:
Đông Thi Lan Anh

Thư của Đồng Thị Lan Anh

Gia đình Sunny cũng nhớ Lan Anh lắm. Và khi đến nhà Lan Anh, chúng tôi thấy khoe mặt của mẹ Lan Anh đã ngân ngấn nước, vì khoảng thời gian mà chúng tôi ở cùng nhau vẫn còn rất sâu đậm trong ký ức của cô, Lan Anh cũng òa khóc khi vừa gặp lại chúng tôi. Thật cảm ơn vì em luôn nhớ về gia đình Sunny Korea như vậy. Lan Anh đã trở thành một cô nữ sinh 18 tuổi xinh đẹp. Lan Anh chỉ vào một khuôn mặt trong tập ảnh rồi gọi là ‘cô Minh Đức’, rằng là cô Minh Đức đẹp như diễn viên, rồi còn hỏi sao cô Minh Đức không đến, thế rồi tôi bảo lần sau cô ấy sẽ đến thì em nhảy cẫng lên thích thú.

Nhà của Lan Anh không còn như ngày xưa mà thay vào đó là một ngôi nhà hai tầng khang trang, đẹp đẽ. Nghe tin Sunny Korea đến nên mấy người họ hàng cũng tập trung lại. Tất cả mọi người đều coi như việc của mình, ai cũng cảm ơn chúng tôi vì đã cứu sống Lan Anh.

Bố mẹ em kể, Lan Anh sau khi được phẫu thuật không còn đau ốm nữa và cũng không cần liên tục đi bệnh viện nữa, nên từ sau khi Lan Anh được phẫu thuật và về nước, hai vợ chồng cố gắng làm việc và tích cóp tiền bạc, các con cũng lớn lên mạnh khỏe, rồi trong 2 năm, bố và chú từng chút một tự mình xây nên ngôi nhà, gia đình cũng tiếp thêm sức lực, để hoàn thiện ngôi nhà đẹp đẽ mà cả gia đình đang sống. Nhìn thấy gia đình sống trong một ngôi nhà rộng rãi thoáng mát mà lòng tôi cũng an tâm. Nhà vệ sinh, nhà bếp cũng sạch sẽ không có ruồi bọ. Nghe nói bố của Lan Anh đang làm việc ở Kangwon-do Hàn Quốc để giúp gia

đình, đúng là một gia đình có nhiều nhân duyên với Hàn Quốc.

Khi nghe gia đình tâm sự, rằng việc nhỏ bé mà Sunny làm đã cứu sống Lan Anh, giúp gia đình trở nên bình an, làm thỏa ước nguyện phần đời còn lại của bà em, họ hàng vui mừng, chúng tôi vui mừng khôn xiết. Tôi thật ngỡ ngàng vì điều này khiến cuộc đời của nhiều người được thay đổi.

Lan Anh hỏi bệnh viện mà cô bé đã phẫu thuật ở đâu, tôi cho biết đó là bệnh viện Sejong ở Bucheon thì em cũng ngỡ ý muốn du học ở trường Sejong Hàn Quốc để trở thành y tá. Mong rằng ngày đó sẽ đến.

Sau lần gặp đó, tháng 7 năm 2019, chúng tôi gặp lại Lan Anh ở Hà Nội.

Ngày chúng tôi mời các em sống ở gần Hà Nội đến khách sạn, Lan Anh cũng từ Hải Dương lên, làm cho buổi gặp gỡ càng thêm ý nghĩa. Chúng tôi cũng đã gặp anh Hoàng Hưng, người đã thông dịch cho Lan Anh khi em phẫu thuật ở Hàn Quốc. Chúng tôi được hội ngộ sau 16 năm và niềm vui tái ngộ được nhân lên gấp bội.

Lan Anh lúc đó chỉ là một em bé ba tuổi nhưng bây giờ đã cao gần bằng anh Hoàng Hưng. Hẹn gặp lại Lan Anh, cô bé đang cất lực học tiếng Anh! Hãy sống khoẻ mạnh nhé!

Ma Minh Hoàng – Đứa bé màu xanh kỳ tích

Năm 2005, bé Ma Minh Hoàng 2 tuổi đã đến Hàn Quốc.

Mặc dù đến Hàn Quốc vào những ngày tháng 6 mùa hè ẩm áp, nhưng duy chỉ mình em như đang ở trong mùa đông khi tay chân, mắt và miệng luôn tím tái, và so với những đứa trẻ khác, chỉ mỗi Hoàng có sắc mặt không được tốt nên em bé Hoàng khiến chúng tôi lo lắng nhiều hơn cả.

Lúc đó tình trạng của Hoàng phải tiến hành phẫu thuật tim phức hợp, mặc dù độ khó cao nhưng cuộc phẫu thuật đã rất thành công. Tuy nhiên các bác sĩ không thể cầm máu cho em, và dù liên tục truyền máu thì hiện tượng xuất huyết vẫn không dừng lại, dẫn đến tình huống phải dùng đến máu tươi chứ không phải máu dự trữ để truyền cho em. Các thành viên của Sunny Korea đã phải cầu nguyện đêm ngày. Cậu bé Hoàng đã để lại trong chúng tôi nhiều ký ức nhất vì những khoảnh khắc chúng tôi cảm nhận được phép màu từ việc cậu bé sống lại. Mặc dù là chuyện đã lâu, nhưng ký ức lúc đó vẫn còn rất sống động.

Sau khi phẫu thuật, Hoàng trải qua thời gian hồi phục lâu hơn các bé khác và đã khỏe mạnh quay trở về nước. Bởi vì chúng tôi thường chỉ đi công tác ở gần Hà Nội, nên chúng tôi chỉ biết nơi Hoàng sống ở là Bắc Kạn, một tỉnh vùng núi ở phía bắc cách xa Hà Nội, chứ chưa thể một lần đến gặp em vì hoàn cảnh không cho phép.

Nhưng tôi nhất định muốn gặp Hoàng và mẹ em, hai người mà tôi không thể nào quên, nên tôi chuẩn bị đi gặp Hoàng với một tâm trạng bồi hồi, và cuối cùng, chúng tôi cũng lên đường từ Hà Nội. Được biết từ Hà Nội đến Bắc Kạn mất khoảng 7 tiếng đồng hồ đi xe và đường đi khá nguy hiểm, nhưng nghe nói hai tháng trước, tuyến đường cao tốc phía bắc đi từ Hà Nội đã hoàn thành nên thời gian được rút ngắn xuống còn 4 tiếng và có thể thuận lợi đến được Bắc Kạn. Thời tiết cũng rất đẹp, không có vẻ gì là mưa như dự báo thời tiết nói, bầu trời

Chào Mọi ngày 22/6/2005

Kính gửi: Các bác các cô trong tổ chức từ thiện Sunny Korea

Chào bà: Ma Minh Hoàng sinh năm 2003
thứ 6 tại xã số 5 thị trấn Bhoi Mới - Bắc Kạn

Hôm nay cháu rất vui mừng khi được đến bác Lee và các cô chú trong đoàn đến thăm và chúc mừng sinh nhật bác tên Anh các em nhỏ ở Pác Nặm - bà Be - Bắc Kạn. Cảm xúc của cháu lúc này rất biết ơn các bác trong đoàn đặc biệt là bác Lee đã giúp đỡ gia đình cháu cho cháu được đi mổ tim tại Hàn Quốc năm 2005. Đến nay đã 14 năm sức khỏe của cháu vẫn ổn định cháu vẫn được đến trường như các bạn khác vẫn nhận được sự quan tâm của xã hội từ thiện cháu xin cảm ơn tất cả các bác trong tổ chức từ thiện và bác sĩ Lee Chang Ho đã cho cháu như ngày hôm nay.

Cháu xin kính chúc các bác luôn mạnh khỏe, tổ chức từ thiện luôn phát triển giúp đỡ nhiều em hoàn cảnh như cháu.

Người viết
Hoàng
Ma Minh Hoàng

Thư của Ma Minh Hoàng

Thư của mẹ em Ma Minh Hoàng

1

Pho Mới, ngày 22/6/2019

Trình gửi: Bà cháu Quý từ thiện Sunny Korea

Tên là: Hoàng Thị Thu Anh

Hiện tại ở: Thủ Đức Phò Mới - Bắc Hàn

Hôm nay, tôi viết lá thư này xin gửi tới các anh, chị, em trong Hội từ thiện những tình cảm biết ơn chân thành nhất. Chúc các anh, chị, em luôn dồi dào sức khỏe, tiếp tục giúp đỡ được nhiều em nhỏ bị mắc bệnh tim bẩm sinh có trái tim khỏe mạnh.

Thưa các anh chị, 19 năm đã trôi qua nhưng những cảm xúc của chuyến đi Hàn Quốc đưa con đi phẫu thuật tim vẫn còn nguyên vẹn trong tim. Từ đó đến nay, giờ thường các anh chị dành cho các cháu khoản chúng tôi rất cảm động. Để biết những anh chị: Moon, Poo, chị Lee, chị Hương đã luôn ở bên, từng hành cũng từ trung suốt thời gian ở bệnh viện. Các bác sĩ sinh ra cháu một lần nữa, giành giật lại sống cho cháu.

2

Gia đình tôi thật sự rất biết ơn các anh chị, mà mẹ cháu ghi trong tim những điều kì diệu mà các anh chị đã mang lại cho cuộc sống của cháu và gia đình.

Trước cũng, không biết nói gì thêm, tôi xin kính chào các anh, chị, em luôn nỗ lực và tiếp tục hoàn thành sứ mệnh các cơ của Hội. Em đến từ sống cho các em bé. Chúc cho Quỹ từ thiện Sunny ngày càng phát triển.

Gia đình tôi xin trân trọng cảm ơn

Người viết

Hoàng Thị Thu Anh

không một gợn mây và chúng tôi cảm nhận được ánh nắng ấm như đang chúc phúc cho cuộc gặp gỡ của chúng tôi.

Cứ thế, chúng tôi đã may mắn và bình an đặt chân đến thành phố Bắc Kạn và cũng gặp được gia đình Hoàng đang sống tại đây. Chúng tôi không nghỉ ngơi mà tiếp tục đi đến một trường học nhỏ, khi vừa đến nơi, mẹ Hoàng đã ra đón chúng tôi.

Ngày gặp lại thật sự đã đến... Tôi hết sức cảm kích đến mức độ không rõ đây là thật hay mơ khi nhìn thấy họ ngay trước mặt mình.

Mẹ của Hoàng, người tôi gặp lần đầu tiên vào năm 2005 vẫn thế, không thay đổi một chút nào. Trước đây, mẹ Hoàng là giáo viên trung học nhưng bây giờ đã trở thành phó hiệu trưởng. Trên khuôn mặt đã từng nén chịu những nỗi buồn, không một lời than vãn khi Hoàng gặp phải tình trạng khó khăn ở Hàn Quốc, giờ đây chỉ còn dáng vẻ bình an. Tôi cũng gặp Hoàng cùng các bạn cùng trường của em và tham quan một tiết học. Tự lúc nào em đã trở thành một cậu nam sinh phổ thông 16 tuổi. Hình ảnh em bé Hoàng 2 tuổi trong tim

tôi năm nào khác xa với Hoàng, một cậu học sinh chững chạc đang nghe giảng trong lớp. Hoàng đã trở thành một anh chàng đẹp trai ngời ngời, trông giống như thần tượng Hàn Quốc. Mẹ Hoàng nói đùa rằng vì Hoàng đã nhận nhiều máu của người Hàn quá nên ngoại hình cũng thay đổi trở nên giống người Hàn. Những buồn phiền và mệt mỏi ngày ấy, bây giờ đã có thể được thay thế bằng tiếng cười. Bố của Hoàng, người đã rất lo lắng vì con đau ốm, mở một quán cà phê ở gần nhà. Thật biết ơn khi thấy gia đình em được an yên.

Hoàng, đứa trẻ quý báu mà Sunny Korea đã hết lòng cầu nguyện, em bé màu xanh mà 14 năm trước mọi người cầu nguyện chỉ mong em cố gắng chịu đựng thêm một chút nữa, bây giờ đã trở thành một chàng trai tuyệt vời ấp ủ những ước mơ về tương lai tươi sáng. Hoàng muốn đi du học ở Nhật Bản, và muốn làm công việc liên quan đến máy tính. Hy vọng ước mơ của em sẽ trở thành hiện thực. Mong rằng Hoàng và gia đình luôn tràn ngập hạnh phúc trong những ngày tháng tới.

2006~2010
Đợt 9~35
(104 em)

2006 Đợt 9

Trương Quốc Lộc

Đỗ Thiên Quý

Phạm Thị Hương Giang

Bùi Duy Thắng

Lưu Bá Lộc

Những đứa trẻ kết nối trực tiếp với những đứa trẻ của Sunny, được gặp gỡ tựa như phép màu.

Trong 5 đứa trẻ đã được phẫu thuật ở Hàn Quốc và về nước lần thứ 9 năm 2006, chúng tôi liên lạc và gặp được 3 em.

Đó là Bùi Duy Thắng, Lưu Bá Lộc, Phạm Thị Hương Giang.

Bùi Duy Thắng

Tháng 4 năm 2019, trong chuyến hành trình đến gặp các em ở TP. Hồ Chí Minh, chúng tôi đã gặp được em Bùi Duy Thắng.

Thắng là đứa bé đến từ TP. Hồ Chí Minh, chúng tôi vẫn còn nhớ như in dáng vẻ mệt mỏi với khuôn mặt tái xanh nằm trong vòng tay mẹ khi lần đầu gặp em. Em là một trong những đứa trẻ để lại nhiều ký ức cho Sunny vì ngay từ khi nhập cảnh vào Hàn Quốc, tình trạng sức khỏe của Thắng đã rất xấu, ngay cả sau khi phẫu thuật, Thắng cũng gần như thập tử nhất sinh và làm mọi người lo lắng cháy ruột gan. Lúc đó, so với các bạn khác, thời gian phẫu thuật của Thắng rất dài, tận 15 tiếng. Thật may là ca phẫu thuật đã kết thúc thành công và

Chúng tôi không liên lạc được với Trương Quốc Lộc, Đỗ Thiên Quý. Chúng tôi chờ tin của các em.

em đang dần hồi phục trong vài ngày. Giữa lúc mọi người đang an tâm thì vào một buổi sáng sớm nọ, chúng tôi nhận được tin như sét đánh ngang tai: tim em ngừng đập, bệnh viện phải dùng máy chạy tim phổi nhân tạo để duy trì hô hấp. Đó thật sự là khoảnh khắc mà không ai trong chúng tôi muốn nhớ lại.

Mặc dù Thắng bị bệnh tim rất nặng, nhưng em vẫn khóc, vẫn cười, và vẫn đến được Hàn Quốc, không thể hiểu được chuyện gì đã xảy ra... Tất cả mọi người trong Sunny Korea chạy tới bệnh viện, đó là thời khắc mà tất cả chỉ biết cầu nguyện hết lòng mà thôi. Cái thời khắc chúng tôi cầu nguyện xin Chúa cứu lấy đứa bé vẫn còn như mới đây.

Dù đã tháo máy chạy tim phổi nhân tạo, Thắng vẫn phải ở trong phòng chăm sóc đặc biệt một khoảng thời gian dài, và sau 3 tuần dài dằng dặc nhìn em với đủ các loại máy móc gắn trên người mà không biết em đang sống hay đã chết, và thật đáng mừng, Thắng cũng được chuyển từ phòng chăm sóc đặc biệt sang phòng bệnh bình thường như một phép màu. Các bạn đi cùng đã về nước, chỉ có một mình Thắng ở lại, nằm viện thêm hai tháng nữa. Và rồi một ngày nọ, cuối cùng em cũng được xuất viện, được đi tháp Namsan, được đi thuyền ngắm cảnh và có thời gian hết sức vui vẻ rồi về nước như các bạn khác. Chúng tôi vẫn nhiều lần lau đi những giọt nước mắt khi nhìn thấy Thắng vượt qua những giây phút mà ngay cả bản thân việc em có thể nói, cười và chạy nhảy cũng được xem là kỳ tích.

Chúng tôi vẫn thỉnh thoảng gặp Thắng và mẹ em ở Thành phố Hồ Chí Minh sau khi em trở về nước, cũng hay hỏi thăm lẫn nhau qua facebook nhưng thật sự rất lâu rồi, tôi mới có thể đến TP. Hồ Chí Minh và gặp được Thắng.

Mẹ em vẫn bận rộn với cửa hàng nhỏ của mình, Thắng thì trở thành một cậu con trai vững vàng luôn giúp đỡ mẹ. Trong quãng thời gian dài không gặp mặt, Thắng đã cao lớn hơn rất nhiều, từ lúc nào đã là một cậu học sinh cấp ba mang dáng dấp của một thanh niên. Thắng học hành chăm chỉ, cũng rất giỏi phụ giúp mẹ bán hàng và ước mơ trở thành cảnh sát, em bày tỏ nguyện vọng muốn học trường đại học cảnh sát sau 2 năm nữa. Đứa bé kỳ tích của Sunny Korea, chúng tôi cầu nguyện để em có thể sống khoẻ mạnh, hoàn thành được ước mơ của mình, mong em trở thành cầu nối sẻ chia yêu thương mà em đã được nhận, và trở thành một người cần thiết đối với Việt Nam cũng như thế giới.

Lưu Bá Lộc

Lưu Bá Lộc là cậu bé 9 tuổi dễ thương đến từ Ninh Bình. Khi đến Hàn Quốc, khác với ghi chép y tế ở Việt Nam gửi sang, dị tật tim của em có phần phức tạp hơn nên trường hợp của em khiến chúng tôi càng lo lắng hơn nữa. Lộc có khuôn mặt trắng bệch với chứng tim bẩm sinh tim chiều hướng nặng, nên trông em thật đáng thương, nhưng lại là một đứa trẻ hết sức đáng yêu. Mỗi khi đến bệnh viện gặp em, Lộc đều leo lên đầu gối tôi để ngồi, nếu tôi không vừa ý thì em dựa vào người, nếu tôi bận rộn chạy vòng quanh, thì em đòi bế, và em đáng yêu đến mức tôi không thể nào không ôm lấy cậu bé.

Lưu Bá Lộc

Lưu Bá Lộc đã trải qua hai lần phẫu thuật, một cuộc phẫu thuật tim và một lần phẫu thuật mở rộng không gian để nâng các cơ hoành bị chầy xệ lên. Sau khi hai cuộc phẫu thuật được thực hiện thành công, Lộc nằm tại phòng chăm sóc đặc biệt, rồi chuyển sang phòng bệnh thường, cậu bé ăn món gà hầm một cách ngon lành và hồi phục nhanh chóng, chẳng mấy chốc mà Lộc lấy lại được tính cách hoạt bát của mình. Em kể cho tôi nghe về bố và người chị ở nhà, còn bảo tôi nhất định phải đến Việt Nam thăm em khi em đã về nước, rồi sau khi khỏe lại, em được đi thăm quan toà nhà 63 tầng và thoả sức chơi đùa, nhưng em không thích lắm vì mình bị say xe, rồi còn bảo lần sau nên đi chơi bằng xe máy chứ đừng đi ô tô. Thật là một cậu bé đáng yêu.

Tôi đã rất nhớ một cậu bé Lộc như vậy. Mặc dù rất nhớ nhưng không có cách nào để liên lạc nên tôi rất sốt ruột. Vào một ngày tháng 10 năm 2018, chúng tôi đến thăm quê hương Ninh Bình của Lộc. Tuy chúng tôi đến đó để gặp Lê Thu Hà và một số em khác mà chúng tôi bắt được liên lạc từ trước, nhưng trong lòng tôi không thể xoá đi hình ảnh của Lộc. Trong cuộc gặp gỡ đầy vui vẻ tại nhà của Thu Hà, tôi có dịp bạch rằng tôi đang tìm đứa bé tên Lưu Bá Lộc sống ở Ninh Bình đã rất lâu rồi và muốn Thu Hà tìm giúp, thế là Thu Hà đã đăng câu

Thư cảm ơn

Con tên là Lưu Bá Lộc
Sinh ngày 10-5-1992

1) Năm vừa qua năm đó con đang học lớp 3 còn rất nhỏ không hiểu gì về sự sống và cái chết vì bệnh mà con đang mang trong mình.

Giờ con đang học lớn dần hiểu hơn về cái chết và căn bệnh tim bẩm sinh của mình đang phải chờ đợi điều gì đó về sự sống và cái chết.

Quý Sunnykorea đã đưa con từ Việt Nam sang Hàn Quốc để chữa trị bệnh tim bẩm sinh cho con khỏe mạnh.

Sang đây con được các cô, các chú, các bác, ... và các bác sĩ trung tâm y tế chăm sóc và điều trị con rất tốt.

Con xin gửi lời cảm ơn và lời chúc tốt đẹp nhất đến các cô chú, các bác trung tâm Sunnykorea cũng các bác sĩ nhân viên về an ninh làm toàn nhiệm vụ tốt đẹp đến với những bệnh nhỏ có bệnh tim bẩm sinh có hoàn cảnh khó khăn trên trái đất hình tròn đang phải chịu đau vì bệnh tim bẩm sinh.

Lưu Bá Lộc

Thư của Lưu Bá Lộc

Thư cảm ơn

Kính gửi quý Sunnykorea

Con tên là: Lưu Bá Lộc

Hàn Quốc con sống ở thôn Phú Mỹ - Xã Ninh Xuân - Huyện Ninh Bình 15 năm về trước hôm cảnh gia đình con hết sức khó khăn không có tiền để chữa trị căn bệnh tim bẩm sinh cho con căn bệnh có thể lấy đi sự sống của con bất cứ lúc nào.

Như một phép màu nào đó con được quý Sunnykorea tài trợ một cơn bão tim bẩm sinh cho con.

Cho phép con được gửi lời hành trình lại sự sống con được các cô chú trung tâm đưa con từ Việt Nam sang Hàn Quốc nghỉ ngơi điều trị bệnh và con dần dần khỏe.

Con vẫn còn nhớ in đậm trong lòng con được sinh ra lần hai con mới được mở mắt cũng căn bệnh tim bẩm sinh.

Trong thời gian đó con được đến nhận xét nhiều thầy giáo, cô giáo bác sĩ, y tá, các bác, các cô, các chú trung tâm Sunnykorea đã chăm sóc con trong suốt thời gian con vẫn đang điều trị và được tài trợ 100% kinh phí để lại phần thuốc tại Hàn Quốc điều trị bệnh tim.

Khi con được chữa lành bệnh tim về Việt Nam con đã khỏe và như mọi người sống bình thường.

Bây giờ con đã khỏe mạnh các bác, các cô, các chú trung tâm Sunnykorea là người nhà thứ hai của con là nơi con được sống.

Con viết thư này là đúng sinh nhật thứ 22 của con gửi đến con đang học tại Việt Nam để con được nhớ có nhớ về những ngày tháng xa con sẽ gửi lại cả nhà vào một ngày nào đó.

Yêu thương cả nhà chờ con nhé

Con gửi mọi người nhớ nhé

Lưu Bá Lộc

Thư của Lưu Bá Lộc

chuyện đó lên mạng xã hội. Không phải đợi lâu, qua vài lượt liên hệ, có một cuộc gọi đến điện thoại của Thu Hà và tự giới thiệu là Lưu Bá Lộc. Tôi bán tín bán nghi 'Có lý nào lại thế... đã 12 năm không gặp còn gì... nhanh thế này mà đã tìm được sao...' và yêu cầu em ấy gửi một bức ảnh, thế là một bức ảnh có hình cậu thanh niên giống Lưu Bá Lộc được gửi đến, ngay sau đó thì chàng thanh niên Lưu Bá Lộc và mẹ đã chạy xe máy đến, thực sự xuất hiện ngay trước mặt tôi.

Và như thế, tôi đã được gặp lại Lưu Bá Lộc cùng với mẹ của em, người mà tôi muốn gặp bấy lâu; trong một cuộc gặp đầy bất ngờ, chúng tôi chỉ biết ôm chặt nhau và khóc. Mặc dù không thể tin được nhưng đó là sự thật. Cả Lộc và mẹ đều khỏe mạnh. Lộc đã trưởng thành tự lúc nào và đã có việc làm.

Mẹ Lộc làm người lái đò ở Tràng An. Mỗi khi có khách du lịch Hàn Quốc, mẹ Lộc đều nhìn thật kỹ xem liệu trong đó có ai là gia đình Sunny hay không. Câu chuyện của hai người luôn luôn nhớ về gia đình Sunny không có hồi kết. Ngôi nhà trước đây của Lộc trong ký ức của tôi đã chìm ngập trong nước và không còn nữa. Chúng tôi cũng đến thăm ngôi nhà mới khang trang tiện nghi của em. Một khi đã bắt được liên lạc với Lộc, lúc nào Lộc cũng từ Ninh Bình

đến Hà Nội gặp chúng tôi mỗi khi chúng tôi đến Hà Nội. Đường rất xa nên tôi đã nhiều lần ngần không cho đến, nhưng rồi cuộc thì Lộc vẫn hăm hở chạy đến.

Hai năm sau, vào một ngày ở Hà Nội, khi đang ở với cô Chung thì Lộc tìm tới. Hóa ra cô Chung là người thông dịch cho ca phẫu thuật của Lộc ở Hàn Quốc vào năm 2006. Hai người đã rất mừng rỡ khi gặp nhau. Cuộc gặp gỡ ngẫu nhiên của hai người sau 14 năm xa cách càng trở nên ý nghĩa hơn.

Lộc làm việc ở cửa hàng điện thoại. Trong khi đi công tác, điện thoại của tôi bị hỏng, Lộc đã giúp sửa lại và tôi có thể bình an vô sự kết thúc chuyến công tác. Khi đến những đứa trẻ đã được Sunny giúp đỡ nay trở thành những người giúp đỡ lại chúng tôi không ít thì nhiều, tôi thật sự cảm thấy những việc ấy thật kì diệu và mới lạ. Tôi cũng rất biết ơn Thu Hà đã giúp chúng tôi tìm được Lưu Bá Lộc, và cũng càng biết ơn hơn nữa vì cuộc gặp gỡ với những đứa trẻ khác tại nhà của Thu Hà. Cuộc gặp gỡ với Lưu Bá Lộc đã cho tôi thấy được tương lai của những đứa trẻ đó sẽ như thế nào, trong trái tim của những trẻ đó có một tình yêu để có thể giúp đỡ một ai đó đang dần lớn lên, và những hoa trái của tình cảm con người.

Chúng tôi kỳ vọng vào một tương lai tươi sáng của Lưu Bá Lộc.

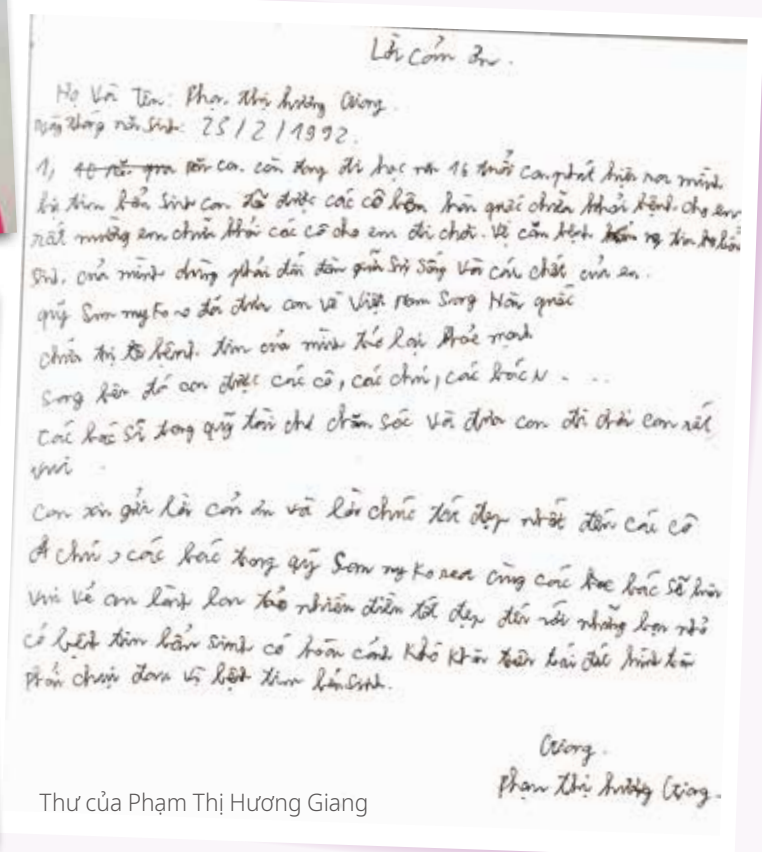

Phạm Thị Hương Giang

Phạm Thị Hương Giang

Giang sống ở Ninh Bình, đến Hàn Quốc để phẫu thuật tim năm 13 tuổi. Từ sau khi đến Hàn Quốc, em luôn trong trạng thái ủ rũ, khóc nhiều, bất chuyện cũng không nói, và hay né tránh khi chạm phải ánh mắt người khác, khiến chúng tôi khá lo lắng không biết em có vấn đề gì. Chúng tôi tìm hiểu thì được biết hoá ra không chỉ mắc bệnh tim, Giang còn phải gặp khó khăn với bệnh viêm tai giữa mãn tính. Khi ở Hàn Quốc, Giang vừa được tiến hành phẫu thuật tim, vừa được điều trị tai nên dần dần em trở nên tươi tắn hơn. Thật là may mắn. Lúc đó, Giang là cô bé 13 tuổi phải đến Hàn Quốc một mình. Tôi luôn nhớ đến Giang khi nghĩ đến Lộc, và cũng luôn thắc mắc về tình hình, cũng như rất nhớ cô bé. Và rồi đến tháng 10 năm 2018, giây phút hội ngộ đã đến như một giấc mơ.

Thu Hà đã tìm ra Lộc, bố của Lộc và bố của Giang lại quen biết nhau nên tôi đã có thể may mắn gặp được cả Giang. Thật là vui mừng biết bao... Giang nghe được tin tức của gia đình Sunny liền chạy xe máy tới ngay. Giang cho biết sau khi trở về Việt Nam, em sống rất khoẻ mạnh, không còn gặp ác mộng như trước khi phẫu thuật nữa, em sống một cuộc sống bình

Thư của Phạm Thị Hương Giang

Giang.
Phạm Thị Hương Giang.

thường, rồi năm 18 tuổi em gặp chồng mình và đi đến hôn nhân. Mới đó mà Giang đã 26 tuổi rồi. Và bây giờ em cũng là mẹ của hai đứa con nữa. Giang đeo theo cô con gái xinh xắn của mình nên chúng tôi có thể gặp được cả hai mẹ con. Nhìn bé gái dễ thương đang ngưỡng ngùng mà tôi nghĩ đến Giang, cô bé mới ngày nào là học sinh trung học đã trưởng thành và lập gia đình, rồi sinh con mà lại thấy thật kỳ diệu. Giang cũng kể chuyện ngày Quốc tế phụ nữ mừng 8 tháng 3 vừa rồi, chồng em đã tự vào bếp nấu ăn nên em đã cảm thấy rất vui. Thật vui khi thấy em có một gia đình hạnh phúc.

Giang cũng gửi lời cảm ơn đến các bác sỹ vẫn rất quan tâm đến em sau khi phẫu thuật, và cũng cảm ơn mẹ của Lộc đã chăm sóc em rất chu đáo khi em và ở trong phòng bệnh. Em cũng rất vui và thú vị khi được đi thăm thú Hàn Quốc trước khi về lại Việt Nam.

Giang có một mong muốn nhỏ nhoi, đó là mong ước có thể căn chỉnh tiền, rồi trở nên dư giả, cùng gây dựng một gia đình mạnh khỏe và hạnh phúc với chồng và hai con. Mong cho những ngày tiếp theo của gia đình Giang sẽ được trải đầy hoa hồng.

2006 Đợt 10

Nguyễn Dương Quý

Phạm Mạnh Đức

Mai Văn Tuấn

Trần Ngọc Kiều Trinh

Nguyễn Văn Quý

Nguyễn Dương Quý

Dương Quý đến từ Tuyên Quang, em đến Hàn Quốc hai lần và trải qua hai cuộc phẫu thuật tim vào năm 2006 lúc 3 tuổi (đợt 10) và 2008 lúc 5 tuổi (đợt 14).

Trong lần phẫu thuật đầu tiên, tôi còn nhớ như in cái đêm nguy cấp ấy, chỗ mổ không cầm máu được, nên đội cảnh sát cơ động nhận được liên lạc cần hiến máu gấp và được điều động ngay trong đêm, cả các nhân viên của bệnh viện cũng xếp hàng dài để tiếp tục hiến máu. Ký ức về cái đêm thức trắng và chờ đợi trước phòng phẫu thuật, liên tục hỏi thăm các y tá về tình hình của Dương Quý nhưng đội ngũ y bác sĩ chỉ tắt bật ra vào phòng mổ mà không có một tin tức tốt nào của em. Ca phẫu thuật được tiến hành suốt đêm, kéo dài những 20 tiếng đồng hồ. Dương Quý thành công vượt qua ca phẫu thuật dài dằng dặc ấy, em đã đi máy bay đến Hàn Quốc 2 lần và cuối cùng cũng khỏe mạnh về nước.

Dương Quý đã nhận được nhiều tình yêu thương và lời cầu nguyện từ Sunny Korea đồng thời cũng chiếm một vị trí ở trong lòng của nhiều người. Trong suốt thời gian qua, thi

Chúng tôi không liên lạc được với Mai Văn Tuấn, Trần Ngọc Kiều Trinh, Nguyễn Văn Quý. Chúng tôi chờ tin của các em.

1

Page

Số Tuyên Quang ngày 29/6/2019.

Thư cảm Ơi.

Kính Thưa: Các Bác Dân lành đạo Quý BTEVN.,
Quý Bà Trại TE Sunny Korea. Hàn Quốc

Tên Tôi là: Nguyễn Thị Hiền: là mẹ của cháu
Nguyễn Dương Quý học tại gia đình chúng tôi
đang sinh sống tại Tổ 16 khu phố Tân Lập Thành
phố Tuyên Quang Tỉnh Tuyên Quang.

Nay tôi viết thư này được trình bày như
sau: Từ lúc cháu Quý sinh ra đến nay
cháu bị mắc cơn bệnh tim với lúc nằm 2 bên
2 bên. gia đình chúng tôi đã ở dưới cháu ở
lành và mở cho cháu tại bệnh viện Rong Rong
mất và bệnh viện Tim Trung ương như thế
rộng đã thời với cháu với gia đình. như thế
thất vọng đó đã thời với cháu. đến năm 2006
cháu đã được Quý BTE VN Nam đã cho cháu
sang Hàn Quốc để mở cho cháu sau 3 lần
phẫu thuật có lần có đến tôi 23 ngày đợi HỒ...
giống như tôi 10 cơn hy vọng. như thế may sao
các Bác Sĩ đã tại Tỉc cứu cháu cho cháu
đã hoàn toàn bình phục. sau 3 tháng ở Hàn Quốc
Quốc tôi rất cảm ơn Quý và các Bác Sĩ bệnh
viện đã chăm sóc tại Tỉc cho cháu trong như
cả phẫu thuật cũng như 10 cơn hy vọng và
cháu mới có thể khỏe như bây giờ
như ở Việt Nam thì chúng tôi cũng không thể
giống như nói nơi gì hơn là cảm ơn Quý

NOTE BOOK

2

Bác BTEVN và Quý Sunny Korea. đã quen
tâm tận tụy đối gia đình cháu được biết là
cháu Quý. và cũng may Quý hãy gọi cho
các cháu có bệnh giống như cháu Quý đây
một lần nữa gia đình cháu xin được chân
thành cảm ơn Quý đây cháu cho cháu đi
cháu được khỏe người.

Kính chúc các vị lành đạo, con bố mẹ như về
cháu, Quý bạn lành đạo mới khỏe lành như
thành công trong công việc. xin cảm ơn.

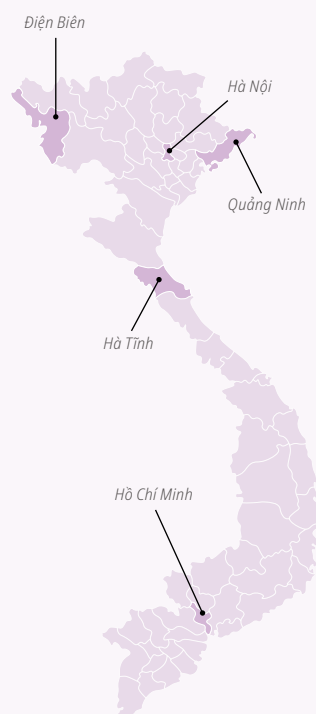
Tuyên Quang. 29/6/2019.

Thư của mẹ em Nguyễn Dương Quý

thoảng chúng tôi có ghé thăm nhà của Quý và liên lạc với em. Năm 2019, sau một thời gian dài chúng tôi đã gặp lại Dương Quý, lúc em đang sống ở Tuyên Quang, nơi cách Hà Nội khoảng một tiếng rưỡi. Quý sống ở ngôi nhà được thừa hưởng lại từ ông bà, gần với ngôi nhà trước đây; còn bố mẹ Quý thì kinh doanh quán trà ngay phía trước ngôi nhà từng sống. Quý đến Hàn Quốc lần đầu tiên khi ba tuổi, bây giờ đã 16 tuổi và học lớp 9. Quý cao hơn nhiều rồi, xương cốt cũng dần phát triển, mới ngày nào mà em đã trở thành một cậu thiếu niên đang đến tuổi vỡ giọng.

Chúng tôi thấy không chỉ mỗi Sunny Korea, mà dường như ngay cả NFVC, tổ chức đã giúp kết nối để Quý có thể được phẫu thuật cũng thường xuyên gặp gỡ em. Chúng tôi nhìn thấy có rất nhiều sách, vở, đồ dùng học tập của NFVC ở trong nhà. Lâu lắm mới gặp lại nên Quý có phần hơi bẽn lèn và hay thẹn thùng, nhưng chúng tôi đã trò chuyện với Quý thật nhiều, muốn cho Quý biết rằng hơn 10 năm về trước biết bao nhiêu người đã cố gắng để cứu sống sinh mệnh của em, rằng em đã nhận được biết bao lời cầu nguyện và tình yêu thương, rằng em là một người hết sức quý giá đối với Sunny Korea và thế gian này. Chúng tôi luôn ủng hộ và mong Quý sẽ lớn lên thành một thanh niên khỏe mạnh và tuyệt vời, dù hiện giờ em vẫn đang là một cậu bé.

2007 Đợt 11-1

Nguyễn Thành Vinh

Hồ Tấn Thanh

Đoàn Thị Thu Huyền

Lâm Thị Quế Anh

Nguyễn Thị Trà Giang

Nguyễn Anh Thư

Trần Quang Minh

Trần Đình Vũ

Chúng tôi không liên lạc được với Nguyễn Thành Vinh, Đoàn Thị Thu Huyền, Trần Quang Minh, Hồ Tấn Thanh, Lâm Thị Quế Anh. Chúng tôi chờ tin của các em.

Mùa đông năm 2007, đặc biệt có nhiều đứa trẻ

Tháng 1 năm 2007, 8 đứa trẻ đã đến Hàn Quốc trong đợt thứ 11. 8 đứa trẻ và 8 người giám hộ đến Hàn Quốc để phẫu thuật. Tôi vẫn còn nhớ lúc đó là thời gian bệnh viện Sejong ở Bucheon khá đông đúc với 13 em nhỏ, có Nguyễn Dương Quý đến để phẫu thuật trước đó một năm, tức là vào tháng 11 năm 2006, đang trong thời gian hồi phục và còn lại ở bệnh viện, sau đó vài ngày lại có một nhóm 4 em cũng đến Hàn Quốc đợt 11-2.

Những đứa trẻ phẫu thuật trước đang hồi phục thì đi lại loanh quanh, những đứa trẻ mới đến nhìn ngó chỗ này chỗ kia với đôi mắt đầy hiếu kỳ, những bà mẹ mới gặp nhau thì bận rộn chia sẻ cho nhau các thông tin, những chuyện mình biết cũng như kinh nghiệm của mình ở Hàn Quốc.

Nhìn cảnh tượng đó thì không khác nào một trường mẫu giáo ở Việt Nam, thậm chí có khi tôi quên mất, không biết đây là Việt Nam hay là Hàn Quốc.

Trần Đình Vũ

Trần Đình Vũ

Tháng 6 năm 2019, chúng tôi gặp Trần Đình Vũ ở Hà Tĩnh.

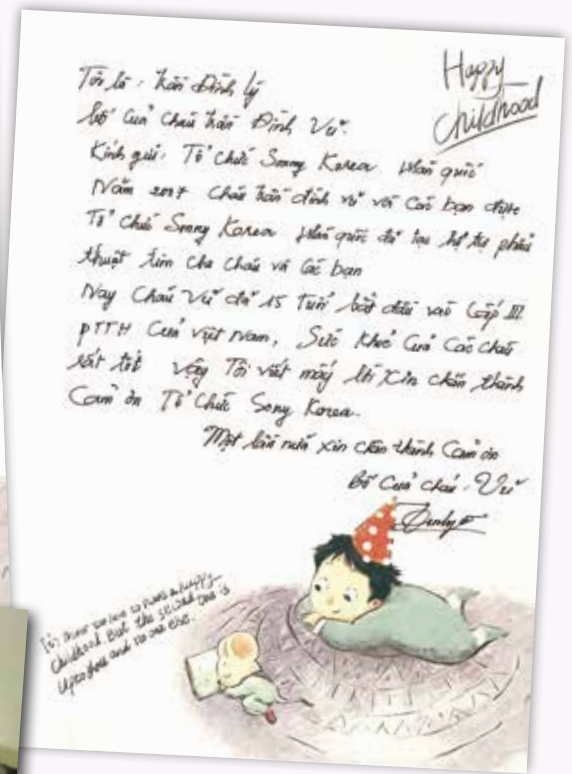
Vào tháng 1 năm 2007, một nhóm 8 người, bao gồm cả Vũ đã đến Hàn Quốc, sau đó một tuần là một nhóm khác gồm 4 em nhỏ cùng người giám hộ đến, cộng thêm một em đã đến trước đó nhưng chưa về, tổng là 13 đứa trẻ cùng các ông bố bà mẹ làm cho bệnh viên Sejong trở nên đông nghịt.

Cậu bé Vũ khi đến Hàn Quốc mới có 2 tuổi, lúc nào cũng ngồi yên lặng trong cái bệnh viện ồn ào, với thân hình nhỏ xíu, nét mặt ngây thơ và đôi mắt tròn luôn mở to. Nhưng đó là một cậu bé đáng yêu với đôi mắt to tròn lúc nào cũng bận rộn nhìn ngắm xung quanh và vẽ mặt đầy hiếu kỳ. Cậu bé Vũ hiếu động đó đã trở thành cậu học sinh cấp ba. Để dẫn đường cho những người của Sunny Korea đến tìm nhà em, Vũ chờ và gặp chúng tôi ở gần một tòa nhà dễ tìm thấy, rồi tự mình đưa chúng tôi về nhà.

Vũ sống rất khỏe mạnh, đã cao bằng mẹ và cũng hay phụ giúp việc nhà. Vũ học cũng rất giỏi, và em mong muốn đi du học ở Hàn Quốc. Vũ vẫn điềm đạm như xưa, nhưng em đã có

◀ Thư của Trần Đình Vũ

▲ Thư của bố em Trần Đình Vũ

thể nói rõ những gì muốn nói. Vũ thắc mắc không biết sau khi phẫu thuật xong, mình đã như thế nào khi ở trong phòng chăm sóc đặc biệt. Vì vậy, chúng tôi cho em xem những bức hình, rồi cho em biết em đã thế này, thế kia và cùng nhau ôn lại những kỷ ức ngày xưa.

Mẹ của Vũ cũng kể lại nhiều chuyện. Ngày xưa khi đi Hàn Quốc, hoàn cảnh gia đình rất khó khăn nhưng cái tin Vũ bị bệnh tim nghe như sét đánh ngang tai và gia đình vô cùng tuyệt vọng. Thế nhưng nhờ có NFVC liên kết với Sunny Korea, Vũ đã được phẫu thuật rồi khỏe mạnh trở lại và những lo lắng trong nhà cũng không còn, vì vậy cả bố và mẹ em có thể chuyên tâm kiếm sống và nuôi các con. Cũng đúng lúc bố em có thể đi Anh lao động một vài năm nên cuộc sống cũng khá hơn. Tôi được biết tin bây giờ gia đình đang mở một nhà hàng và có một cuộc sống rất an nhàn.

Nhìn thấy gia đình của Vũ đã không còn bất cứ sự lo lắng nào, đặc biệt là Vũ, một thiếu niên điềm tĩnh nhưng có ý định rõ ràng. Tôi thấy thời gian ở cùng họ thật sự rất hạnh phúc. Mong rằng sau này Vũ sẽ cố gắng hết sức và nhất định có thể đi du học ở Hàn Quốc. Tôi chờ đợi lần tái ngộ tiếp theo với Vũ không phải ở Việt Nam, mà là ở Hàn Quốc.

Nguyễn Thị Trà Giang

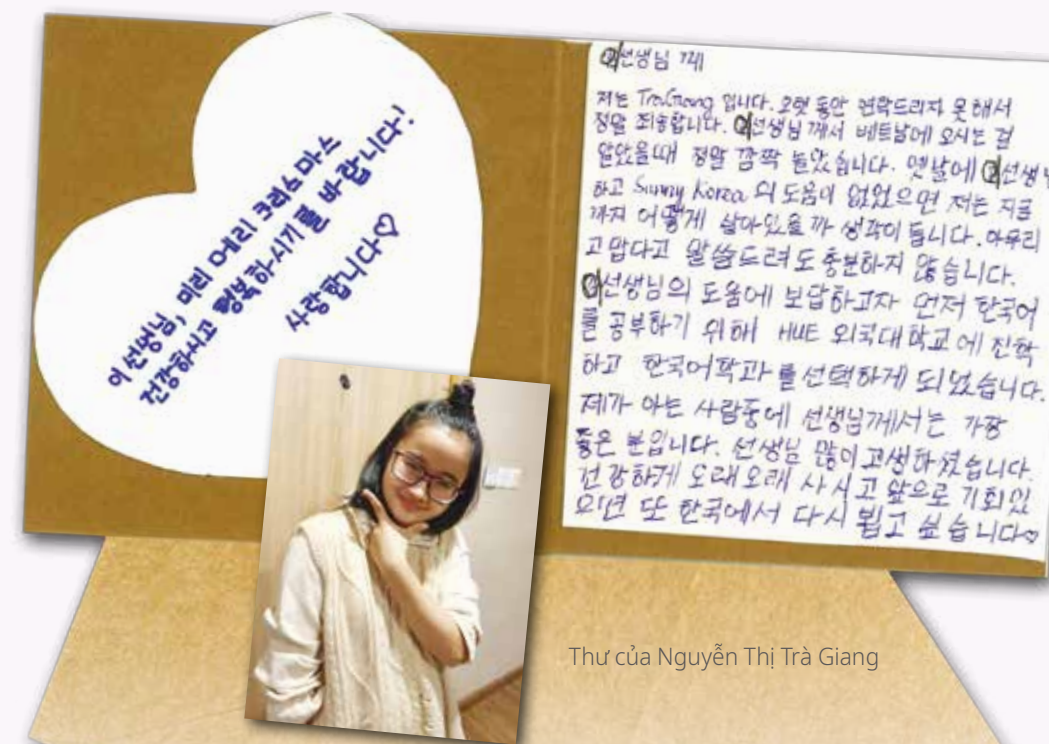

Nguyễn Thị Trà Giang

Trà Giang là cô bé đầy duyên dáng đến Hàn Quốc lúc 7 tuổi cùng bố. Giang cùng 7 em bé khác đến Hàn Quốc vào ngày 11 tháng 1 năm 2007 để phẫu thuật. Trường hợp của Trà Giang sau khi phẫu thuật, em hồi phục nhanh đến mức độ mọi người đều ganh tị và ngạc nhiên, thắc mắc không biết em làm phẫu thuật bao giờ. Thực tế, đối với bệnh tim, tuy gọi chung là bệnh tim nhưng có nhiều chứng bệnh khác nhau, nên có nhiều chẩn đoán và triệu chứng khác nhau, mức độ nặng nhẹ của bệnh cũng khác nhau, không chỉ phương pháp phẫu thuật, mà thời gian hồi phục và chăm sóc hậu phẫu cũng khác nhau.

Trà Giang đã rất chật vật ngay sau khi phẫu thuật nhưng em đã bắt đầu đi lại được rất nhanh, thở cũng nhanh, ăn uống cũng nhanh, sự đáng yêu không thể phát huy được trong thời gian bị đau đã nhanh chóng quay trở lại. Mỗi khi Trà Giang cáu gắt, khóc lóc đòi gặp mẹ, thì bố em thường hay dỗ dành và chăm sóc em bằng đôi tay vụng về. Mặc dù không được khéo léo nhưng bố của Trà Giang vẫn chải tóc cho em, bố đã cố gắng hết sức để thực hiện tốt vai trò của một người mẹ, vì mẹ em phải sinh em bé nên không thể đi cùng em được.

Không biết có phải do giống bố, là giáo viên tiểu học hay không, mà Trà Giang ra dáng là một cô giáo bé con rất thông minh. Cô bé dạy những người Hàn Quốc từng chữ cái tiếng Việt, còn viết từng chữ ra vở và bắt họ đọc nữa. Ai mà không đọc được là bị Giang mắng cho, rồi cô bé lại dạy đi dạy lại, bắt đọc đi đọc lại, nếu không hài lòng thì gõ bút chì còm cộp xuống bàn, rồi phàn nàn bắt các học sinh đọc cho được mới thôi. Những người lớn của Sunny Korea lại là những học sinh kém thông minh của cô giáo bé con, và những giờ học

Thư của Nguyễn Thị Trà Giang

thú vị mặc dù bị mắng ấy vẫn còn đọng lại trong tâm trí chúng tôi. Rồi thời gian trôi qua, em đã về nước với cơ thể khỏe mạnh vào ngày 24 tháng 1 năm sau đó. Đến tận trước ngày về, em luôn mang lại sự vui vẻ cho cả phòng bệnh. Đã rất lâu rồi tôi chưa gặp lại một Trà Giang như thế.

Và rồi tháng 4 năm 2019, tôi đã được gặp lại Trà Giang sau 12 năm.

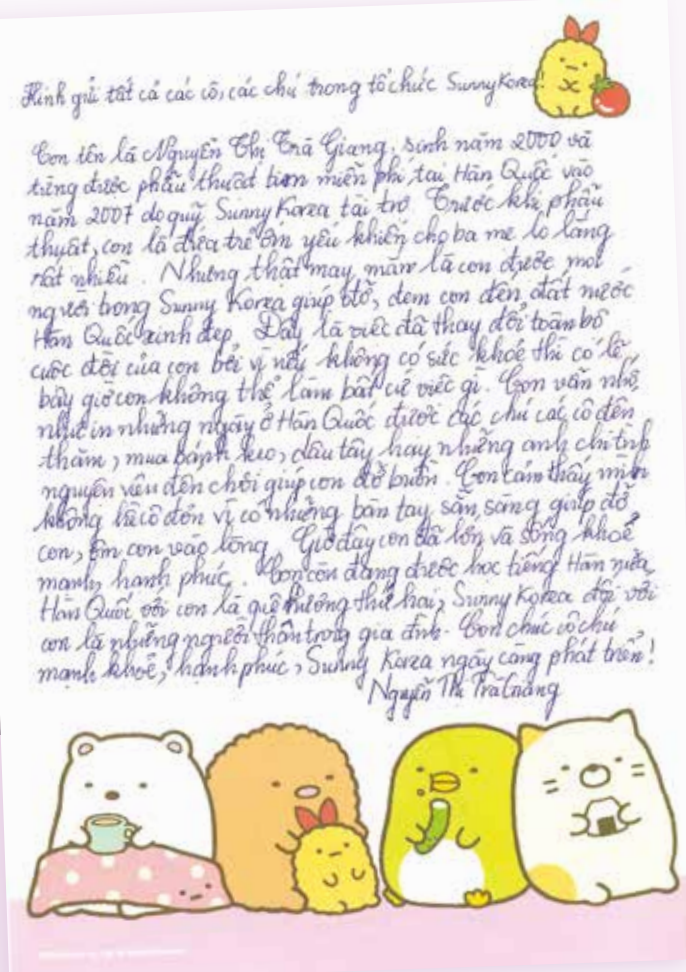
Trong việc tìm kiếm Trà Giang, có phần đóng góp không nhỏ của Khánh Trang - một em cũng đã được phẫu thuật tim thông qua Sunny Korea và đang sống ở Hà Tĩnh. Trang cầm địa chỉ cũ của Trà Giang và đi khắp nơi để tìm, cuối cùng em tìm thấy Giang và báo tin cho Sunny Korea. Chúng tôi thật rất biết ơn Khánh Trang. Trong suốt thời gian chúng tôi cứ đau đầu vì không thể gặp được nhau, những đứa trẻ đã lớn lên và vẫn nhớ tới Sunny, cũng như luôn giúp đỡ nhau và sẵn sàng cho một ngày gặp lại.

Cuối cùng chúng tôi cũng đến được trước nhà của Trà Giang. Trà Giang xuất hiện với một cặp kính lớn che mất một nửa khuôn mặt xinh đẹp.

Dáng người em tuy nhỏ bé nhưng khỏe mạnh và vững vàng. Thật là vui quá. Trà Giang cũng vừa xoay xoay quả địa cầu rồi chỉ vào Hàn Quốc và nói rất nhớ gia đình Sunny. Mới đó mà Trà Giang đã trở thành sinh viên đại học nhưng điệu bộ em vẫn hệt như ngày bé. Một điều đáng vui mừng và ngạc nhiên, đó là Trà Giang đang học năm nhất ngành ngôn ngữ Hàn Quốc ở Đại học Huế. Giang trở thành bạn trẻ đầu tiên trong số những em nhỏ được phẫu thuật tim học chuyên ngành tiếng Hàn. Giang cho biết khi chọn trường, em phân vân giữa khoa công nghệ sinh học trường y và ngôn ngữ Hàn Quốc, nhưng không biết có phải vì đã từng đến Hàn Quốc rồi không mà em muốn lựa chọn ngành ngôn ngữ Hàn.

Thư của Nguyễn Thị Trà Giang

2007 Đợt 11-2

Thật không thể ngờ bây giờ tôi lại có thể nói chuyện bằng tiếng Hàn với Trà Giang, cô bé đã trở về sau ca phẫu thuật tim... Điều này thật vui mừng và kỳ diệu đến mức không thể tin được. Mặc dù mới là năm nhất, tiếng Hàn vẫn chưa thành thạo nhưng năng lực tiếng Hàn của em rất khá, nếu viết câu chuẩn thì em có thể hiểu được đầy đủ, và em đang cố gắng học thật chăm để nhận được học bổng. Em muốn đi trao đổi sinh viên và học lên cao học ở Hàn Quốc.

Chúng tôi hứa với nhau rằng lần sau nhất định sẽ gặp nhau ở Hàn Quốc chứ không phải ở Việt Nam. Mong rằng ước mơ của Trà Giang sẽ thành hiện thực. Em là sinh viên ngành ngôn ngữ Hàn Quốc đầu tiên trong số các bệnh nhi được phẫu thuật tim ở Hàn Quốc thông qua Sunny Korea... thật là tự hào biết bao. Trà Giang cho biết em đã khỏe hơn rất nhiều sau khi phẫu thuật, em còn có thể bơi hoặc chạy bộ nữa.

Các bạn nhỏ mà chúng tôi vẫn chưa gặp được cũng đang sống vui vẻ và chờ đợi ngày được tái ngộ với Sunny chứ? Chúng ta hãy cùng ủng hộ cho tương lai tươi sáng và quãng đời sinh viên tuyệt đẹp của Trà Giang và Khánh Trang, hai cô bé đã tặng chúng tôi khoảnh khắc đầy cảm kích này.

Chúng tôi không liên lạc được với
Hoàng Thị Bắc,
Phạm Văn Anh,
Nguyễn Thị Khánh Uyên.
Chúng tôi chờ tin các em.

Hoàng Thị Bắc

Phạm Văn Anh

Nguyễn Mỹ Thi

Nguyễn Thị Khánh Uyên

Nguyễn Mỹ Thi

Những đứa con của Yên Bái

Tháng 6 năm 2019, chúng tôi đi đến Yên Bái, một nơi cách Hà Nội khoảng 2 giờ đồng hồ đi xe. Bởi lẽ chúng tôi xác nhận được có nhiều em nhỏ đang sống ơn Yên Bái khi xem địa chỉ được ghi chép lại. Không có gì chắc chắn rằng chúng tôi có thể gặp lại các em, nhưng thời tiết thì rất đẹp và chúng tôi đã lên đường với tâm trạng rất phấn chấn.

Ở đó, chúng tôi đã liên lạc và gặp được ba em. Đó là Nguyễn Mỹ Thi, Nguyễn Hoàng Anh - đã trải qua hai cuộc phẫu thuật vào năm 2007 và 2010, và Vũ A Lan đến Hàn Quốc phẫu thuật năm 2010.

Nguyễn Mỹ Thi

Đây là ngôi nhà chúng tôi đến lần đầu tiên. Khi bước vào ngôi nhà vuông vức sáng choang, một người mẹ mặc quân phục phẳng phiu đứng ở trước nhà. Đó chính là mẹ của Mỹ Thi. Mẹ của Mỹ Thi rất vui mừng khi ra đón chúng tôi, chúng tôi ôm chầm lấy nhau. Nghe tin Sunny Korea đến thăm, bà con họ hàng đang sống ở khu vực đó cũng đến, đón mừng chúng tôi. Trên bàn là hàng trăm bức ảnh chứa đựng ký ức ở Hàn Quốc được ép nhựa và cất giữ như báu vật. Đó là những bức ảnh đáng quý chẳng khác gì báu vật mà cô đã chuẩn bị cho chúng tôi xem. Trong những bức ảnh mà cô kỳ công chuẩn bị cho chúng tôi khi lặn lội tới Yên Bái chứa đựng những khoảnh khắc vô cùng quý báu. Và rồi cô nói thật nhiều chuyện với chúng tôi, hết như những bà mẹ quen biết nhau trong xóm, vừa mới gặp nhau ngày hôm qua. Mẹ em ngày trước cũng vậy, và bây giờ cũng thế, đang phục vụ trong quân đội Việt Nam. Cô tâm sự, dù có quyết định cuối cùng về việc cho Mỹ Thi đi Hàn Quốc để phẫu thuật tim, nhưng ở Việt Nam, việc một người đang phục vụ trong quân đội đi ra nước ngoài là cực kỳ khó khăn.

Tình huống khi đó buộc mẹ Mỹ Thi phải là người bảo hộ cùng em sang Hàn Quốc. Cô đã phải trải qua nhiều thủ tục và công đoạn, và quá trình để được quân đội cấp phép hết sức khó khăn. Sau nhiều khó khăn như thế thì cuối cùng cô cũng có thể đến Hàn Quốc cùng cô

Còn tôi là Nguyễn Mỹ Thi, con xin viết bức thư này để nói lời cảm ơn của con về những người đã giúp gia đình con chữa bệnh cho con. Năm 2007, khi con 3 tuổi và bị nước bệnh tim bẩm sinh. Bà mẹ con kìa, kìa con đã được quý báo trợ giúp con Việt Nam, đó chính Sunny Korea giúp đỡ đưa Sang Hàn Quốc phẫu thuật.

Bây giờ con đã 16 tuổi, con mới có thể cảm nhận được những gì mà quý báo trợ giúp gia đình con. Trong đoàn kìa kìa kìa, bệnh tật hiểm nghèo thì sự giúp đỡ đó là vô cùng to lớn. Con đã có được sự may mắn được sống. Hàn Quốc phẫu thuật, bệnh tim của con đã được chữa khỏi, vì từ đây con có thể yên tâm về sức khỏe của mình để sống, vui chơi, học tập, làm việc cùng gia đình và bạn bè. Con không bao giờ quên được công ơn của gia đình, bố mẹ và tổ chức Sunny Korea. Con đã đi học trường ở Hàn và nhất định sẽ quay lại Hàn Quốc vào một ngày không xa.

Thầy một gia đình, một lần nữa con xin cảm ơn sự giúp đỡ của quý báo trợ giúp gia đình Sunny Korea không chỉ để lại con mà con đời với bố mẹ con. Mặc dù khi đó con mới 3 tuổi và không nhớ rõ lắm những lúc con nằm tại bệnh viện, nhưng con thấy tất cả mọi người khi được Sang Hàn Quốc và được mọi người chữa bệnh, thì quý báo trợ giúp con có một cảm giác rất đặc biệt, đó là sự biết ơn hay có thể là tình cảm quý mến đối với mọi người.

Cuối thư con xin chúc quý báo trợ giúp gia đình Sunny Korea luôn phát triển và giúp đỡ những người mắc bệnh tim và giúp đỡ những cuộc sống vui vẻ, chúc tất cả mọi người trong đoàn luôn mạnh khỏe, luôn vui vẻ.

Hẹn mọi người vào một ngày không xa.
Người viết
Thi
Nguyễn Mỹ Thi

Thư của Nguyễn Mỹ Thi

con gái 3 tuổi của mình, còn Mỹ Thi sau khi được phẫu thuật và về nước thì lớn nhanh như thổi, hiện giờ đã là học sinh cấp ba rồi. Chúng tôi cùng lôi những bức ảnh ra xem lại và trò chuyện say sưa đến quên mất khái niệm thời gian.

Bố của Mỹ Thi rất tò mò về Sunny Korea.

Chúng tôi cùng nhau trò chuyện rất nhiều, nào là còn có nhiều trẻ em Việt Nam bị tim bẩm sinh có thể sang Hàn Quốc phẫu thuật không, hay chi phí phẫu thuật được huy động từ nguồn nào, hoặc số tiền đó được bao nhiêu, rồi nếu sách 'Heart On Again' phát hành thì gia đình có thể xem được không v.v...

Mẹ của Mỹ Thi nhớ lại việc đã đến nhà thờ, đó là điều động lại nhiều nhất trong tâm trí cô. Cô bảo không biết có phải vì biết ơn tấm lòng của các nhà hảo tâm đã cứu sống Mỹ Thi hay không mà đó là khung cảnh để lại nhiều kỷ niệm nhất, và cô cũng thắc mắc không biết nhà thờ đó là nhà thờ Công giáo hay nhà thờ Tin lành.

Mỹ Thi của Sunny đã khôn lớn và trở thành một học sinh cấp ba. Mỹ Thi đã lớn lên thành một đứa trẻ hoạt bát và tươi sáng, hay cười với ngoại hình hơi Tây và đôi mắt đen láy. Nhìn đáng vẻ ngại ngùng đưa cho tôi bức thư cảm ơn được đặt trong phong bì của cô bé thật đáng yêu và xinh xắn. Thi đi khám sức khỏe 6 tháng một lần, bác sĩ cho biết nhịp tim hơi yếu, nhưng sinh hoạt hằng ngày của em vẫn không gặp trở ngại gì. Thi vẫn ăn ngon, vẫn chạy nhảy, chơi thể thao và mới đây em còn bắt đầu học bơi nữa. Mỹ Thi học cũng rất giỏi, Thi nói nhất định sẽ đi du học Hàn Quốc giống như những đứa trẻ đã phẫu thuật khác.

Tôi có nói công tác phẫu thuật tim của Sunny Korea đã tiến hành được 20 năm rồi. Gia đình đã rất háo hức khi nghe tôi bảo sẽ đem tất cả những câu chuyện của các em, viết thành sách và gửi tặng gia đình. Những câu chuyện cứu những sinh mệnh, cứu rỗi linh hồn của Sunny hôm nay cũng vẫn đang không ngừng tiếp diễn.

2007 Đợt 13

Nguyễn Thị Bích Tuyền

Nguyễn Thanh Tùng

Nguyễn Thị Trúc Linh

Phạm Thị Thu Ba

Trần Trung Tín

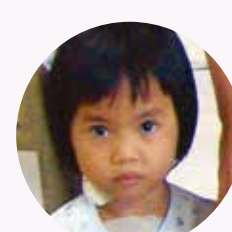
Phạm Thị Xuân Mai

Nguyễn Thị Huệ Mẫn

Nguyễn Hoàng Anh

Phan Thị Ngọc Huỳnh

Nguyễn Văn Điệp

Huỳnh Hướng Dương

Luyện Thanh Nghĩa

Lê Hoàng Ka

- Đinh Đức Dũng
- Nguyễn Hoàng Nam
- Hứa Ngọc Như Ý
- Chiêm Hoàng Nhân
- Lê Ngọc Thanh Thảo
- Phạm Ngân Giang
- Nguyễn Phạm Minh Quang

Chúng tôi không liên lạc được với
Nguyễn Thị Bích Tuyền, Phạm Thị Thu Ba,
Nguyễn Văn Điệp, Luyện Thanh Nghĩa,
Nguyễn Thanh Tùng, Huỳnh Hướng Dương,
Lê Hoàng Ka, Nguyễn Thị Trúc Linh,
Phạm Thị Xuân Mai, Phan Thị Ngọc Huỳnh,
Đinh Đức Dũng, Nguyễn Hoàng Nam,
Hứa Ngọc Như Ý, Chiêm Hoàng Nhân,
Lê Ngọc Thanh Thảo, Phạm Ngân Giang,
Nguyễn Phạm Minh Quang.
Chúng tôi chờ tin của các em.

Hai mươi em nhỏ

Năm 2007 là năm có nhiều trẻ em mắc bệnh tim nhất, các em được phẫu thuật và quay trở về thông qua Sunny Korea.

Đó là khoảng thời gian rất bận rộn với khoảng 55 em đến và rời khỏi Hàn Quốc. Trong năm 2007 bận rộn đó, tôi nhớ tháng 8 là khoảng thời gian có đến 20 em từ các tỉnh miền Nam đến Hàn Quốc.

Nguyễn Thị Huệ Mẫn

Huệ Mẫn là cô bé đến phẫu thuật tại bệnh viện Sejong Hàn Quốc năm 2007, khi đó em mới 10 tuổi. Sau đó tôi có cơ hội được gặp Huệ Mẫn tại Tp. Hồ Chí Minh vào tháng 9 năm 2015. Khi đó Mẫn đã 20 tuổi, trở thành cô sinh viên năm nhất đại học khoa Ngữ văn Anh, em cho biết mình đã chọn ngành ngữ văn Anh và đang học rất chăm.

Sau khi phẫu thuật, Mẫn duy trì sức khoẻ tốt và trông em rất khoẻ mạnh. Chỉ cần nhìn Mẫn đã trở thành cô sinh viên vui vẻ với nhiều ước mơ tươi sáng mà tôi cũng thấy thật hạnh phúc. Và gần đây chúng tôi lại gặp lại Mẫn vào năm 2019. Đã 4 năm trôi qua kể từ năm 2015, bây giờ Mẫn đã tốt nghiệp đại học và đang chuẩn bị để đến Hàn Quốc. Em đã thi đậu và

Nguyễn Thị Huệ Mẫn

안녕하세요. 저는 Huệ Mẫn입니다. 지금 23 살입니다. 제 고향은 Cần Thơ에서 왔습니다. 가족이 모두 4 명, 아버지, 어머니, 남동생 그리고 저입니다. 저는 심장을 2007년에 수술했습니다. 현재, 건강하게 잘 지내세요. Cần Thơ에서는 영어 하고 한국어 배웠습니다. 한국어 중급에 수업이 공부합니다. EPS(외국인 노동) 시험을 봤습니다. 저는 한국에 빨리 일하고 싶습니다. 하지만, 고용주가 무작위 선택은 매우 어렵다. 아직, 취직하지 않습니다. 2007년에, 한국에 심장을 모두 7명 받았 습니다(Dương, Nghĩa, Mai, Tùng, Tĩnh, 한 사람 이름 몰라) bà Kim, cô Lee 함께 있습니다. 또한, 다른 자원 봉사자 및 있습니다. Bà Kim 와 Cô Lee 많이 봤습니다. Bàu 언니 있습니다. 다른 분님 우리를 위한 선물 과 부키를 사기 위해 받았습니다. 모두들, 오래 만납니다. 도와줘서 진심으로 감사합니다. 저는 자신을 열심히 노력하고 있으며 후원자 분들께 감사하기 위해 도와줍니다. 감사 하고 더 건강하기를 바랍니다.

Huệ Mẫn

Thư của Nguyễn Thị Huệ Mẫn

Con chào mọi người. Con là Huệ Mẫn. Năm nay con được 23 tuổi. Quê con ở Cần Thơ. Gia đình con có 4 người: ba, mẹ, em trai con và con. Con được phẫu thuật tim năm 2007. Hiện giờ con đang rất khỏe mạnh. Con đang học tiếng Anh và tiếng Hàn Quốc ở Cần Thơ. Hiện giờ con đang học chương trình trung cấp tiếng Hàn. Mới đây con cũng đã thi EPS. Con có nguyện vọng được nhanh chóng đi Hàn

Quốc làm việc. Nhưng do việc tuyển dụng hơi khó một chút nên con vẫn chưa xin được việc. Năm 2007 có 7 bạn nhỏ, bao gồm cả con, tất cả đã được phẫu thuật tim ở Hàn Quốc. Còn có cả những anh chị tình nguyện viên cùng hỗ trợ nữa. Đặc biệt, con còn nhớ mình đã gặp bà Kim và cô Lee nhiều lần ở bệnh viện. Có nhiều vị đã chuyển quà tặng và bánh quy cho chúng con. Con rất muốn gặp tất cả mọi người. Con muốn gửi lời cảm ơn đến những cô chú anh chị của Sunny Korea vì đã giúp đỡ chúng con. Con đang cố gắng hết sức mình cho chính bản thân mình, để cuộc đời của con không trở nên vô nghĩa, và con cũng muốn tiếp tục sống với tâm tình biết ơn dành cho những nhà tài trợ. Con luôn biết ơn mọi người, và cầu mong tất cả mọi người được nhiều sức khỏe.

Huệ Mẫn

Cô Nam Hang Je (Ba Kim), Bệnh viện Segero

Tạ ơn Chúa đã cho tôi được giúp đỡ cho công tác phẫu thuật tim với ân huệ của Người.

Từ năm 2002, với sự giúp đỡ của nhiều người, những bệnh nhân mắc bệnh tim, mà chủ yếu là các em nhỏ đã liên tục được phẫu thuật, và tôi đã có cơ hội đưa một vài trong số những em nhỏ đó sang Hàn Quốc, chăm sóc các em từ lúc nhập viện, đến khi phẫu thuật rồi ra viện, và trong suốt thời gian đó, tôi đã được nhìn thấy nhiều kỳ tích đáng ngạc nhiên với ân huệ của Thiên Chúa, Ngài đã làm cho các em chạy nhảy được với một quả tim mới. Khi chăm sóc các em nhỏ, không ít những lúc khó khăn, nhưng cũng có nhiều việc đáng tạ ơn và vui mừng. Phẫu thuật đã được thực hiện ở Bệnh viện Sejong Bucheon, Bệnh viện Baek Seoul, có những chuyện tựa như phép màu vô cùng ngạc nhiên, và cũng có những chuyện khiến tôi đau lòng.

Giờ đây, các em nhỏ, em thì học khoa tiếng Anh, em thì học khoa kiến trúc ở trường đại học, cũng có em đã tốt nghiệp, em thì trở thành thanh niên trai tráng, em thì trở thành thiếu nữ hiền thực, lớn lên và lập gia đình. Mỗi khi nhìn lại, tôi cứ ngỡ những ngày ấy như một giấc mơ. Ngoài ra, tôi cũng cầu nguyện để cứu rỗi linh hồn của các em, mỗi khi nhớ lại những kỷ niệm không tài nào đếm xuể đó.

Em nhỏ tên Trúc đã nói với tôi ngay sau khi phẫu thuật rằng “Cô ơi, con định cầu nguyện trước khi làm phẫu thuật, nhưng chưa gì thì đã chết mất rồi”(gây mê). Thế rồi khi em bảo em sống được như thế này là nhờ Chúa cứu sống, tim tôi nghẹn ngào, thấy em thật đáng khen và cảm nhận được Chúa đã ở cùng với tâm hồn trẻ nhỏ. Vậy đó, tôi nhớ em đã nói giờ đây Thiên Chúa đã trao tặng cho em một quả tim mới và cho em được sống.

Có khi tôi nắm chặt tay các em nhỏ, cầu nguyện đến những giây phút cuối cùng trong phòng phẫu thuật tạo hình tim mạch, khi thì phải dùng túi cát đặt lên người các em rồi ngồi cạnh canh chừng suốt 6 tiếng, tất cả những công việc chăm sóc không biết mệt mỏi với sức mạnh của Thiên Chúa đó giờ đây đã trở thành chuyện của quá khứ.

Các em đã từng rất sốt sắng đọc kinh, nghe kể chuyện Kinh Thánh, và hát Thánh ca theo tôi, nhưng không biết giờ các em có đi nhà thờ hay không, tôi chỉ có thể cầu nguyện xin Thiên Chúa ban sức mạnh để các em lấy tất cả những việc này làm nền tảng mà trở thành con cái của Người.

Giờ đây, bao năm tháng đã trôi qua, nhưng tôi nhìn thấy được các em nhỏ đang tiếp tục sống cuộc đời thứ 2 của chính mình, tôi cầu mong và hy vọng các em đón nhận được sức mạnh, trở thành con cái Thiên Chúa, và tiếp tục sống.

Tháng 8 năm 2020

2007 Đợt 14

Nguyễn Đức Hoan

Nguyễn Khánh Linh

Vũ Xuân Sơn

Dương Xuân Khánh

Nguyễn Diệu Linh

Nguyễn Duy Mạnh

Bùi Xuân Thịnh

Nguyễn Thị Hiền

Chúng tôi không liên lạc được với
Nguyễn Đức Hoan,
Nguyễn Diệu Linh,
Bùi Xuân Thịnh,
Nguyễn Khánh Linh,
Nguyễn Thị Hiền.
Chúng tôi chờ tin các em.

Vũ Xuân Sơn

Vũ Xuân Sơn

Từ Hải Dương, Sơn đến Hàn Quốc cùng bà, em là đứa trẻ khiến cho cả văn phòng tổ chức phải lo lắng vì kết quả kiểm tra tim ở Việt Nam khác với kết quả kiểm tra thực hiện ở Hàn Quốc. Khi tiến hành kiểm tra chính xác, bác sĩ điều trị chính đã cho biết xác suất cao là không phẫu thuật được do nhiều trạng thái bệnh tim phức tạp, ông còn nói thêm, việc em còn sống đến tận bây giờ đã là cả một kỳ tích. Tôi vẫn còn nhớ chúng tôi đã rất tiếc nuối và bất an vì lo sợ lỡ đâu dù đã rất vất vả đường xa đến Hàn Quốc nhưng em lại phải quay về mà không được điều trị. Sơn sinh năm 2000, khi đó được 7 tuổi, nhưng thân hình em gầy gò, nhỏ hơn cả đứa trẻ 5 tuổi. Dù vậy trong ký ức của tôi, em là đứa trẻ có tính cách mạnh mẽ và hoạt bát.

Rồi sau nhiều lần kiểm tra tại Hàn Quốc, theo nguyện vọng của bà rằng dù nguy hiểm nhưng nhất định mong muốn cháu được phẫu thuật, các bác sĩ cũng đã quyết định phẫu thuật một cách hết sức khó khăn, và Sơn đã vượt qua được cho dù cuộc phẫu thuật khá khó và kéo dài. Ngay cả sau khi phẫu thuật, chúng tôi cũng không thể yên lòng vì quá trình phục hồi của Sơn rất chậm và em luôn trong trạng thái nguy kịch. Trong khi đó, em được ghi nhận là bệnh nhi người nước ngoài thứ 500 của bệnh viện Sejong Bucheon, và được xuất hiện trong chương trình truyền hình của Hàn Quốc có tên “U của Kim Minhwa”. Nhưng tiếc là chỉ có bà với vai trò người giám hộ đi cùng được lên ti vi, vì Sơn không thể ra ngoài do đang trong quá trình chăm sóc đặc biệt. Nhưng chẳng bao lâu sau, Sơn cũng hồi phục tốt và có thể đi tham quan cùng các bạn nhỏ khác.

Sơn đã để lại trong chúng tôi những ký ức như vậy. Em sống ở Hải Dương, nên chúng tôi lại đến thăm nhưng chỉ gặp được bà của Sơn. Chúng tôi được biết tin Sơn nay đã trưởng thành và đang học nghề cắt tóc cùng với bạn ở Yên Bái.

Bà của Sơn cho biết, thời gian qua em hay ốm vặt nhưng không nặng, người hơi gầy nhưng khoẻ mạnh. Mong rằng chúng tôi có thể gặp lại Sơn ở Yên Bái hoặc Hải Dương sau khi em đã học thạo nghề, trong những chuyến công tác sau. Lúc ở Hàn Quốc, Sơn đã rất muốn có một con rô bốt, không biết dạo gần đây Sơn thích cái gì nhất nhỉ? Mặc dù không được trực

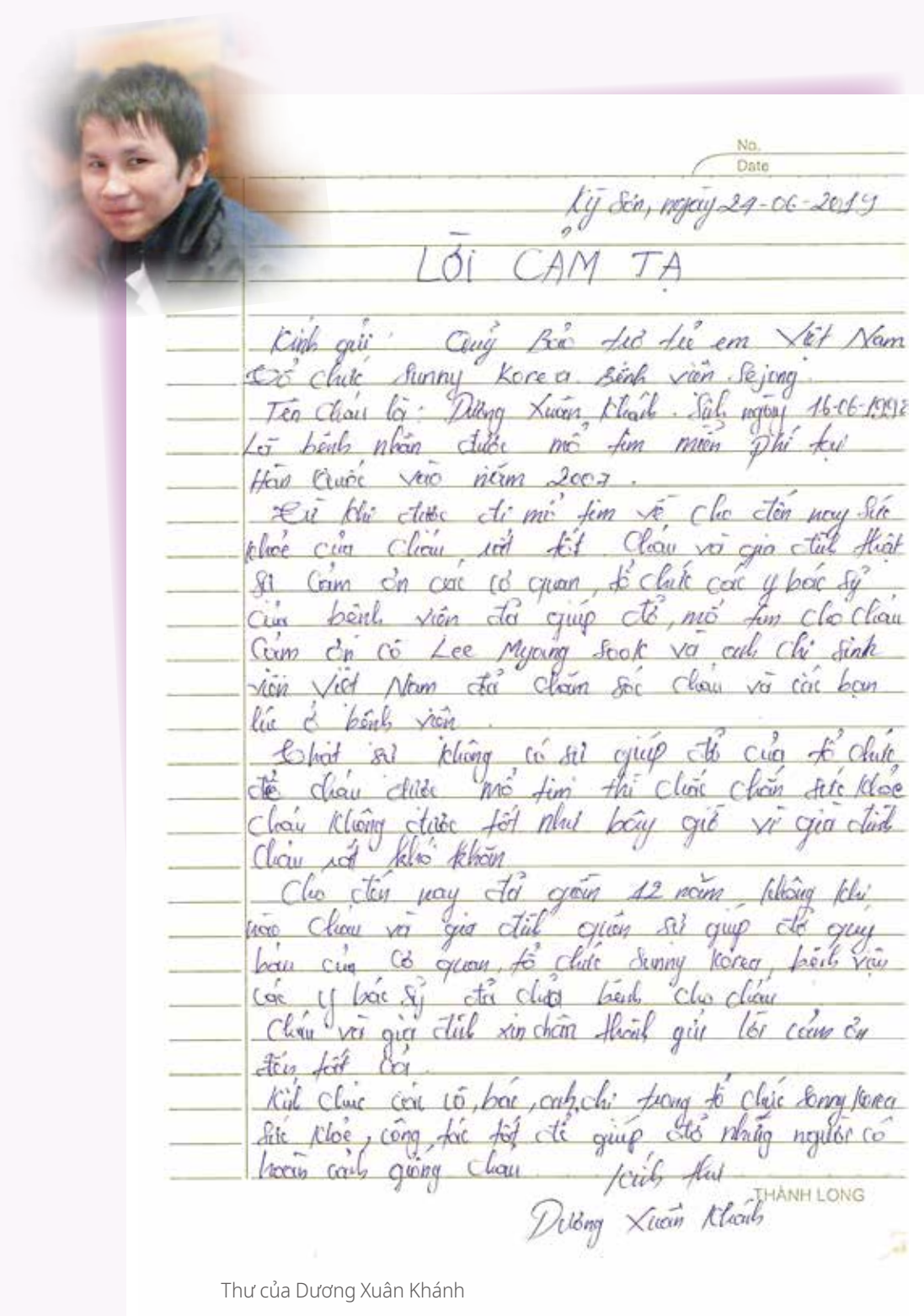
Dương Xuân Khánh

tiếp gặp Sơn, nhưng chúng tôi đã bắt liên lạc được với em, và em cũng đã gửi thư cho chúng tôi. Ước gì chúng tôi sẽ được tái ngộ trong niềm vui và hân hoan khi đi gặp lại Sơn sau khi hoàn thành Heart On Again! Yêu Sơn và chúc em mọi điều tốt lành! Giữ gìn sức khỏe đến ngày gặp lại, em nhé!

Dương Xuân Khánh

Khi đến Hàn Quốc phẫu thuật năm 2007, Khánh mới 15 tuổi. Giờ đây chúng tôi gặp một thanh niên Khánh 27 tuổi. Mặc dù đến Hàn Quốc một mình nhưng Khánh luôn thấp sáng phòng bệnh bằng năng lượng tích cực và nụ cười rạng rỡ của mình. Thật vui khi được gặp lại Khánh. Khánh sống cùng bố mẹ ở Hà Tĩnh.

Khánh sống rất khỏe mạnh. Sau khi tốt nghiệp phổ thông, Khánh giúp đỡ bố mẹ việc đồng áng, nhưng đến vài năm trước, em có cơ hội làm việc ở Nhật Bản. Tuy nhiên, chuyến đi Nhật đã bị thất bại ở giai đoạn kiểm tra sức khỏe vì em có tiền sử phẫu thuật tim. Em cũng rất tiếc nuối vì không thể đi Nhật mặc dù rất muốn đi để kiếm tiền. Khánh đã trở thành một chàng trai cường tráng và không có vấn đề gì về sức khỏe nhưng khi nghĩ đến cơ hội làm việc của những đứa trẻ đã từng phẫu thuật tim sẽ khó hơn làm tôi thấy thật đau lòng. Khi gặp Khánh, tôi cũng chia sẻ về việc đang tìm những đứa trẻ đang sống ở khu vực Hà Tĩnh. Khánh xem đó như việc của mình và tích cực giúp đỡ chúng tôi rất nhiều trong việc tìm lại những đứa trẻ.

Thư của Dương Xuân Khánh

Nguyễn Duy Mạnh

Dưới cái nắng hè 40 độ ở Hà Tĩnh, Khánh đã đi cùng chúng tôi đến từng nhà một và giúp tìm ra Trà Giang. Khánh đã trở thành ân nhân đáng quý của Sunny.

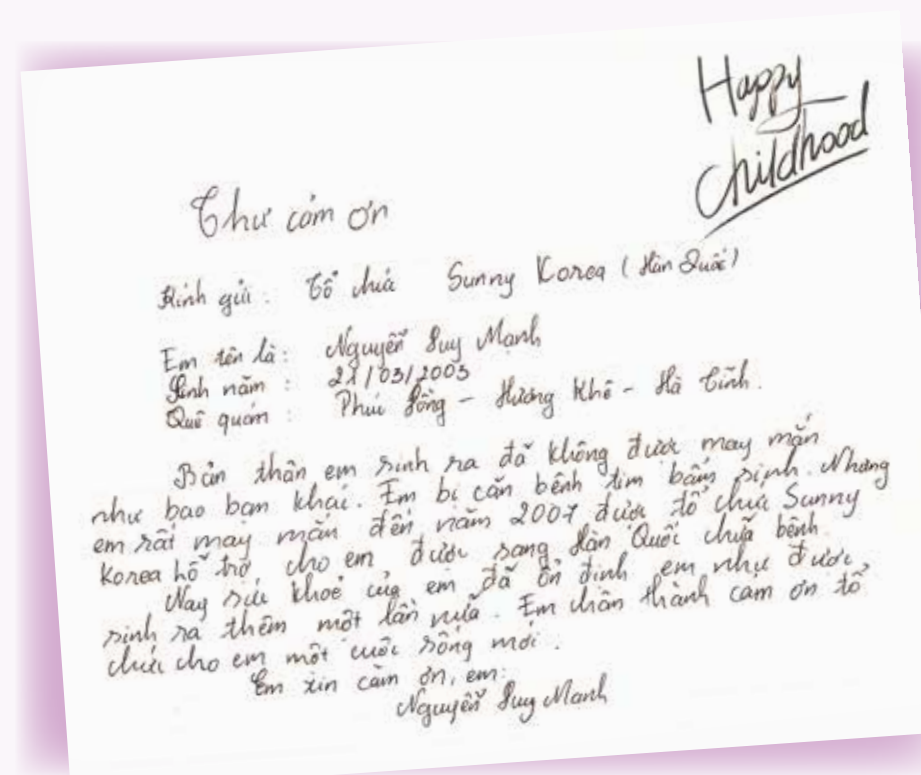
Trước đây, Sunny Korea đã giúp các em, giờ đây các em đã trưởng thành lại trở thành người giúp đỡ Sunny.

Dù đã kết thúc chuyến công tác và chia tay nhau nhưng Khánh vẫn liên lạc với chúng tôi. Em nói muốn sang Hàn Quốc làm việc và đang tìm cách thực hiện việc ấy. Cầu mong con đường Khánh mong muốn sẽ mở ra cho em - chàng thanh niên chân thật và đáng tin cậy. Chúng tôi luôn ủng hộ tương lai của em.

Nguyễn Duy Mạnh

Nguyễn Duy Mạnh, đã được bố dắt tay đến Hàn Quốc để phẫu thuật tim vì thời điểm đó, mẹ em đang mang thai, sắp tới ngày sinh nên không thể đi cùng em. Hai bố con đều đeo chiếc dây chuyền vàng và cho biết sợi dây chuyền chứa đựng mong muốn có thể phẫu thuật và chữa trị thành công ở Hàn Quốc và được bình an vô sự quay về.

Mặc dù có bố đi cùng nhưng chắc hẳn cậu bé Duy Mạnh cũng đã rất nhớ vòng tay của mẹ. Cậu bé Mạnh 4 tuổi rất tốt tính, hiền lành, phẫu thuật cũng ngoan và thích nghi nhanh

Thư của Nguyễn Duy Mạnh

với cuộc sống trong phòng bệnh. Ngay trước khi trở về Việt Nam sau khi phẫu thuật xong, chúng tôi đã cùng nhau đi chơi ở Lotte World. Nếu là bây giờ thì chắc việc đi chơi là điều không tưởng tượng do ảnh hưởng của dịch Covid 19. Tôi thật sự nhớ thời gian đó. Mạnh chỉ được chơi một vài trò chơi không gây sức ép cho tim như vòng quay ngựa gỗ, ấy thế mà cậu bé cũng sợ hãi và khóc mãi, khiến tôi cũng ách náy và ray rứt. Tôi mua kem để dỗ em, và em cũng ăn kem. Thế nhưng cậu bé Duy Mạnh lúc bé vừa buồn cười vừa đáng yêu khi mà cứ khóc vì không được bình tĩnh, nhưng tay lại không rời khỏi que kem. Giờ đây em đã lớn, một năm nữa là tốt nghiệp cấp ba. Mạnh đã khỏe lên rất nhiều và cũng thích chơi thể thao. Nhưng Mạnh tuyên bố em không có hứng thú với học hành nên sau khi tốt nghiệp sẽ tìm việc làm ngay. Khi hỏi em muốn làm gì thì Mạnh nói vẫn chưa biết mình muốn làm gì. Tôi thấy em vẫn là một cậu bé đáng yêu, hơi mông lung và thú vị, vẫn hết như hồi bé.

Cũng giống như lần đầu tiên khi đến Hàn Quốc, hai bố con Mạnh vẫn đeo sợi dây chuyền vàng giống hệt nhau như hồi đó, làm tôi thấy thật thú vị. Dừng bữa xong, đến thăm nhà Duy Mạnh, tôi cảm thấy yên lòng khi thấy nhà cửa gọn gàng, việc đồng áng cũng khá tốt, dường như gia đình Mạnh có một cuộc sống khá ổn định. Không thích học hành thì đã sao? Chỉ cần làm việc mình có thể làm tốt cũng được mà. Vẫn chưa biết được ước mơ của mình là gì thì đã sao? Sau này tìm ra là được thôi. Có thể em vẫn đang chuẩn bị để làm cho thế giới trở nên đẹp đẽ hơn, tuyệt vời hơn. Mong rằng trong tương lai, Duy Mạnh sẽ tìm thấy ước mơ của mình, trở thành một chàng trai tuyệt vời để thực hiện ước mơ đó.

2008 Đợt 18

Nguyễn Thị Kim Anh

Lê Thiên Đô

Lê Thị Minh Hiền

Nguyễn Văn Toàn

Phạm Thanh Sơn

Bùi Anh Minh

Trịnh Thị Thu Ly

Nguyễn Hà Duy

Chúng tôi không liên lạc được với
Nguyễn Thị Kim Anh,
Phạm Thanh Sơn,
Trịnh Thị Thu Ly,
Lê Thiên Đô,
Nguyễn Văn Toàn,
Bùi Anh Minh.
Chúng tôi chờ tin các em.

Lê Thị Minh Hiền

Lê Thị Minh Hiền

Tháng 4 năm 2019, chúng tôi đã gặp được Hiền mà chúng tôi hằng nhớ mong.

Hiền vừa nhìn thấy chúng tôi đã bật khóc. Dường như đối với họ, gia đình Sunny là tất cả những niềm vui nỗi buồn, là sự biết ơn, là nước mắt.

Khi đến Hàn Quốc, Hiền đã học lớp 11. Một cô bé hiền lành, tết tóc hai bên gọn gàng, một mình đến Hàn Quốc. Có lẽ Hiền đã phải rất khổ sở khi không được phẫu thuật cũng như điều trị và duy trì cuộc sống đến tận ngày đến Hàn Quốc, nhưng thật cảm ơn vì em đã cố gắng chịu đựng. Mặc dù là học sinh cấp 3 không còn nhỏ, nhưng việc một mình đến một mảnh đất hoàn toàn xa lạ để phẫu thuật cũng không phải là chuyện dễ dàng gì, thế nhưng thật đáng khen vì em đã lấy hết dũng khí mà đến Hàn Quốc. Trước khi phẫu thuật, cơ thể Hiền luôn luôn mệt mỏi, vận động nhẹ cũng có thể ngất đi. Dù chỉ đến Hàn Quốc một mình nhưng Hiền đã vượt qua cuộc phẫu thuật và chẳng bao lâu sau, em đã khởi hân và khỏe mạnh quay trở về Việt Nam. Và cũng không lâu sau đó, Hiền gặp được người bạn đời của

Thư cảm ơn!

Còn tên là Lê Thị Minh Hiền

Ngày sinh: 26/10/1990

11 năm về trước, khi còn là bé, bị thừa năng lượng cuối cùng con bị
thấp mẩy như các bạn cùng trang lứa, con bị mắc bệnh tim bẩm sinh.
Trong tim thức đó là một điều tuyệt vọng nhất đối với con. Nhưng may mắn đã
đến với con, quý bác đang đầu tư giúp đỡ con sống và có thể, con đã gặp được cô
bác, đã được cô bác giúp đỡ và chữa trị cho con. Tôi và con có cô bác
như là một gia đình của con, đã cho con được tận hưởng, được sống thêm đến ngày
hiện nay.

Quý thầy của con bây giờ an bình kìa. Con sẽ biết ơn các cô chú và bố
chủ. Vì còn có hi vọng rằng con dần thành công. Con cảm ơn các cô chú đã
cho con được chia sẻ cuộc sống này ý nghĩa, cảm ơn cô chú đã cho con niềm tin
và tin tưởng vào cô bác tiếp tục cuộc sống này. Con không biết nói gì hơn
ngoài lời cảm ơn!

Con xin gửi đến các cô chú và bố mẹ những lời chúc tốt đẹp nhất. Con
chúc cho tất cả mọi người luôn mạnh khỏe, luôn vui vẻ và tin tưởng cho nhau
như em như con. Con mong được một lần gặp lại các cô chú, được một
lần bắt chân tay, mạnh khỏe hơn nữa.

Quý thầy con xin cảm ơn và chúc một lần nữa!

Con chân thành cảm ơn!

Thư
Lê Thị Minh Hiền

Thư của Lê Thị Minh Hiền

mình trên đường đi công tác và hai người đã về cùng một nhà. Minh Hiền còn dẫn anh chồng tuyệt vời hết như em đến chào chúng tôi.

Gặp lại Hiền sau khi em đã lập gia đình, thấy cả hai yêu thương nhau và sống hạnh phúc, chỉ cần nhìn hai người họ thôi cũng đã thấy cảm động biết chừng nào. Chồng Hiền làm việc ở Hà Nội, hai vợ chồng cũng sống ở đó, nên chúng tôi có thể thỉnh thoảng tay bắt mặt mừng khi đi công tác, và lần nào cũng thế, hai vợ chồng tình tình giống hệt nhau, đều rất chu đáo, ít nhiều cũng mua cái gì đấy làm quà cho chúng tôi, khi thì hoa, khi thì đồ, mặc dù tôi đã bảo không cần phải làm thế.

Anh chồng Cường quen được người vợ xinh đẹp và thông minh Minh Hiền, cô vợ Minh Hiền thì biết được người chồng tuyệt vời là anh Cường, thật là những người quá tốt. Lý do khiến anh chồng của Minh Hiền tuyệt vời, đó là tôi cảm nhận được anh là người đàn ông chân thật, luôn yêu thương và quý trọng Hiền. Thật biết ơn vì cả hai đều trân trọng và yêu thương lẫn nhau. Hiền - cô con gái út mỗi ngày đều sống trong niềm vui.

Chúc em luôn mạnh khỏe, và lần sau sẽ gặp lại gia đình với 3 thành viên nhé!

[illegible]

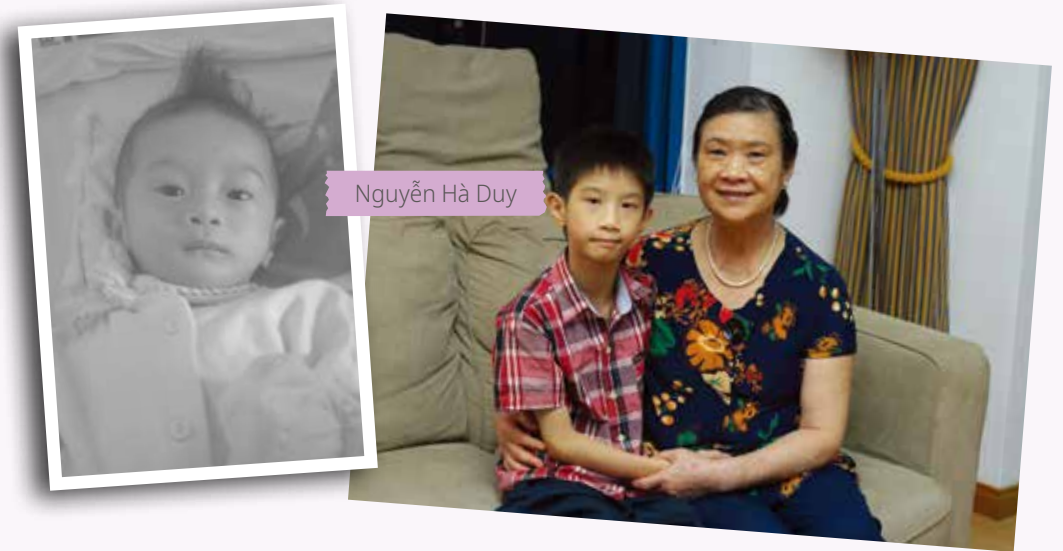
và kết thúc đây, còn vào ngày con, vì con thấy cái cô chú bác ấy
cũ lạ, rồi anh chị trong bị chế bụng, mọi người nhìn cười rồi nhìn
con cười. Con đã nghĩ một giấc thật lâu và nghĩ đây là một con
người khác, từ nay con sẽ là một con người khác. Con
thật hơn chính như một đứa trẻ, khác n' qua hình thức, khác n' con
bị được lòng, khác sinh ra một tên mới. Cho đến hết cuộc đời này
đây con không thể nào quên được.

Con xin cảm ơn tất cả các vị chú anh chị trong bị chế bụng bị bụng
trous, rồi thì Andregeum, rồi vị bác sĩ trong bệnh viện, cảm ơn
đến nước Hồn Quê rồi chôn cất, sinh ra một tên mới, cho con thấy
cuộc sống này thật kỳ lạ, người và con khác, khác người và con sẽ giống
nhau đây con cũng xin gửi lời cảm ơn con này đến vị bác sĩ và
bị người đã cho con bị chế bụng, để là bằng quan trọng của đất cho
con bị bác sĩ và bị Nạn, bị bụng Hồn Quê chết bệnh và có
bằng thời gian hiện tại mới.

Con không biết các vị bác sĩ nhân loại từ cảm ơn và trên lòng biết
đến anh bị chế đất bị chế cho con bằng cái tên lòng. Con xin chỉ
cái vị chú anh chị luôn mạnh khỏe, thành công, con xin chúc
cái vị chú ngày càng lớn mạnh, luôn sống hạnh phúc và con xin
cảm ơn anh chị khác là Việt Nam.

Con xin chào thành công con!

bị tên
Vhong
là thị Minh Hồn

Hiện tại, Duy đang sống trong vòng tay vững chắc đầy yêu thương của ông bà và bố mẹ. Bà của Duy kể lại, bà còn nhớ rất rõ trước khi sang Hàn Quốc phẫu thuật, lúc ấy Duy mới sinh được 8 tháng mà em đã phải vào viện cấp cứu vì tim ngừng đập. Vừa nói bà vừa quệt nước mắt. Bà còn tâm sự, cứ nghĩ là đã phải mất đi đứa cháu rồi, và rằng tuy sau khi được phẫu thuật, Duy không được khoẻ mạnh cứng cáp nhưng chỉ cần đứa cháu tương đã mất vẫn còn sống là bà biết ơn lắm rồi. Khi chia tay, cả gia đình còn cảm ơn chúng tôi vì đã giúp đỡ Duy và đến thăm hỏi, họ còn đi theo chúng tôi ra đến đường lớn, rồi chia tay nhau trong những ánh nhìn hàm chứa đầy sự biết ơn. Đi được một lúc, chúng tôi quay đầu lại nhìn thì thấy

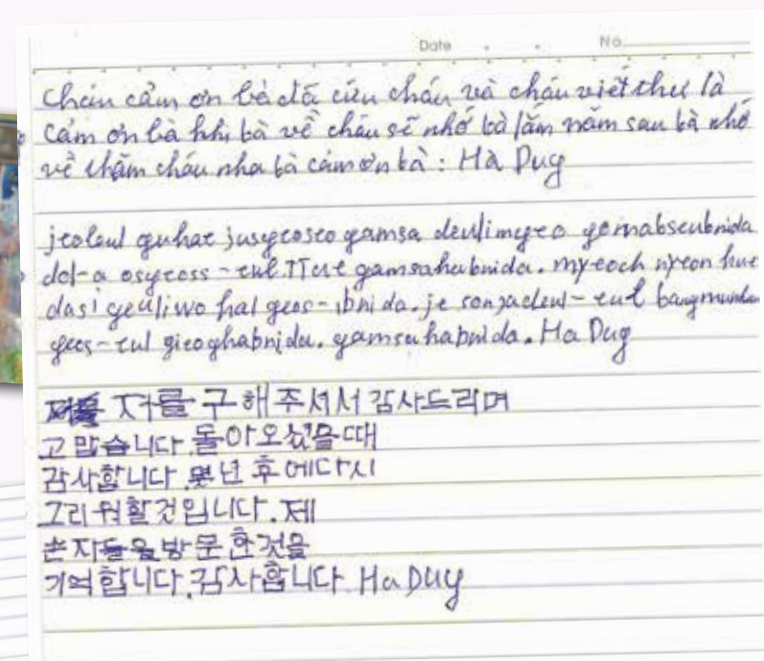
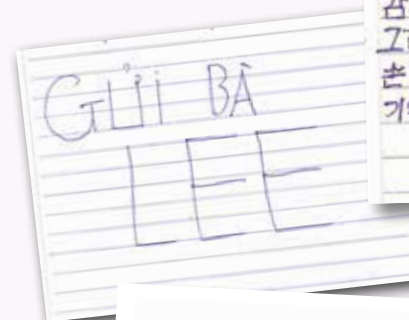

ông bà vẫn đứng nguyên chỗ đó vẫy tay, đi thêm một lúc rồi quay đầu lại lần nữa thì họ vẫn còn đứng đó, liên tục cảm ơn, và vẫy tay chào, khiến tôi thật nghẹn ngào. Cầu mong ông bà của Duy luôn luôn mạnh khỏe và sống thật lâu.

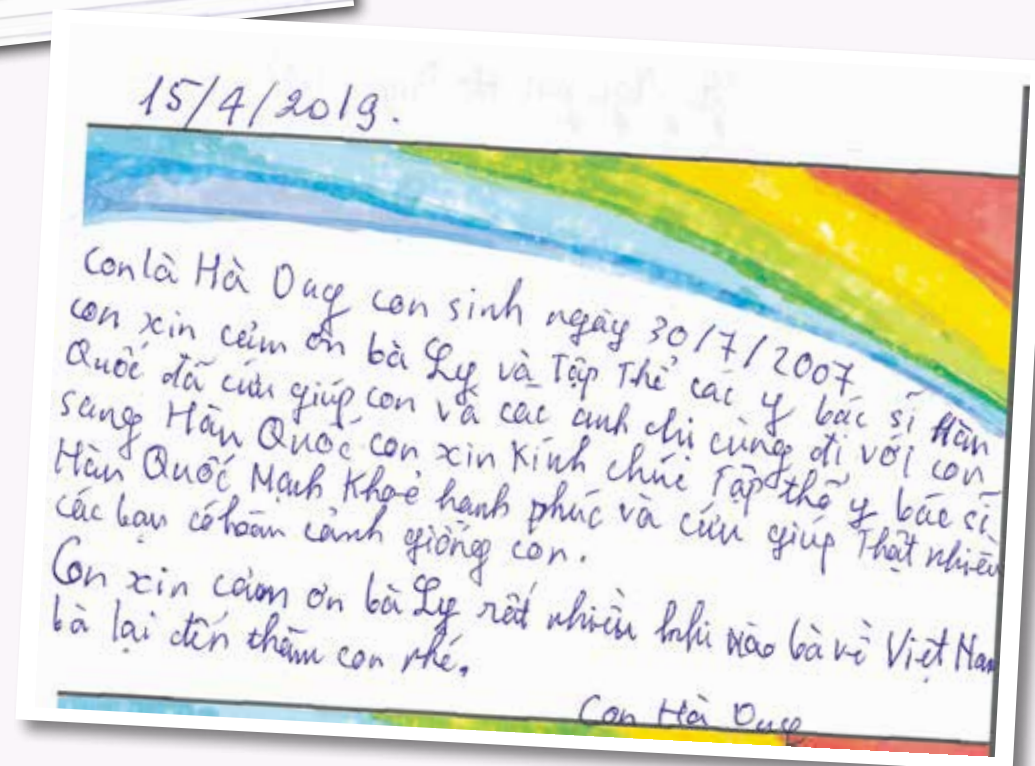
Vài ngày sau khi chào hỏi bà của Duy, chúng tôi mời những người đã trưởng thành trong số những đứa trẻ đã phẫu thuật tim sống ở gần Hà Nội, các bạn tình nguyện viên thông dịch và những vị có quan hệ với Sunny Korea đến khách sạn. Chúng tôi muốn thết đãi các em nhỏ được tái ngộ sau một thời gian dài với một bữa cơm nhà theo kiểu Hàn Quốc. Lúc đó chúng tôi cũng mời cả Duy nữa. Duy bây giờ đã 9 tuổi, lần này cậu bé cũng là nhỏ nhất trong các anh chị. Chúng tôi đã chuẩn bị thật nhiều những món ăn Hàn Quốc để thết đãi các em như món thịt bò, bánh jeon, gà rán, kimchi, miến xào vv... Cậu bé Duy vốn ăn ít nhưng không biết có phải được ăn cùng với các anh chị khỏe mạnh hay không mà em cũng có hứng thú ăn khá nhiều hơn mọi ngày, lại còn nhai thật kỹ nữa. Thật là một bữa ăn vui vẻ. Bà của Duy nói rằng Duy sẽ ăn rất khỏe khi được ở cùng với các anh chị, và bà cũng rất cảm ơn khi thấy được dáng vẻ ấy của em.

Một ngày khác cùng với Hà Duy, đó là chuyến tham quan Hà Nội vui vẻ nhất.

Cuộc gặp gỡ buổi tối ngày hôm trước đã rất vui nhưng khá đáng tiếc vì thời gian quá ngắn. Tiện thể có những em từ các tỉnh khác đến nhưng chưa về, tôi đã làm một chuyến tham quan Hà Nội cùng với Duy và một vài đứa trẻ khác. Chúng tôi cùng nhau ăn trưa, rồi đi xe điện thăm quan phố phường Hà Nội. Bằng một dáng vẻ thích thú nhất mà tôi chưa từng thấy từ trước đến giờ, Duy bỏ lại các anh chị rồi chạy ngay đến chiếc xe điện màu trắng, ngồi phịch xuống ngay chỗ trên cùng và thích thú tận hưởng ngày hôm ấy. Cứ thế, Duy hòa mình chơi với các anh chị, được các anh chị chăm sóc rồi còn hát theo anh Lưu Bá Lộc, và tận hưởng khoảng thời gian vui vẻ đi quanh phố phường Hà Nội. Không biết từ lúc nào, các em đã trở thành anh chị em với nhau trong cái hàng rào mang tên Sunny. Mong rằng Duy của chúng ta ở trong đó cũng sẽ có một ước mơ và trở thành một người trưởng thành tuyệt vời.

Thư của Nguyễn Hà Duy

Cuộc gặp với các bạn tình nguyện viên thông dịch 1

Tháng 4 năm 2019, chúng tôi họp lại các bạn tình nguyện viên, những người đã cùng đồng hành trong công tác cứu người từ năm 2002 cho đến bây giờ. Mỗi khi đi công tác ở Việt Nam, tôi thường gặp riêng một, hai người nhưng lâu lắm rồi gặp được hết tất cả các bạn tình nguyện viên.

Họ là những người mà chúng tôi rất biết ơn vì đã không chỉ thông dịch, mà còn trở thành bạn tâm giao, cùng làm đồ ăn và đem tới bệnh viện, chăm sóc các em nhỏ và người giám hộ của các em một cách toàn tâm toàn ý, phục vụ công tác phẫu thuật tim cho các em nhỏ suốt từ năm 2001.

Bây giờ thì chúng tôi có hỗ trợ một khoản phí thông dịch, nhưng những người bạn này vẫn đồng hành cùng gia đình các em nhỏ mắc bệnh tim Việt Nam bằng cả vật chất lẫn tinh thần ngay cả khi không có phí thông dịch. Nếu không có những người bạn này thì không biết chừng cũng sẽ không có những sự sống mới cho 238 em nhỏ. Họ là những thanh niên, mà giờ đây là những người trưởng thành tuyệt vời mà chúng tôi hết sức biết ơn.

Họ đã từng là du học sinh hoặc làm việc tại Hàn Quốc, từ bao giờ đã trở thành ông bố, bà mẹ của một gia đình, một người trụ cột gia đình đáng tin cậy, nhân viên của một doanh nghiệp, hay là một chuyên gia đang tận tụy ở mỗi ngành nghề, hay là một tín đồ Cơ đốc trung tín đang sống và tiếp tục phục vụ. Tất cả đang đâm rễ tốt lành trong xã hội và đảm đương tốt vai trò trọng tâm của mình.

Trong buổi họp mặt với các bạn tình nguyện viên thông dịch, cũng có sự tham gia của các em nhỏ của Sunny đang sống gần Hà Nội. Khi đến đó thì không chỉ có anh Hưng - tình nguyện viên, mà cả Phi Long và Tăng cũng nhận ra nhau và vô cùng ngạc nhiên vì họ đã từng tham gia nhiều hoạt động tình nguyện như thông dịch cho ca phẫu thuật của Hiền.

Chồng của Minh Hiền cũng tham gia vào buổi họp mặt này, rất cảm động vì được gặp gỡ những người đã từng giúp đỡ vợ mình mà trước giờ anh chỉ nghe nhắc đến, còn các tình nguyện viên cũng có thể xác nhận được thành quả của việc mà họ đã cố gắng. Họ đều là những người trẻ nên cũng có hỏi thăm công việc của nhau, hình thành những mối tương quan, và nhanh chóng trở nên gần gũi. Các em nhỏ quý giá của Sunny có cách biệt tuổi tác mười mấy năm dường như cũng cảm nhận và học hỏi được nhiều điều khi gặp các anh chị tình nguyện viên đã giúp đỡ mình.

Cầu chúc cho các em sẽ trở thành những con người tuyệt vời của thế gian, có thể giúp đỡ ai đó trong cuộc đời phía trước của chính mình.

Cuộc gặp gỡ với các bạn tình nguyện viên 2

Tối thứ ba ngày 2 tháng 7 năm 2019.

Trong số các em nhỏ mà chúng tôi gặp được đến thời điểm đó, có em ở Hà Nội, có em đi du học, có em thì đang đi làm. Chúng tôi liên lạc với những em ở gần Hà Nội, tổ chức một buổi họp mặt cho tất cả gặp nhau. Đồng thời chúng tôi cũng mời cả các du học sinh tình nguyện hỗ trợ thông dịch, thăm hỏi, hỗ trợ thức ăn Việt Nam khi các em nhỏ làm phẫu thuật ở Hàn Quốc cũng như sau khi về lại Việt Nam. Chúng tôi muốn cho các em gặp gỡ nhau, muốn kết nối các em với các anh chị tình nguyện viên, muốn tự tay làm cho các em những món mà các em đã từng thích ăn khi ở Hàn Quốc.

Bắt tay vào chuẩn bị thì mới thấy quy mô buổi họp mặt không hề nhỏ. Trước đây chúng tôi vẫn thường gặp riêng nhau, nhưng khi 20 năm đã trôi qua thì ai cũng có người phối ngẫu, thậm chí có cả con cái, nên số lượng người tham gia rất đông. Chúng tôi muốn mời cả gia đình của các em nữa, nhưng vì không gian khách sạn có hạn nên thành phần tham gia được rút xuống còn khoảng 20 người. Khi quy tụ tại rồi thì căn phòng khách sạn tràn ngập niềm vui.

Những đứa trẻ trưởng thành, trở thành những cô cậu học sinh, thanh niên chững chạc và khỏe mạnh, mỗi người có một cá tính riêng biệt.

Đồng Thị Lan Anh trở thành một cô nữ sinh xinh đẹp.
Minh Hiền và chồng đã kết hôn và xây dựng gia đình
Lê Thu Hà đảm đang việc nhà đang học tập tại Hà Nội
Lưu Bá Lộc từ Ninh Bình tìm đến
Em út Hà Duy đến cùng bà
Nguyễn Thế Vũ tội nghiệp đang bị cảm nhẹ
Vũ Đông Hải đang về nhà nghỉ trong đợt nghỉ hè của trường Đại học
Ma Cao
Cao Xuân Dũng tuy bận rộn nhưng cũng tranh thủ đến sau giờ tan
làm

Tổng Việt Hoàng đã lâu rồi không gặp
Thật không ngờ... tôi có thể gặp lại hết những đứa trẻ ấy... vô cùng cảm kích.
Và còn người em Nguyễn Hoàng Hưng đã tình nguyện phục vụ trong suốt thời gian hơn 20 năm
Vũ Diệu Linh thật sự như một đứa cháu trong gia đình
Phạm Ngọc Hưng lúc nào cũng bận rộn với cuộc sống
Và cả Bác sĩ Tuyết, nhân viên cũ của NFVC - cơ quan hợp tác quan trọng nhất trong việc chọn lựa và
đưa các em nhỏ bị bệnh tim sang Hàn Quốc - cũng cùng tham gia, làm cho buổi họp mặt càng thêm ý
nghĩa.

Cô đã có một buổi tái ngộ đầy ý nghĩa với Lưu Bá Lộc, Lan Anh, Tống Việt Hoàng là các em nhỏ đã được chính tay cô chọn lựa, chuẩn bị hồ sơ và đưa sang Hàn Quốc khi còn làm việc. Bác sĩ Tuyết cũng nhớ ngôi nhà của Lưu Bá Lộc mình từng đến thăm cùng với Sunny Korea, và cũng nhắc lại những câu chuyện trước đây.

Các bạn tự giới thiệu về mình với một cảm giác vừa lạ lẫm nhưng cũng khá quen thuộc, chào hỏi lẫn nhau như đã biết nhau từ trước, và cùng nhau tận hưởng khoảng thời gian vui vẻ. Ai cũng có thắc mắc về người khác, các em còn đùa nghịch, cho nhau xem vết tích của ca mổ trên ngực rồi tìm cả những điểm chung nào đó trong ký ức, khiến tôi cảm thấy tất cả như hoà làm một. Em út Hà Duy có thể xem các anh chị như những cố vấn dày dặn kinh nghiệm, những đứa trẻ đã vượt qua những đau đớn của bệnh tim và trưởng thành cùng với những anh chị tình nguyện viên đã cống hiến để giúp đỡ các em nhỏ nhận ra nhau, sức khoẻ của các em đã tốt hơn, thân thể cũng cao lớn hơn, tất cả đều đã lớn khôn. Những điều này vừa khiến tôi tự hào, đồng thời cũng cảm thấy thật ý nghĩa khi những nỗ lực lớn nhỏ tại thời điểm đó đã tạo ra kết quả tuyệt vời.

Các món ăn của ngày hôm đó được chuẩn bị để tạo cảm giác bữa cơm nhà của Hàn Quốc, với các món như gà rán, bulgogi, teokbokki, bánh jeon v.v... tuy khá chật vật vì thiếu dụng cụ nấu ăn nhưng chúng tôi đã cùng góp sức như thể một buổi họp mặt gia đình ngày Tết, tất cả đã ăn rất ngon miệng và cùng có những giây phút hết sức vui vẻ, như khi còn ở Hàn Quốc. Sự cảm kích khi lặng nhìn các em thật không có gì quý giá cho bằng. Và tôi rất kỳ vọng vào những câu chuyện mới sẽ được bắt đầu của riêng các em. Đó là ngày tôi có cảm giác một thế hệ trẻ của Sunny đã được sinh ra và đang chuẩn bị cho một sự khởi đầu mới.

Tham quan Hà Nội

Thứ tư ngày 3 tháng 7 năm 2019, chúng tôi đã đi thăm quan Hà Nội cùng các em đã tham gia vào bữa tiệc tối hôm trước như Lưu Bá Lộc, Lan Anh, Lê Thu Hà, Hoàng, Hà Duy v.v... Những em sống ở khá xa Hà Nội đã ở lại Hà Nội một đêm vì không thể về nhà ngay được, hoặc quyết định nán lại thêm một ngày vì không muốn phải chia tay nhau để cùng nhau tận hưởng những giây phút vui vẻ.

Chúng tôi đi ăn ở một quán ngon nổi tiếng ở Hà Nội, rồi ăn kem ở hồ Hoàn Kiếm vì truyền thuyết cho rằng có thể quay trở lại hồ Hoàn Kiếm nếu ăn kem ở đây, đi bộ quanh nhà thờ Thánh Giuse, khi ngồi xe điện và đi dạo một vòng phố cổ, tất cả cùng cất giọng hát rồi cười giòn giã, cứ thế thời gian trôi đi lúc nào không hay. Cậu bé Hà Duy luôn yên lặng, điềm đạm nay lại thích thú vui đùa cùng các anh chị làm tôi thấy thật mãn nguyện, cái cảm giác nắm tay nhau cùng thăm quan các ngõ ngách của con phố thật là hạnh phúc và không còn gì vui hơn.

Đó là một ngày không thể quên, khi tiếng cười trong veo của các em nhỏ bay lên bầu trời Hoàn Kiếm tựa như những quả bóng bay.

2008 Đợt 19

Quách Trung Hiếu

Nguyễn Thị Thảo Vân

Nguyễn Văn Tiến

Vũ Thị Hiền

Vũ Thị Hiền

Đi tìm Vũ Thị Hiền ở Quảng Ninh, đưa trẻ thứ 100 của Sunny

Vũ Thị Hiền là một bé gái xinh đẹp, là đứa trẻ thứ 100 Sunny mời đến Hàn Quốc. Hiền là cô bé ngoan ngoãn, đáng yêu và thông minh, còn đáng khen nữa vì em còn chăm sóc cả cho mẹ khi mẹ bị mệt, như thể em là người bảo hộ cho chính người bảo hộ cùng em đến Hàn Quốc. Em đã sống rất vui vẻ trong suốt thời gian vất vả ở bệnh viện, rồi trở về nước. Đã hơn 10 năm không gặp em nên tôi nhớ em vô cùng. Thế rồi một ngày nọ, một bức thư được gửi đến văn phòng của Sunny Korea. Trong làng của Hiền có cô con gái người hàng xóm làm tiếp viên hàng không của hãng Korean Air, mẹ Hiền đã nhờ cô tiếp viên hàng không ấy chuyển giúp phong thư này cho Sunny khi có chuyến bay đến Hàn Quốc. Trên bức thư ghi địa chỉ văn phòng cũ của Sunny Korea nên mặc dù không được chuyển phát nhưng chú đưa thư cũng biết địa chỉ mới của văn phòng Sunny Korea nên bức thư cũng đã đến được với Sunny.

Tôi thốt lên đầy ngạc nhiên, và trong bức thư được mở ra là những dòng viết tay dài đặc. Tóm tắt nội dung bức thư như sau: “Tôi là mẹ của cháu Vũ Thị Hiền. Hiền đã phẫu thuật tim ở Hàn Quốc. Quý vị có nhớ không? Dạo này con tôi rất khoẻ mạnh, cháu đã tốt nghiệp và đi làm. 10 năm trước cô Lee và cô Hwang đã đến thăm nhà tôi mà dạo này sao không đến nữa? Sunny Korea quên Hiền rồi sao? Không biết các vị trong Sunny Korea có khỏe không? Chúng tôi cũng rất nhớ quý vị lắm. Nếu đến Việt Nam nhất định đến nhà chúng tôi chơi nhé. Quý vị nhớ phải đến, đừng quên nhé. Chúng tôi thật sự rất nhớ quý vị...”. Bức thư này làm thối bùng trong lòng chúng tôi nỗi nhớ Hiền.

Nhưng khi nhân viên Việt Nam của tổ chức gọi điện đến nhà Hiền thì phản ứng của cả Hiền lẫn mẹ Hiền khá là hồ hững. Dù người gọi đã giới thiệu mình là Sunny Korea rồi nhưng hai mẹ con vẫn hỏi đi hỏi lại rồi dập máy trước. Cuối cùng, phải đến khi chúng tôi đến Hà Nội, và phải cho đầu dây bên kia nghe thấy giọng thật của mình thì mới nghe được “Cô Lee! Đúng cô Lee rồi!”, khiến mẹ con Hiền yên tâm. Sau này chúng tôi nghe nói ở Quảng Ninh

Chúng tôi không liên lạc được với Quách Trung Hiếu, Nguyễn Văn Tiến, Nguyễn Thị Thảo Vân. Chúng tôi chờ tin các em.

thỉnh thoảng có những vụ bắt cóc trẻ em sang Trung Quốc, mọi người thường bảo nhau phải chú ý cẩn thận nên họ mới dè chừng như thế. Nhưng họ cũng thực sự không thể tin được khi có người bảo Sunny Korea lặn lội đến tận làng quê xa xôi để gặp Hiền.

Tháng 4 năm 2019, chúng tôi đi tìm gặp Hiền ở Quảng Ninh, một nơi cách Hà Nội khoảng 3 giờ đi xe về hướng Đông. Đến thăm lại nhà Hiền, ngôi nhà của gia đình Hiền đã được xây lại đẹp đẽ và gọn gàng, Hiền cũng như các em của Hiền cũng đã lớn và rất khỏe mạnh. Hơn mười năm rồi mới gặp lại nhưng chúng tôi vẫn rất thân thiết, và có rất nhiều câu chuyện để kể cho nhau nghe.

Mẹ của Hiền kể lại, ngày đầu tiên đến Hàn Quốc để phẫu thuật là một chuyến đi không hề dễ dàng, vì căng thẳng và lo sợ cho ca phẫu thuật sắp tới, lại là lần đầu tiên đi máy bay, nên cô vô cùng mệt mỏi và kiệt sức. Rồi khi ở trên máy bay, cô lại lo lắng vì đến giờ ăn mà cơm trên máy bay có vẻ đắt đỏ, tiền mang theo chẳng có bao nhiêu, dù vậy vẫn phải cho con ăn, nên cô chỉ gọi đồ ăn cho con còn bản thân mình thì nhịn. Phần ăn được mang đến, thế nhưng Hiền lại đùa nghịch rồi làm đồ ăn rơi cả xuống sàn, thế là cả hai mẹ con đều phải nhịn đói. Chuyện thật đáng tiếc nhưng lại khiến chúng tôi không thể nhịn cười. Chúng tôi còn cùng nhau ôn lại những chuyện tràn ngập nụ cười, nước mắt và niềm hạnh phúc, nào là em đã thấy an tâm vì có cô Lee và các vị Hàn Quốc khác ở bên cạnh khi tỉnh lại sau ca phẫu thuật, nào là những đồ ăn ngon mà mọi người mua cho để em ăn mau, chóng khỏe, những câu nói động viên khích lệ, rồi chuyện đi khu vui chơi, cả chuyện Hiền sau khi trở về Việt Nam không đau ốm gì, không phải lo lắng gì.

Bây giờ Hiền đã đi làm và có thể phụ giúp lo tiền học phí cho hai em, rồi em cũng đang từng chút một trả chi phí xây nhà mới. Hiền thật đáng khâm phục vì đã làm tròn vai trò của một người con cả trong gia đình. Thật biết ơn vì có một gia đình như gia đình của Hiền, mặc dù đã có những thời kì rất khó khăn và vất vả nhưng họ đã khắc phục và vượt qua. Mong rằng sau này tình yêu và phước lành sẽ tràn đầy trong gia đình này. Hẹn gặp lại em vào một ngày không xa.

2008 Đợt 21

Nguyễn Xuân Tùng

Phan Thị Mỹ Hoài

Đỗ Trọng Nhân

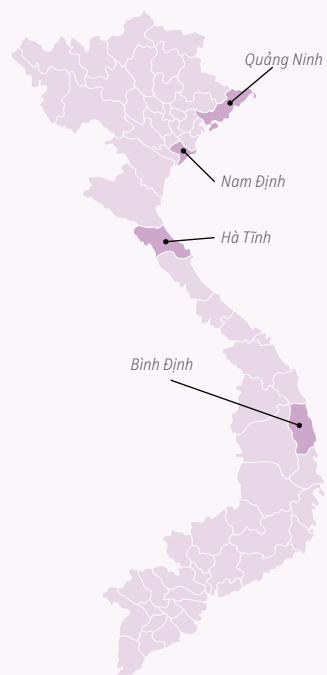

Nguyễn Thị Tuyết Anh

Chúng tôi không liên lạc được với Nguyễn Xuân Tùng, Đỗ Trọng Nhân, Phan Thị Mỹ Hoài, Nguyễn Thị Tuyết Anh. Chúng tôi chờ tin các em.

2009 Đợt 23

Lê Thanh Bình

Dương Văn Thanh

Phạm Trường Đức

Lê Thị Thuý Phương

Ngô Thị Hằng

Võ Thị Kim Hồng

Chúng tôi không liên lạc được với
Lê Thanh Bình,
Phạm Trường Đức,
Ngô Thị Hằng,
Dương Văn Thanh,
Lê Thị Thuý Phương,
Võ Thị Kim Hồng.
Chúng tôi chờ tin các em.

2009 Đợt 25

Phạm Thanh Ly

Phạm Quang Đạt

Nguyễn Hữu Duy

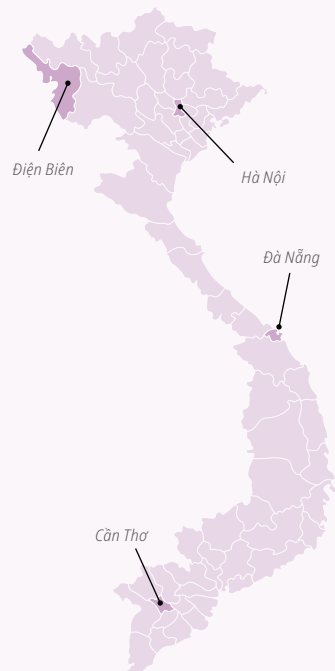

Vũ Mạnh Cường

Chúng tôi không liên lạc được với
Phạm Thanh Ly,
Nguyễn Hữu Duy,
Phạm Quang Đạt,
Vũ Mạnh Cường.
Chúng tôi chờ tin các em.

2009 Đợt 26

Nguyễn Thế Vũ

Nguyễn Thanh Tùng

Lại Thị Phương Uyên

Phùng Tấn Quốc Hưng

Chúng tôi không liên lạc được với
Lại Thị Phương Uyên,
Nguyễn Thanh Tùng.
Chúng tôi chờ tin các em.

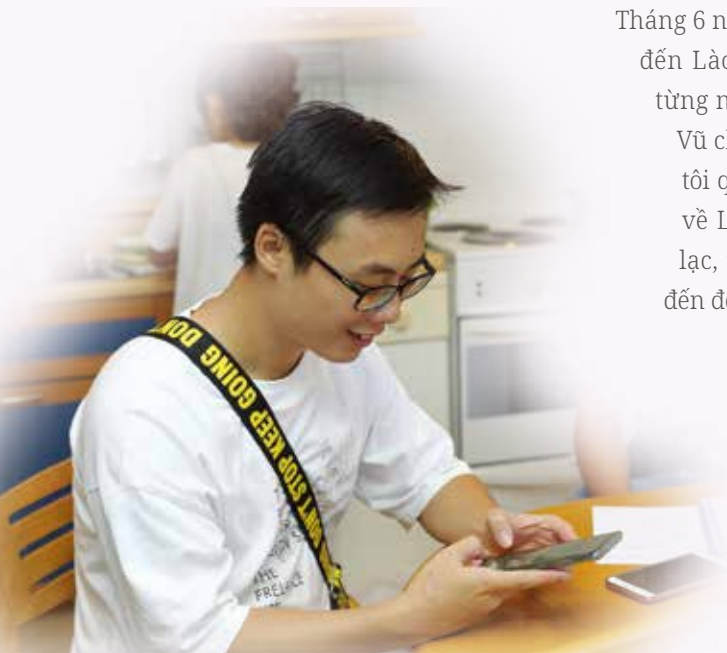
Nguyễn Thế Vũ

Từ Hà Nội đến Lào Cai, rồi lại về Hà Nội

Năm 2009, Thế Vũ 13 tuổi. Mẹ của Vũ khi biết con mình sinh ra đã bị bệnh tim bẩm sinh, cô đã đi gõ cửa hết đoàn thể này đến tổ chức kia để đưa con trai duy nhất của mình được phẫu thuật. Trong khi đang cố gắng hết sức để cứu sống con trai thì thông qua NFVC, mẹ Vũ được kết nối với Sunny Korea và Vũ đã đến được Hàn Quốc.

Vũ 13 tuổi, phải đến Hàn Quốc một mình, có lẽ em cũng sợ hãi và lo lắng nhưng Vũ đã vững vàng và mạnh mẽ vượt qua thời gian sống trong bệnh viện. Em cũng đã vượt qua các cuộc xét nghiệm và những mũi tiêm. Em cũng đã vượt qua thời gian phục hồi đầy khó khăn sau khi phẫu thuật. Vũ có tố chất về mỹ thuật nên mỗi khi có thời gian, em rất hay vẽ. Tôi còn nhớ rất rõ em thường hay vẽ tặng chúng tôi mỗi khi người ở văn phòng tổ chức đến bệnh viện thăm các em, em còn vẽ cả tranh chân dung của cô Lee và cô Hwang, rồi nói sau này ước mơ trở thành nhà thiết kế thời trang. Sau khi kết thúc quá trình điều trị, Vũ quay trở về Lào Cai với một thân thể khỏe mạnh. Lào Cai là một tỉnh ở phía Bắc cách Hà Nội khoảng hơn 6 tiếng đồng hồ, là nơi mát mẻ và dễ chịu nhất ở Việt Nam, giống như vùng núi ở Kangwon-do Hàn Quốc.

Vào thời đó, đi từ Hà Nội đến Lào Cai không dễ dàng gì nên chúng tôi không dám nghĩ đến việc gặp Vũ, và thời gian cứ thế trôi qua.

Tháng 6 năm 2019, cuối cùng chúng tôi lên đường đến Lào Cai để gặp Vũ, tại nơi mà chúng tôi từng nghĩ rằng xa xôi đó. Địa chỉ để tìm được Vũ chỉ viết vồn vện là Lào Cai, nhưng chúng tôi quyết tâm phải tìm cho được em và tiến về Lào Cai. Chúng tôi cũng nhờ NFVC liên lạc, thông báo trước rằng Sunny Korea sẽ đến đó.

Chúng tôi đến Lào Cai và tìm đến uỷ ban xã để hỏi thông tin của Vũ thì nhận được thông tin từ một cán bộ biết gia đình Vũ, rằng gia đình em đã chuyển nhà đến Hà Nội và không còn sống ở đây nữa. Mặc dù không gặp được Vũ nhưng chúng tôi đã tìm thấy tung tích của em.

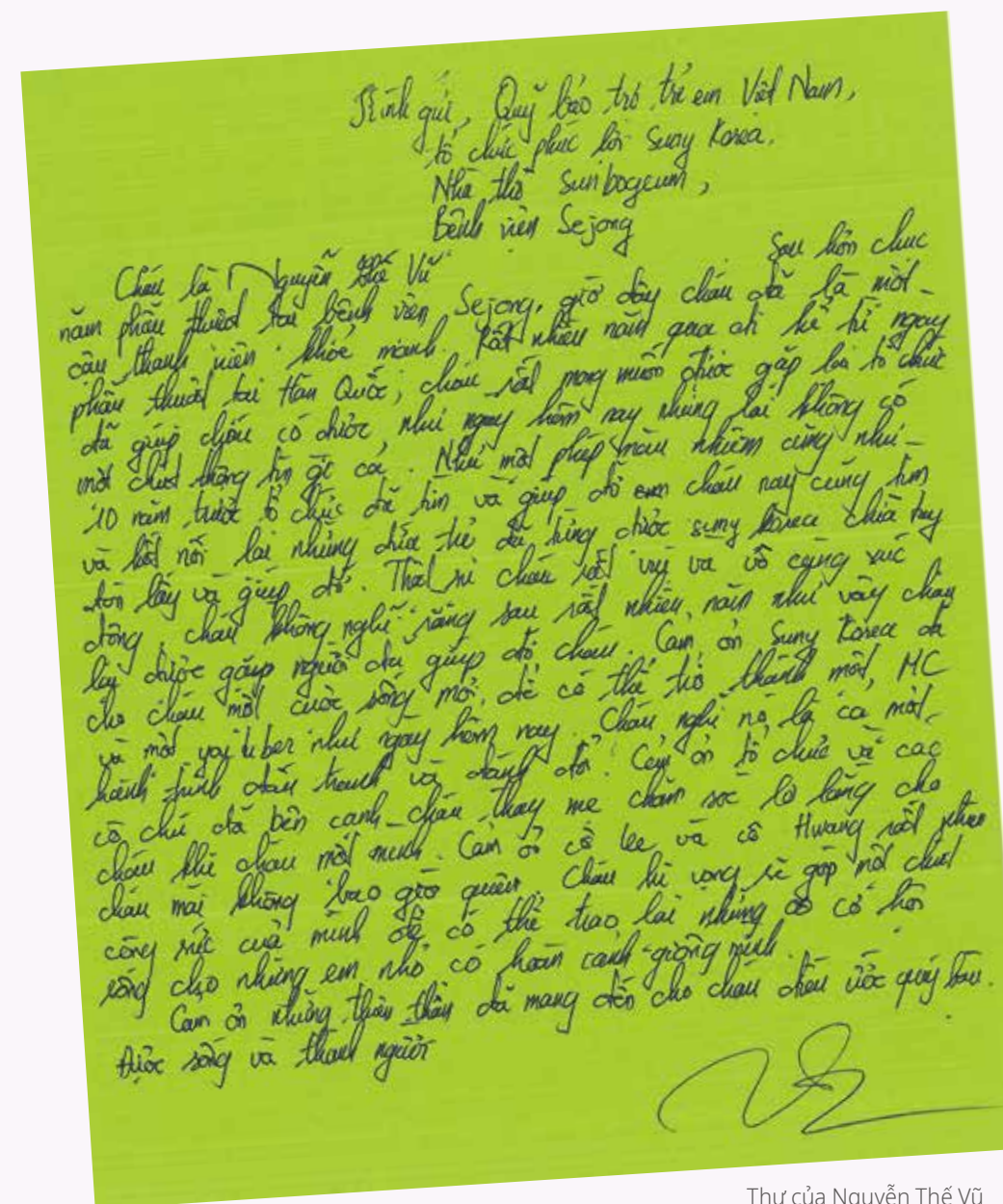
Chúng tôi có chút hụt hẫng vì đã lặn lội đường xa tìm đến nhưng gia

đình em đã chuyển đi nơi khác. Tuy nhiên chúng tôi lại rất kỳ vọng khi nghĩ rằng chỉ cần quay về Hà Nội thì có thể gặp được Vũ mà chúng tôi nhớ nhung ngàn ấy.

Trên quãng đường từ Hà Nội đến Lào Cai, chiếc xe chúng tôi thuê đã 2 lần chết máy và rất nguy hiểm, rốt cuộc chúng tôi đã phải bỏ xe lại. Bác tài giải thích bằng ngôn ngữ mà tôi không thể hiểu, rằng xe vẫn ổn, chỉ bị chết máy do trời nóng quá mà thôi, thế nhưng chúng tôi lại cần một chiếc xe, an toàn và không bị chết động cơ. Thật may là chúng tôi đã tìm được một chiếc xe mới ở trạng thái tốt và giá cả cũng mềm hơn với sự giúp đỡ của Nguyễn Hoàng Hưng. Mặc dù đã có những sự kiện như thế nhưng chúng tôi luôn hạnh phúc trên con đường đi gặp các em nhỏ dù cho có bất cứ trở ngại gì.

Khi kết thúc lịch trình ở Lào Cai và quay trở về Hà Nội, chúng tôi liền chạy ngay đến gặp Vũ. Đó là một cuộc gặp gỡ đầy niềm vui. Khi gặp Vũ và gia đình Vũ rồi mới biết Vũ sống rất gần chỗ ở của tôi ở Hà Nội, có thể nói gần đến mức độ chỉ cần với tay một cái là đến. Tôi thậm chí có thể đi bộ đến nhà của em. Tôi cứ nghĩ là em vẫn đang sống khỏe mạnh ở Lào Cai, mà không hề biết rằng em đang ở rất gần tôi, rồi không thể gặp được em suốt ngàn ấy thời gian. Tôi chỉ thấy tiếc là không thể gặp em sớm hơn.

Vũ đã tốt nghiệp đại học về phim ảnh ở Hà Nội, hiện tại em đã tự lập và đang điều hành một kênh phát sóng riêng. Gặp được chúng tôi, Vũ nói, giờ đây em muốn giúp đỡ những trẻ em có bệnh tim bẩm sinh giống mình với thu nhập từ kênh phát sóng của mình, và rằng em muốn giúp những trẻ em khó khăn giống mình. Thật đáng khen!

Thư của Nguyễn Thế Vũ

Cậu bé 13 tuổi ngày xưa muốn trở thành nhà thiết kế thời trang bây giờ đã là một thanh niên 24 tuổi, mặc dù em không đi theo con đường của một nhà thiết kế thời trang, nhưng Vũ cũng đang bước trên con đường không kém phần sáng tạo và tuyệt vời, và em dường như biết rất rõ về việc mình đang làm. Không biết đến khi nào Vũ mới tạo cho mình một vị trí đủ vững chắc để có thể giúp được các em bé khác nhưng tôi tin chắc rằng ngày đó sẽ đến. Cầu chúc cho Vũ không bao giờ đánh mất ước mơ và hy vọng của mình.

Phùng Tấn Quốc Hưng

Phùng Tấn Quốc Hưng

Trường mẫu giáo Sunny, Thành phố Đà Nẵng, Việt Nam

Câu chuyện của gia đình Quốc Hưng – Gia đình truyền tải thiện ý.

Tháng 4 năm 2009, Hưng – em bé 1 tuổi đã đến Hàn Quốc.

Hưng – em bé nhỏ xíu vừa thôi nôi – từ khi sinh ra đã có một lỗ hổng ở tim, đã có thể đến Hàn Quốc với sự giúp đỡ của NFVC và lời mời của Sunny Korea.

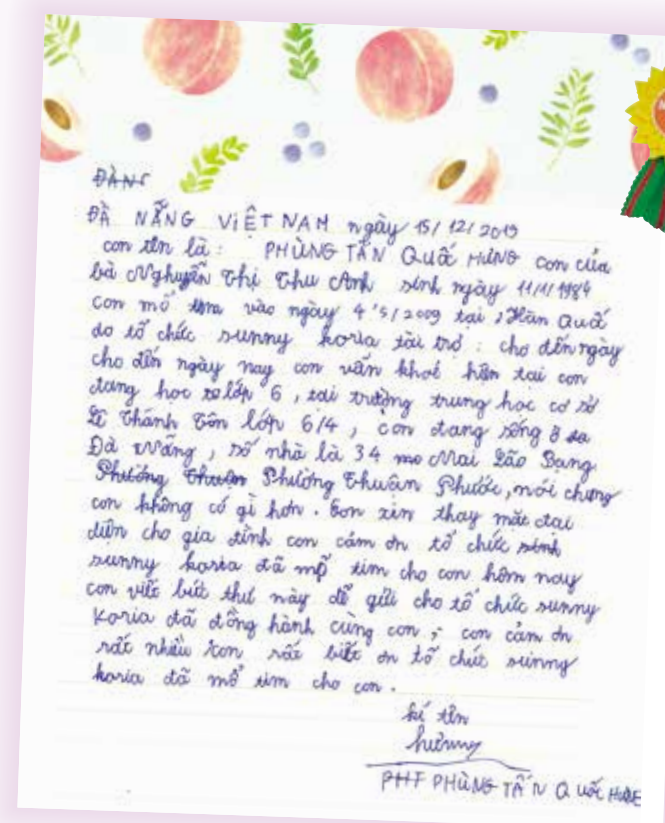
Mẹ của Hưng – người đã lưu trú ở Hàn Quốc để làm phẫu thuật cho bé và ở cùng em vài tuần trong bệnh viện – là người rất giàu tình cảm và mau nước mắt. Mẹ của Hưng từng làm việc trong một trường mẫu giáo nhỏ ở Đà Nẵng, trong suốt thời gian ở bệnh viện, mẹ em đã làm đồ trang trí đủ sắc màu và trang trí phòng bệnh lạnh lẽo thành một trường mẫu giáo cho các em nhỏ, chị còn làm những vòng hoa đeo cổ bằng giấy màu mà chúng tôi mua làm đồ chơi cho mấy đứa trẻ.

Chị đã làm cho phòng bệnh u tối trở nên sáng sủa hơn, rồi sau những nụ cười và những giọt nước mắt, Hưng cùng mẹ đã kết thúc quá trình điều trị và trở về Việt Nam. 3 năm sau đó, vào tháng 8 năm 2012, chúng tôi đã có thể đến thăm nhà Hưng tại Đà Nẵng.

Hưng lúc này đã 4 tuổi, đã cao lớn hơn, cậu bé trở thành một đứa trẻ khỏe mạnh, tròn trịa phúng phính như những đứa trẻ khỏe mạnh khác.

Khi chia tay, mẹ Hưng nắm tay tôi và mãi không buông, vừa khóc vừa nói nhất định sẽ sang Hàn Quốc gặp lại chúng tôi. Tôi tha thiết cầu mong chúng tôi có thể gặp lại nhau.

Rồi một ngày, chúng tôi nhận được tin tức từ mẹ của Hưng.

Thư của Phùng Tấn Quốc Hưng

Năm 2013, thành lập trường mẫu giáo Sunny số 1 tại Đà Nẵng, Việt Nam

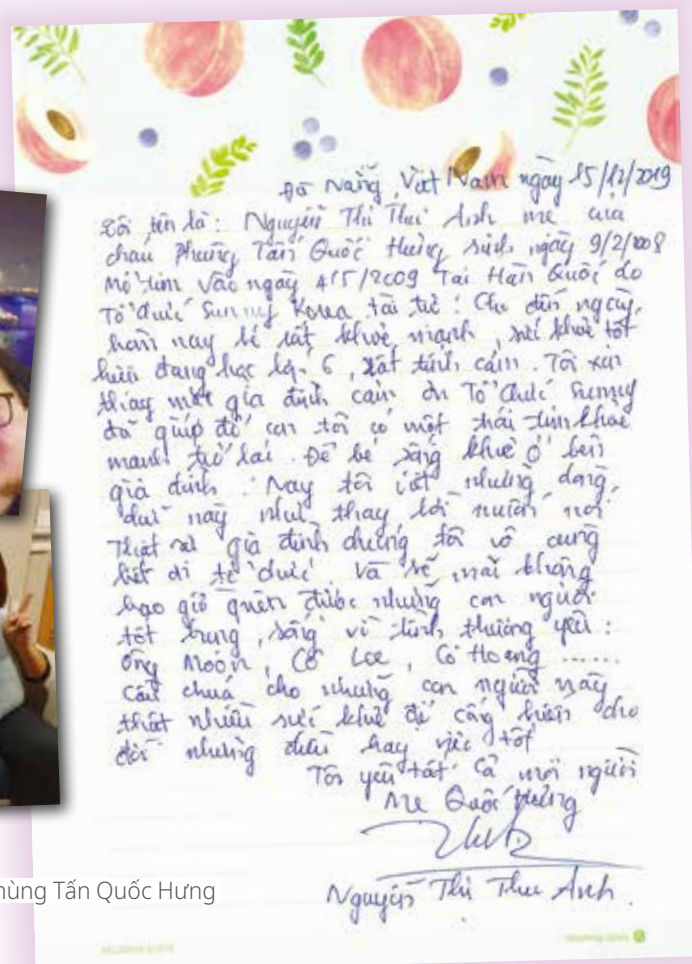
Mười năm trước, với một mong muốn duy nhất là cứu sống Hưng, gia đình em đã đi khắp Đà Nẵng để chuẩn bị tiền phẫu thuật và tìm cách cứu con, thì bàn tay ấm áp của Sunny Korea từ Hàn Quốc đã dang ra và giúp Hưng được sống, đã trở thành hình mẫu của Trường mẫu giáo Sunny. Và tại Trường mẫu giáo đó, lại có những thiện ý khác đang đâm chồi.

4 năm sau, Trường mẫu giáo Sunny đã chuyển sang một tòa nhà lớn hơn, trở thành trường mẫu giáo hoành tráng với quy mô của một tòa nhà 6 tầng to lớn, không thua kém gì một trường mẫu giáo tư thục ở Hàn Quốc.

Và rồi vào tháng 12 năm 2017, trong sự kiện kỷ niệm 35 năm thành lập Sunny Korea, chúng tôi đã mời gia đình Hưng đến Hàn Quốc. Chúng tôi đã có một khoảng thời gian thật ý nghĩa để nhìn lại về việc gia đình Hưng đã làm thế nào để vượt qua nghịch cảnh mang tên bệnh tim, và cả việc Sunny Korea đã đóng vai trò như thế nào trên con đường đó. Theo nguyện vọng của mẹ Hưng, chúng tôi đã tiếp cận và làm một chuyến tham quan thật vui vẻ đến các trường mẫu giáo có tiếng ở Seoul. Và gia đình cũng tìm gặp lại vị bác sĩ đã làm phẫu thuật cho Hưng. Dù ông đã chuyển công tác sang bệnh viện khác và bận rộn với lịch phẫu thuật, nhưng cũng rất vui vẻ đón tiếp Hưng. Thật là những giây phút đầy cảm kích.

Thư của mẹ em Phùng Tấn Quốc Hưng

2009 Đợt 27

Lào Cai

Trịnh Hoàng Phương Lam

Gia đình Hưng trong lần gặp lại vào năm 2019 đã đóng vai trò quan trọng trong việc tìm lại những đứa trẻ ở Đà Nẵng và vùng phụ cận để chuẩn bị phát hành cuốn sách Heart On Again. Họ không nề hà nắng nóng, cùng chúng tôi đi thăm từng nhà để tìm những đứa trẻ, đồng hành với chúng tôi với tâm trạng lo lắng sốt ruột hết như Sunny Korea. Họ quả thật là gia đình của Sunny đang sống tại Đà Nẵng.

Hưng mới đó mà đã học lớp 6, thích chơi trống và những hoạt động mạnh như bơi lội. Chúng tôi kỳ vọng không biết Hưng của 5 hay 10 năm nữa sẽ như thế nào, khi em lành mạnh lớn lên trong tình yêu thương bao la của bố mẹ. Chúng tôi tin chắc rằng Hưng sẽ trở thành một người đáng quý, làm nhiều việc tốt cho xã hội.

Tôi nghĩ rằng thời gian mà Sunny Korea đã hoạt động để cứu những sinh mạng và linh hồn trong suốt 20 năm qua đang mang lại kết quả với hình thức khác với việc phẫu thuật tim. Tôi vô cùng cảm động khi thấy những em nhỏ và gia đình đang sống trọn vẹn và hết mình trong cuộc sống của họ. Tôi cầu mong cho ngày càng có nhiều hơn nữa những sinh mệnh được sống lại thông qua những đứa trẻ và những gia đình này.

Trịnh Hoàng Phương Lam

Tháng 12 năm 2009, trong một mùa đông lạnh giá, Lam cùng bố đến Hàn Quốc để phẫu thuật tim.

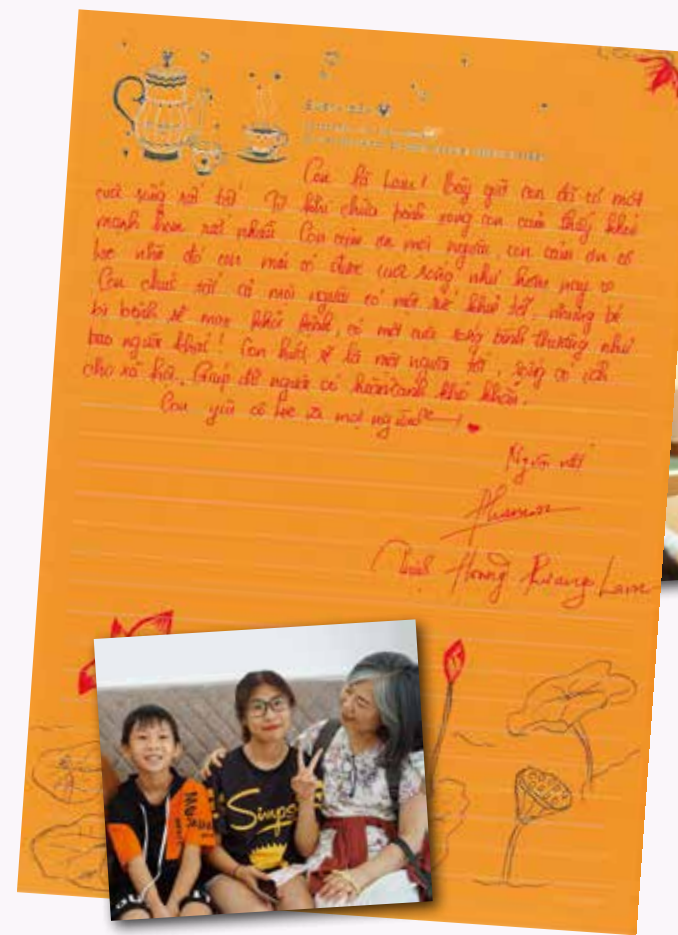
Lam là đứa trẻ xinh xắn và thông minh hơn tất cả những đứa trẻ mà tôi đã từng gặp. Lúc đó, Lam chỉ dạy nhiều điều cho Nguyễn Dương Quý, cậu bạn cùng tuổi đang ở Hàn Quốc để phẫu thuật, rồi cũng nhắc nhở các bác sĩ, các y tá và cả gia đình Sunny, can thiệp vào mọi việc, nên mọi người đều gọi Lam là công chúa.

Sau khi phẫu thuật vài tuần, Lam trở về Việt Nam cùng bố sau khi đã phục hồi sức khỏe. Khi chia tay, bố Lam nói lời cảm ơn với Sunny Korea và bệnh viện Sejong, còn bảo rằng Lam là con mình nhưng đồng thời cũng là con gái của Sunny, và rằng sẽ chăm sóc con thật tốt, sẽ gửi ảnh và cả thư tay nữa, rồi ra về trong nước mắt.

Cô bé Lam luôn thu hút ánh nhìn của mọi người vì có lúc ngổ ngáo, có khi lại có những hành động và cách nói chuyện gãy gọn không giống trẻ con! Tôi rất nhớ cô bé, không biết bé có khỏe không, lớn lên như thế nào.

Mùa hè năm 2019, theo như dự định, chúng tôi tìm đến Lào Cai, nơi Lam sống.

Tại ủy ban xã Lào Cai, chúng tôi hỏi hết người này đến người khác, rồi gặp hết người này đến người nọ, cuối cùng chúng tôi cũng đã nhận được thông tin liên lạc của bố Lam. Năm 2009, bố của em là bếp trưởng ở khách sạn, và bây giờ vẫn đang làm bếp trưởng ở khách

Thư của Trịnh Hoàng Phương Lam

sạn. Nếu biết trước, thì chúng tôi đã ở tại khách sạn mà bố em làm việc để dành được nhiều thời gian hơn cho Lam và bố em... Thật tiếc vì khách sạn mà bố Lam làm việc ở ngay đối diện khách sạn của chúng tôi.

Vài giờ đồng hồ trôi qua, cuối cùng chúng tôi cũng gặp được Lam và bố

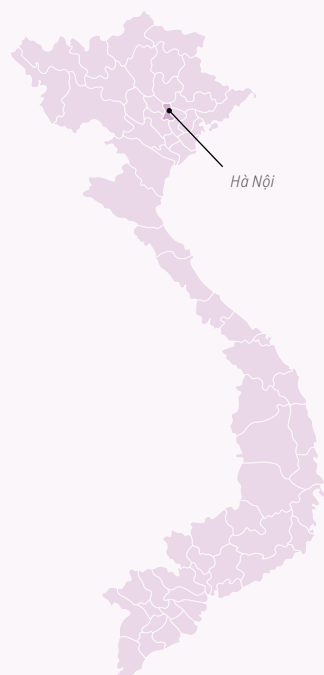
em. Lam nói mấy năm rồi mới được gặp lại cô Lee, em muốn thật xinh đẹp khi gặp cô nhưng tiếc là do vội đi nên chưa kịp làm đẹp. Lam có tài kể chuyện, cô bé muốn kể tất cả mọi câu chuyện trên thế giới.

Từ chuyện gia đình đến chuyện bạn trai, rồi đột nhiên lại hỏi các cô chú của Sunny Korea có muốn nghe cháu hát không, thế rồi cô bé cứ thế hát mà không cần nhạc đệm, cô bé hát khá hay. Chúng tôi quay lại ngày xưa và kể những câu chuyện của quá khứ, nào là em thích ở bệnh viện vì có nhiều đồ ăn vặt, rồi chuyện kết thân với những đứa trẻ Hàn Quốc phòng bên cạnh, chạy lẻo đẻo theo sau cô Lee, việc lần đầu đi máy bay, việc mình khóc vì quá đau khi phẫu thuật, em còn nhớ cả chú Hưng, tình nguyện viên phiên dịch nữa.

Lam bây giờ đã là học sinh cấp ba, và vẫn là cô bé ăn nói gãy gọn giống như mười năm trước. Lam có sức sống mạnh mẽ, em bán cả mỹ phẩm và mặt nạ dưỡng da trên facebook, cuối tuần còn làm thêm nữa. Em là cô bé ở độ tuổi dậy thì, rất yêu thích các diễn viên, thần tượng Hàn Quốc như EXO, BTS.

Lam tâm sự, giờ đây vết mổ đã liền lại, em rất khỏe mạnh và không đau yếu gì cả, sau này em muốn trở thành một chuyên gia thẩm mỹ nổi tiếng, còn dặn thêm tôi nhất định phải đổi theo cô bé. Tôi mong chờ ngày Lam lớn lên trở thành một cô gái khỏe mạnh và tuyệt vời cả về thể chất lẫn tinh thần, và đạt được ước mơ đó.

2010 Đợt 30

Nguyễn Thị Lan Hương

Tạ Thị Ngọc Anh

Vũ Tiến Đạt

Chúng tôi không liên lạc được với Nguyễn Lan Hương, Tạ Thị Ngọc Anh. Chúng tôi chờ tin các em.

Vũ Tiến Đạt

Kính gửi các cô chú!
Các cô chú có khoẻ không? Con khoẻ lắm! Con nhớ cô chú lắm!
Kì I vừa qua con đã đạt được thành tích: học sinh toàn diện, con rất vui! Tết vừa qua cô chú ăn tết có vui không? Con ăn tết vui lắm! Vừa qua vào tháng hai là sinh nhật con đó! Vào ngày 21-2

Kính thư
Đạt
Vũ Tiến Đạt

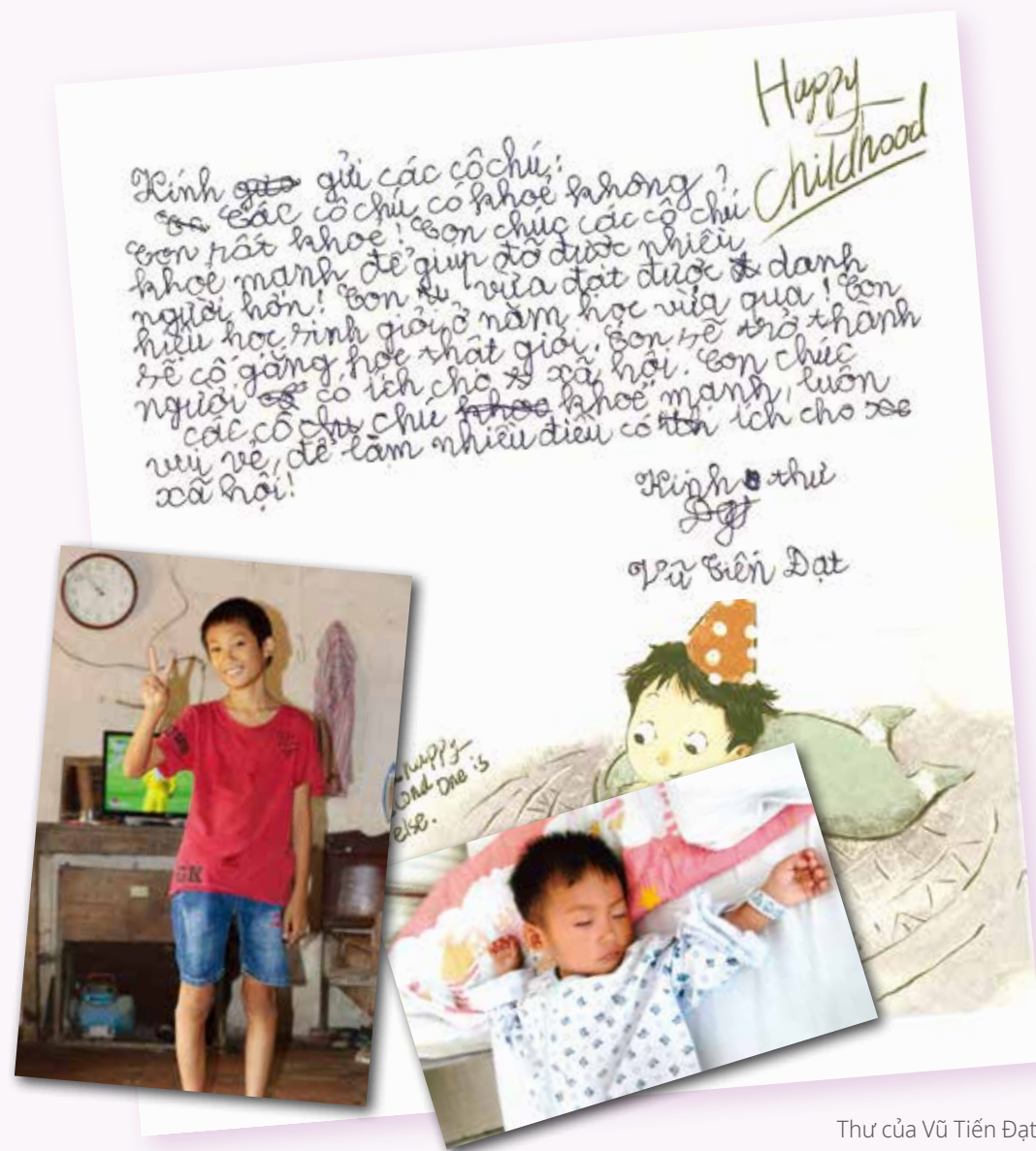
Thư của Vũ Tiến Đạt

Vũ Tiến Đạt

Vào một buổi sáng sớm tháng 2 năm 2010, Đạt và mẹ đặt chân tới Hàn Quốc.

Từ khi sinh ra, Đạt đã mang trong mình căn bệnh tim bẩm sinh, nhưng em là một cậu bé rất đáng yêu, ngay từ lần đầu tiên gặp mặt, tôi đã nhìn thấy ánh mắt lanh lợi, và không hiểu sao tôi có cảm giác cậu bé sẽ lớn lên thành một đứa trẻ sáng sủa và thông minh. Tuy nhiên, em lại là một đứa trẻ hết sức ốm yếu, dù đã được hơn một tuổi nhưng việc nắm vào một vật gì đó để đứng dậy cũng hết sức khó khăn. Cả đến việc thở thôi cũng rất nguy kịch, nên chúng tôi ngày qua ngày ở trong phòng bệnh, chỉ mong sao Đạt sẽ được phẫu thuật và lớn lên khoẻ mạnh. Và thật là tạ ơn trời đất, sau khi phẫu thuật, giống như những đứa trẻ khác, Đạt đã hồi phục nhanh hơn chúng tôi nghĩ, và có thể khoẻ mạnh trở về Việt Nam.

Gia đình của Đạt sống ở gần phòng khám chữ thập đỏ Sunny mà Sunny Korea đang điều hành ở Sóc Sơn nên chúng tôi vẫn liên lạc đều đặn sau khi em đã về Việt Nam. Năm 2010, khi Sunny Korea làm lễ khánh thành phòng khám chữ thập đỏ Sunny Sóc Sơn, chúng tôi

2010 Đợt 31

Thái Tiểu Long

Ý Thị Trâm

Trịnh Thị Hoài Thương

Lê Thị Thu Huyền

Lê Ái Vân

Chúng tôi không liên
 lạc được với
 Thái Tiểu Long,
 Trịnh Thị Hoài Thương,
 Lê Ái Vân, Ý Thị Trâm,
 Lê Thị Thu Huyền.
 Chúng tôi chờ
 tin các em.

cũng có đến thăm gia đình Đạt, và thi thoảng chúng tôi có thể gặp được Đạt.
 Mỗi năm chúng tôi đều đến gặp Đạt, và năm nay, năm 2019, chúng tôi cũng đến gặp em. Đạt
 hơi nhỏ hơn các bạn đồng trang lứa và cũng khá ít nói, nhưng em đã lớn lên thành một đứa
 trẻ rất thông minh. Từ lớp 1 đến lớp 4, Đạt luôn duy trì thành tích học tập xuất sắc và không
 bao giờ bị vượt mất danh hiệu học sinh xuất sắc.
 Tôi chỉ mong Đạt lớn lên khỏe mạnh, học lên cấp hai, cấp ba, vào đại học rồi trở thành
 chuyên gia, và cũng mong mong mẹ của em cũng mạnh khỏe dõi theo em thật lâu, thật lâu.
 Hãy lớn lên thật mạnh khỏe, Đạt nhé!

2010 Đợt 32

Dương Hồng Quân

Lê Hà Phương

Phạm Anh Đức

Lê Lê Na

Khoảnh khắc tràn ngập nước mắt và nụ cười

Sáng sớm ngày 21 tháng 4 năm 2010, Dương Hồng Quân cùng bố và Phạm Anh Đức cùng mẹ từ Hải Dương, Lê Hà Phương ngược ngùng và điếm tỉnh từ Thanh Hoá, Lê Lê Na cô bé tóc ngắn ngang vai xinh xắn từ Hà Tĩnh, tất cả đã đến Hàn Quốc để phẫu thuật tại bệnh viện Sejong Bucheon.

Khi đó, tất cả cùng đến Hàn Quốc trên chiếc máy bay to chưa từng thấy, đến được sân bay, rồi lại đi đến bệnh viện trong trạng thái mệt mỏi và choáng váng. Sau đó tất cả lập tức thực hiện các xét nghiệm, ấn định ngày làm phẫu thuật và có thể thuận buồm xuôi gió chuẩn bị cho ca phẫu thuật.

Thời gian đồng hành với 4 gia đình này là quãng thời gian để lại rất nhiều kỷ ức đầy nước mắt và nụ cười. Những giây phút mẹ của Phương mới bắt đầu ngăn ngán nước mắt thì mẹ của Lê Lê Na đã khóc, và rồi mẹ của Đức cũng khóc theo. Có khi họ cười vì biết ơn, lại có khi khóc vì biết ơn. Tôi còn nhớ một ngày nọ, họ lật lật giở giở bản tin Sunny Korea mang đến, không biết nhìn thấy gì trong quyển sách được viết toàn bằng tiếng Hàn không có lấy một chữ tiếng Việt, cả ba bà mẹ lại bắt đầu cùng òa khóc.

Nhà hảo tâm Park Do Jun đã lấy chi phí làm tiệc thôi nôi cho con đầu lòng của mình để hỗ trợ chi phí phẫu thuật cho các em. Và với sự hỗ trợ đầy ắp ấm áp đó, các em đã hoàn tất đợt điều trị. Tôi đã được gặp lại cả 4 gia đình sau khi họ về nước.

Dương Hồng Quân

Dương Hồng Quân

Quân đến Hàn Quốc khi được 31 tháng tuổi. Mặc dù so với những đứa trẻ cùng tuổi, Quân có chút ít nói và chậm đi, nhưng cậu bé có một đôi mắt trong trẻo và nụ cười rất đẹp đến mức độ nếu nhìn vào đôi mắt đó thì sẽ trở nên hạnh phúc, đến mức cho rằng những điều phức tạp trong cuộc sống dường như không có gì quan trọng cả.

Quân đến bệnh viện rồi làm xét nghiệm chi tiết, rồi nhận được một tin đau lòng rằng có lẽ em không thể phẫu thuật tại bệnh viện được vì tình trạng tim xấu hơn mọi người nghĩ rất nhiều. Mỗi trẻ có mỗi trường hợp khác nhau nhưng cũng có những trường hợp nếu phẫu thuật thì tình trạng sức khỏe của trẻ sẽ càng xấu hơn hiện tại, nên chúng tôi đành tiếc nuối gửi trẻ trở về nước. Nhưng thật may mắn là trường hợp của Quân được chẩn đoán có thể làm tiểu phẫu nên thay vì phẫu thuật, Quân được tiến hành tiểu phẫu, rồi trở về Việt Nam. Sau khi tiếc nuối tiễn Quân trở về Việt Nam, thì ngay trong năm đó chúng tôi đến Việt Nam để gặp em. Và gặp tất cả gia đình em nữa. Vừa gặp chúng tôi đã ôm chặt lấy nhau một hồi lâu. Bố Quân ngồi xuống và chia sẻ chuyện này chuyện kia với chúng tôi. Một sự thật vui mừng là sau khi làm tiểu phẫu, Quân đã có thể thở dễ dàng hơn trước, trước đây một tháng

đi viện 20 lần thì bây giờ một tháng chỉ phải đi hai lần thôi. Ông bà của Quân còn tự tay chuẩn bị hai chai mật ong làm quà tặng chúng tôi. Cuộc gặp gỡ lần hai của chúng tôi diễn ra như vậy, mọi người đều hứa với nhau sống thật tốt và khỏe mạnh cho đến ngày tái ngộ tiếp theo.

Và rồi vào tháng 4 năm 2019, lời hứa hẹn tái ngộ đã được thực hiện sau 9 năm. Tháng 4 năm 2019, chúng tôi lên đường đi Hải Dương để gặp lại Quân. Tại nơi đó chúng tôi gặp lại Quân và gia đình của Quân. Mới đó mà Quân đã 13 tuổi, em lớn lên trong sự chăm sóc của bà. Từ một cậu bé hiếu động và hay cười ngày trước, bây giờ Quân đã cao lớn hơn rất nhiều và trở nên điềm đạm hơn. Chỉ có điều Quân có phần gầy và nhỏ hơn so với bạn cùng trang lứa nhưng việc có thể cùng hít thở và chia sẻ những câu chuyện với nhau trong cùng một không gian quả thật đã là một khoảng thời gian thật quý báu và phước hạnh rồi.

Chúng tôi đã nói cho bà của Quân về cuốn sách Heart On Again. Và mong rằng từ giờ cho đến khi tái ngộ cùng cuốn sách Heart On Again, tất cả đều sẽ mạnh giỏi và sẽ gặp lại nhau với một tâm trạng hân hoan.

Phạm Anh Đức

Phạm Anh Đức

6 tháng sau khi Đức được phẫu thuật và trở về thì chúng tôi được gặp lại Đức tại nhà của ông bà em. Khi gặp lại, Đức thật sự đã trở thành một đứa trẻ rất khỏe khoắn và hoạt bát, giọng nói rõ ràng và lanh lảnh. Tôi nhớ tôi đã thật sự rất vui khi nhìn em ra dáng như thủ lĩnh, mãi miết chạy chơi nô đùa với cái trán đầm mồ hôi.

Rồi sau đó, trên đường đi gặp lại Đức, sau 9 năm chia tay, chúng tôi đi tìm em với tâm trạng tràn đầy những băn khoăn không biết Đức đã lớn thế nào rồi, có còn khỏe khoắn và hoạt bát như xưa không.

Tháng 2 năm 2019, chúng tôi đã gặp lại Đức ở Hải Dương.

Đức lớn lên khỏe mạnh, dáng vẻ vẫn như tôi từng gặp trước đây, và đã có một cậu em trai rất đáng yêu nữa. Đức đang học lớp 7, cậu bé rất khỏe khoắn và rắn chắc giống như các bạn cùng trang lứa, đến nỗi không ai nhớ em đã từng phẫu thuật tim. Đức của 10 năm trước chạy khắp sân nhà như là đang chạy trên sân bóng, đến bây giờ vẫn rất thích đá bóng nên em rất chăm tập thể dục và đá bóng. Đức nói rằng gần đây em và các bạn cùng nhau thi đấu trong một trận đấu bóng và chiến thắng trong trận đấu đó là điều làm em vui nhất. Đức cũng nói sau này lớn lên muốn trở thành một MC.

Cháu tên là: Phạm Anh Đức
Cháu năm nay cháu đã học lớp 6 rồi cháu vẫn khỏe mạnh lắm cháu
Cảm ơn các cô vì đã cho cháu một trái tim khỏe mạnh. Cháu
Chúc các cô mạnh khỏe, làm việc tốt, cầu giúp đỡ như đứa
trẻ như cháu. Và có thể cháu sẽ gặp các cô ở Hàn Quốc.

Ký tên
Đức
Phạm Anh Đức

Thư của Phạm Anh Đức

Sau khi về Việt Nam, em vẫn nhớ rất rõ những kỷ ức như thỉnh thoảng được ăn bánh kẹo, gà rán với các mẹ và các bạn khác trong phòng bệnh, được chơi đồ chơi, được đến toà nhà 63 tầng và ngắm cá, được đi chỗ này chỗ kia, hồ nước, cây cối v.v... Em còn cho biết mình nhớ rõ cả những kỷ ức về những anh chị đã giúp đỡ em ở Hàn Quốc, các bác sĩ mặc áo trắng, và đó là những ngày tháng không thể quên.

Mẹ Đức cũng nói lời cảm ơn mọi người vì đã tặng cho Đức một cuộc sống khỏe mạnh, và dặn dò tổ chức tiếp tục giúp đỡ nhiều hơn nữa những đứa trẻ bị đau yếu như Đức. Sunny Korea cũng sẽ ủng hộ ước mơ và tương lai của Đức, để cậu bé Đức yêu bóng đá và muốn trở thành MC được lớn lên một cách khỏe mạnh, trong sáng và đầy tự tin.

Lê Hà Phương

Lê Hà Phương

Trong số những người đến cùng đợt, mẹ Phương là người đặc biệt mau nước mắt. Thực sự là bố mẹ nào có con bị đau yếu thì cũng thế cả nhưng từ khi xuất phát ở Hà Nội cho đến lúc đến Hàn Quốc, đôi mắt cô cứ đỏ hoe, thấy mà thật xót xa. Không cần hỏi thì chúng tôi vẫn có thể biết được họ đau lòng đến thế nào khi phân làm cha mẹ mà không chữa được cho con khi con bị đau ốm. Mẹ Phương ở cùng em trong phòng bệnh, đã rất nhiều lần chị khóc vì Phương và cũng khóc cho những đứa trẻ khác đến cùng với Phương nữa. Chỉ cần một ánh nhìn cũng khiến mẹ của Phương rơi nước mắt.

Để gặp được gia đình Phương, tháng 3 năm 2019, chúng tôi xuất phát đi Thanh Hoá và cuối cùng cũng gặp được họ. Trong thời gian đó cũng đã có rất nhiều đứa trẻ ở Thanh Hoá đến Hàn Quốc và tôi cũng rất nhớ chúng nhưng thông thường, chúng tôi không thể gặp nhau được lâu do địa phương này cách xa nơi chúng tôi thường đi công tác là Hà Nội. Có những đứa trẻ hoàn toàn không bắt được liên lạc. Phương cũng là đứa trẻ mà tôi rất nhớ nên tôi đã rất bồi hồi trên đường đi gặp em sau 9 năm... Mẹ Phương vẫn như xưa không thay đổi chút nào và rất vui mừng khi gặp lại chúng tôi. Hôm đó, mẹ em vừa nhìn thấy tôi đã khóc nức nở, còn Phương sau bao lâu không gặp, đã không còn là em bé 3 tuổi nữa. Ngày đó Phương yếu ớt, đi lại khó khăn thì bây giờ, em đã đi lại rất tốt và khoẻ mạnh, cũng không bị ốm đau gì cả. Chỉ cần nhìn thôi cũng thấy Phương đã tươi tắn hơn, đã trở thành một thiếu nữ xinh xắn và chắc hẳn đã được gia đình chăm sóc đầy đủ. Tạ ơn trời đất! Chúng tôi cũng gặp cả anh trai của Phương và dường như cậu ấy rất yêu thương Phương. Nhìn thấy một gia đình hòa thuận và yên ổn làm tôi thật an lòng.

Phương không nhớ nhiều về việc ở Hàn Quốc nhưng nhớ rất rõ về gà rán. Tôi chợt nghĩ món gà rán Hàn Quốc đã làm được những việc thật tốt. Nó đã để lại ký ức vui vẻ trong lòng của các em nhỏ lẫn bố mẹ. Phương rất thích vẽ và đã vẽ tặng chúng tôi một bức tranh.

Chúng tôi cùng mẹ em nhớ lại những ký ức ở bệnh viện Sejong Hàn Quốc, từng giây phút đầy cảm động khi mọi người trong Sunny Korea và các bác sỹ liên tục đến thăm và xem xét cận kề, các anh chị tình nguyện viên thông dịch cũng luôn ở bên các bà mẹ. Chỉ gặp lại thôi tôi cũng thấy rất biết ơn rồi, nhưng gia đình còn gởi cho tôi một gói thảo dược quý đã được phơi khô, bảo là đặc sản của Thanh Hoá. Tôi cầu mong sao sau này không bị mất liên lạc với Phương, cũng như cửa hàng của gia đình Phương sẽ làm ăn khá, mong cho gia đình em luôn khoẻ mạnh, không còn phải khóc nữa nhưng luôn sống trong niềm vui.

Lê Lê Na

Lê Lê Na

Sunny Korea lên đường đến Hà Tĩnh để gặp lại Lê Na - cô bé 5 tuổi đến Hàn Quốc năm 2010. Có nhiều đứa trẻ ở Hà Tĩnh đã đến Hàn Quốc nhưng con đường đến Hà Tĩnh không dễ dàng gì nên tôi chỉ luôn nhớ và băn khoăn về những đứa trẻ, và Lê Lê Na là một trong số đó.

Địa chỉ mà tôi có chỉ viết đến đơn vị huyện, vì vậy việc tìm nhà của Lê Na bằng địa chỉ đó thì không khác nào mò kim đáy bể. Mặc dù đã đi từng nhà, từng nhà cách xa nhau hàng cây số trên con đường đất chật hẹp mà ô tô không dễ gì đi được, khi mặt trời sắp lặn, chúng tôi gần như bỏ cuộc với suy nghĩ rằng hôm nay chắc không thể nào tìm được và phải để đến ngày mai thì bố của Lê Na đã tìm thấy chúng tôi. Ngồi đằng sau chiếc xe máy bố Lê Na đang đi là một cô gái đã lớn nhưng nhìn rất quen. Đó chính là Lê Na. Thật là vui mừng! Cô bé đã lớn lên khỏe mạnh, xinh đẹp và rất thông minh.

Sau bao thăng trầm, chúng tôi đi theo xe của bố Lê Na và đi sâu thêm chút nữa vào trong thung lũng. Trời đã chạng vạng tối, xe máy thì chạy băng băng, nhưng ô tô phải đi qua vài đoạn đường ngoằn ngoèo nữa thì đến được nhà Lê Na. Nếu không có bố Lê Na dẫn đường

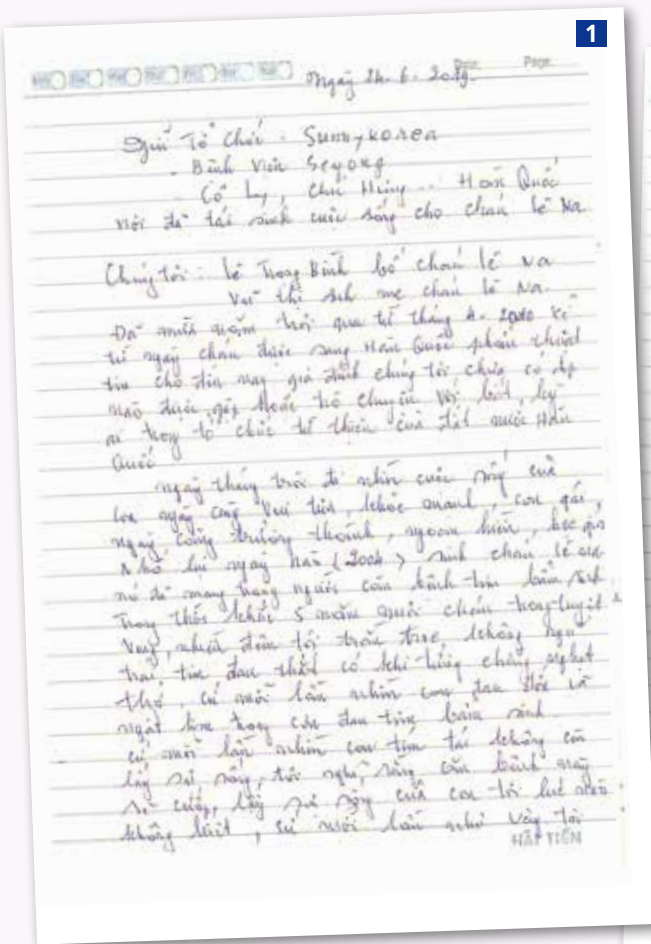
Thư của Lê Lê Na

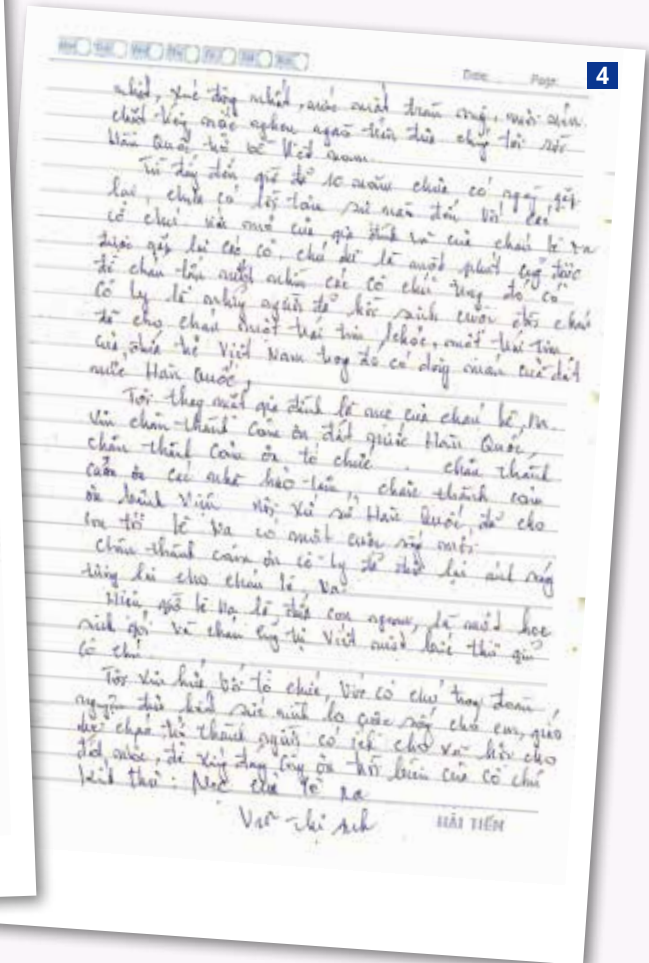
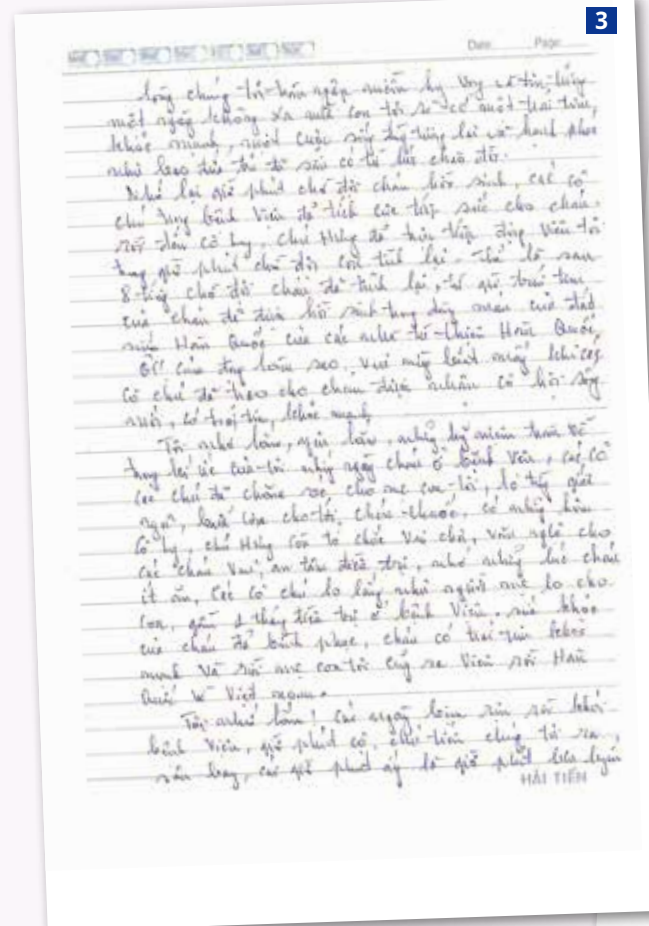
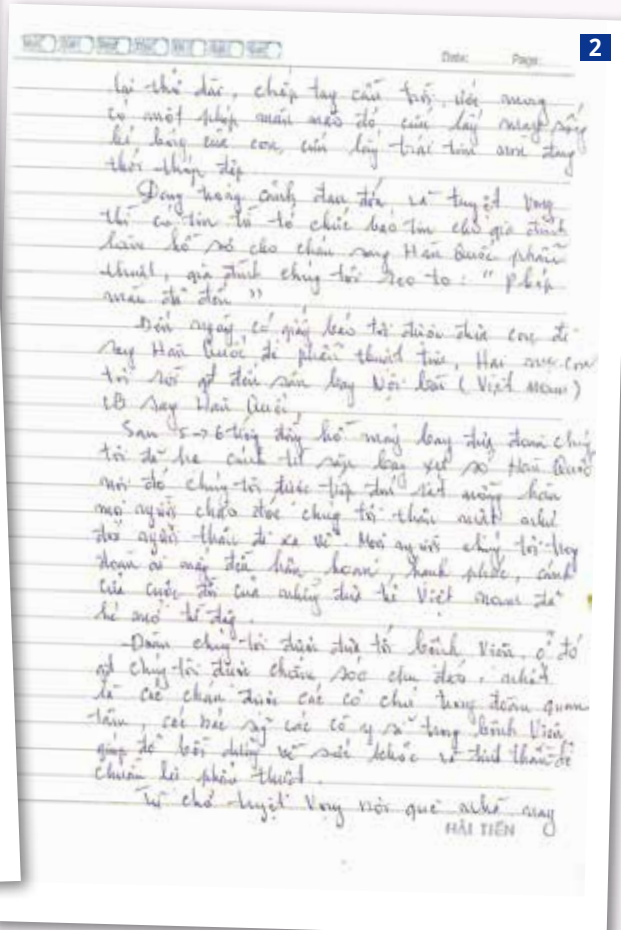
HẢI TIẾN

thì có lẽ chúng tôi cũng không thể nào tìm được ngôi nhà của Lê Na ẩn sâu trong một nơi thế này. Sau 10 năm gặp lại, Lê Na và gia đình nói rằng, thật là có mơ cũng không ngờ được gặp lại Sunny Korea, và họ thật sự rất lấy làm vui mừng, rằng đến nghĩ cũng không dám nghĩ là Sunny Korea lại tìm đến tận nhà của Lê Na rồi vui mừng bật khóc. Trời đã tối đến mức không nhìn rõ mặt nhau, chúng tôi vừa nói chuyện ngày xưa, vừa nhìn Lê Na, rồi nhìn bố mẹ em, rồi lại nhìn bà của em. Dẫu đang nhìn thấy đây nhưng vẫn không thể tin được đây là sự thật.

Lê Na đã trở thành cô gái khỏe mạnh, hiền lành và hay cười. Mẹ Lê Na nói, chị luôn luôn lo lắng không ngủ yên trong suốt 5 năm nuôi con, từ khi sinh Lê Na. Mỗi khi Lê Na đau và ngắt đi, tim mẹ em cũng như chùng xuống, mỗi khi nhìn thấy con tím tái đi vì bệnh tim, mẹ của Lê Na lại lo lắng bất an đến thất ruột thất gan và cảm thấy dường như ông trời có thể cướp Lê Na đi bất cứ lúc nào. Mẹ em vừa khóc vừa nghẹn ngào tâm sự, rằng sau quãng thời gian

Thư của mẹ em Lê Lê Na

sống như không sống ấy, gia đình đã được biết đến Sunny Korea thông qua sự giúp đỡ của NFVC, rồi Lê Na được đến Hàn Quốc, được phẫu thuật tại bệnh viện Sejong và sức khỏe đã tốt hơn rất nhiều. Kể từ khi phẫu thuật đến bây giờ đã 10 năm rồi, Lê Na vẫn sống rất khỏe mạnh, nếu có thể thì gia đình nhất định sẽ quay lại Hàn Quốc để nói lời cảm ơn tới bệnh viện và các nhà tài trợ, những tình nguyện viên, gia đình Sunny, nhưng rất tiếc trong suốt thời gian qua, không có cách nào để gửi lời cảm ơn đến mọi người.

Mẹ em nói Lê Na không chỉ học tốt, khỏe mạnh mà em đã trở thành một cô gái vui vẻ hay cười. Cô còn hứa rằng sẽ nuôi dưỡng và chăm sóc Lê Na để em trở thành một người tuyệt vời giúp ích cho xã hội.

Tôi rất kỳ vọng vào tương lai của Lê Na. Cầu xin cho Lê Na và gia đình luôn tràn đầy tiếng cười khỏe mạnh và phước hạnh.

2010 Đợt 33

Nguyễn Hoàng Anh

Nguyễn Ngọc Anh

Vũ A Lan

Đào Lam Ngọc

Nguyễn Vũ Thảo Nhi

Trần Văn Phong

Chúng tôi không liên lạc được với Đào Lam Ngọc, Trần Văn Phong. Chúng tôi chờ tin của các em.

Những em nhỏ bé xiu và gầy gò

Một buổi sáng sớm tháng 8 năm 2010, sáu em bé Việt Nam đã đến Hàn Quốc để được phẫu thuật tim.

Đó là Trần Văn Phong, cậu bé lớn tuổi nhất có làn da trắng, đến từ Bắc Ninh, Nguyễn Hoàng Anh đến Hàn Quốc tận hai lần để phẫu thuật, Nguyễn Ngọc Anh cô bé với khuôn mặt và đôi môi tím tái cũng đến Hàn Quốc hai lần, cô bé Nguyễn Vũ Thảo Nhi trông như con trai, cô bé Đào Lam Ngọc đã 3 tuổi nhưng có thân hình nhỏ như đứa bé một tuổi, Vũ A Lan rất hay cười, người duy nhất trong nhóm đi cùng bố.

Nguyễn Hoàng Anh

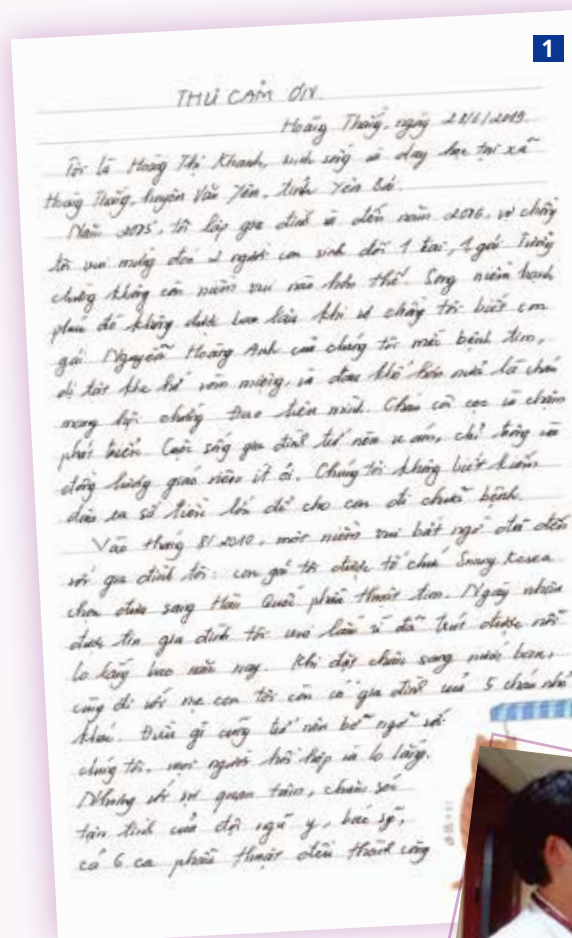

Nguyễn Hoàng Anh

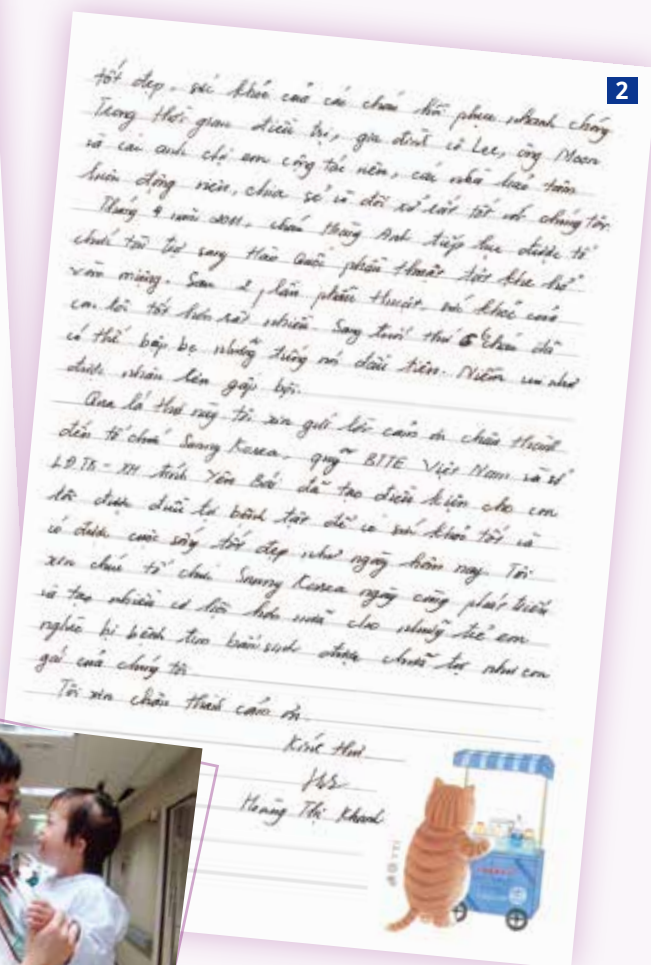
Hoàng Anh không có một tham vọng nào cả. Vì không có tham vọng gì nên em là đứa trẻ luôn sống trong hạnh phúc.

Hoàng Anh luôn luôn cười vui vẻ, nhảy múa theo cái bóng của mình, thích thú và bận rộn chạy qua, chạy lại khắp nơi cả ngày như thể có rất nhiều việc phải làm. Hoàng Anh là đứa bé rất hiền lành, hay cười khi chạm phải ánh mắt bất kì ai. Một cô bé Hoàng Anh như thế đã phải nằm yên không di chuyển trong suốt 7 tiếng sau phẫu thuật, với túi cát đè lên vùng đã phẫu thuật. Khoảng thời gian đó với Anh còn vất vả hơn cả việc phẫu thuật. Tôi vô cùng áy náy khi thấy một cô bé ngày thường rất hiền lành đang phải chống chọi và nằm yên không được cử động.

Và rồi 9 năm sau, tháng 6 năm 2019, chúng tôi theo đường cao tốc đi Yên Bái để có thể gặp lại Hoàng Anh và mẹ em tại nhà.

Thư của mẹ em Nguyễn Hoàng Anh

Hoàng Anh đã lớn lên nhiều. Cô bé vẫn rất hay cười như ngày xưa, và là một thiếu nữ xinh đẹp, không biết giống ai mà cô bé cao lớn và tay chân thì thon dài như người mẫu. Nhìn Hoàng Anh cười híp mắt tươi tắn thì tôi biết rằng mẹ Hoàng Anh đã nuôi dạy cô bé rất kỹ.

Hoàng Anh có cách giao tiếp riêng, nên nếu biết được điều đó thì có thể nhận ra tâm hồn trong sáng của em. Thật cảm ơn Hoàng Anh và mẹ em vì trên hết mọi sự, Hoàng Anh đã lớn lên khỏe mạnh và vẫn trong sáng vui vẻ như trước đây.

Chúc em sẽ lớn lên khỏe mạnh và luôn hạnh phúc. Sau đó, chúng tôi đã có một thời gian rất ý nghĩa khi gia đình của Hoàng Anh cũng đồng hành cùng chúng tôi trên đường đi gặp gia đình Vũ A Lan và Nguyễn Mỹ Thi cũng đang sống ở Yên Bái. Ước gì sau này, những mối quan hệ tốt đẹp ở khu vực Yên Bái cũng sẽ nảy mầm, như sự bắt đầu của mối quan hệ giữa ba gia đình đặc biệt ấy.

Vũ A Lan

Vũ A Lan

Năm 2010, Vũ A Lan một tuổi, là em bé nhỏ nhất trong nhóm. A Lan rất đáng yêu nên đã thu hút tôi từ cái nhìn đầu tiên. Thêm nữa, tất cả các em bé đều có người giám hộ là mẹ đi cùng, nhưng người bảo hộ của em lại là bố, dẫu sao thì bố sẽ không được khéo léo như mẹ nên cần phải chú tâm nhiều hơn. A Lan rất ngoan nên không khóc hay quấy khóc nhiều, cũng không có tình huống đặc biệt nào xảy ra trước và sau phẫu thuật nên A Lan đã vượt qua ca phẫu thuật lẫn quá trình điều trị, lẫn cuộc sống trong bệnh viện rất tốt và khỏe mạnh về nước.

Chín năm trôi qua, năm 2019, chúng tôi đến Yên Bái và khi trên đường tới nhà của Vũ A Lan thì đã gặp A Lan và bố ra đón chúng tôi. Lần này em cũng đi cùng với bố chứ không phải mẹ đến gặp chúng tôi, mẹ em vì bận rộn việc kinh doanh quần áo nên không thể đến cùng được.

Không phải một em bé mà là một cô thiếu nữ nhả nhặn đang đứng đó. Mặc dù không còn dáng vẻ của em bé ngày xưa nhưng tôi có thể nhận ra A Lan ngay lập tức vì em vẫn hay cười như trước đây.

Thư của Vũ A Lan

A Lan hay ngượng ngùng nhưng thật may là em đã lớn lên khỏe mạnh, vết mổ cũng đã lành và không để lại sẹo lớn. A Lan cũng nắn nót viết thư cho Sunny Korea, em thích múa và còn múa cho chúng tôi xem, nhưng có lẽ vì ngại ngùng nên được một lúc thì em lại lót lót chạy đến nấp phía sau bố, cư xử hết như độ tuổi của cô bé. A Lan cũng học tập rất chăm, ước mơ của em là trở thành bác sĩ để có thể chữa bệnh cho những người đau ốm. Ước mơ của A Lan chắc chắn sẽ thành hiện thực và hy vọng em có thể tiếp nối câu chuyện cứu sống những sinh mệnh ở Việt Nam, giống như Sunny Korea đã mang lại sinh mệnh mới cho những đứa trẻ. Tôi cầu chúc và ủng hộ cho cuộc sống của A Lan trong 10 năm nữa.

Nguyễn Ngọc Anh

Nguyễn Ngọc Anh, Nguyễn Vũ Thảo Nhi

Thảo Nhi và Ngọc Anh là hai em bé đã đến Hàn Quốc vào năm 2010. Hồ sơ y tế ở Việt Nam của hai em chỉ được ghi đơn giản là bệnh tim, rồi hai em được mời đến Hàn Quốc. Nhưng khi đến bệnh viện Sejong và xét nghiệm thì được bệnh tim của hai em rất phức tạp, với triệu chứng bệnh của hai em thì không nằm trong phạm vi được mời điều trị, không biết có làm phẫu thuật hay không, và nếu làm phẫu thuật thì cần làm các kiểm tra chi tiết để xác định tiến hành phẫu thuật như thế nào để phù hợp nhất với tình trạng của hai em.

Mẹ Ngọc Anh chuyển lời tới bệnh viện, rằng dù có điều gì xảy ra đi nữa thì vẫn mong muốn con được phẫu thuật và quay trở về. Đối với mẹ Ngọc Anh lúc này thì tâm tình thực sự khẩn thiết mong cho con được phẫu thuật còn vượt trên cả nỗi sợ hãi và lo lắng. Sunny Korea

Nguyễn Vũ Thảo Nhi

cũng đã dốc lòng cầu nguyện để Ngọc Anh có thể được phẫu thuật. Thật may mắn là bé đã được phẫu thuật suôn sẻ và em đã quay trở về Việt Nam sau khi tim đã khỏe lại. Năm 2012, Ngọc Anh một lần nữa cùng bố đến Hàn Quốc để điều trị tim rồi quay trở về nhưng lòng tôi cứ day dứt với hình ảnh của em.

Tháng 8 năm 2019, chúng tôi đến Hải Phòng để gặp Ngọc Anh.

Em bé Ngọc Anh của ngày đó bây giờ đã 11 tuổi. Bố mẹ em nói vì cơ thể yếu nên việc đi học gặp khó khăn. Mặc dù rất tiếc vì không được gặp một Ngọc Anh với những bước đi khỏe mạnh, nhưng thật may là em đã khỏe mạnh chừng này, và bố mẹ em cũng đã chăm sóc em rất chu đáo. Mẹ Ngọc Anh nhớ lại và gửi lời cảm ơn những người đã giúp đỡ em trong thời gian em điều trị ở Hàn Quốc. các bạn tình nguyện viên thông dịch Việt Nam, các bác sỹ y tá, Sunny Korea, NFVC...

Mong Ngọc Anh cũng như bố mẹ của em hãy cố gắng. Và xin đừng quên tấm lòng của các gia đình của Sunny Korea đã hướng lên trời mà khẩn thiết nguyện cầu khi Ngọc Anh gặp

nguy hiểm. Mong rằng gia đình Ngọc Anh cũng hãy luôn nhìn hướng lên trời và tiếp tục sống.

Mặc dù sinh ra có phần yếu ớt nhưng Ngọc Anh vẫn là một đứa trẻ quý giá như tất cả những đứa trẻ khác của Sunny Korea. Cũng rất cảm ơn dũng khí của bố mẹ em, đã làm hết sức mình với hai lần phẫu thuật. Chúng tôi yêu mến và chúc lành cho gia đình Ngọc Anh.

Cuối cùng chúng tôi cũng đến được nhà của Thảo Nhi. Bố của Ngọc Anh đã dẫn đường cho chúng tôi đến nhà Thảo Nhi.

Khi đến nhà của Thảo Nhi, chỉ có bố mẹ em ở nhà còn Thảo Nhi đi học, không có nhà. Từ lúc nào Thảo Nhi đã là học sinh lớp 7 rồi. Một lúc sau, bố Thảo Nhi đã đến trường và đón em về nhà. Có lẽ vì chỉ mới gặp Sunny Korea một lần lúc còn bé nên em có cảm giác như gặp người lạ, Thảo Nhi rất ngượng ngùng. Chúng tôi kể cho bố mẹ Thảo Nhi nghe về những tin tức của Sunny Korea, cũng như những tin tức mới như việc sẽ xuất bản một cuốn sách có tên Heart On Again để kỷ niệm 20 năm dự án phẫu thuật tim cho trẻ mắc bệnh tim bẩm sinh.

Mẹ Thảo Nhi kể lại những kỷ ức như lúc đó bác sĩ đã kiểm tra rất tỉ mỉ cho con mình, Sunny Korea thường xuyên lui tới, chăm sóc tận tình chu đáo từ miếng ăn đến áo mặc để các gia đình không cảm thấy bất tiện, và nói muốn gửi lời cảm ơn tới Sunny Korea. Cô cũng rất vui và cảm ơn khi tổ chức tìm đến nhà của Thảo Nhi.

Mong rằng Thảo Nhi và gia đình luôn luôn khỏe mạnh và sống với nụ cười tươi sáng.

Tôi là Mẹ của cháu Nguyễn Vũ Thảo Nhi.
Tôi Cảm ơn nhà Tài trợ giúp cho cháu hồi trở về
kính Tế để ~~giải~~ tr cứu giúp cháu có 1 Xúc Khỏe
như các bạn cùng lứa tuổi để được đến trường.
Tôi chẳng biết nói gì hơn chỉ biết cảm ơn nhà
Tài trợ và cô Ly và Hoa đã ân cần giúp mẹ con
Tôi từ khi bước sang hàng cuối rất chu đáo như
1 người mẹ hiền cũng như các anh chị Sinh Viên
bên đó, Con hiện giờ xúc Khỏe của cháu vẫn
còn đi khám định kỳ hàng tháng xúc Khỏe của cháu
vẫn chưa được ổn định. mong các nhà Tài trợ
an tâm đến cháu, Tôi xin Cảm ơn.

Mẹ của cháu Nguyễn Vũ
Thảo Nhi
Như
Vũ Thị Anh.

Thư của mẹ em Nguyễn Vũ Thảo Nhi

SCIN 100

SCIN NAM

E

HONG H.

2010 Đợt 34

Hà Nội

Đỗ Quang Huy

Cuộc gặp gỡ của Smile Gate và cậu con trai út xinh xắn của Việt Nam

Đỗ Quang Huy

Huy sống ở Hà Đông, Hà Nội. Giống như biết bao trường hợp khác, thông qua sự kết nối của Quỹ bảo trợ trẻ em Việt Nam NFVC mà Huy được phẫu thuật tại bệnh viện Sejong ở Bucheon, Hàn Quốc. Chỉ có hai mẹ con Huy đến Hàn Quốc mà không có các bạn khác.

Huy là con út trong gia đình có hai gái một trai, là đứa con trai sinh muộn xinh xắn của bố mẹ. Sau khi ra đời được vài tháng, gia đình biết được hung tin em mắc bệnh tim, nhưng thật may mắn, gia đình nhanh chóng được kết nối với nhà tài trợ và Sunny Korea nên Huy đã có thể được phẫu thuật ngay lập tức. Tạ ơn Chúa vì ngay khi đó, một công ty phát triển trò chơi tên là Smile Gate biết được câu chuyện của Huy nên đã đồng ý tài trợ, và sinh mạng của một đứa trẻ đã được cứu sống như thế.

Theo như hồ sơ y tế của Việt Nam, bệnh tim của Huy có triệu chứng đơn giản, chỉ cần phẫu thuật một lần, nhưng kết quả kiểm tra lại hoàn toàn khác, có nhiều triệu chứng chồng chéo nhau, là trường hợp cần thực hiện cả tiểu phẫu và phẫu thuật. Sau lần tiểu phẫu thứ nhất, độ bão hoà ô-xy trong máu giảm đột ngột, Huy sốt cao trên 38 độ. Mỗi lúc như vậy, mẹ Huy lại khóc như mưa vì không làm được gì, lo lắng lẫn như có chuyện gì xảy ra với đứa con muộn màng quý báu của mình, đến ăn không ngon, ngủ không yên. Cuối cùng tất cả các quá trình tiểu phẫu, phẫu thuật cũng kết thúc thành công, còn mẹ Huy thì tìm lại được nụ cười và Huy đã khoẻ mạnh quay trở về Việt Nam cùng mẹ.

Năm 2018, chúng tôi có thể gặp lại Huy và gia đình ở Hà Đông, Hà Nội.

Mở cánh cổng lớn, mẹ Huy nở một nụ cười thật tươi và bước ra, Huy giờ đã lớn cũng lon ton chạy theo sau. Từ lúc nào, Huy đã 8 tuổi học lớp 3. Bố Huy, người mà chúng tôi không gặp được ở Hàn Quốc cũng vui mừng chào đón Sunny Korea. Huy mà chúng tôi gặp khi ở Hàn Quốc là một em bé hiền lành nhưng lúc nào cũng khóc hoặc đau ốm, thế mà nay bây giờ em đã trở thành cậu nhóc hiếu động, lên lên xuống xuống cầu thang, vịn chỗ này vịn chỗ kia, nhảy qua nhảy lại giữa mấy cái ghế. Hai chị lớn cách em mười tuổi và bố mẹ yêu thương Huy rất nhiều, còn Huy là cậu em út đáng yêu được sống trong sự chăm sóc tận tình của gia đình.

Huy còn cho chúng tôi tham quan phòng của mình trên tầng hai. Cậu bé mở chiếc đèn học màu vàng và giải toán, để chúng tôi nhìn thấy hình ảnh em ngồi tính toán từng con số, rồi còn tự chuẩn bị sách vở cho giờ học ngày mai nữa. Thật đáng khen.

Mẹ Huy đã nói một lời làm chúng tôi không thể quên.

“Mặc dù Sunny Korea ở xa và chúng ta không thể gặp nhau nhưng trong lòng chúng tôi, quý vị là những người thân thích gần gũi nhất.”

Việc mà Sunny Korea làm chỉ là gom góp những tấm lòng hảo tâm trên thế giới như Smile Gate và chia sẻ ra mà thôi, tôi thoáng nghĩ liệu chúng tôi có đáng được nhận những lời cảm ơn và động viên như thế này không, nhưng đồng thời cũng thấy thật mãn nguyện. Mong cho gia đình của Huy sau này luôn khoẻ mạnh, hạnh phúc và tràn đầy phước hạnh.

2010 Đợt 35

Chúng tôi không liên
lạc được với
Đồng Ngọc Minh Anh,
Phạm Ngọc Minh Tân.
Chúng tôi chờ
tin các em.

Mai Ngọc Hà Vy

Đồng Ngọc Minh Anh

Phạm Ngọc Minh Tân

Mai Ngọc Hà Vy

Mai Ngọc Hà Vy

Khi Mai Ngọc Hà Vy đến Hàn Quốc, em mới chỉ là một em bé vừa thôi nôi, thế mà nay đã trở thành một cô bé 10 tuổi xinh xắn. Mẹ của Hà Vy là giáo viên mầm non nhưng để gặp những vị khách của Sunny Korea, cô đã nghỉ một ngày phép. Chúng tôi rất áy náy nhưng cũng rất vui mừng với tấm lòng của người mẹ luôn chờ đợi Sunny Korea. Sau khi phẫu thuật tim, sức khỏe của Hà Vy tốt lên rất nhiều, ăn uống cũng khỏe, chơi cũng ngoan và khiến gia đình không phải lo lắng gì cả.

Hà Vy hiện đang học lớp 3. Em đi học đều đặn, học hành cũng rất chăm chỉ và cũng chơi rất hòa đồng với các bạn. Bố mẹ Hà Vy nói Vy hay xấu hổ nên em thường bẽn lẽn với người mới gặp lần đầu, nhưng bình thường, Vy là cô con gái xinh xắn hay cười, khỏe mạnh, học giỏi và rất hoạt bát. Trông em quả thật là một cô bé rất xinh xắn và đáng yêu.

Tôi đã rất muốn chụp ảnh cùng và bắt chuyện với cô bé nhưng thật tiếc, có lẽ Vy vẫn còn ngại với người lạ và hơi sợ nên em cứ chạy trốn suốt. Mẹ Vy nói trong suốt thời gian điều trị ở Hàn Quốc, mặc dù là một đất nước xa lạ chưa bao giờ biết đến nhưng chị cảm thấy thoải mái như ở nhà, chị rất cảm động và cảm nhận được sự ấm áp từ những người đã chăm sóc cho hai mẹ con, nhờ có sức mạnh của sự yêu thương đó mà chị có thể vượt qua được những khó khăn. Mẹ em cũng gửi lời cảm ơn chân thành đến Sunny Korea, và chúng tôi cũng thật sự cảm ơn chị. Hà Vy sẽ lớn lên khỏe mạnh và là một cô con gái quý báu của Sunny Korea, hết như cô con gái xinh xắn của gia đình. Chắc chắn Hà Vy sẽ khôn lớn, làm tròn trách nhiệm của mình và trở thành một người trưởng thành tuyệt vời.

Tôi cầu nguyện và mong rằng cho đến mãi sau này, Hà Vy và gia đình em sẽ luôn tràn đầy hy vọng và phước hạnh.

1

Hải Phòng, ngày 20 tháng 8 năm 2019

Kính gửi: Quý báo trẻ, cô em Việt Nam,
Tổ chức phúc lợi Sunny Korea,
Nhà trẻ Sunagetum,
Bệnh viện Sejong.

Tôi là Lê Thị Thanh Ngọc, mẹ đẻ của cháu Mai Ngọc Hà Vy. Hiện nay tôi đang sinh sống ở Minh Đức, Đồ Sơn, Hải Phòng.

Cách đây 9 năm, gia đình chúng tôi đã nhận được sự quan tâm, giúp đỡ của quý báo trẻ Việt Nam và tổ chức phúc lợi Sunny Korea, nhà trẻ Vy sang Hàn Quốc để phẫu thuật tim bẩm sinh. Gia đình chúng tôi rất cảm ơn và vui mừng, không chừng như đã một kết thúc, nhưng nhờ sự quan tâm giúp đỡ của quý báo trẻ Việt Nam, các nhà hảo tâm Hàn Quốc đã tiếp sang và sống cho con tôi. Để ngày hôm nay con có cuộc

HẢI LONG

2

sống bình thường như bao bạn cùng trang lứa. Mai dù đã có 1 trái tim khỏe mạnh nhưng con không được may mắn như một số bạn khác. Con bị khuyết tật bẩm sinh không nghe không nói được, mọi hành động từ nới của con đều thể hiện bằng ngôn ngữ tay. Năm nay con đã 10 tuổi rồi, con học lớp 5 trường Tiểu học Hải Phòng. Con rất nhanh nhẹn, khỏe mạnh vui vẻ và luôn đạt được những thành tích cao trong học tập.

Thời gian qua con sang Hàn Quốc chữa trị, mặc dù ở nơi đó khách quí người, nhưng tôi luôn cảm thấy ấm áp, chưa chán tình người bởi sự quan tâm nhiệt tình chu đáo của các nhà hảo tâm đặc biệt là sự quan tâm chu đáo của cô Hoàng và cô Lý. Đó tiếp thêm sức mạnh cho hai mẹ con tôi để vượt bước vượt qua những khó khăn phía trước.

HẢI LONG

Thư của mẹ em Mai Ngọc Hà Vy

3

Không biết nơi quê hương, gia đình chúng tôi xin được gửi lời cảm ơn sâu sắc và chân thành đến Quý báo trẻ Việt Nam, tổ chức phúc lợi Sunny Korea, nhà trẻ Sunagetum, bệnh viện Sejong đã tạo điều kiện giúp đỡ cứu chữa cho cháu Mai Ngọc Hà Vy. Đây chính là ơn sâu nghĩa nặng mà gia đình chúng tôi không bao giờ quên được.

Hết lần này gia đình chúng tôi xin chân thành cảm ơn.

Người viết thư
Thân
Lê Thị Thanh Ngọc

1

Từ Hải ngày 8/7/2019

Kính gửi:
Quý báo trẻ em Việt Nam,
Tổ chức phúc lợi Sunny Korea,
Nhà trẻ Sunbogum,
Bệnh viện Sejong.

Con tên là Phạm Ngọc Minh Tân, hiện nay con sống cùng gia đình ở huyện Từ Sơn - tỉnh Hải Dương - Việt Nam. Năm nay con đã 11 tuổi rồi, con đã học hết lớp 5. Con thích vẽ tranh, học tập và thích học môn tiếng Anh. Trước đây con có một vết sẹo nhỏ và đau, con được nghe mẹ con kể lại khi con sinh ra (năm 2008) không may bị mắc tim bẩm sinh. Vì đó gia đình con có nhiều khó khăn chỉ con con nhỏ, mẹ lại mới là nạn nhân. Phải may con

TÂN

Kính gửi:
- Quý báo trẻ em Việt Nam
- Tổ chức phúc lợi Sunny Korea
- Nhà trẻ Sunbogum
- Bệnh viện Sejong.

Tôi là phụ huynh cháu Hồng Ngọc Minh Anh, năm nay con 10 tuổi, đã được Tổ chức Sunny Korea hỗ trợ do con mắc tim bẩm sinh năm 2010, hiện nay sức khỏe con tương đối ổn định. Tôi và gia đình rất yên tâm và xin gửi lời cảm ơn đến các cơ quan đã giúp đỡ cháu, đặc biệt là Tổ chức Sunny Korea đã tài trợ và giúp đỡ mẹ con cháu trong suốt quá trình cháu được phẫu thuật tại Hàn Quốc.

Hơn thế, cháu nói cảm ơn bằng lời nói là tiếp ứng đồng minh phúc lợi nhân ái, tôi đề nghị Tổ chức Sunny Korea & các cơ quan liên quan tạo điều kiện để cháu có thể một lần nữa tiếp nhận tình yêu và sự chăm sóc của các bác sĩ Hàn Quốc để cháu khỏe mạnh hơn nữa.

Kính chân thành cảm ơn!

Phụ huynh Hồ Ngọc Anh

2

được Quý báo trẻ em Việt Nam giới thiệu và tổ chức phúc lợi Sunny Korea. Vì con được tổ chức cho đi mổ tim vào năm 2010.

Từ đó đến nay con khỏe mạnh như các bạn cùng trang lứa. Tuy con vẫn hơi gầy. Các thành tích đạt được của con là Học sinh giỏi 5 năm liên, đạt giải ba cuộc thi học sinh giỏi đồng của tỉnh Hải Dương. Có được những kết quả như vậy con xin trân trọng cảm ơn.

Con hứa cố gắng học tập thật tốt để lớn lên giúp được những người có hoàn cảnh khó khăn. Và được sang Hàn Quốc để gặp được và cảm ơn Bà Lý, bà Hoàng và ông Allen những người đã giúp đỡ con và nhiều em nhỏ khác.

Con xin cảm ơn!

3

Con chúc các ông, bà lành đạo, các tổ chức mạnh khỏe.

Con
Tân
Phạm Ngọc Minh Tân

▲ Thư của Phạm Ngọc Minh Tân
◀ Thư của mẹ em Đồng Ngọc Minh Anh

Sunny

Sunny

2011~2015
Đợt 39~72
(55 em)

2011 Đợt 39

Phú Thọ

Nguyễn Thị Hải Anh

Bùi Thị Ngọc Hiền

Phạm Như Quỳnh

Nguyễn Ngọc Diễm My

Trần Thị Kim Tuyền

Chúng tôi không liên lạc được với
Nguyễn Thị Hải Anh,
Trần Thị Kim Tuyền,
Bùi Thị Ngọc Hiền,
Nguyễn Ngọc Diễm My.
Chúng tôi chờ tin các em.

Những đứa trẻ Phú Thọ

Phạm Như Quỳnh

Trong số năm em nhỏ đến Hàn Quốc vào năm 2011, tôi được gặp lại Phạm Như Quỳnh vào tháng 3 năm 2019. Như Quỳnh mà tôi gặp hồi nhỏ ở Hàn Quốc rất thùy mị, em thùy mị đến mức hương nội, lỡ chạm phải ánh mắt người lạ là có thể khóc ngay. Đáng về đó của em thật quá dễ thương làm tôi cứ muốn nhìn mãi.

Quỳnh, khi đến Hàn Quốc chỉ mới được 21 tháng tuổi, mà bây giờ đã là học sinh tiểu học rồi. Tạ ơn trời đất, mặc dù không thể vận động mạnh nhưng thật may mắn là sau khi phẫu thuật, em sống rất khỏe mạnh. Được gặp lại cô bé Quỳnh xinh xắn với nụ cười tươi và mơ ước trở thành giáo viên âm nhạc thật là vui.

Mẹ Quỳnh nói việc đến Hàn Quốc làm chị tràn đầy hy vọng nhưng cũng rất hồi hộp bởi những nỗi lo sợ. Mang tâm trạng phức tạp đó đến Hàn Quốc, nhưng khi vừa đến nơi chị đã được thấy yên tâm bởi sự chào đón hết sức ấm áp, những lời động viên và những cái ôm vỗ về trên lưng. Chị đã nhận được rất nhiều sự giúp đỡ và ủi an trong suốt thời gian ở trong bệnh viện để phẫu thuật, rất nhiều vị đã tìm đến và chăm sóc tận tình cho từng miếng ăn, cái mặc, đến cả đồ dùng sinh hoạt. Và kể cả ngay đến bây giờ chị cũng vẫn muốn cảm ơn vì những việc cảm động như vậy. Sunny Korea cũng rất biết ơn vì mẹ Quỳnh vẫn luôn ghi nhớ không quên những tình cảm ấy, và nuôi Quỳnh khôn lớn. Tôi mong chờ ngày có thể gặp lại Quỳnh khi em đã trở thành một giáo viên âm nhạc giỏi giang vào 10 năm sau.

Phạm Như Quỳnh

con tên là : Phạm Như Quỳnh con ở nhà 14 Xã Điện Biên
Huyện Lâm Thao Tỉnh PHỐ THO
con xin cảm ơn các cô các chú đã đưa cho con hỏi
xénh Tim bẩm sinh con hứa sẽ học hành chăm chỉ để được
gặp gặp các cô ở bên Hàn Quốc.

Phạm Như Quỳnh

Thư của Phạm Như Quỳnh

2011 Đợt 41

Hậu Giang

Nguyễn Thị Yến Nhi

Nguyễn Thị Mỹ Anh

Đinh Thị Như Ý

Chúng tôi không liên
lạc được với
Nguyễn Thị Yến Nhi,
Nguyễn Thị Mỹ Anh,
Đinh Thị Như Ý.
Chúng tôi chờ
tin các em.

2011 Đợt 42

Nguyễn Thị Thơm

Đặng Minh Ngọc

Nguyễn Thị Hằng Nga

Nguyễn Thị Phúc

Khúc Thị Phương Thảo

Phạm Châu Anh

Chúng tôi không liên lạc được với
Khúc Thị Phương Thảo,
Nguyễn Thị Phúc,
Đặng Minh Ngọc,
Phạm Châu Anh.
Chúng tôi chờ
tin các em.

Nhà thờ Sinchon tài trợ

Nguyễn Thị Thơm

Ngày 23 tháng 9 năm 2011, sáu em bé Việt Nam và gia đình đã đến Hàn Quốc để phẫu thuật tim. Trong số 6 em bé, chúng tôi liên hệ được với hai em là Nguyễn Thị Thơm và Nguyễn Thị Hằng Nga, và rồi chúng tôi lên đường đến Hải Phòng.

Trường hợp của Thơm, lúc đó 12 tuổi, được xác nhận bị bệnh tim theo ghi chép y tế của Việt Nam, nên chúng tôi gửi giấy mời đến Hàn Quốc. Nhưng khi đến nơi và xét nghiệm thì được xác nhận tim của Thơm không cần phải phẫu thuật. Thật may mắn khi em vượt đường sá xa xôi đến Hàn Quốc nhưng không cần phải làm đại phẫu. Cứ thế, Thơm không làm phẫu thuật mà chỉ kiểm tra trạng thái tim qua các xét nghiệm tim, em ở lại Hàn Quốc một tuần rồi khỏe mạnh trở về Việt Nam. Tuy không phải là trường hợp phẫu thuật tim, nhưng em đã đến Hàn Quốc theo lời mời của Sunny Korea. Chúng tôi quyết định gặp Thơm sau khi xác nhận địa chỉ của em trong chuyến công tác đến Hải Phòng.

Chúng tôi đến Ủy ban huyện khu vực nhà của Thơm. Đến đó, chúng tôi hỏi thăm xem họ có biết anh Minh Ngọc- bố của Thơm hay không, có thể tìm được nhà của anh hay không, thì được biết không có ai có tên như thế. Tưởng đâu không thể tìm được rồi thì tôi lại thử tìm với tên Nguyễn Thị Thơm, thế là tìm được địa chỉ. Thông qua vợ của cán bộ phụ trách, chúng tôi đã có thể tìm đến ngôi nhà đó và gặp được gia đình Thơm.

Khi chúng tôi chào và tự giới thiệu là đến từ Sunny Korea, đến tìm em Thơm đã phẫu thuật tim, thì mẹ của Thơm nghi ngờ, không biết thật giả thế nào. Cho đến khi chúng tôi viết ra tên, địa chỉ, số thẻ căn cước thì mẹ của Thơm mới yên tâm và bắt đầu nói chuyện.

Thơm lớn lên rất khỏe mạnh và bây giờ đã là sinh viên trường Đại học kinh tế Đại học quốc gia Hà Nội. Hà Nội là nơi chúng tôi thường đi công tác, và đây cũng là nơi có thể dễ dàng gặp được em. Nghĩ thế mà tôi thấy thật vui. Mong rằng sau này sẽ gặp được Thơm vào một dịp nào đó ở Hà Nội. Mong sao cô bé Thơm đã bén duyên với Sunny sau này sẽ luôn học tập thật giỏi, luôn khỏe mạnh và trở thành một người có ích cho xã hội

Nguyễn Thị Hằng Nga

Nguyễn Thị Hằng Nga

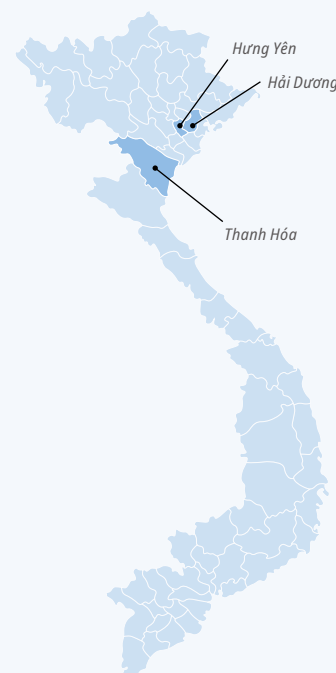
Mẹ của Thơm và mẹ của Hằng Nga đến Hàn Quốc vào cùng một năm, và hai người có quen biết nhau, thế nên chúng tôi biết được nhà của Hằng Nga, thêm nữa, nhà của Thơm và nhà của Nga lại cùng một khu xóm nên chúng tôi đã có thể dễ dàng tìm đến nhà Nga. Thế là chúng tôi đã tìm được nhà của Nga nhanh hơn so với những đứa trẻ khác. Khi đến nơi thì thấy cửa khóa kín nên tôi hơi lo lắng, sợ không gặp được em. Đúng lúc đó cô hàng xóm bên cạnh chỉ đường cho chúng tôi đến nhà ông của Nga, và cuối cùng chúng tôi cũng gặp lại được Nga. Khi đến nhà ông, Nga đang ở đó với ông mình.

Nga mà chúng tôi gặp năm 2011 mới chỉ 3 tuổi, có tính hiếu kỳ nên không lúc nào ở yên một chỗ và là một cô bé nghịch ngợm, nên tôi rất muốn xem cô bé đã thay đổi thế nào, sức khỏe ra sao.

Bố của Nga làm việc ở xa nên ban ngày, Nga ở cùng ông bà. Ông bảo Nga khỏe mạnh nhưng em trông khá gầy và ốm yếu. Năm nay Nga 10 tuổi và tháng 9 này sẽ lên lớp 2.

Dù vậy Nga vẫn như ngày xưa, vẫn tươi sáng và nghịch ngợm nhưng mặt khác lại xuất hiện trước mặt chúng tôi với vẻ ngưng ngùng của một cô bé. Khi chơi với em của mình, em là một người chị vui vẻ và nghịch ngợm. Nhìn dáng vẻ tươi sáng và rần rỏi của Nga làm lòng tôi thật mãn nguyện. Mong rằng Nga vẫn luôn giữ được dáng vẻ này và mong cho gia đình Nga luôn khỏe mạnh và hạnh phúc.

2012 Đợt 45

Đặng Công Hiếu

Đặng Nhật Linh

Hoàng Thị Ngọc Linh

Phạm Thị Quỳnh Trang

Nguyễn Mạnh Hải

Trần Việt Dũng

Chúng tôi không liên lạc được với
Đặng Công Hiếu,
Nguyễn Mạnh Hải,
Phạm Thị Quỳnh Trang,
Trần Việt Dũng.
Chúng tôi chờ tin của các em.

Hoàng Thị Ngọc Linh

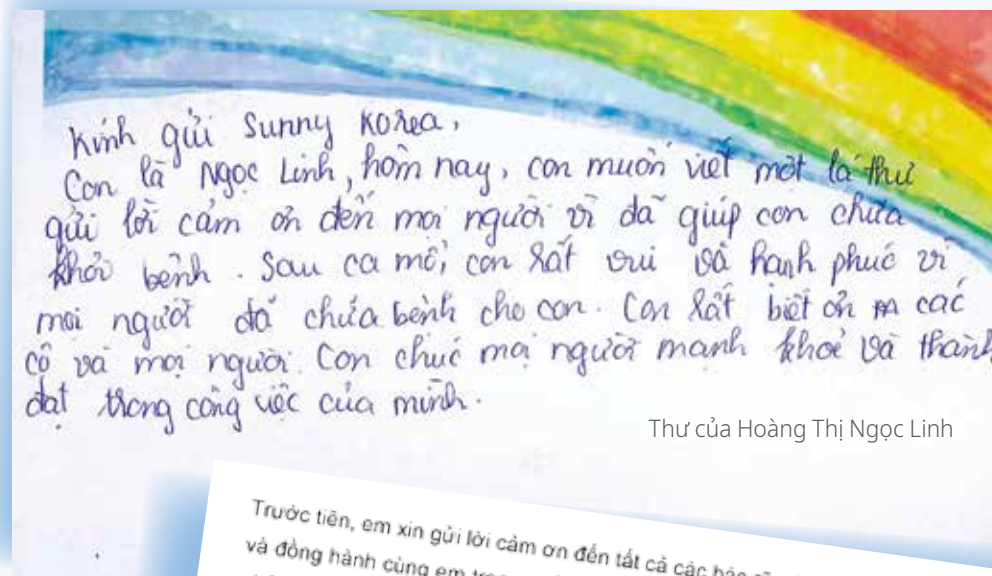

Hoàng Thị Ngọc Linh

Linh sống ở Hưng Yên, năm 2012 em đã cùng bà đến Hàn Quốc để phẫu thuật. Em đã vượt qua quá trình phẫu thuật và phục hồi đầy khó khăn, đến thăm và cảm ơn sự tài trợ của nhà thờ Sinchon, rồi trở về nước.

Chúng tôi đã gặp lại cô bé Linh xinh xắn vào tháng 4 năm 2019. Mới ngày nào mà Linh đã trở thành một cô học sinh lớp 8 xinh đẹp. Trước khi phẫu thuật, Linh thường hay bị sốt, mặt và môi thường trắng bệch, nhưng sau khi về nước, sức khỏe của Linh dần tốt hơn và Linh cũng hay chơi thể thao. Vết sẹo phẫu thuật cũng đã lành lặn đẹp đẽ, khi thời tiết xấu cũng không bị đau. Linh rất thích môn toán, khi đi thi em được điểm tuyệt đối, sau này em muốn trở thành bác sĩ.

Linh và bà của em đều nhớ những ký ức khi ở Hàn Quốc, được ăn những món ăn ngon, được tặng những bộ quần áo mới, trước khi về Việt Nam thì được đi chơi. Các bác sĩ và Sunny Korea đã chăm sóc rất tận tình nên không có gì bất tiện cả. Trên hết mọi sự, gia đình rất cảm ơn Sunny vì đã tặng cho Linh món quà sức khỏe này. Mong rằng sau này ước mơ của Linh sẽ thành hiện thực và, bà của Linh luôn hạnh phúc, sống khỏe mạnh thật lâu cùng với em.

Thư của Hoàng Thị Ngọc Linh

Trước tiên, em xin gửi lời cảm ơn đến tất cả các bác sĩ, cô chú đã đồng viên đã giúp đỡ và đồng hành cùng em trong suốt thời gian em phẫu thuật và điều trị bên Hàn. Khi còn nhỏ, em đã có căn bệnh về tim bẩm sinh rồi. Lúc lên 3 tuổi, khi bố mất thì mẹ để em lại cho bà ngoại nuôi. Lúc 6 tuổi, khi nghe tin em được hỗ trợ sang Hàn Quốc để phẫu thuật, bà và mọi người đã lo sắp xếp mọi chuyện để đưa em sang chữa trị. Đã trải qua 8 năm em từ Hàn Quốc trở về, trong khoảng thời gian này tình trạng sức khỏe của em rất tốt, và ổn định. Hiện tại em đang là học sinh lớp 8A trường THCS Trung Nghĩa. Từ nhỏ em đã có ước mơ được làm 1 bác sĩ để giúp đỡ, chữa trị cho mọi người cũng như để đền đáp công lao mọi người đã giúp cho em khi em gặp khó khăn. Trong suốt quá trình học tập và rèn luyện của mình, em luôn đặt 1 mục đích chính là được trở thành bác sĩ để giúp em có động lực học. Cảm ơn các bác sĩ đã phẫu thuật và điều trị cho em để em có được 1 cuộc sống ổn định, hạnh phúc và tốt đẹp như hôm nay. Nếu như lúc trước không có mọi người chắc giờ em không thể gửi lời cảm ơn chân thành nhất với mọi người được. Dự định trong tương lai là em muốn thi đỗ vào trường chuyên Y để được giúp đỡ mọi người cũng như học hỏi thêm nhiều điều trong cuộc sống. Em muốn gửi lời cảm ơn chân thành nhất đến những người đã bên em, đồng hành cùng em trong suốt quãng thời gian em phẫu thuật. Em chúc cho các bác sĩ cũng như các anh chị tình nguyện viên trong đoàn có cuộc sống tốt, công việc ổn định, luôn vượt qua mọi bão tố, khó khăn trong cuộc sống. Chúc mọi người có cuộc sống hạnh phúc bên gia đình và thành công trên con đường sự nghiệp. Bản thân em cũng sẽ hứa với mọi người học tập thật tốt và thực hiện được ước mơ của mình.

Thư của Hoàng Thị Ngọc Linh

Đặng Nhật Linh

Đặng Nhật Linh

Khác với những đứa trẻ khác, thường đến Hàn Quốc để phẫu thuật trong khoảng từ 1 đến 3 tuổi, Linh là cậu bé đã được bố dẫn sang Hàn Quốc để làm phẫu thuật khi đã được 10 tuổi. Đa số những em nhỏ đều đến Hàn Quốc với mẹ, nhưng Linh đã đến cùng với bố. Bố của Linh để lại ấn tượng trong tôi là một người giỏi tiếng Nhật, vô cùng ấm áp đôn hậu. Tôi cảm nhận được anh ấy hết sức yêu thương và trân trọng con mình. Cứ thế, Linh kết thúc ca phẫu thuật tim mà không có bất cứ trở ngại gì, rồi trở về Việt Nam. Chúng tôi gặp lại Nhật Linh cùng bố em ở Hà Nội vào tháng 12 năm 2017.

Một buổi tối tháng 12 ở Hà Nội, nếu như ở Hàn Quốc thì tiết trời chỉ tầm cuối thu nhưng với người Việt Nam thì thời tiết này khá lạnh, bố của Linh dắt theo Linh, ngồi xe khách, 4 tiếng một lượt, cả đi cả về là 8 tiếng, lặn lội đường xa từ Thanh Hóa đến tận Hà Nội, chỉ để nói câu cảm ơn. Trên hai tay anh đầy ắp những đặc sản của Thanh Hóa, có lẽ là quà tặng anh muốn gửi cho chúng tôi. Tôi không thể nào quên được hình ảnh hai bố con lặn lội đường xá xa xôi đến chỉ để gặp nhau một lúc. Và cứ như thế, chúng tôi cùng ăn bữa tối dù rất ngắn ngủi nhưng ấn tượng vô cùng sâu sắc. Sau đó mặc dù rất tiếc nhưng chúng tôi không thể không chia tay nhau vì đã quá khuya. Và chúng tôi hứa lần tới sẽ đến Thanh Hóa để gặp lại gia đình Linh.

Để thực hiện lời hứa đó, năm 2019, Sunny Korea đã lên đường đến Thanh Hoá để gặp lại Linh. Do cũng có nhiều em nhỏ khác cũng đến từ Thanh Hoá nên một công đôi việc, chúng tôi quyết định ghé thăm nhà Linh cũng đang ở Thanh Hoá.

Cậu bé Linh yêu thích bóng đá từ khi nào đã học lớp 10 rồi. Lần cuối gặp Linh cách nay chưa tới 2 năm, nhưng tôi có cảm giác em cao hơn hẳn và đã trở thành một thanh niên khỏe mạnh. Mặc dù cao lớn nhưng cái tính cả thẹn của em vẫn thế, ăn nói nhỏ nhẹ, nghe là

biết chắc Linh là một thiếu niên đang trong tuổi dậy thì. Theo lời bố em thì Linh khá hiền, chả biết gì ngoài trường học, sân bóng và nhà. Em quả thật là một cậu học sinh hiền lành. Tuy nhiên tôi cảm nhận được ở em một tâm hồn cao đẹp khi em vui mừng chào đón Sunny Korea đến thăm, cười toe khi chạm phải ánh nhìn của chúng tôi. Nghe tin Sunny Korea đến nên mẹ của Linh đã chuẩn bị các món ăn thịnh soạn như một bữa tiệc. Mặc dù là lần đầu tiên gặp mẹ Linh nhưng tôi cảm nhận được tấm lòng ấm áp của chị. Chúng tôi cùng nhau chia sẻ những món ăn thật ngon và kể cho nhau nghe những câu chuyện hay ho ngày trước. Cầu mong cho Linh và gia đình ngày càng khỏe mạnh và hạnh phúc.

Các em nhỏ sống ở Thanh Hóa, ngoài Linh ra còn có Lê Anh Tuấn (2013) và Lê Hà Phương (2010), chúng tôi đã gặp các em tại nhà Linh. Thời gian đến Hàn Quốc của ba đứa trẻ khác nhau nhưng đều có điểm chung là bệnh tim, các em gặp nhau và kể cho nhau về những trải nghiệm của bản thân có vẻ rất thú vị và vui vẻ. Các em cũng không quên cảm ơn Sunny Korea đã lặn lội đường xa để đến gặp các em.

Tôi ngồi yên lặng nhìn khung cảnh 3 gia đình ở Thanh Hóa cùng quây quần trò chuyện. Dù sinh ra ở cùng một mảnh đất nhưng họ không hề quen biết nhau, tuy đều trải qua những niềm vui nỗi buồn vì bệnh tim, nhưng thời gian lại khác nhau, tuy thế tất cả đều được phẫu thuật tại Hàn Quốc. Thật là những khoảnh khắc vô cùng đặc biệt khi họ biết đến nhau, nối kết với nhau với tâm điểm là Sunny. Giây phút ấy vô cùng cảm động, khi chúng tôi được nhìn thấy những hạt giống được gieo rắc khắp nơi tại Việt Nam, đang đơm kết, phát triển thành tình yêu và được nối kết với nhau tại Thanh Hóa này.

2012 Đợt 47

Cao Tuệ Nhân

Chúng tôi không liên lạc được với Cao Tuệ Nhân. Chúng tôi chờ tin tức của em.

2012 Đợt 50

Nguyễn Ngọc Anh

Đỗ Hải Biên

Nguyễn Phương Linh

Nguyễn Thị Quỳnh Mai

Phạm Hải Linh

Chúng tôi không liên lạc được với Phạm Hải Linh, Nguyễn Thị Quỳnh Mai. Chúng tôi chờ tin của các em.

Nguyễn Phương Linh

Nguyễn Phương Linh

Phương Linh sống ở Hà Nam. Khi đến Hàn Quốc, em chỉ mới có 2 tuổi, vậy mà giờ đã là học sinh lớp 3 rồi. Tình trạng sức khỏe của em sau khi phẫu thuật rất tốt và khỏe mạnh. Em cũng học rất giỏi, học kỳ rồi còn được nhận danh hiệu học sinh xuất sắc nữa. Em đặc biệt rất thích môn Tiếng Việt. Linh đã trở thành một bé gái xinh đẹp và hay e thẹn. Khi chúng tôi đến gặp Linh, rất tiếc là cả bố và mẹ em đều đang đi làm nên không gặp được, nhưng bù lại, chúng tôi được gặp gỡ và trò chuyện với các chị và bà của Linh đang ở cùng với em. Chúng tôi hỏi thăm nhau xem thời gian qua sống thế nào. Tôi cũng trình bày mục đích đến gặp Linh lần này, và cả về Heart On Again nữa. Chúng tôi muốn cho nhiều người ở Việt Nam biết những câu chuyện quý giá về việc cứu sống những sinh mạng, viết những câu chuyện của Sunny thành sách để chuyển tải những câu chuyện ý nghĩa và cứu sống được nhiều hơn nữa những sinh mệnh, rồi tặng lại cho gia đình. Mong Linh và gia đình luôn được khỏe mạnh, chúng tôi hứa sẽ đến gặp lại em vào một ngày không xa.

Đỗ Hải Biên

Đỗ Hải Biên

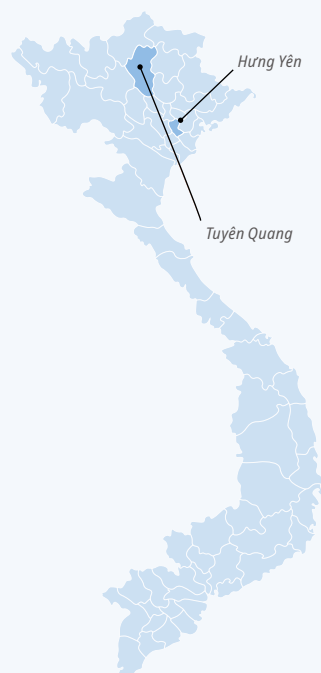
Chúng tôi di chuyển từ Hà Nam đến Hưng Yên.

Có nhiều em nhỏ mắc bệnh tim của Sunny đang sống ở Hưng Yên. Trong số đó, người đầu tiên chúng tôi gặp là Đỗ Hải Biên.

Cậu bé Hải Biên sáng sủa khi đó mới có hai tuổi, bằng tuổi với cô bé Linh đến cùng đợt, nghe nói Biên năm nay cũng đang học lớp ba. Sau khi phẫu thuật, tình trạng sức khỏe của Biên luôn ổn định. Khi đến nhà Biên, chúng tôi đã gặp cả ông, bố mẹ và anh trai của em. Ông Biên kể lại, khi chuẩn bị đi Hàn Quốc để phẫu thuật, ông của Biên đã tự mình đi làm hồ sơ cho cháu nội.

Tôi cảm thấy yên tâm khi nhìn thấy Biên khỏe mạnh, ngồi yên một chỗ thôi cũng cười không ngớt, người thì luôn luôn ngo ngoáy nghịch ngợm không yên. Biên rất thích tiếng Anh. Ước gì Biên học cả tiếng Hàn nữa để chúng tôi có cơ hội gặp lại em ở Hàn Quốc và trò chuyện thì thật tốt biết mấy. Mong rằng Biên sẽ tiếp tục trưởng thành với dáng vẻ tươi sáng vui vẻ như bây giờ.

2013 Đợt 51

Trịnh Nhật Minh

Nguyễn Đông Vũ

Nguyễn Ngọc Bảo Châm

Phạm Thị Nhân

Chúng tôi không liên lạc
được với
Trịnh Nhật Minh,
Phạm Thị Nhân.
Chúng tôi chờ tin
của các em.

Những đứa trẻ của Hưng Yên - Nhà thờ Sinchon tài trợ

Tháng 5 năm 2013, 4 em nhỏ đang sống tại Việt Nam đã được phẫu thuật và về nước. Trong số bốn em nhỏ thì có 3 em sống ở Hưng Yên. Các em được phẫu thuật và về nước. Rồi mấy năm sau đó, vào năm 2019, chúng tôi lại được gặp lại các em một lần nữa.

Nguyễn Ngọc Bảo Châm

Năm 2013, Bảo Châm đã được phẫu thuật tim ở Hàn Quốc và về nước, vào cuối năm đó, chúng tôi lại đến thăm nhà em trên tinh thần thăm hỏi gia đình và theo dõi tình hình hậu phẫu. Chúng tôi đi ô tô khoảng một tiếng, giữa đường thì đi qua một chuyến phà và cuối cùng đến được nhà của Bảo Châm. Nhà của Bảo Châm là kiểu nhà điển hình ở làng quê Việt Nam. Đó là một ngôi nhà đẹp, ở trước sân có cây cau cao thật cao, đằng sau nhà trồng bưởi và chanh. Gia đình bắt một con gà rồi bày một bàn cơm trưa thịnh soạn và ngon lành với món gà luộc và canh gà để chào đón những vị khách đến thăm vào giờ cơm trưa, khiến chúng tôi vô cùng cảm kích. Thế rồi chúng tôi hỏi thăm sức khỏe của nhau, dặn dò nhau giữ gìn sức khỏe rồi chia tay, hẹn ngày gặp lại.

Và rồi 6 năm trôi qua, tháng 8 năm 2019, chúng tôi lại đi đến Hưng Yên để gặp lại Bảo Châm. Trên đường đi, vì không thể liên lạc với Châm nên việc tìm nhà thật là khó khăn, nhưng

Nguyễn Ngọc Bảo Châm

may là khi đến làng của Châm, chúng tôi gặp được một người chủ cửa hàng biết nhà của Châm, ông chỉ đường cho chúng tôi và chúng tôi đã gặp được gia đình của Châm.

Khi đến nhà Châm, đúng lúc bố và chị của Châm ở nhà. Họ rất vui mừng khi thấy Sunny Korea ghé thăm. Gia đình thật

hiếu khách, đối đãi với chúng tôi rất nhiệt tình và nồng hậu. Châm hiện đã học lớp hai, chị của Châm là học sinh cấp hai và anh trai là bộ đội. Châm dường như chỉ cao thêm, còn nét xinh xắn thì vẫn như trước. Em chỉ bị rụng mất một chiếc răng cửa, còn ngoài ra thì Châm khỏe mạnh như chúng bạn cùng trang lứa, không còn là đứa trẻ gầy gò nữa. Bố của Châm cũng nhớ thời gian mà Châm được phẫu thuật, anh cũng muốn gửi lời cảm ơn đến Sunny Korea và những người đã tài trợ để Châm có thể phẫu thuật tim.

Mong Châm sẽ luôn khỏe mạnh và hạnh phúc. Tôi nhắn nhủ sẽ mang sách Heart On Again có đăng câu chuyện của gia đình Châm đến vào lần gặp tới, rồi lại tiếp tục lên đường đi gặp những em nhỏ khác.

Nguyễn Đông Vũ

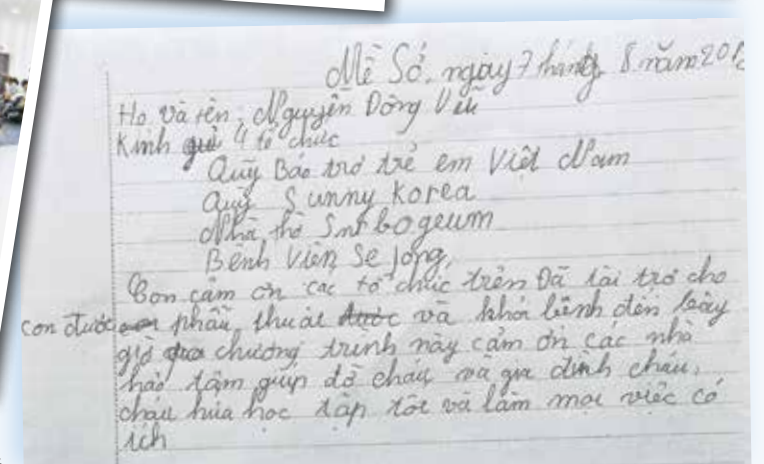
Từ nhà Bảo Châm, chúng tôi đi thêm một tiếng nữa thì đến nhà Đông Vũ.

Tôi còn nhớ, năm 2013, khi đang đi tìm để gặp lại Đông Vũ đã về nước sau khi phẫu thuật, toàn bộ con đường chúng tôi đi còn đang thi công, khiến chiếc xe màu trắng trở thành màu xám, Thế mà giờ đây con đường đã được trải nhựa trơn tru làm tôi cảm nhận được thời gian trôi qua thật nhanh.

Tôi băn khoăn tự hỏi không biết Đông Vũ mà chúng tôi gặp lại sau 6 năm sẽ có dáng dấp thế nào, có khỏe mạnh hay không, mẹ của em thế nào... thế mà cậu bé Đông Vũ hay ngượng

Nguyễn Đông Vũ

Thư của Nguyễn Đông Vũ

ngừng ngày nào bây giờ đã học lớp 8, rất khỏe mạnh và luôn chạy nhảy vui đùa với các bạn. Đông Vũ đã trở thành cậu thiếu niên đang tuổi dậy thì, không khác gì những đứa trẻ cùng trang lứa. Em rất thích bóng đá, và cả máy tính nữa.

Cậu bé Đông Vũ khi phẫu thuật ở Hàn Quốc nói rằng sau này lớn sẽ làm bác sĩ... Ước mơ của trẻ con thì thay đổi liên tục. Nhưng dù ước mơ của Đông Vũ là gì thì tôi cũng hết lòng ủng hộ ước mơ đó. Không biết có phải vì ngại hay không mà Đông Vũ không giỏi thể hiện cảm xúc, nhưng cậu cũng có phần đĩnh đạc. Với em trai, Vũ làm tròn vai trò một người anh mạnh mẽ. Tôi rất vui khi được gặp lại Đông Vũ. Cầu mong cho em lớn lên khỏe mạnh, thực hiện được những ước mơ của mình và trở thành một con người tuyệt vời.

Nhìn những đứa trẻ đã phẫu thuật tại Hàn Quốc và đang sống khỏe mạnh, làm cho tôi hồi tưởng lại nhiều điều. Khi thấy mình càng lúc càng muốn gặp các em, khiến tôi nghĩ đến lời nói của một người mẹ rằng giữa Sunny Korea và gia đình các em có một mối nhân duyên ngàn năm mới gặp được một lần.

A map of Vietnam with its administrative boundaries. Five provinces are highlighted in a darker blue color: Hà Giang in the far north; Hưng Yên and Hải Phòng in the north-central region; Hòa Bình and Ninh Bình in the north-western region. Thanh Hóa is labeled in the north-central region but is not highlighted. Lines connect the labels to the corresponding provinces on the map.

A circular portrait of a young child with dark hair, smiling and pointing towards the camera. The child is wearing a light-colored shirt. The background is slightly blurred, showing what appears to be a bed with a pink and white patterned blanket.

Tháng 3 năm 2013, 9 em nhỏ đã cùng nhau đến Hàn Quốc. Những đứa trẻ với nơi ở và độ tuổi khác nhau, nhưng đều mang cùng một ước mơ được trở nên khỏe mạnh hơn, đã quy tụ lại với nhau. Nhóm 9 em nhỏ này đặc biệt được tài trợ bởi tuyển thủ bóng chày quốc dân Park Chan Ho, có thể ở Việt Nam không ai biết đến anh, nhưng anh rất nổi tiếng ở Hàn Quốc. Anh không chỉ tự mình đến sân bay để chào đón các em vào ngày đầu tiên, mà còn đến thăm các em tại phòng bệnh, lại còn ký tặng cho mỗi người một quả bóng chày nữa. Các em thực sự đã trở về Việt Nam với một trải nghiệm hết sức đặc biệt.

Lê Anh Tuấn

Lê Anh Tuấn

Chúng tôi gặp Lê Anh Tuấn ở Hàn Quốc năm năm 2013, em thực hiện xong ca phẫu thuật tim rồi trở về Việt Nam. 5 năm sau, tháng 10 năm 2018, chúng tôi có cuộc gặp gỡ đầy vui mừng tại nhà của Lê Thu Hà ở Ninh Bình. Lúc đó em đã báo tin vui cho chúng tôi, rằng em bắt đầu chuẩn bị vào học trường trung cấp nghề vào năm sau. Và ngay năm sau đó, vào tháng 4 năm 2019, Sunny Korea đã đến Thanh Hoá và lại được gặp Anh Tuấn. Chúng tôi cũng đã cùng gặp Đặng Nhật Linh và Lê Hà Phương là hai em sống ở khu vực này. Những đứa trẻ sống ở Thanh Hóa, cả Tuấn và Linh, đều là những đứa trẻ khá trầm tính, nhưng ngồi riêng với nhau thì lại nói đủ chuyện này chuyện kia, rất hợp nhau. Chỉ cần nhìn thấy thế thôi, tôi cũng thấy thật mãn nguyện.

Nhà của Tuấn nằm sâu bên trong một con đường chưa trải nhựa ở Thanh Hoá. Đó là một xóm nhỏ đầm ấm, nơi những con bò đủng đỉnh dạo bước trên đường cùng với xe cộ, thế nên xe chúng tôi cũng phải theo tốc độ của đàn gia súc, không thể đi nhanh được. Khi đến nhà Tuấn thì cả gia đình cảm ơn chúng tôi rất nhiều vì đã không ngại đường xa mà đến gặp họ, hình ảnh gia đình ấy càng khiến tôi thấy biết ơn hơn nữa.

Ở nhà Tuấn có nuôi bò, có cả vịt, có rất nhiều gia súc, có vẻ như đây là một gia đình yên bình, nhàn nhã, không có bất cứ lo lắng gì.

Con gái là: Lê Anh Tuấn
 Sinh ngày: 9/6/2001
 Vào 2 năm trước con đã chơi ở Sunny Korea chơi
 giúp đỡ Dong Han Han phở Huế và có một thời gian
 khỏe mạnh như lao trẻ em khác và cũng cho con một cơ hội
 mẹ tham quan nhà họ Hàn mà lao trẻ em khác không được
 Ban con rất vui khi chơi Dong Han và chơi lâu cô chú chăm
 sóc và vô cùng con chỉ tham quan và hưởng con nhiều hơn
 Con xin cảm ơn cô chú mang đồ chơi
 có hình như em con đã cho họ là khỏe mạnh như lao người
 khác. Còn cũng con xin cảm ơn cô chú Sunny Korea và tất
 cả các bác sĩ và cô lý đã phiên dịch cho con chơi con vui
 con mẹ và cháu Tuấn con khi con mở sang con chú Tuấn là
 mọi người có sức khỏe tốt và giúp đỡ nhiều người bị bệnh.

Thư của Lê Anh Tuấn

Tuấn
 Lê Anh Tuấn

Tuấn đã trở thành một thiếu niên khỏe mạnh. Bây giờ Tuấn đã học lớp 12 rồi, Tuấn thích boxing và em đủ khỏe mạnh để có thể chơi môn thể thao này. Tuấn là một chàng trai 18 tuổi rất đáng khen, em lên kế hoạch theo học trường trung cấp nghề và nhất định sẽ kiếm tiền rồi giúp đỡ các em bé bị bệnh tim. Khi tôi giới thiệu về cuốn sách Heart On Again, thì Tuấn thể hiện rất tích cực, nói sẽ tham gia. Bố mẹ Tuấn cũng liên tục nói cảm ơn vì mọi người đã chữa khỏi bệnh tim cho Tuấn. Ngoài sân, đàn gà đang đi loanh quanh, mẹ Tuấn không biết từ bao giờ đã lấy trứng ra, bảo là trứng gà tốt lắm, rồi gói cho chúng tôi một túi đầy. Mẹ Tuấn ngại ngần nói nhà chả có gì để tặng ngoài mớ trứng này, nhưng do là món quà hết sức bất ngờ nên tôi thận trọng nâng niu và mang về.

Khi xuất phát từ Thanh Hoá để về lại Hà Nội, Tuấn đạp xe đạp theo sau một hồi lâu và đích thân tiễn chúng tôi về. Hình ảnh đồng ruộng nơi làng quê và cả hình ảnh của Tuấn cứ đọng lại trong tôi mãi.

Những đứa trẻ tôi đã gặp ở Thanh Hoá, nơi mà chúng đã lên kế hoạch rất lâu rồi, tất cả đều rất đặc biệt và quý báu. Chúng tôi chào tạm biệt và hứa sẽ quay lại Việt Nam cùng với Heart On Again vào lần tới.

Chúc các em nhỏ ở Thanh Hóa luôn mạnh khỏe và vui vẻ cho đến ngày chúng ta gặp lại.

Nguyễn Minh Tùng

Nguyễn Minh Tùng

Sau 6 năm, chúng tôi đã được gặp lại Minh Tùng, cậu bé đã đến Hàn Quốc khi một tuổi. Tôi có cảm giác là lâu ngày không gặp, Minh Tùng đã thực sự lớn lên nhiều, rất khoẻ mạnh và cứng cáp. Đứa trẻ đến Hàn Quốc lúc một tuổi bây giờ đã 6 tuổi, thể chất khoẻ mạnh đến mức có nói là 10 tuổi thì chắc ai cũng tin. Minh Tùng cao lớn, nét mặt trầm lặng, thậm chí đến điệu bộ ít nhiều lạ lẫm với thành viên Sunny Korea cũng thật là đáng yêu.

Tùng rất thông minh, cho nên chẳng có gì lạ khi mẹ em cứ liên tục khoe trong lần thi gần đây Tùng còn đạt hai điểm 10. Thật là mãn nguyện.

Minh Tùng giờ đây đã học lớp 1, em nói nhờ có Sunny Korea mà em có thể sống khoẻ mạnh. Em còn tự mình vẽ tranh và viết thư gửi cho chúng tôi nữa. Thật đáng khen.

Minh Tùng mong muốn sau này trở thành bác sĩ. Ngay từ nhỏ Minh Tùng đã là cậu bé điềm tĩnh và thông minh, mong rằng sau này lớn lên em nhất định sẽ trở thành bác sĩ, giúp đỡ cho nhiều người bị đau ốm. Cầu mong em luôn khoẻ mạnh và hạnh phúc.

Hoàng Thu Hương

Thu Hương gặp Sunny Korea vào năm 2013, khi em đến Hàn Quốc để phẫu thuật tim năm 4 tuổi. Em đã được phẫu thuật thành công và về nước. Từ đó, 6 năm đã trôi qua, tháng 10 năm

Hoàng Thu Hương

2018 vừa rồi, chúng tôi được gặp lại Thu Hương cùng với các bé đến Hàn Quốc cùng đợt như Lê Thu Hà, Minh Tùng và Anh Tuấn tại nhà của Lê Thu Hà.

Hương lúc đó mới có 4 tuổi mà bây giờ đã trở thành chị lớn có thể chăm sóc em mình. Nhìn Hương khoẻ mạnh như vậy tôi thấy thật cảm kích. Từ lúc nào, Hương đã 10 tuổi và là một cô bé xinh xắn đang học lớp 4.

Em rất thông minh nên học hành cũng rất giỏi. Tôi chỉ biết cảm ơn trời đất khi mà những đứa trẻ của Sunny đưa nào cũng học giỏi như vậy. Được gặp lại em cùng với các bé đến Hàn Quốc cùng đợt là Lê Thu Hà, Minh Tùng và Anh Tuấn, chúng tôi còn vui hơn nữa.

Bố mẹ của em nhớ rất rõ việc Sunny Korea đã hỗ trợ phẫu thuật tim và họ vô cùng biết ơn, mẹ em còn bảo nhờ có nhiều người Hàn Quốc thường đến thăm, giúp họ không bị cô đơn và vất vả khi ở bệnh viện Sejong mà họ đã có thể vượt qua những ngày tháng trong bệnh viện. Lại thêm thức ăn ở bệnh viện có mùi vị khác với Việt Nam nên họ không ăn được, nhưng mọi người đã chuẩn bị những đồ ăn rất ngon nên tất cả đều ăn thật no thỏa. Chị cũng nhớ cả kỷ niệm vui vẻ, được đi tham quan thật vui trước khi về nước và sau khi hồi phục.

Những chỗ đã phẫu thuật của Hương đều đã lành, vào những lúc giao mùa thì cũng không có vấn đề gì nghiêm trọng, em có thể sinh hoạt khoẻ mạnh bình thường. Đây là một cuộc gặp gỡ vô cùng hạnh phúc với những đứa trẻ, mà bản thân việc nhìn thấy các em chẳng khác gì món quà cho cả một năm của chúng tôi.

Cháu là Hoàng Thu Hương.
Cháu năm nay 10 tuổi, cháu đang học lớp 4A.
Cháu viết thư cảm ơn tập đoàn Sunny Korea đã giúp
cháu có một sức khỏe như ngày hôm nay. Cháu xin
cảm ơn rất nhiều.

Thư của Hoàng Thu Hương

Cháu là Nguyễn Minh Tùng
Cháu năm nay 6 tuổi, cháu đang học lớp 1A.
Cháu viết thư cảm ơn tập đoàn Sunny Korea
đã giúp cháu có một sức khỏe như ngày hôm
nay. Cháu xin cảm ơn rất nhiều.

Thư của Nguyễn Minh Tùng

Nguyễn Bảo Đức

Nguyễn Bảo Đức

Chúng tôi đã đi Hải Phòng để gặp Đức, cậu bé sinh năm 2012 và đến Hàn Quốc để phẫu thuật tim vào năm sau đó. Thật ra, Đức đến Hàn Quốc vì được chẩn đoán là phải làm phẫu thuật, nhưng khi đến nơi, tiến hành kiểm tra kỹ lưỡng thì lại được chẩn đoán là không cần phẫu thuật. Không biết đây là may hay rủi, nhưng Đức là trường hợp được trở về Việt Nam mà không cần phải phẫu thuật.

Khi đang đi gặp những đứa trẻ ở Hải Phòng thì chúng tôi được biết nhà Đức cũng ở gần đó, nên chúng tôi đã tới uỷ ban huyện để tìm gặp Đức. Tại đó, chúng tôi biết được thông tin liên lạc của bố Đức, và cũng biết trường của Đức ở gần đó. Sau khi được sự cho phép của bố mẹ, chúng tôi đến trường học tìm Đức.

Mặc dù Đức không phải phẫu thuật, nhưng gia đình của Đức đã đồng hành cùng chúng tôi trong nhiều công đoạn chuẩn bị, từ việc liên hệ bệnh viện để phẫu thuật, đến tiến hành xin visa, rồi nhiều lần liên hệ với NFVC và tiến hành những công việc cần thiết, nên giữa chúng tôi đã có mối nhân duyên quý báu, và Đức cũng là một trong những đứa bé của Sunny Korea.

Rất tiếc vì bố mẹ em đi làm ở xa nên không thể gặp mặt được, chúng tôi đến gặp Đức – cậu học sinh lớp 2 – ở trường học với một tâm trạng đầy vui mừng. Trường của Đức cách Ủy ban huyện không xa, người đầu tiên chúng tôi gặp được là cô giáo chủ nhiệm của Đức.

Chúng tôi đã được gặp Đức đang học lớp 2 cùng với các bạn nhỏ người Việt Nam học cùng lớp của Đức. Chúng tôi cùng ở với gần 40 học sinh trong một lớp học, mỗi em đều rất xinh xắn và năng động. Tôi có thể nhìn thấy được tương lai tương sáng của Việt Nam tại nơi này. Đức cao không kém gì các bạn đồng trang lứa, vô cùng khoẻ mạnh và hiếu động. Tôi đã lo lắng rằng mặc dù không cần phẫu thuật nhưng nhờ đâu do một vấn đề nào đó chưa được phát hiện mà Đức phải đến Hàn Quốc, nhưng nhìn Đức khoẻ mạnh thế này là tôi đã thấy an lòng.

Nhìn Đức và 40 em nhỏ tươi tắn này mà tâm trạng của tôi thật vui, tôi còn cảm nhận được một niềm vui khác vì ngẫu nhiên được tham quan một trường học đầy sức sống khi đi tìm những đứa trẻ của Sunny. Mong rằng những đứa bé của Hải Phòng, tương lai của Việt Nam sẽ lớn lên khoẻ mạnh và tươi vui.

Lê Thu Hà

Lê Thu Hà

Chúng tôi đã gặp Lê Thu Hà vào tháng 10 năm 2018, tháng 4 năm 2019 ở Ninh Bình và tháng 6 năm 2019 ở Hà Nội. Thu Hà là một trong những em nhỏ chúng tôi gặp nhiều nhất trong chuyến công tác lần này. Em sinh ra sinh vào tháng 4 năm 1999, được phẫu thuật vào năm 2013 ở tuổi 14, có phần muộn hơn so với các em nhỏ bệnh tim khác. Khác với những đứa trẻ được phẫu thuật từ khi sinh ra hoặc lúc một hai tuổi, Thu Hà là đứa trẻ làm tôi lo lắng vì em làm phẫu thuật khi là học sinh trung học nên không biết là có quá muộn hay không.

Thu Hà nói em rất vui khi biết được mình sẽ được phẫu thuật, nhưng đồng thời cũng rất sợ. Rồi những đứa bé khác thì có bố hoặc mẹ đi cùng, bản thân em lại phải đi một mình ra nước ngoài nên Thu Hà đã khóc rất nhiều khi ở trên máy bay.

Nhưng mặt khác, em cũng thấy thật may mắn khi được đi máy bay đi nước ngoài lần đầu trong đời, và còn được gặp Sunny Korea nữa.

Giờ đây mặc dù đã được 20 tuổi nhưng Thu Hà vẫn rất sợ kim tiêm vì ký ức đáng sợ ngày ấy, mỗi khi nhìn thấy mũi kim tiêm thì em lại nhớ lại rất rõ ngày giờ mình đã làm phẫu thuật. Những ký ức đáng sợ về việc lấy máu, bị gọi đi hết chỗ này đến chỗ kia để xét nghiệm, rồi tất cả mọi người và khung cảnh dần dần biến mất sau khi gây mê, rồi cả việc nén những giọt nước mắt vì cảm giác đau như chết đi được khi tỉnh lại sau cơn mê, nhưng khi nhìn thấy các cô y tá và Sunny Korea thì em rất biết ơn và nỗi buồn tủi khi phải ở một mình ở nơi đất khách quê người dần biến mất.

Sau khi trải qua biến cố lớn như thế, Lê Thu Hà mà chúng tôi được gặp lại rất tươi sáng, hiền lành và vui vẻ.

Thư cảm ơn!

Còn tên là Lê Thu Hà sinh ngày 4/4/1999. Năm nay em đã 19 tuổi. 7 năm trước em lúc đó 13 tuổi đã may mắn được nhận sự giúp đỡ, tài trợ từ tổ chức Sunny - Tổ chức từ thiện nhân đạo ở Hàn Quốc. Lúc đó trong ngôi làng quê bình dị, gia đình chật hẹp chật chội và rất may mắn nhận được sự giúp đỡ từ Sunny. Em xin gửi lời cảm ơn trân trọng đến tổ chức, đến các cô, chú trong đoàn và tất cả mọi người đã giúp đỡ em, giúp em cũng như bao đứa trẻ bị bệnh ngoài kia, cho chúng em một sức khỏe hoàn toàn và một thân thể khỏe mạnh, cho chúng em những niềm tin, sự chân thành, tình cảm từ những nhà hảo tâm, từ tổ chức.

Chúng em thật sự biết ơn các vị cha mẹ, tổ chức và mọi người đã cho chúng em một cuộc sống tươi đẹp hơn, tiếp thêm sức mạnh cho chúng em để chúng em có thêm niềm tin để vươn lên trong cuộc sống. Chúng em sẽ cố gắng phấn đấu hoàn thành tốt và sống có trách nhiệm với cuộc sống của mình cũng như của mọi người xung quanh, luôn cố gắng làm việc có ích cho xã hội.

Còn đây em xin gửi các vị cha mẹ, cũng từ tổ chức Sunny luôn mạnh khỏe, may mắn, hạnh phúc, luôn phát triển và chúc ngày mới làm mạnh mẽ từ giúp đỡ những bạn bè hoàn cảnh như chúng em. Em một lần nữa em xin cảm ơn tất cả mọi người! Em yêu tất cả mọi người.

Hà
Lê Thu Hà

Thư của Lê Thu Hà

Bây giờ Hà đang học ngành kinh tế ở một trường đại học ở Hà Nội, em trở thành một người mạnh mẽ và hoạt bát.

Ngày chúng tôi gặp lại nhau, bố của Thu Hà đi chợ từ 5 giờ sáng rồi cùng với mẹ em lúi húi cả buổi trong bếp, toàn tâm toàn ý chuẩn bị những món ăn ngon để chào đón gia đình Sunny và các gia đình khác như gia đình của Minh Tùng, Thu Hương, Tuấn Anh. Con gái bị bệnh tim mà bản thân bố mẹ không thể chữa được cho con, thế nhưng Sunny Korea đã chăm sóc rất chu đáo khi họ để con một mình đến Hàn Quốc, giúp con mình được phẫu thuật và khỏe mạnh trở về, nên gia đình hết sức biết ơn. Anh chị còn liên tục cảm ơn vì giờ đây con mình đã có thể sống khỏe mạnh, lại còn trở thành sinh viên đại học nữa... Tim tôi tràn ngập sự cảm kích vì biết ơn trước những lời nói đó.

Thu Hà hứa sẽ sống thật tốt để có thể giúp được nhiều người khác nữa, sẽ trở thành người có ích cho xã hội. Em bảo vì em là người nhận sự may mắn từ Sunny Korea nên sau này em cũng sẽ sẻ chia với những người cần giúp đỡ. Tôi trông chờ những điều tuyệt vời sẽ xảy đến với Thu Hà trong tương lai.

Chúc cho Thu Hà được nhiều ơn phước. Và cũng cảm ơn em vì đã giúp chúng tôi tìm được Lưu Bá Lộc và Phạm Thị Hương Giang.

1

Hà Nội, 03 tháng 07 năm 2013

Con xin chào tất cả mọi người. Lần đầu tiên cho con xin gửi lời chúc sức khỏe và thành công, may mắn đến tất cả mọi người.

Con xin tự giới thiệu con tên là Lê Bảo Hải sinh ngày 2/1/1999. Con đã rất may mắn khi được sự giúp đỡ của tổ chức Sunny Song, bên Hàn Quốc phân phát thuốc tim vào năm 2013. Con gần như nhận được tin cho con đưa mình vào cơ sở vì phải xa nhà sang bên nước ngoài mừng vì mình sắp khỏe bình thường. Khi đó con lần đầu tiên biết rất nhiều về ai cũng có thể khỏe mạnh. Lúc đó con được tổ chức sang bên Hàn Quốc một mình. Lúc đó con được tổ chức và mọi người ở bên con mới cảm thấy được tiếp xúc với đời sống bên Hàn Quốc. Con cảm thấy rất vui và thoải mái sống bên nước ngoài. Con cảm thấy rất vui và thoải mái sống bên nước ngoài. Con cảm thấy rất vui và thoải mái sống bên nước ngoài.

2

Tổ chức, vì đặc biệt là chủ tịch Phan Ho là cầu thủ bóng đá nổi tiếng của Hàn Quốc và cũng là người tài trợ chính cho chương trình để chúng con có một trái tim khỏe mạnh như mọi người.

Sáng chủ nhật ngày, hôm qua được 5 ngày kể từ khi vào phòng mổ. Được tổ chức ăn uống đầy đủ và an toàn nguồn nước sạch. Thời tiết rất lành áp và nhẹ nhàng, tôi đang rất vui vì là đang được nguồn nước sạch rất ngon và rất lành áp. Con cảm thấy rất vui và thoải mái sống bên nước ngoài. Con cảm thấy rất vui và thoải mái sống bên nước ngoài.

3

Thành công thì con sẽ không được gặp lại mọi người nữa. Sau khi nhận được tin con cảm thấy rất vui và thoải mái sống bên nước ngoài. Con cảm thấy rất vui và thoải mái sống bên nước ngoài.

4

quyết định con xin cảm ơn ông Phan Phan Ho là cầu thủ bóng đá nổi tiếng của Hàn Quốc và cũng là người tài trợ chính cho chương trình để chúng con có một trái tim khỏe mạnh như mọi người.

Thư của Lê Thu Hà

2013 Đợt 56

Nguyễn Tuấn Anh

Chu Quang Vinh

Nguyễn Minh Hòa

Nông Văn Ninh

Nguyễn Thị Hà

Chúng tôi không liên lạc được với Nguyễn Minh Hòa, Chu Quang Vinh, Nông Văn Ninh. Chúng tôi chờ tin của các em.

Nguyễn Tuấn Anh

Con đường đi tìm gặp hai em nhỏ ở Hải Dương.

Năm đứa trẻ đến Hàn Quốc lần thứ 56 vào năm 2013 là những đứa trẻ đến từ Hải Dương và Lạng Sơn. Trong số đó chúng tôi liên lạc được với hai em đến từ Hải Dương là Nguyễn Tuấn Anh và Nguyễn Thị Hà. Tháng 4 năm 2019, chúng tôi được gặp lại hai em.

Cô bé Hà nghịch ngợm đến Hàn Quốc vào năm 2013 cùng với Tuấn Anh, cả hai em đều thật sự rất khỏe mạnh.

Nguyễn Tuấn Anh

Tuấn Anh khỏe mạnh, đã cao lớn hơn nhiều, và đang là học sinh cấp hai.

Tuấn Anh sống bình an cùng bố mẹ. Chúng tôi rất vui gặp được Tuấn Anh khi em đang trên đường đi học về. Gia đình cất giữ rất cẩn thận tập ảnh mà Sunny Korea đã làm tặng trước đó. Tuấn Anh chỉ cao lớn hơn, chứ khuôn mặt em vẫn còn nguyên dáng vẻ hiếu động nghịch ngợm ngày xưa, em còn đáng khen hơn khi biết chăm sóc chu đáo cho em của mình. Khi được hỏi có nhớ việc đã đi Hàn Quốc không thì em bẽn lẽn trả lời có.

Khi đến nhà Tuấn Anh, đó là ngôi nhà hai tầng to lớn, với một chiếc trường kỷ đẹp khắc bằng gỗ, nhìn những bức tranh và tủ trang trí cũng rất nghệ thuật, tôi chợt nghĩ mẹ của Tuấn Anh thật khéo mua đồ. Ngót ngét 3 tuần ở Hàn Quốc cùng nhau nên chúng tôi phần nào có thể nắm bắt được tính cách của nhau. Từ lúc đó mẹ Tuấn Anh đã là người có sức

sống mạnh mẽ, cần cù, và tính toán rất giỏi... và có lẽ sẽ trở nên khá giả. Và quả không sai, gia đình có một cửa hàng, trên cửa hàng có treo tấm biển, trên biển hiệu để tên là “Cửa hàng 000”, tên mẹ Tuấn Anh.

Tạ ơn trời đất vì Tuấn Anh không còn đau ốm nữa, nên gia đình có thể chuyên tâm kiếm sống và có nhiều sự thay đổi.

Mẹ Tuấn Anh cho biết, khi đi cùng Tuấn Anh đến Hàn Quốc, chị đang mang thai đứa thứ ba, đứa bé đó giờ đã đến tuổi đi nhà trẻ, còn báo tin tốt lành cho chúng tôi, rằng con gái lớn của chị đang học trường y ở TP. Hồ Chí Minh. Chị nhớ tất cả mọi điều, từ ngày đầu tiên đến sân bay đến ngày cuối cùng rời khỏi sân bay

Hàn Quốc, rồi nhớ cả cô Minh Đức và từng người từng người trong gia đình Sunny Korea nữa. Mẹ Tuấn Anh có trí nhớ thật tốt. Quả là một buổi hội ngộ thật vui vẻ.

Chào cô Ly, con là Nguyễn Tuấn Anh. Con đã được mô'rim vào lần năm lớp 2. Hiện giờ con đã khỏe mạnh như lúc được đi chữa bệnh. Cô là người đã giúp con vượt công việc phải vượt qua. Con rất cảm ơn cô, vì đã giúp cho con chữa bệnh. Con sẽ cố gắng học thật giỏi đi, mai sau chờ thành bác sĩ giúp đỡ mọi người. Con chúc cô ngày càng trẻ đẹp và giúp đỡ được nhiều người hơn. Con mong cô sẽ về Việt Nam và thăm con 1 lần nữa, cảm ơn cô.

Thư của Nguyễn Tuấn Anh

Nguyễn Thị Hà

Nguyễn Thị Hà

Tiếp theo chúng tôi cùng nhau đến nhà của Hà. Nhà của Hà rộng rãi và thoáng mát, ở sân có ao, có thể bắt cá ở đó vào để nấu ăn. Thật là tốt khi thấy gia đình Hà sống trong một căn nhà đầy tiện nghi.

Chúng tôi cùng bố mẹ Hà xem lại những tấm ảnh và kể lại chuyện cũ, chúng tôi cùng cười nói vui vẻ và nhớ lại những ngày tháng ấy mà không biết thời gian trôi đi tự lúc nào. Khi Hà ở Hàn Quốc, Hà để tóc ngắn và hành động ít nhiều giống như một bé trai. Cô bé không ngượng ngùng hay nhút nhát gì cả, em dành cả ngày chạy khắp phòng bệnh và bệnh viện như thể là nhà mình với đôi mắt đầy ắp sự hiếu kì. Rốt cuộc thì cô bé nghịch ngợm ngày nào đã đi đâu rồi, cô nhóc tinh nghịch đã đi đâu rồi, Hà ngày gặp lại đã trở thành một thiếu nữ xinh xắn, bẽn lễn ngại ngùng vận vẹo cơ thể. Dáng vẻ đó thật là hay ho và đáng yêu.

Tôi có cảm giác mẹ Hà cũng như nhân viên của Sunny Korea dường như vẫn như vậy, chỉ có Hà là đã lớn lên nhiều và trở thành một cô thiếu nữ.

Hà học hành rất chăm chỉ và thích nhảy, em còn biểu diễn cho chúng tôi xem bài hát và bài nhảy đã học trong lễ hội trường, em hát và nhảy rất tốt, nên tôi có cảm giác như trước mặt tôi là một thực tập sinh của nhóm nhạc nữ Việt Nam vậy.

Gác lại những giây phút vui vẻ với hai em, tôi hẹn với hai em rằng sẽ gặp lại cùng với cuốn sách Heart On Again rồi nói lời tạm biệt. Cầu mong cho Tuấn Anh và Hà luôn khoẻ mạnh và vui tươi cho đến ngày chúng ta gặp lại nhau.

2013 Đợt 57

Nguyễn Hoàng Gia Long

2014 Đợt 64

Hà Thu Hường

Hoàng Thị Quỳnh Anh

Nguyễn Hải Long

Ngô Thành Duy

Chúng tôi không liên
lạc được với
Hà Thu Hường,
Nguyễn Hải Long,
Hoàng Thị Quỳnh Anh.
Chúng tôi chờ tin
của các em.

Từ Hà Nội về Hà Nam, ngày gặp lại Ngô Thành Duy

Ngô Thành Duy đến Hàn Quốc năm 2014, lúc đó em mới 3 tuổi. Tháng 8 năm 2019, chúng tôi xuất phát đi Hà Nam để gặp lại Thành Duy. Chúng tôi vẫn luôn duy trì liên lạc với gia đình của Duy nên đã dễ dàng gặp được em. Duy 3 tuổi ngày ấy giờ đã là học sinh lớp 3 rồi.

Duy hết sức thích bóng đá, có lẽ vì thế nên làn da em rám nắng như vận động viên, thêm vào đó là khuôn mặt điển trai, khiến tôi liên tưởng sau này cậu bé chắc chắn sẽ trở thành một tuyển thủ quốc gia của đội tuyển Việt Nam.

Duy rất khỏe mạnh và rắn chắc như niềm đam mê bóng đá của em. Hồi đó, Duy đến Hàn Quốc với mẹ. Rất tiếc không gặp được mẹ em vì mẹ Duy phải vào viện để chăm con gái do chị Duy đã lập gia đình và vừa mới sinh con. Vì vậy tôi đã gặp Duy và bố em ở nhà. Bố Duy cũng chu đáo hết như mẹ em, anh pha trà mời chúng tôi, còn cho chúng tôi xem cả tập ảnh có những bức ảnh về những ngày tháng tại bệnh viện do Sunny Korea tặng mà gia đình vẫn đang cất giữ cẩn thận.

Ngoài sân, những bông hoa nở đỏ rực, điểm xuyết cho ngôi nhà trông thật yên bình, gia đình Duy cũng rất an yên và vui vẻ. Cầu chúc Duy luôn mạnh khỏe, mau lớn và thực hiện được ước mơ làm cầu thủ bóng đá của mình. Hẹn gặp em vào lần tới.

2015 Đợt 69

Phạm Thị Thảo Vân

Lê Thị Hằng Nga

Hoàng Tuấn Anh

Ba đưa trẻ đến vào một ngày mùa đông lạnh giá tháng 1 năm 2015

Tháng 1 năm 2015, trong trời mùa đông giá lạnh ở Hàn Quốc, Thảo Vân đang sống tại Hải Dương, Hằng Nga và Tuấn Anh đang sống tại Phú Thọ, 3 em nhỏ đã đến Hàn Quốc để phẫu thuật tim rồi trở về Việt Nam sau khi được phẫu thuật.

Với Nga và Tuấn Anh thì đây là lần đầu tiên chúng tôi gặp lại sau 4 năm.

Chúng tôi đã bận rộn di chuyển từ sáng sớm để gặp lại các em nhỏ sống tại Phú Thọ, một nơi cách Hà Nội khoảng 1 tiếng rưỡi.

Con đường đi tìm gặp lại các em nhỏ chúng tôi hằng nhớ nhưng thật vui vẻ biết bao.

Phạm Thị Thảo Vân

Phạm Thị Thảo Vân

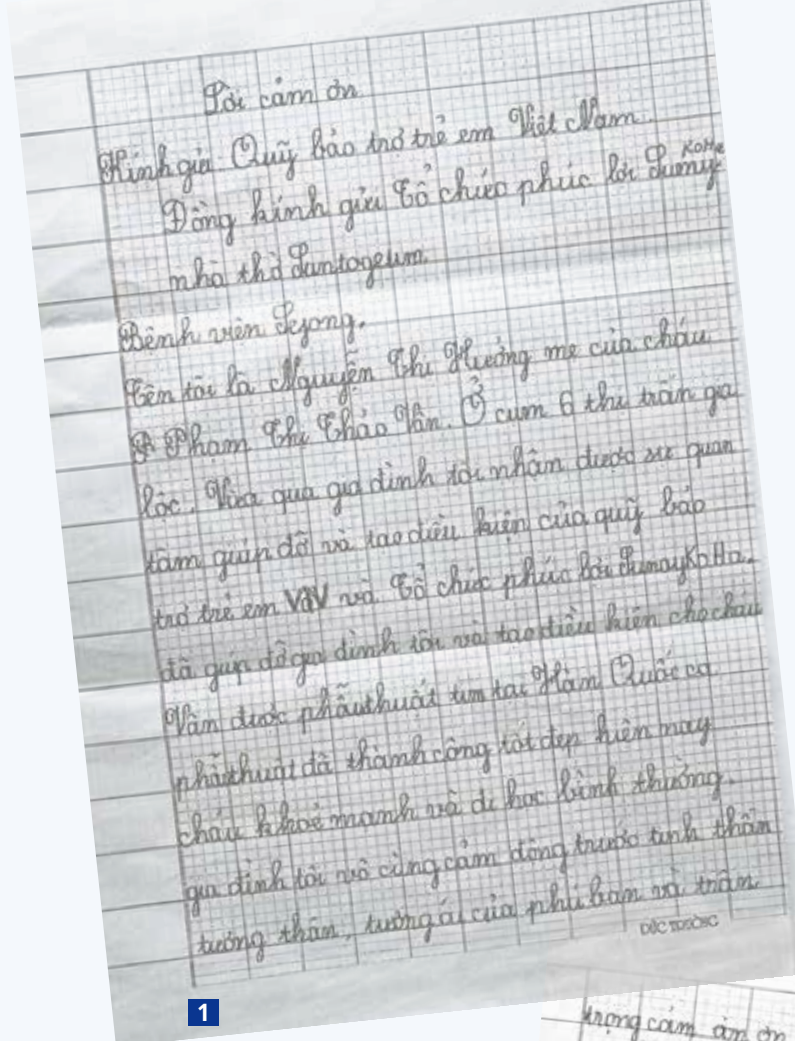
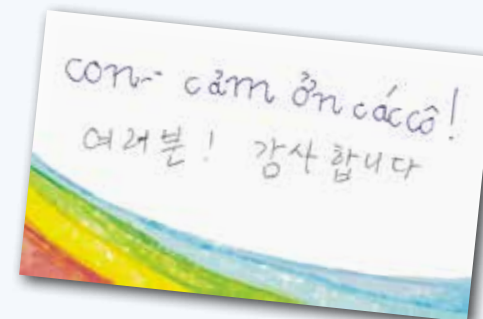
Chúng tôi đến Hải Dương để gặp Phạm Thị Thảo Vân.

Năm 2015, Thảo Vân là đứa bé 3 tuổi đến Hàn Quốc để phẫu thuật tim.

Trường hợp của Thảo Vân, sau khi phẫu thuật và về nước, thật may mắn vì chúng tôi kết nối được với nhà tài trợ, người biết Thảo Vân qua mạng, trong suốt thời gian qua chúng tôi vẫn chuyển tiền hỗ trợ và liên lạc nói chuyện cùng em.

Tháng 6 năm 2019, chúng tôi gặp lại Thảo Vân. Thảo Vân hồi bé là đứa trẻ nhỏ nhắn, mũm mĩm và đáng yêu, mà nay đã là học sinh lớp 2. Không biết giống ai mà Thảo Vân lớn lên xinh đẹp, dáng cao và tay chân thì thon dài như người mẫu nhí. Thảo Vân cũng học tập rất giỏi, em còn khoe học kì vừa qua được học sinh xuất sắc nữa. Thế mới biết, những đứa trẻ được phẫu thuật tim thông qua Sunny Korea dường như ai cũng thông minh và học giỏi. Thật là tốt. Điều Sunny Korea mong muốn là các em không chỉ học giỏi, mà còn mong các em lớn lên trở thành những người có tấm lòng ấm áp biết giúp đỡ những người gặp khó khăn khác, là những đứa trẻ truyền nguồn năng lượng tốt lan toả ra xung quanh.

Vào tháng 1 năm 2015, khi em đến Hàn Quốc giữa mùa đông lạnh lẽo, Thảo Vân đã lần đầu tiên nhìn thấy tuyết. Do ở Việt Nam không thấy tuyết bao giờ nên tuyết trắng xóa là điều em nhớ nhất. Thảo Vân có trí nhớ thật là tốt. Vết thương ở vùng phẫu thuật tim của Thảo Vân cũng đã lành, em lớn nhanh như những đứa trẻ khác. Mong rằng Thảo Vân lớn lên khỏe mạnh, luôn hạnh phúc và thực hiện được ước mơ của mình.

Thư của mẹ em
Phạm Thị Thảo Vân

Thư của Phạm Thị Thảo Vân

Lê Thị Hằng Nga

Chào mọi người! Tôi tên là Lê Thị Hằng Nga.
Tôi là bé đỡ của cháu Lê Thị Hằng Nga.
ở Phú Thọ. được sự giúp đỡ của hội nhà chùa
đã ăn uống, sức khỏe, gia đình. chúng tôi
không biết nói gì ngoài sự tin cậy của mọi
người trong hội. chúng tôi rất cảm ơn
hội nhà chùa. gia đình xin cảm ơn
mọi người.

Thư của bố em Lê Thị Hằng Nga

Lê Thị Hằng Nga

Khi đến nhà Nga, gia đình đã rất vui mừng chào đón khiến chúng tôi rất cảm kích. Hằng Nga ở Việt Nam rất mạnh khỏe, xinh xắn và vui vẻ. Gia đình nói Nga sau khi được phẫu thuật, trở về Việt Nam và sống rất khỏe mạnh. Trước khi phẫu thuật, Nga rất hay đau ốm, không thể thở được, ăn rất kém và ngủ cũng rất khó khăn nhưng sau đó Nga đã khỏe hơn rất nhiều. Gia đình gửi lời cảm ơn tới Sunny Korea. Em thích nghi nhanh chóng với cuộc sống ở trường học, có rất nhiều bạn, cô giáo cũng quý mến em, em rất vui và thích đi học. Nga rất tươi tắn và thích phong cách thời trang sắc sảo. Đúng là như thế, Nga thích lựa chọn quần áo giày dép theo ý mình muốn, em thích thay đổi kiểu tóc và rất thích trang điểm làm đẹp.

Không biết chừng Nga có cảm nhận về màu sắc, họa tiết, thiết kế đặc biệt hơn so với những đứa trẻ khác. Nếu chú ý quan sát những điều Nga thích và những việc Nga làm giỏi rồi nuôi dạy em thì chắc chắn sẽ phát hiện được ra tài năng đặc biệt.

Nga luôn luôn trân quý mỗi ngày được sống khỏe mạnh và hạnh phúc. Đối với Nga giờ đây, vì em có một trái tim khỏe mạnh và một sức khỏe tốt, nên tất cả mọi thứ khác đều không đáng phải lo lắng.

Bố của Nga nói muốn gửi lời cảm ơn đến những nhà hảo tâm vì sau khi được phẫu thuật tim miễn phí với sự giúp đỡ của Sunny Korea, Nga có thể sống khỏe mạnh đến bây giờ.

Hoàng Tuấn Anh

Anh chuyển lời chúc những người đã giúp đỡ gia đình luôn sống khỏe mạnh và hạnh phúc. Sunny Korea cũng cầu nguyện và ước mong một con đường đẹp để trái cây hoa luôn mở ra cho Nga của chúng ta.

Hoàng Tuấn Anh

Sau khi rời nhà Nga, chúng tôi tiếp tục đến nhà Tuấn Anh, cũng là một đứa bé khác sống ở Phú Thọ.

Tuấn Anh lúc đó mới một tuổi, bây giờ đã năm tuổi và đang học trường mẫu giáo. Tạ ơn trời đất đã cho chúng tôi đã có thể gặp được cả gia đình năm người của Tuấn Anh gồm bố mẹ, chị gái, và em của Tuấn Anh.

Tuấn Anh đang sống rất khỏe ở Việt Nam. Bố mẹ em khỏe, thậm chí, em không chỉ là đứa trẻ học giỏi nhất mà còn tham gia cả cuộc thi Bé khỏe bé ngoan. Mỗi cấp lớp chỉ có một người tham gia cuộc thi Bé khỏe bé ngoan, vậy mà Tuấn Anh đã được cử làm đại diện để tham gia cuộc thi này. Nghe nói bây giờ đang trong quá trình chuẩn bị nên em đang chuẩn bị rất kỹ lưỡng. Thật là một tin vui.

Chúng tôi cũng hỏi về sức khỏe của Tuấn Anh thì bố mẹ em nói sức khỏe của Tuấn Anh rất tốt. Và còn một điều may mắn khác, đó là có nhiều em nhỏ không thường xuyên kiểm tra sức khỏe, nhưng Tuấn Anh vẫn đều đặn đi kiểm tra sức khỏe mỗi năm một lần ở bệnh viện nhi trung ương Hà Nội. Đây cũng là điều thật đáng mừng.

Tôi vẫn còn nhớ rõ hình ảnh của mẹ Tuấn Anh khi khoe về Tuấn Anh, rằng sau khi phẫu

2015 Đợt 72

Em là mẹ của cháu Hoàng Tuấn Anh
 gia đình em cảm ơn cô và quý Sunny Korea
 đã cho cháu được đi phẫu thuật tim để cháu có sức khỏe tốt như
 các bạn cùng trang lứa, để vui chơi học hành a
 từ khi cháu được đi phẫu thuật tim về cháu rất vui và Sướng khỏe
 rất tốt cháu rất năng động nghịch ngợm và Sướng khi chơi với bạn bè
 ở lớp học các cô giáo rất yêu quý và khen cháu rất thương mình và
 năng động, sắp tới cháu được đi ôn thi, mẹ em rất khêu và nhàn nhàn
 cháu rất cố gắng với các hoạt động của mình, và cô trách nhiệm với
 những việc cháu làm. cháu rất ngoan và tự ý thức bản thân rất ngoan
 nếp gọn gàng. nên gia đình cháu rất vui. đặc biệt mỗi khi đưa cháu
 đi tới lớp học các cô giáo khen cháu rất thương mình và ngoan, nên gia
 đình rất vui và hạnh phúc. Em rất biết ơn và vô cùng cảm ơn mọi người
 trong quý Sunny Korea đặc biệt là cô lý, cô đã đưa sang bệnh viện và
 hướng dẫn rất chu đáo và rất tình cảm cháu lo ko hiểu sốt gì ở bệnh
 viện như ở bên gia đình của mình vậy rất cảm ơn và tình cảm
 gia đình Em rất biết ơn và quý trọng đất nước Hàn Quốc và mọi người ở
 bên đó rất quý mến người. gia đình mong có một ngày nào đó có sang Việt
 nam và tới gia đình chơi, để ăn cùng một bữa cơm gia đình cho ấm
 cúng để gia đình đỡ lo lắng biết ơn với cô lý và cùng mọi người ở quý a

Thư của mẹ em Hoàng Tuấn Anh

thuật và về nước, em sinh hoạt rất khỏe mạnh, và thông minh hơn bất cứ đứa trẻ nào. Mặc dù vẫn còn nhỏ tuổi nhưng Tuấn Anh rất chăm chỉ và có tinh thần trách nhiệm, không hiểu sao chị thấy được sự già dặn của em trong nhiều việc.

Mẹ Tuấn Anh nói khi ở Hàn Quốc, đã được mọi người đối xử rất chu đáo nên chị có cảm giác như đang ở Việt Nam, còn gửi lời cảm ơn đến Sunny Korea vì những kỷ ức và thời gian tốt đẹp không thể nào quên.

Tôi báo với chị về việc tái ngộ ở Việt Nam lần tới cùng với cuốn sách Heart On Again. Chúc cho gia đình được nhiều ơn phước, mong gia đình luôn khỏe mạnh và vui vẻ cho đến lúc gặp lại.

Chúng tôi không liên
 lạc được với
 Nguyễn Đức Nghĩa,
 Cù Văn Sự,
 Lò Thị Nga.
 Chúng tôi chờ tin
 của các em.

Nguyễn Đức Nghĩa

Cù Văn Sự

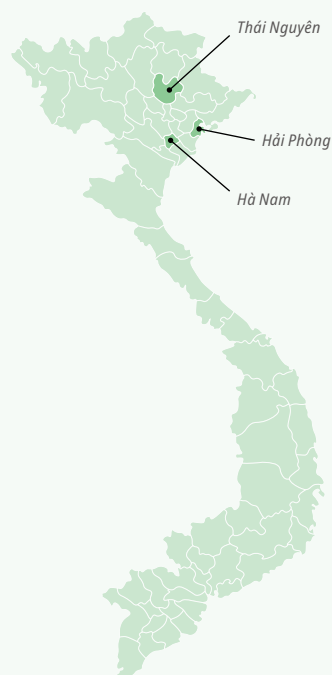
Lò Thị Nga

2016-2020
Đợt 75~97
(42 em)

2016 Đợt 75

Bùi Gia Huy

Lê Quốc Khánh

Nguyễn Ngọc Diệp

Đồng Thị Thùy Linh

Cuộc gặp gỡ với bốn đứa trẻ như một ơn phước - Nhà thờ Sinchon tài trợ

Tháng 5 năm 2016, 4 em nhỏ sống ở Hải Phòng, Hà Nam và Thái Nguyên đã đến Hàn Quốc, được phẫu thuật và mạnh khỏe quay trở về. Thật là may mắn khi chúng tôi có thể gặp lại được tất cả bốn em đã đến Hàn Quốc vào tháng 5 năm 2016. Đó quả là một khoảng thời gian đầy phước hạnh.

Cuộc gặp gỡ với Bùi Gia Huy sống ở Hải Phòng

Chúng tôi đến Hải Phòng và khi đến gần nhà của Huy thì bố của Huy ra đón chúng tôi ở ngay đường lớn. Khi đến nơi thì Huy không có nhà nhưng bố em nói, dạo này Huy đã đi học mẫu giáo, cũng sắp đến giờ đi học về nên bảo mọi người chờ một chút. Rồi bố Huy pha trà mời chúng tôi.

Khi Huy đến Hàn Quốc để phẫu thuật, em chỉ là đứa bé mới chào đời, thế mà đã 4 năm trôi qua, Huy đã 4 tuổi, khoẻ mạnh, cứng cáp và đã đi học mẫu giáo.

Trong số 4 đứa bé đến cùng đợt, mặc dù là em bé nhỏ nhất nhưng Huy lại lên bàn phẫu thuật đầu tiên, thời gian chờ đợi là thời gian đầy hồi hộp, thế rồi ca phẫu thuật cũng kết thúc, em nằm trong phòng hồi sức rồi được chuyển qua phòng bệnh thường. Hình ảnh Huy thích thú với chiếc kẹo mút được tôi lấy ra dường như chỉ mới hôm qua, thế mà bây giờ Huy đã lớn thế này rồi, làm cho tôi có cảm giác thật mới mẻ. Bố Huy tâm sự, khi biết căn bệnh tim của Huy, vì hoàn cảnh gia đình khó khăn nên anh còn không dám nghĩ đến việc phẫu thuật cho con, nhưng Sunny Korea đã giúp Huy có thể được phẫu thuật và khỏe mạnh trở về, nhìn dáng vẻ khỏe mạnh của Huy bây giờ khiến anh rất vui mừng.

Bùi Gia Huy

1

2

Hải Phòng ngày 19/08/2019
Thư gửi con 1
Kính gửi:
Ông bà tôi trẻ em Việt Nam
Tổ chức phúc lợi Sunny Hàn Quốc
Nhà thờ Sunbogeun
Bệnh viện Sejong
Tên tôi là Bùi Văn Đường bố của cháu Bùi Gia Huy
sinh ngày 18/07/2015 ở thôn 2 - xã - Ngũ Lão
Thị trấn - Hải Phòng. Con tôi sinh ra không
được may mắn như mọi đứa trẻ khác. Vì cháu mắc
phải căn bệnh Tim bẩm sinh lúc đó gia đình tôi
khó khăn không thể chữa trị được. Không có đủ tiền để
đi phẫu thuật tim cho cháu. Tôi đã làm hết
quả sức của mình để nuôi dưỡng cháu và đã được
sự quan tâm giúp đỡ của quý công ty Tổ chức phúc lợi
Sunny Hàn Quốc. Sau đó cháu được con tôi đưa
đang Hàn Quốc để phẫu thuật tim miễn phí tại
bệnh viện Sejong, ca phẫu thuật thành công rất đẹp
Sức khỏe của cháu được trở lại bình thường.

Thưa quý cháu tôi bốn tuổi và đi học trường
mầm non. Tôi rất cảm động trước tình thân thiện
của các cấp các ban ngành các tổ
chức từ thiện đã giúp đỡ gia đình tôi vượt qua
khó khăn và con tôi như được sinh ra một lần
mới. Việc làm đó của các tổ chức tôi rất cảm ơn.
Tôi là một em nhỏ nghèo nông. Gia đình tôi đã gặp
lúng túng đa phần về kinh tế. Không biết nơi gì
trên gia đình tôi xin cảm ơn đến quý ông bà trẻ em
Việt Nam. Tổ chức phúc lợi Sunny Hàn Quốc, nhà thờ
Sunbogeun, bệnh viện Sejong - lời cảm ơn chân
thành nhất!

Đường
Bùi Văn Đường

Thư của bố em Bùi Gia Huy

Trong khi đang xem lại những tấm ảnh đã chụp cùng Sunny và trò chuyện thì Huy và anh trai Huy được bà nội đón về nhà. Nhìn cậu bé Huy xuất hiện trước mắt với đôi mắt rạng rỡ và đôi môi xinh đẹp mới thấy Huy đã lớn hơn rất nhiều. Bố Huy nói, sau khi phẫu thuật, sức khỏe của Huy đã tốt lên nhưng cân nặng vẫn không tăng khiến anh có chút lo lắng. Tuy nhiên, ngoài việc đó ra thì Huy vẫn sinh hoạt rất tốt như chúng bạn cùng trang lứa. Gần đây ở trường mẫu giáo, Huy còn học hát, học vẽ, ở nhà thì hay làm trò nên gia đình cũng vui hơn.

Thật tiếc vì mẹ của Huy đang làm việc ở xưởng khi chúng tôi ghé thăm, nên không thể gặp được. Tôi nhắn nhủ gia đình, rằng lần tới sẽ trở lại với Heart On Again có câu chuyện của Huy. Mong rằng Huy và gia đình luôn khỏe mạnh cho đến lúc đó.

Nguyễn Ngọc Diệp

Nguyễn Ngọc Diệp

Tháng 8 năm 2019, chúng tôi đến Hà Nam, một tỉnh cách Hà Nội khoảng 3 giờ đồng hồ để gặp cô bé xinh đẹp như búp bê Ngọc Diệp. Khi đến Hàn Quốc, lúc đó Diệp được hai tuổi, so với những đứa trẻ sinh ra đủ ngày đủ tháng, Diệp sinh non nên cân nặng có phần hơi nhẹ. Khi Diệp được 4 tháng tuổi, em ăn rất kém và hay khóc, cả nhà lo lắng đưa đến bệnh viện khám thì nghe được tin đau lòng, rằng em mắc bệnh tim. Gia đình đã chạy vạy bốn phương tám hướng và được biết đến Sunny Korea, rồi với thư mời phẫu thuật, gia đình đưa Diệp đến Hàn Quốc để phẫu thuật và quay trở về Việt Nam.

Ngọc Diệp lần đầu tiên gặp ở Hàn Quốc thật là nhỏ bé và xinh xắn. Cho đến trước khi phẫu thuật, có lẽ do cơ thể đau ốm nên Diệp không rời mẹ nửa bước mà chỉ ở trong lòng của mẹ. Khi phẫu thuật, Ngọc Diệp chỉ nặng 7 kg và nhỏ như một con búp bê nhưng giờ đây, Diệp không những hoạt bát mà còn ăn khỏe nên mũm mĩm hơn, em khỏe mạnh đến mức giờ đây có thể chạy chơi khắp làng xóm. Hình ảnh của đứa trẻ yếu ớt trong lòng mẹ ngày xưa nay không còn nữa. Tôi chỉ thấy thật kỳ diệu và biết ơn.

Ngọc Diệp đã lấy lại được sức khỏe như thế, và năm nay, năm 2019, Diệp bắt đầu vào lớp một. Khi tôi gặp Diệp vào năm 2016 và 2017, Diệp vẫn khá gầy gò và mảnh khảnh thể mà gần đây, em ăn rất khỏe và đã mũm mĩm hơn rồi. Với Diệp, ngoài tin tốt là em đã vào học cấp một thì còn có một tin khác nữa. Đó là Diệp đã có em. Khi gặp Ngọc Diệp thì mẹ em mới sinh em bé chưa được bao lâu, đang ở cữ trong nhà nên chúng tôi đã không thể chào mẹ Diệp được. Thay vào đó chúng tôi cũng đã có những giây phút rất vui vẻ với ông bà và anh trai của Diệp.

Ngay cả khi ở Hàn Quốc thì Diệp vẫn là một thiên thần với nụ cười xinh đẹp.

Lần sau gặp lại thì Ngọc Diệp còn lớn lên xinh đẹp biết chừng nào nữa! Mong rằng Diệp vẫn sẽ lớn lên xinh đẹp và khỏe mạnh như bây giờ.

Lê Quốc Khánh

Lê Quốc Khánh

Tháng 7 năm 2019, vào một ngày hè nóng nực, chúng tôi vội vã lên đường từ sớm để đến Thái Nguyên, một tỉnh ở phía bắc cách Hà Nội khoảng một tiếng rưỡi đồng hồ để gặp Khánh và Linh.

Sau khi được phẫu thuật vào năm 2016, vì là nơi tiến hành thăm khám nên việc liên lạc với Khánh không gặp khó khăn gì và chúng tôi đã có thể đến nhà Khánh. Dù là ở Thái Nguyên nhưng chúng tôi cũng phải mất khoảng một tiếng chạy xe trên con đường núi ngoằn ngoèo. Chúng tôi cứ đi như vậy và đến được nhà Khánh ở lưng chừng một ngọn núi tĩnh mịch. Vừa đến trước nhà thì thấy bố mẹ, Khánh và em của Khánh đã đứng đó chờ sẵn. Cậu nhóc đầu đình nhỏ bé gầy gò học lớp 2 ngày đó, năm nay đã lên lớp 7 rồi. Cậu bé Khánh đang trưởng thành với một dáng vẻ khoẻ mạnh.

Khi sinh ra được một tháng, Khánh được đưa đến bệnh viện với triệu chứng viêm phổi và tại đây gia đình được biết em mắc bệnh tim. Nguyên ước của bố mẹ là chỉ mong con mình lớn lên khoẻ mạnh thế nên gia đình đau lòng như đứt từng đoạn ruột. Khánh trước khi phẫu thuật, một ngày không ăn nổi một bữa thế nhưng sau khi phẫu thuật, sức ăn của em đã khá hơn, em đã có thể ăn được hai bát cơm lớn như bao cậu bé khác.

Khánh cũng hay đùa nghịch với em trai. Em lớn lên như một đứa trẻ bình thường, thích nghịch điện thoại và xem phim hoạt hình. Em cũng thích đi xe đạp, và em đã khoẻ đến mức ngày nào cũng có thể đi học bằng xe đạp.

Mẹ Khánh làm việc ở nhà máy Samsung Thái Nguyên. Thật vui vì gia đình rất có duyên với Hàn Quốc. Năm 2016 khi đến thăm nhà, những khung cảnh như ngôi nhà nông thôn rộng rãi, đàn lợn con, gà vịt, khoảnh ao trước sân và cả mẹ của Khánh, tất cả đều y nguyên. Điều có thể khiến tôi cảm nhận được rằng thời gian đã trôi qua dường như chỉ có hình ảnh lớn lên từng ngày của Khánh. Một lần nữa, tôi dặn dò mọi người giữ gìn sức khỏe rồi chào tạm biệt gia đình.

Đồng Thị Thùy Linh

Đồng Thị Thùy Linh

Tháng 7 năm 2019, chúng tôi đến Thái Nguyên sau khoảng 2 tiếng đi từ Hà Nội. Đỗ xe ven con đường lớn gần nhà Linh rồi đi bộ thêm khoảng 10 phút để đến nhà em và chúng tôi đã gặp được Linh tại đó.

Cô bé Linh ngày nào ngại ngùng nép sau váy mẹ rồi he hé nhìn chúng tôi nay đã lớn phổng, năm nay em 11 tuổi và học lớp 5.

Linh lúc bé không có triệu chứng gì của bệnh tim, nhưng khi đến trạm y tế xã để tiêm phòng thì bác sĩ nói bé có khả năng bị bệnh tim nên khuyên gia đình đưa bé đi làm kiểm tra chi tiết. Cứ thế, gia đình đến bệnh viện Thái Nguyên và kiểm tra thì nhận được kết quả như sét đánh ngang tai, rằng em bị bệnh tim bẩm sinh. Tuy nhiên bệnh viện đó cho biết thông tin Sunny Korea hỗ trợ phẫu thuật tim miễn phí, gia đình ngay lập tức đăng ký và nhận được tin vui rằng Linh có thể được phẫu thuật. Thoạt đầu, gia đình đã nghĩ mọi chuyện đã ổn, nhưng lại nghe phong phanh từ những người hàng xóm, dọa rằng đi Hàn Quốc phẫu thuật rồi nhờ đâu lại có chuyện gì xảy ra, làm gia đình đã rất lo sợ. Nhưng khi đến Hàn Quốc rồi thì mới biết không có việc gì phải lo lắng cả. Gia đình nói chỉ biết cảm ơn khi thấy Linh khoẻ mạnh sau khi được phẫu thuật.

Linh và anh trai Linh học tập rất chăm và luôn đứng đầu trong lớp, kết quả học tập xuất sắc. Học kì vừa rồi cả hai đều được học sinh xuất sắc. Linh thích môn âm nhạc và tiếng Anh, em cũng thích hát và nhảy, sau này Linh muốn trở thành một giáo viên âm nhạc.

Sau này khi Linh lớn lên chắc chắn em sẽ là một cô giáo âm nhạc xinh đẹp và tốt bụng. Mong rằng Linh luôn khoẻ mạnh và thực hiện được ước mơ của mình. Chúng tôi chia tay và hẹn gặp lại em lần tới.

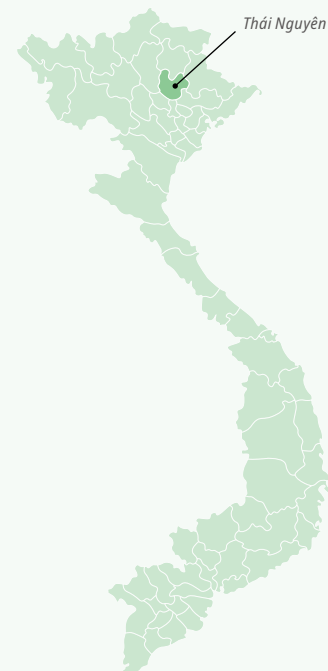
Thư của Đồng Thị Thùy Linh

Thái Nguyên, ngày 26 tháng 7 năm 2016
 Thư gửi tới tổ chức Sunny Korea - Việt Nam.
 Lúc trước em đã được bố mẹ kè cho nghe về
 chuyên đi sang Hàn Quốc phẫu thuật, lúc sang
 Hàn Quốc em đã gặp được rất nhiều người
 cũng sang Hàn Quốc để phẫu thuật lúc em
 phẫu thuật xong thì em được đi tham quan
 và vào nhà thờ, được gặp những người ở nhà
 thờ đến cầu nguyện cho em trước khi mổ.
 Hiện tại em bình thường, em đang đi học,
 em học trường Trung học cơ sở Hồng Tiến, là
 mơ của em là muốn làm một bác sĩ để giúp cho
 những bệnh nhân. Em muốn cảm ơn đến tổ
 chức, bác sĩ các anh chị tình nguyện viên đã
 tổ chức sang Hàn Quốc để phẫu thuật. Em muốn
 gặp tất cả mọi người trong đoàn.

2016 Đợt 76

Đào Mai Thiên Tâm

Hoàng Thị Bích Nga

Chúng tôi không liên
 lạc được với
 Đào Mai Thiên Tâm.
 Chúng tôi chờ tin
 tức của em.

Hoàng Thị Bích Nga

Hoàng Thị Bích Nga

Trong số những đứa trẻ đã phẫu thuật và quay trở về vào năm 2016, chúng tôi liên lạc và gặp được Bích Nga, một em nhỏ sống ở Thái Nguyên, cách Hà Nội khoảng một tiếng đồng hồ. Lúc phẫu thuật, Bích Nga mới một tuổi, nhỏ bé như đứa trẻ sơ sinh nhưng bây giờ đã trở thành bé gái xinh xắn thích màu hồng và biết thế nào là đẹp. Vết mổ tím ngày xưa bây giờ cũng đã lành lặn, gọn gàng và nhìn đẹp mắt. Chắc có lẽ vì em là cô bé út ít trong một gia đình lớn có ông bà, bà cố, bố mẹ, hai anh trai và chú, nên tôi cảm thấy Bích Nga được lớn lên trong tình yêu đầy tràn của cả gia đình.

Bố Nga làm việc liên quan đến cho thuê ô tô, còn mẹ em làm việc ở nhà máy Samsung ở Việt Nam. Do cả bố và mẹ em đều đi làm nên chúng tôi không thể trực tiếp gặp được anh chị, mà chỉ gặp những thành viên khác trong gia đình cùng với Nga.

Sau khi phẫu thuật và trở về vào năm 2016, cuối năm 2017 tôi có một lần gặp lại Nga, rồi 2 năm sau, tôi lại được gặp Nga một lần nữa. Nga thật sự lớn lên rất nhiều. Mái tóc ngắn của em vẫn như thế, nhưng có lẽ lần sau khi chúng tôi gặp lại Nga, em sẽ trở thành một cô bé xinh đẹp muốn làm tóc kiểu này kiểu kia. Hiện Nga đã được 4 tuổi và đã bắt đầu đi mẫu giáo. Sau khi được phẫu thuật, em rất khỏe mạnh và cũng chơi đùa như bao đứa trẻ khác. Mặc dù không gặp được bố mẹ em nhưng tôi thấy Nga trông rất hạnh phúc khi nhận được sự chăm sóc và yêu thương từ các thành viên trong gia đình.

Năm 2016 thì Nga vẫn còn rất nhỏ, năm 2017 khi gặp lại thì cô bé ngượng ngùng nên không dám nhìn thẳng vào mắt chúng tôi, rồi khi gặp lại Nga sau 2 năm nữa, năm 2019, Nga đã nhè nhè lại gần tôi và nói chuyện. Không biết có phải cô bé vui khi nhà mới lắp điều hòa gần đây hay không, mà cô bé cứ đứng cạnh cái điều hòa rồi cứ mãi khoe về những cơn gió điều hòa mát rượi. Cô bé thật đáng yêu. Tôi tự hỏi không biết trong lần gặp gỡ sau, không biết cô bé sẽ có câu chuyện gì để thổ lộ với tôi đây.

Mong rằng Nga luôn khỏe mạnh, lớn lên trong tình yêu thương của gia đình cho đến khi chúng ta gặp lại nhau lần nữa.

Em là mẹ cháu Hoàng Thị Bích Nga
Của đời em xin cảm ơn các cô và quý Sunny Korea đã
cho cháu đi phẫu thuật tim để cháu có được sức khỏe
tốt để cháu được vui chơi và học tập. Từ khi cháu được
đi phẫu thuật về cháu có sức khỏe rất tốt, hay nghịch
cháu đi học được cô giáo khen rất ngoan và thông minh.
Cả đời em xin cảm ơn các cô và quý Sunny Korea đã đưa
cháu sang bệnh viện Hàn Quốc được các cô bác sĩ chăm
sóc rất tận tình, qua đời mong có 1 ngày nào đó các cô
sang Việt Nam và có buổi cơm chung vui cùng với gia đình
cháu, cháu qua đời chúc cô sức khỏe, hạnh phúc.

Hoàng Văn Thuận

DATE

Tiền Phong, ngày 21 Tháng 7 năm 2019

Thư cảm ơn

Kính gửi: Quý báo Trẻ em Việt Nam, Tổ chức phúc lợi
Sunny Korea, nhà Trẻ Sunbogram, Bệnh Viện Sejong

Tên tôi là: Hoàng Văn Thuận

Hiện ở tại: gia đình xã Tiên Phong, TX Phú Lữ, tỉnh Thái Nguyên
Là bố đẻ của cháu: Hoàng Thị Bích Nga

Số ngày 19/10/2015

Lời đầu tiên cho phép tôi được gửi lời cảm ơn đến
các nhà tài trợ và nhà hảo tâm nhiều người đã mang lại
cho tôi và gia đình một cuộc sống toàn vẹn sức khỏe
niềm vui ấm áp, hạnh phúc

Thưa các bác và các anh chị hiện tại tôi qua
và nhiều cảm xúc của gia đình khi biết tin có các
nhà tài trợ và các nhà hảo tâm cho con sang bên
Hàn Quốc mổ phẫu thuật tim bẩm sinh, gia đình
rất vui mừng vì sự sống khỏe mạnh của con.

Sau 19 ngày cư ở cơ sở điều trị cháu cũng khỏe hơn
ăn uống và thấy cháu phát triển như bình thường
bác khỏe

Cả gia đình tôi xin cảm ơn đến các bác trong
nhà hảo tâm và các bác sĩ bệnh viện Sejong
đã cứu chữa cho cháu được bình phục

Cuối cùng, không biết nói gì hơn tôi xin viết thư
cảm ơn các anh chị trong nhà Trẻ Trẻ em Việt Nam
mạnh khỏe và sức khỏe dồi dào, thank you very much
lần nữa, Trung Quốc sống.

Gia đình tôi xin cảm ơn

Cảm ơn

Nguyễn Văn Thuận

Hoàng Văn Thuận
BÀ TIỀN

Thư của bố em Hoàng Thị Bích Nga

Mẹ của bé
Diệp
Nguyễn Thu Diệp

Thư của mẹ em Hoàng Thị Bích Nga

2016 Đợt 77

Chu Quang Vinh

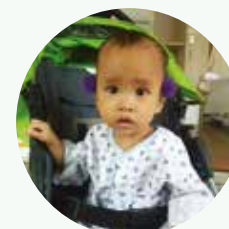

Bùi Tuyết Nhung

Chúng tôi không liên lạc
được với
Chu Quang Vinh,
Bùi Tuyết Nhung.
Chúng tôi chờ tin
của các em.

2016 Đợt 79

Nguyễn Đình Kiên

Hoàng Thị Kim Ngân

Chúng tôi đi đến Thái Bình để gặp hai đứa trẻ Kiên và Ngân đã đến Hàn Quốc để điều trị bệnh tim vào năm 2016. Hai đứa trẻ xinh xắn nhỏ xíu như nhau, có vóc dáng và ngoại hình giống nhau, những em bé một hai tuổi ngày ấy bây giờ đã được bốn năm tuổi rồi.

Kiên năm nay 4 tuổi, tôi rất vui khi được gặp lại cậu bé. Kiên đã rất lớn rồi, người tôi nhìn thấy là một cậu bé khỏe mạnh chứ không phải là một em bé nữa. Vì anh của Kiên bị bệnh tim nên gia đình cũng cho Kiên đi kiểm tra thì nhận được tin Kiên cũng mắc bệnh tim, bố mẹ em lặng hết cả người, cảm thấy như trời đất sụp đổ. Từ khi sinh ra, Kiên đã hay ốm vặt và thường bị viêm phổi hay cảm cúm, ăn uống cũng kém nên bố mẹ không thể yên lòng, nay lại được tin con mình bị bệnh tim... Trong lúc đó thì gia đình nhận được tin báo, rằng em có thể phẫu thuật tim ở Hàn Quốc, khiến gia đình hết sức vui mừng.

Thế rồi Kiên được phẫu thuật ở bệnh viện Sejong Hàn Quốc và quay trở về Việt Nam. Cho đến bây giờ, Kiên rất khỏe mạnh, em đang lớn lên thật nhanh, giống như bao đứa trẻ khác. Mẹ em nói vẫn ghi nhớ những sự quan tâm và giúp đỡ tận tình của các bác sĩ và y tá.

Mặc dù có địa chỉ của nhà Ngân nhưng không liên lạc được nên chúng tôi đã nhờ mẹ của Kiên-người cùng đến Hàn Quốc- liên lạc giúp, và thế là tất cả chúng tôi có thể quy tụ tại nhà của Kiên.

Mẹ Ngân nói hoàn cảnh của gia đình khó khăn nên không thể cho Ngân đi phẫu thuật được. Đang lúc tuyệt vọng như vậy thì Sunny Korea đã tặng cho gia đình một cơ hội thật tốt, và Ngân đã có thể phẫu thuật đúng lúc. Gia đình muốn gửi lời cảm ơn từ tận đáy lòng vì ca

phẫu thuật đã kết thúc thành công. Chị nói, chỉ cần nhìn thấy con trẻ khỏe mạnh, chơi đùa, cười giỡn như bao đứa trẻ khác thì chị đã cảm thấy thật biết ơn và hạnh phúc rồi.

Hai đứa trẻ không biết có biết được tâm trạng phập phồng lo lắng của những người mẹ hồi đó hay không, nhưng lâu rồi mới gặp lại nhau nên cả hai đã chơi rất vui, mở tivi và chìm đắm trong bộ phim hoạt hình. Chúng tôi hẹn này gặp lại cùng cuốn sách Heart On Again rồi tiếc nuối nói lời tạm biệt nhau.

Mẹ của hai đứa trẻ đều nhờ chúng tôi một lần nữa chuyển lời cảm ơn đến các nhà tài trợ. Một ngày cùng với gia đình của Kiên và Ngân làm cho tôi một lần nữa, lại cảm nhận được giá trị và sự quý giá của việc cứu sống những sinh mệnh, cứu rỗi những linh hồn.

THƯ CẢM ƠN

Thái Bình ngày 18 tháng 6 năm 2020

Kính gửi Ban Tổ chức Sunny Korea
 Quý báo bố mẹ em
 Bệnh viện Sejong

SĐT: 090.3.313.298
 Bên tôi là Đoàn Thị Tuyết
 Địa chỉ: Thôn phúc trung bắc - phúc thành - Vũ Thư - Thái Bình
 Bố là mẹ của cháu Nguyễn Đình Kiên sinh năm 2015 do được sang
 Hàn quốc mới tìm thông liên thất năm 2016. Tôi viết thư này để
 bày tỏ lòng cảm ơn sâu sắc tới các bạn ngành tổ chức, cũng các
 y bác sĩ bệnh viện do nhiệt tình giúp đỡ gia đình tôi.
 Với hoàn cảnh gia đình khó khăn nhà có 3 người con thì có 2
 anh em đều bị tìm kiếm sinh thông liên thất. Cũng nhờ có các
 bạn ngành tổ chức mà con tôi được đi mô cứu chữa kịp thời.
 Dù đau đớn nhưng với tôi khi mô được nhìn thấy con mình trong phòng
 mổ là. Như con như vậy cảm giác như vút bình châu là thêm một lần nữa
 bây giờ như con được khỏe mạnh hơn bước thấy vui rất nhiều dù biết
 sang châu vẫn phải đi khám định kỳ hàng năm.
 Tôi xin cảm ơn tổ chức Sunny Korea, bệnh viện Sejong và đặc biệt
 người đã giúp mẹ con tôi được sang tới Hàn là bà Myoung Sook Lee
 đã giúp đỡ mẹ con tôi hơn đó rất nhiều và các chị phẩm dịch
 bà Thanh Nga và Hoàng Thị Yến. Xin cảm ơn bác sĩ mô đã mổ cho
 cháu Kiên ở bên Hàn. Vô vàn mong muốn sẽ gặp được những người
 mô đã giúp mẹ con tôi ở bên Việt Nam này.
 Một lần nữa cho tôi gửi lời cảm ơn sâu sắc tới toàn thể các bạn
 ngành tổ chức, bệnh viện một sức khỏe tốt, chúc cho tổ chức càng ngày
 phát triển hơn nữa để con được có nhiều cháu sẽ được mô kịp
 thời. Xin chúc cho tất cả được đều phát triển hơn nữa.
 Kính gửi
 Đoàn Thị Tuyết

Thư của mẹ em Nguyễn Đình Kiên

2016 Đợt 86, 87

Bắc Kạn

Nông Thị Thùy Duyên

Đặng Thị Vân

Triệu Dương Phúc

Nông Thị Thùy Duyên

Đặng Thị Vân

Triệu Dương Phúc

Cuộc gặp gỡ với ba em nhỏ thông minh ở Bắc Kạn

Năm 2017, ba em bé nhỏ xíu đã đến Hàn Quốc.

Duyên, Vân, Phúc là ba em nhỏ sống ở khu vực miền núi biên giới Việt Nam. Ba em nhỏ và gia đình vẫn chưa quen với việc đi ô tô, và di chuyển một đoạn đường dài, việc xuống Hà Nội, rồi đi máy bay đến Hàn Quốc là cả một hành trình dài đã làm cho tất cả đều kiệt sức.

Những đứa trẻ dân tộc thiểu số người Dao, người Thái mặc phục trang của dân tộc mình và nhập cảnh, những đứa trẻ trong dáng vẻ giản dị đó thật là đẹp.

Ba đứa trẻ cùng nhau đến Hàn Quốc nhưng được chia ra điều trị ở hai bệnh viện do nguồn tài trợ khác nhau. Duyên đến bệnh viện Đại học Ajou, còn Vân và Phúc được đưa về bệnh viện Đại học Seoul. Ba đứa trẻ đặc biệt đáng yêu nên nhận được rất nhiều sự yêu thương ở khu bệnh.

Không biết có phải là chị cả hay không mà cô bé Vân đĩnh đạc như chị lớn, cậu bé Phúc lí lắc hiếu động bị mất một vài cái răng khi đến Hàn Quốc, và cô em út Duyên, tuy là em út nhưng rất cứng đầu. Ba đứa trẻ này đều đã suôn sẻ vượt qua ca phẫu thuật, sau đó khỏe mạnh quay trở về Việt Nam.

Và rồi 2 năm trôi qua, năm 2019, chúng tôi xuất phát đi Bắc Kạn để gặp lại ba đứa trẻ.

Ở Bắc Kạn cũng đã có Ma Minh Hoàng được phẫu thuật tim năm 2005, nên trong chuyến đi gặp các em nhỏ lần này, có Hoàng và mẹ em đồng hành cùng chúng tôi.

Cùng ở Bắc Kạn nhưng nhà Vân cách nhà của Hoàng 140km, mất khoảng 3 tiếng đi xe. Còn nhà của những em nhỏ khác thì phải từ đó đi thêm khoảng 2 tiếng nữa về hướng biên giới với Trung Quốc.

Bắc Kạn là khu vực miền núi, có lẽ vì thế nên đường đi thì ngoằn ngoèo chữ S, núi cũng phải đi qua mấy ngọn, đường thì chưa được đổ nhựa lồi lõm ổ gà, khiến tất cả đều vất vả.

Bên cạnh đó, đi qua một đoạn thì gặp một đàn bò, sau đó lại gặp một đàn dê, nên một quãng đường đáng lẽ chỉ mất hai ba tiếng đồng hồ thì nay phải đi mất năm tiếng. Đường thì xóc lên xóc xuống, lại thêm tất cả đều bị say xe, thế nên chúng tôi vừa đi vừa nghỉ. Rồi giữa đường, chúng tôi gặp Phúc và Duyên thực sự khỏe mạnh, đưa các em đi cùng. Đến một nơi mà ô tô không thể đi vào được nữa, thì xe máy chở từng người tiếp tục di chuyển lên đến đỉnh núi.

Nơi mà chúng tôi khó khăn lắm mới đến được đó là nhà của Vân. Sau những vất vả thì cuối cùng chúng tôi cũng gặp lại nhau nên càng vui mừng hơn. Hoàng cũng nói đây là lần đầu tiên đến một vùng quê như vậy nên em cũng nhìn ngó xung quanh một hồi. Thật không thể tin được, lợn chạy loanh quanh sân như chó, trong lồng chim có cả chim núi nữa. Phúc, Vân và Duyên, trong khoảng thời gian hai năm qua đã lớn lên rất nhiều. Bọn trẻ tất cả đều sống rất mạnh khỏe. Hoá ra các em sống ở một nơi như thế này... Tôi cũng đã hiểu các em nhiều hơn. Đây cũng là lần đầu tiên chúng tôi gặp lại cả ba gia đình sau khi họ trở về Việt Nam, nên có rất nhiều chuyện để nói, gặp lại nhau rồi tất cả đều vui mừng và hỏi thăm sức khoẻ của nhau. Khi nói về kế hoạch của cuốn sách Heart On Again thì ba bà mẹ vẫn còn dùng tiếng dân tộc thiểu số có vẻ rất khó xử, nhưng tất cả đều cầm bút lên viết chữ sau một thời gian dài, và chúng tôi đã có những giây phút thật thú vị. Nhìn những đứa trẻ hoà mình sống trong thiên nhiên, lớn lên khỏe mạnh và hạnh phúc làm tôi rất hạnh phúc. Và chúng tôi cũng rất biết ơn Hoàng cũng như mẹ Hoàng đã đồng hành cùng chúng tôi. Mong rằng khi những đứa trẻ nhìn người anh từng bị bệnh tim và phẫu thuật trước mình, các em sẽ có thêm động lực để vẽ nên một tương lai tốt đẹp hơn cho bản thân. Đó là buổi gặp gỡ vui vẻ với Vân, Duyên và Phúc, với suy nghĩ sẽ cùng các em xem Heart On Again có đăng hình ảnh của các em trong lần gặp tiếp theo.

Kính gửi Tổ chức Từ thiện Sunng
 Tôi tên là Hoàng Thị Gê
 Tôi rất cảm ơn các Bác Sĩ Nhân
 Quốc đã giúp đỡ con tôi được mở cảm ơn
 cô các Bác đã giúp đỡ con tôi được
 sống tiếp như Bao đứa trẻ khác Tôi rất
 là cảm ơn Bác sĩ cho em đi Bệnh Nhân
 các Bác Sĩ giúp đỡ Tận Tâm các cô các Bác
 giúp đỡ cho hai mẹ con tôi Tận Tâm và Tôi
 cũng không biết nói nhiều nữa hai mẹ con tôi
 vô gđ tôi một lần nữa cảm ơn Tổ h
 rất nhiều.

04. Nguyễn Thị
 04. Nong Thị Thùy Duyên 04/

Thư của mẹ em Nông Thị Thùy Duyên

Tên tôi là Lý Thị Tiểu
 Tôi rất cảm ơn ban tổ chức bên Nhân Quốc đã phẫu
 thuật giúp con của tôi khi đó tôi rất cảm ơn cô các
 bác sĩ tận tâm đã đưa con của tôi đi chữa trị bệnh
 rất cảm ơn các cô chú đã cho con tôi một sức khỏe mới
 và cũng như một cuộc sống mới và tôi cũng rất cảm
 ơn các bác sĩ bên Nhân Quốc đã tận tâm chăm sóc
 mẹ con em tôi đến tận bây giờ rất cảm ơn gia đình
 tôi chẳng biết nói gì ngoài câu Cảm ơn.

06. Đặng Thị Văn 06/

Thư của mẹ em Đặng Thị Văn

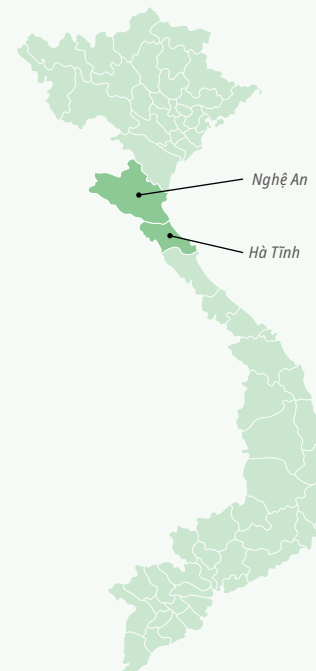

Thư của mẹ em Triệu Dương Phúc

Tôi tên là Triệu Dương Phúc
 là con của 9 cô Dương Thị Xuân Hòa tôi được bác
 sĩ Nhân Quốc hỗ trợ đi phẫu thuật rất cảm ơn
 các Bác Sĩ tận tâm chăm sóc rất nhiều và các cô các
 chú Nhân Quốc và các em phiên dịch xin gửi lời chúc
 đến các bác sĩ chúc em 1 sức khỏe tốt hơn nữa
 qua qua đã giúp giúp đỡ tôi và con tôi và gia
 đình con tôi đã được một cuộc sống
 an lành hạnh phúc và sau đó con tôi và gia đình
 ông bà và 1 lần nữa kiến tôi cảm ơn đến cô các
 bác sĩ là người đưa con cháu đi về 1 cho cháu tôi
 không biết nói với cô tôi cũng rất yêu cô các bác sĩ
 cũng chăm sóc rất tận tâm và 1 lần nữa tôi và
 gia đình xin gửi lời cảm ơn.

05. Phúc 05/

2018 Đợt 90

Đậu Ngọc Khánh Chi

Nguyễn Phương Vy

Đậu Ngọc Khánh Chi

Nguyễn Phương Vy

Cuộc gặp gỡ với hai cô bé cùng tuổi Chi và Vy

Tháng 5 năm 2018, từ Hà Nội, Việt Nam, hai em bé Vy và Chi một tuổi mang trong mình căn bệnh tim bẩm sinh đã đến Hàn Quốc.

Hai đứa bé có vẻ bề ngoài giống nhau, cái tên cũng tương tự, độ tuổi và nơi sống cũng tương tự nhau đã đến sân bay Incheon với đôi mắt tròn xoe đầy ngạc nhiên. Hai đứa trẻ lập tức được đưa ngay đến bệnh viện Seoul Asan và làm thủ tục nhập viện. Trong khi chờ được xếp phòng bệnh, chúng tôi đã dùng bữa với nhau. Thường thì các em nhỏ và người bảo hộ không quen với đồ ăn Hàn Quốc nên ban đầu sẽ ăn không được, nhưng thật may mắn là tất cả đều đã ăn những thức ăn được chuẩn bị sẵn rất ngon lành.

Khi đến sân bay Incheon, tôi nghe được hai người mẹ nói chuyện với cảm giác an tâm, rằng từ giờ con của họ có thể sống được rồi, tôi cảm thấy tim mình như thắt lại vì lơ mơ đoán được tình cảm của họ, họ đã phải tuyệt vọng đến chừng nào trong suốt thời gian qua, với cương vị của ông bố bà mẹ. Thêm vào đó, trường hợp của Vy, bé đã bị khó thở khoảng 20 phút trên chuyến bay đến Hàn Quốc, phải dùng máy thở ô xy được chuẩn bị trong khoang máy bay để hỗ trợ hô hấp. Đó là lúc tôi cảm nhận được trái tim của người mẹ đã lo lắng đến mức nào mãi đến khi nghe tin con mình đã ổn định.

Hai bà mẹ vừa khóc vừa tâm sự, thoát đầu, khi được tổ chức ở Hàn Quốc gửi thư mời và nghe nói rằng các con sẽ được phẫu thuật miễn phí tại bệnh viện ở Hàn Quốc, hai bà mẹ đã nghĩ không thể có chuyện đó, chắc chỉ là bịa đặt thôi.

Nhưng khoảnh khắc kỳ diệu khi hai đứa trẻ thực sự được phẫu thuật tim thì họ lại vô cùng biết ơn. Họ tâm sự trong nước mắt rằng thật hạnh phúc khi nghĩ rằng còn có thể được ôm con vào lòng.

Cứ thế, một năm trôi qua, sau khi các em bình an vô sự làm phẫu thuật ở Hàn Quốc, rồi

quay trở về Việt Nam, năm 2019 vừa rồi, chúng tôi gặp lại nhau. Đặc biệt, trường hợp của Vy khi vừa trở về Việt Nam đã ngay lập tức phải phẫu thuật cấp cứu nhưng thật may mắn, Vy đã hồi phục rất nhanh. Thật là biết ơn vì điều đó. Chính vì thế, Vy là đứa bé tôi đã rất muốn gặp, lo lắng không biết em thế nào, nhưng giờ đây tôi hết sức an tâm khi nhìn thấy Vy đang nói chuyện và vui chơi một cách khỏe mạnh trước mắt mình.

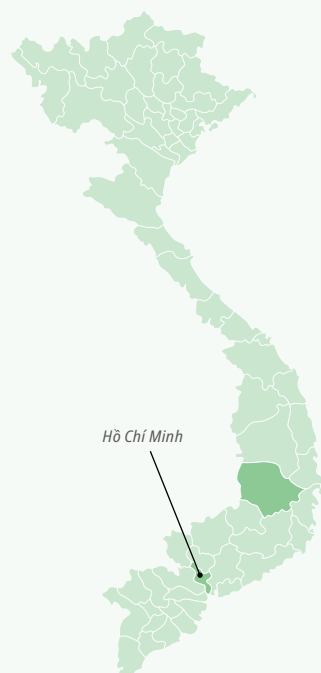
Bố mẹ của hai em nhỏ, một người thì ở phía Bắc, một người thì ở phía Đông của Hà Tĩnh, đã cùng gặp chúng tôi ở gần sân bay Hà Tĩnh. Vào cái ngày chúng tôi đến thăm, do nhiệt độ vượt quá 43 độ nên tôi đã dẫn họ đến tận mấy lần, rằng không nên đưa các em đi theo, nhưng cả hai đứa trẻ đều đã đến. Tôi thấy áy náy trong lòng, bèn tìm ngay một nơi mát mẻ để vào. Nghe chuyện thì được biết hai ông bố đã hẹn trước với nhau sẽ dẫn con theo, vì muốn cho chúng tôi nhìn thấy dáng vẻ đã khỏe mạnh của các con.

Nghĩ đến việc bố mẹ của cả Vy và Chi mồ hôi nhễ nhại, vất vả chạy đến gặp chúng tôi, tôi thực sự vừa giận lại vừa thương. Hai đứa trẻ tôi được tận mắt nhìn thấy, thật sự rất khỏe mạnh, chơi ngoan, bụ bẫm, có da có thịt, không phải lo lắng gì cả. Lần đầu tiên gặp, cả hai chỉ là những đứa trẻ sơ sinh với lơ thơ vài sợi tóc tơ trên đầu, thế mà giờ đây đã bắt đầu ra dáng một em bé đang lớn. Hai đứa trẻ cũng bắt chước nói tiếng Hàn rất giỏi, như những chú vẹt, làm cho tất cả mọi người đều cười.

Hai gia đình cũng rất vui mừng khi gặp lại nhau sau một năm, và cũng rất cảm kích khi được gặp lại gia đình Sunny. Tôi có giới thiệu về Heart On Again, và hẹn tái ngộ cùng với cuốn sách Heart On Again, tôi sẽ mang theo vào lần gặp tới, rồi chia tay nhau.

Một Phương Vy vượt qua nguy hiểm và khỏe mạnh trở lại, một Khánh Chi đáng yêu với bố mẹ đáng quý của các em, tôi mong rằng tất cả đều luôn khỏe mạnh và hạnh phúc.

2019 Đợt 95

Dự án phẫu thuật miễn phí cho trẻ em mắc bệnh tim

– Tại Thành phố Hồ Chí Minh

Vào năm 2001, thời gian đầu bắt đầu dự án phẫu thuật tim cho trẻ em Việt Nam, các bệnh nhi mắc bệnh tim rất nhiều nhưng việc phẫu thuật tại Việt Nam không hề dễ dàng. Đối với các em, bệnh tim bẩm sinh giống như một bản án tử hình, nên có nhiều trường hợp đáng tiếc các em không thể được phẫu thuật và mất đi sự sống. Trong lúc đó thì việc đưa các em nhỏ mắc bệnh tim sang Hàn Quốc là một trong những phương pháp xác thực nhất. Ngày nay, tiêu chuẩn điều trị bệnh tim của Hàn Quốc được cho là ngang tầm thế giới. Nhưng ngay cả ở Hàn Quốc vào những năm đầu 1970~1980 cũng đã từng phải đưa các em nhỏ mắc bệnh tim sang các nước khác như Mỹ để làm phẫu thuật.

Những ngày tháng chúng tôi liên tục chạy đôn chạy đáo tìm bệnh viện chịu làm phẫu thuật ở Hàn Quốc, rồi huy động nguồn tài trợ v.v... để cứu được thêm dù chỉ một sinh mệnh quả thật không hề dễ dàng. Nhưng khi nhìn thấy các em được phẫu thuật, rồi trở về với dáng vẻ khỏe khoắn và hạnh phúc, thì chúng tôi không còn mong đợi gì hơn nữa. Với tâm tình đó, trong suốt thời gian thực hiện dự án, lúc nào chúng tôi cũng nghĩ biết đâu sẽ có một ngày nào đó sẽ không còn phải đưa các em sang Hàn Quốc nữa, mà việc phẫu thuật sẽ được thực hiện ngay tại Việt Nam, và luôn mong đợi ngày đó sẽ đến. Thực tế là từ năm 2011, chúng tôi đã cùng với một giáo sư đầu ngành trong lĩnh vực ngoại khoa tim trẻ em ở Hàn Quốc tìm hiểu về việc này, tức là việc tiến hành phẫu thuật tim ở Việt Nam thay vì ở Hàn Quốc, tại

Y Vinh Niê

Trần Ngọc Bảo

Nguyễn Thị Lan

Phạm Đức Duy

Dương Trung Kiên

Phạm Văn Gia Bảo

một bệnh viện ở Việt Nam trong suốt nhiều năm. Kết quả là, chúng tôi đã đưa ra phán đoán vẫn chưa đến lúc, và tiếp tục duy trì dự án phẫu thuật tim miễn phí theo cách mời sang Hàn Quốc đến tận hiện tại.

Thế nhưng giờ đây, tình thế đã thay đổi. Năng lực quốc gia, cũng như điều kiện và tiêu chuẩn y tế của Việt Nam đã được nâng cao, và viện trợ xã hội cũng đã khác trước. Chúng tôi được biết Việt

Nam đã bắt đầu tự thực hiện phẫu thuật trong nước, và gần đây đã có thể thực hiện được phẫu thuật dị tật tim phức hợp. Những em nhỏ mắc bệnh tim đang chờ được phẫu thuật vẫn còn nhiều, nhưng hoàn cảnh đã thay đổi, các em đã có thể được phẫu thuật ngay tại nước nhà. Sự thay đổi này đối với các bệnh nhi của Việt Nam, thật sự là điều may mắn và đáng mừng.

Năm 2019, với sự gặp gỡ giữa ông Moon Dae Ki – giám đốc đại diện của Yujin Kreves, cũng là doanh nghiệp tài trợ chủ chốt của Sunny Korea – và Nhà thờ Kwangsung, và sự tài trợ của Nhà thờ Sinchon, Sunny Korea đã tiến hành phẫu thuật cho 6 em nhỏ Việt Nam mắc bệnh tim. Phẫu thuật đã được thực hiện tại Bệnh viện Đại học Y dược thành phố Hồ Chí Minh tại quận 5. Những em nhỏ được phẫu thuật là những em nhỏ có hoàn cảnh khó khăn,

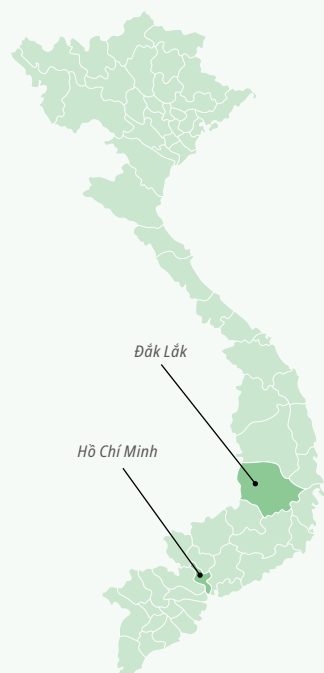

không thể chi trả chi phí phẫu thuật quá cao, và hiện đang không được phẫu thuật. Nhà của các em ở rất xa thành phố Hồ Chí Minh, gần nhất cũng mất 5 tiếng, xa nhất thì mất khoảng 10 tiếng đi xe khách mới đến được bệnh viện. Hành trình tay xách nách mang ẵm con đến thành phố Hồ Chí Minh vô cùng gian nan và vất vả, nhưng các bà mẹ đều mong muốn con mình được phẫu thuật.

Các em nhỏ đã được phẫu thuật một cách suôn sẻ từ tháng 9 đến tháng 10. Sau khi phẫu thuật, chúng tôi đã có một buổi để cùng với các em nhỏ và gia đình cảm ơn nhà thờ và Yujin Kreves, đồng thời chia sẻ niềm vui. Qua lời cảm ơn của một vài bà mẹ, chúng tôi đã cùng chia sẻ những nỗi khổ tâm thông qua nỗi đau của con họ trong thời gian qua, cũng như sự cảm động sâu sắc với những giọt nước mắt vui mừng sau khi đã trải qua quãng thời gian đó.

Sau đó, các em nhỏ đã trở về nhà với dáng vẻ khỏe mạnh. Thật may mắn khi nhà thờ đồng ý giúp đỡ đối với những em nhỏ cần tái khám. Trên hết mọi sự, chúng tôi cảm tạ vì các em nhỏ được sống một cuộc đời mới, và luôn mong muốn sau này các em sẽ lớn lên khỏe mạnh. Câu chuyện cứu sống những sinh mệnh và cứu rỗi những linh hồn của Sunny Korea vẫn sẽ được tiếp tục tại Việt Nam.

2020 Đợt 97

Nguyễn Anh Tuấn

Dương Nguyễn Thiên Nhi

Phạm Thị Thanh Trúc

Phan Trần Bảo Uyên

Huỳnh Thanh Lâm

Phạm Ngọc Ánh Dương

Lê Lục Bảo

Thạch Viên Cẩm My

Nguyễn Ngọc Như Ý

Nguyễn Lý An

Thẩm Minh Khang

Lê Ngọc Thủy Tiên

Lê Văn Phúc

Huỳnh Hải Đăng

Nguyễn Ngọc Giàu

Nguyễn Ngọc Kim Ngân

Nguyễn Ngọc Yến Nhi

Trương Tuyết Anh

Nguyễn Diệu Hà

Phạm Ngọc Kim Dung

Nguyễn Huỳnh Mỹ Dung

Dự án phẫu thuật bệnh tim bẩm sinh miễn phí và đại dịch Covid-19

Năm 2020, không ai có thể đoán biết được, toàn thế giới rơi vào tình trạng hỗn loạn chưa từng có trước đây do đại dịch Covid-19, và điều này đã gây nguy hại không phải chỉ trên báo đài mà cho chính cuộc sống của chúng ta. Những chuyên gia lĩnh vực y học vẫn đang cố gắng để đẩy lùi vi rút Corona, nhưng cuộc sống bình dị thường ngày đã biến mất, và chúng ta phải tiếp tục sống trong tình cảnh hoạn nạn. Tình hình ở mỗi nước mỗi khác, nhưng ở Hàn Quốc cũng như nhiều quốc gia khác, cả đường biển lẫn đường hàng không đều bị phong tỏa. Sunny Korea cũng không thể mời các bệnh nhi sang Hàn Quốc, và các bệnh viện của Hàn Quốc đã cùng đồng hành với dự án cũng không thể giúp đỡ được các bệnh nhi nước ngoài. Tuy nhiên, dù trong tình

trạng nguy biến của vi rút Corona, ý chí cứu sống những sinh mệnh của Sunny Korea vẫn không hề giảm sút.

Chúng tôi đã quyết định thực hiện dự án phẫu thuật tim miễn phí tại Thành phố Hồ Chí Minh như vào năm 2019. Nhà thờ Sinchon, Yujin Kreves và Sunny Korea trừ bị chi phí phẫu thuật, gửi chi phí hỗ trợ phẫu thuật cho Bệnh viện Đại học Y dược Hồ Chí Minh với sự tiến

hành tại nước sở tại của nhà thờ Kwangsung. Chị Dung, điều phối viên y tế của bệnh viện đã sắp xếp trình tự phẫu thuật cũng như ngày làm phẫu thuật, và các em nhỏ đã được phẫu thuật theo thứ tự định sẵn.

Các em nhỏ được chọn làm phẫu thuật là 21 em nhỏ đang sống và cư trú tại khu vực Đắk Lắk – Nam trung bộ Việt Nam và khu vực Bình Dương – lân cận Thành phố Hồ Chí Minh. Từ Đắk Lắk đến bệnh viện là một hành trình gian nan, mất cả ngày đi xe khách, nhưng tâm trạng phấn khởi vì có thể được phẫu thuật đối với các em và gia đình vẫn lớn hơn nhiều. Từ tháng 5 đến tháng 8 năm 2020, trong khoảng 4 tháng, 21 em nhỏ đã được phẫu thuật thành công. Các em và gia đình tham dự lễ ở nhà thờ, chia sẻ những tâm tình biết ơn, nhận quà tặng rồi trở về nhà với dáng vẻ khỏe mạnh. Hai mươi một em nhỏ quý báu hơn cả mọi thứ trên đời đã được sống một cuộc sống mới. Chúng ta có thể đoán biết được các em nhỏ và gia đình đã vui mừng như thế nào. Thật là việc đáng cảm tạ. Chúng tôi mong một lúc nào đó được nhìn thấy khuôn mặt khỏe khoắn của các em nhỏ cùng với dáng vẻ hạnh phúc của gia đình các em sau khi đại dịch Covid-19 qua đi. Chúng tôi xin gửi lời cảm ơn đến tất cả những người đã hỗ trợ chúng tôi. Cầu mong phước lành cho các em nhỏ cùng với gia đình, và mong rằng các em sẽ gác quăng thời gian đau khổ lại phía sau để tiếp tục sống thật mạnh mẽ.

Tình trạng trẻ em mắc bệnh tim bẩm sinh ở Việt Nam

- Thời gian: từ 2001 đến ngày 5 tháng 3 năm 2020
- Số đợt điều trị của Việt Nam: 49 trong tổng số 97 đợt
(Số đợt điều trị của những quốc gia khác ngoài Việt Nam không được nhắc đến trong sách này.)
- Số lượng trẻ em Việt Nam được phẫu thuật: 238 trong số 393 em (khoảng 61%)

Tình trạng hỗ trợ phẫu thuật tim ở Việt Nam

Năm	Đợt	Người	Số thứ tự	Họ tên	Khu vực	Giới tính	Độ tuổi	Tên bệnh
2001	1	3	1	Hoàng Nguyên Khánh Trang	Da Nang	F	1	VSD
			2	Hoàng Thảo Mỹ	Da Nang	F	2	VSD
			3	Lê Thị Thanh Phương	Da Nang	F	2	ASD
2002	2	4	4	Huỳnh Công	Quang Ngai	M	4	VSD
			5	Phạm Thị Thu Hiền	Quang Ngai	F	6	ASD
			6	Đoàn Thị Thuý Kiều	Quang Ngai	F	13	ASD
			7	Trương Thị Thanh	Quang Ngai	F	14	ASD
	3	5	8	Trần Thiếu Lai	Da Nang	F	2	TOF
			9	Trịnh Nguyên Hồng	Quang Nam	F	1	VSD
			10	Nguyễn Quỳnh Diễm Mai	Da Nang	F	2	ASD
			11	Dương Thủy Tiên	Quang Nam	F	1	ASD
			12	Vũ Thị Thu Hường	Vinh Phuc	F	10	ASD
2003	4	5	13	Cao Xuân Dũng	Vinh Phuc	M	12	VSD
			14	Bùi Như Thuần	Dien Bien	F	6	VSD
			15	Trần Văn Phong	Ha Tinh	M	3	VSD
			16	Đoàn Tường Vy	Vinh Phuc	M	3	VSD
	5	4	17	Vũ Đông Hải	Hanoi(Macao)	M	2	VSD
			18	Ngân Việt Đức	Thai Nguyen	M	12	VSD
			19	Nguyễn Thị Như Quỳnh	Thai Nguyen	F	4	TOF
			20	Hoa Xuân Vãn	Nghe An	M	4	VSD,AS
			21	Trần Hưng Quốc Khải	Hue	M	3	TOF

Năm	Đợt	Người	Số thứ tự	Họ tên	Khu vực	Giới tính	Độ tuổi	Tên bệnh
2004	6	4	22	Hoàng Thị Phương Anh	Vinh Phuc	F	6	ASD
			23	Nguyễn Phương Anh	Thai Nguyen	F	1	UVH
			24	Nguyễn Trung Đức	Hung Yen	M	13	ASD
			25	Tổng Việt Hoàng	Lai Chau	M	8	VSD
	7	5	26	Bùi Văn Thắng	Vinh Phuc	M	7	ASD
			27	Vũ Thị Diệu Hằng	Kon Tum	F	3	VSD
			28	Nguyễn Huệ Minh	Tien Giang	M	10	TOF
			29	Nguyễn Văn Hoài	Ha Tinh	M	14	ASD
			30	Phan Thanh Hùng	Ha Tinh	M	3	VSD
2005	8	7	31	Đồng Thị Lan Anh	Hai Duong	F	3	VSD
			32	Nguyễn Đức Quang	Hai Duong	M	3	VSD
			33	Nguyễn Tuấn Đức	Ha Noi	M	2	VSD
			34	Đỗ Trung Huyền	Ha Nam	M	4	VSD
			35	Phạm Thị Hậu	Bac Ninh	F	13	DCRV, VSD
			36	Hoa Trúc Vy	Dien Bien	F	3	TOF
			37	Ma Minh Hoàng	Bak kan	M	3	TGA
	9	5	38	Trương Quốc Lộc	HCM	M	2	VSD
			39	Bùi Duy Thắng	HCM	M	3	TOF, VSD
			40	Đỗ Thiên Quý	Vinh Phuc	M	16	TOF, VSD
2006	10	5	41	Lưu Bá Lộc	Ninh Binh	M	9	TOF
			42	Phạm Thị Hương Giang	Ninh Binh	F	13	VSD
			43	Nguyễn Dương Quý	Tuyen Quang	M	3	ASD
			44	Phạm Mạnh Đức	Tuyen Quang	M	3	VSD
	11-1	8	45	Trần Ngọc Kiều Trinh	Dong Nai	F	7	ASD
			46	Nguyen Van Quy	HaNoi	M	10	VSD
			47	Mai Văn Tuấn	Thanh Hoa	M	12	ASD
			48	Nguyễn Thành Vinh	Quang Ninh	M	6	TOF
			49	Đoàn Thị Thu Huyền	Dien Bien	F	1	VSD
			50	Nguyễn Thị Trà Giang	Ha Tinh	F	5	ASD
2007	11-2	4	51	Trần Quang Minh	Hanoi	M	1	VSD
			52	Trần Đình Vũ	Ha Tinh	M	2	ASD
			53	Hồ Tấn Thanh	HCM	M	15	VSD
			54	Lâm Thị Quế Anh	HCM	F	7	VSD
	11-2	4	55	Nguyễn Anh Thư	Binh Duong	F	1	VSD
			56	Hoàng Thị Bắc	Hung Yen	F	3	TOF
			57	Nguyễn Mỹ Thi	Yen Bai	F	3	ASD
			58	Phạm Văn Anh	Yen Bai	F	4	ASD, VSD
			59	Nguyễn Thị Khánh Uyên	Nam Dinh	F	6	VSD

Năm	Đợt	Người	Số thứ tự	Họ tên	Khu vực	Giới tính	Độ tuổi	Tên bệnh
2007	13	20	60	Nguyễn Thị Bích Tuyền	Kien Giang	F	7	VSD
			61	Phạm Thị Thu Ba	Binh Thanh	F	20	VSD
			62	Nguyễn Thị Huệ Mẫn	Can Tho	F	10	ASD
			63	Nguyễn Văn Điệp	Can Tho	M	11	VSD
			64	Huỳnh Hướng Dương	Kien Giang	M	7	VSD
			65	Luyện Thanh Nghĩa	Kien Giang	M	7	VSD
			66	Nguyễn Thanh Tùng	Can Tho	M	20	TOF
			67	Trần Trung Tín	Can Tho	M	4	VSD
			68	Nguyễn Hoàng Anh	Can Tho	M	5	VSD
			69	Lê Hoàng Ka	Tien Giang	M	13	ASD
			70	Nguyễn Thị Trúc Linh	Tien Giang	F	17	TOF
			71	Phạm Thị Xuân Mai	Tien Giang	F	4	VSD
			72	Phan Thị Ngọc Huỳnh	Kien Giang	F	4	VSD, TR
	14	8	73	Đinh Đức Dũng	Kien Giang	M	8	VSD
			74	Nguyễn Hoàng Nam	Kien Giang	M	11	VSD
			75	Hứa Ngọc Như Ý	Kien Giang	F	10	ASD
			76	Chiêm Hoàng Nhân	Kien Giang	M	11	VSD
			77	Lê Ngọc Thanh Thảo	My Tho	F	5	TOF
			78	Phạm Ngân Giang	Tien Giang	F	6	PS
			79	Nguyễn Phạm Minh Quang	Long An	M	13	TOF
			80	Nguyễn Đức Hoan	Hai Duong	M	3	VSD
			81	Vũ Xuân Sơn	Yen Bai	M	7	VSD, PDA
			82	Nguyễn Diệu Linh	Hanoi	F	5	VSD
			83	Bùi Xuân Thịnh	Thai Binh	M	1	VSD
			84	Nguyễn Khánh Linh	Lao Cai	F	2	ASD
			85	Dương Xuân Khánh	Ha Tinh	M	15	ASD
			86	Nguyễn Duy Mạnh	Ha Tinh	M	4	VSD
			87	Nguyễn Thị Hiền	Tuyen Quang	F	6	VSD
2008	17	1	88	Nguyễn Dương Quý	Tuyen Quang	M	5	ASD
	18	8	89	Nguyễn Thị Kim Anh	Gia Lai	F	13	VSD
			90	Lê Thị Minh Hiền	Hanoi	F	16	ASD
			91	Phạm Thanh Sơn	Thanh Hoa	M	3	VSD
			92	Trịnh Thị Thu Ly	Thanh Hoa	F	8	VSD
			93	Lê Thiên Đo	Thanh Hoa	M	6	VSD
			94	Nguyễn Văn Toàn	-	M	5	VSD
			95	Bùi Anh Minh	Hoang Que	M	5	VSD
			96	Nguyễn Hà Duy	Hanoi	M	1	VSD
	19	4	97	Quách Trung Hiếu	Thai Binh	M	3	VSD
			98	Nguyễn Văn Tiến	Bac Ninh	M	10	VSD
			99	Nguyễn Thị Thảo Vân	Thai Binh	F	2	VSD
			100	Vũ Thị Hiền	Quang Ninh	F	9	VSD

Năm	Đợt	Người	Số thứ tự	Họ tên	Khu vực	Giới tính	Độ tuổi	Tên bệnh
2008	21	4	101	Nguyễn Xuân Tùng	Thai Binh	M	14	VSD
			102	Đỗ Trọng Nhân	Thai Binh	M	12	VSD PS
			103	Phan Thị Mỹ Hoài	Ha Tinh	F	6	VSD PS
			104	Nguyễn Thị Tuyết Anh	Ha Tinh	F	2	ASD
2009	23	6	105	Lê Thanh Bình	Quang Ninh	M	1	ASD
			106	Phạm Trường Đức	Nam Dinh	M	3	VSD
			107	Ngô Thị Hằng	Nam Dinh	F	5	VSD
			108	Dương Văn Thanh	Ha Tinh	M	3	VSD
			109	Lê Thị Thuý Phương	Ha Tinh	F	3	ASD
			110	Võ Thị Kim Hồng	Binh Dinh	F	3	ASD
	25	4	111	Phạm Thanh Ly	Lao Cai	F	3	VSD
			112	Nguyễn Hữu Duy	Thanh Hoa	M	3	VSD
			113	Phạm Quang Đạt	Quang Ninh	M	15	VSD
			114	Vũ Mạnh Cường	Phu Tho	M	13	VSD
	26	4	115	Nguyễn Thế Vũ	Hanoi	M	13	VSD
			116	Lại Thị Phương Uyên	Dien Bien	F	2	VSD
			117	Nguyễn Thanh Tùng	Can Tho	M	23	VSD
			118	Phùng Tấn Quốc Hưng	Da Nang	M	3	VSD
	27	1	119	Trịnh Hoàng Phương Lam	Lao cai	F	6	VSD
2010	30	3	120	Nguyễn Thị Lan Hương	Hanoi	F	1	VSD
			121	Vũ Tiến Đạt	Hanoi	M	1	VSD
			122	Tạ Thị Ngọc Anh	Hanoi	F	1	VSD
	31	5	123	Thái Tiểu Long	-	M	7	VSD
			124	Trịnh Thị Hoài Thương	-	F	10	VSD
			125	Lê Ái Vân	-	F	8	VSD
			126	Y Thị Trâm	-	F	10	VSD
			127	Lê Thị Thu Huyền	-	F	10	AI, PVI
	32	4	128	Dương Hồng Quân	Hai Duong	M	2	AVSD
			129	Phạm Anh Đức	Hai Duong	M	2	VSD
			130	Lê Hà Phương	Thanh Hoa	F	7	VSD
			131	Lê Lê Na	Ha Tinh	F	5	VSD
	33	6	132	Nguyễn Hoàng Anh	Yen Bai	F	5	PDA
			133	Vũ A Lan	Yen Bai	F	1	VSD
			134	Nguyễn Vũ Thảo Nhi	Hai Phong	F	2	VSD
			135	Nguyễn Ngọc Anh	Hai Phong	F	2	VSD, ASD
			136	Đào Lam Ngọc	Hai Phong	F	1	VSD
			137	Trần Văn Phong	Bac Ninh	M		VSD
	34	1	138	Đỗ Quang Huy	Hà Nội	M	1	AVSD

Năm	Đợt	Người	Số thứ tự	Họ tên	Khu vực	Giới tính	Độ tuổi	Tên bệnh
2010	35	3	139	Đồng Ngọc Minh Anh	Hai Phong	F	1	PDA
			140	Mai Ngọc Hà Vy	Hai Phong	F	1	PS
			141	Phạm Ngọc Minh Tân	Hai Duong	F	3	VSD
2011	39	5	142	Nguyễn Thị Hải Anh	Phu Tho	F	3	VSD
			143	Phạm Như Quỳnh	Phu Tho	F	2	VSD
			144	Trần Thị Kim Tuyền	-	F	4	PDA
			145	Bùi Thị Ngọc Hiền	-	F	7	ASD
	41	3	146	Nguyễn Ngọc Diễm My	-	F	2	VSD, PS
			147	Nguyễn Thị Yến Nhi	Hau Giang	F	5	VSD
			148	Nguyễn Thị Mỹ Anh	Hau Giang	F	10	VSD
			149	Đinh Thị Như Ý		F	3	VSD
			150	Nguyễn Thị Thơm	Hai phong	F	12	VSD
			151	Nguyễn Thị Hằng Nga	Hai Phong	F	3	VSD
42	6	152	Khúc Thị Phương Thảo	Hai phong	F	7	VSD	
		153	Nguyễn Thị Phúc	Bac Ninh	F	1	VSD	
		154	Đặng Minh Ngọc	Hai Phong	F	8	MR	
		155	Phạm Châu Anh	Hai Duong	F	1	VSD	
2012	45	6	156	Đặng Công Hiếu	-	M	1	VSD
			157	Hoàng Thị Ngọc Linh	Hung Yen	F	6	VSD
			158	Nguyễn Mạnh Hải	Hai Duong	M	1	VSD
			159	Đặng Nhật Linh	Thanh Hoa	M	8	PS, ASD,TR
			160	Phạm Thị Quỳnh Trang	Hai Duong	F	3	VSD
	47	1	161	Trần Việt Dũng	Hai Duong	M	2	PDA
			162	Cao Tuệ Nhân	-	F	6	VSD
			163	Nguyễn Ngọc Anh	Hai Phong	F	5	ASD
			164	Nguyễn Phương Linh	Ha Nam	F	2	VSD, PDA
			165	Phạm Hải Linh	Hung Yen	M	17	VSD
2013	51	4	166	Đỗ Hải Biên	Hung Yen	M	2	VSD
			167	Nguyễn Thị Quỳnh Mai	Thanh Hoa	F	2	VSD
			168	Trịnh Nhật Minh	Tuyen Quang	M	2	VSD
			169	Nguyễn Ngọc Bảo Châm	Hung Yen	F	1	VSD
	53	9	170	Nguyễn Đông Vũ	Hung Yen	M	6	VSD
171			Phạm Thị Nhàn	Hung Yen	F	11	PS	
172			Lễ Anh Tuấn	Thanh Hoa	M	9	VSD	
173			Vũ Thị Trà Giang	Ninh Binh	F	4	VSD	
174			Vi Hoàng Hải	Hoa Binh	M	2	VSD	
2014	55	11	175	Trương Thúy Hằng	Ha Giang	F	6	VSD
			176	Nguyễn Minh Tùng	Ninh Binh	M	1	VSD
			177	Nguyễn Bảo Đức	Hai Phong	M	1	PDA

Năm	Đợt	Người	Số thứ tự	Họ tên	Khu vực	Giới tính	Độ tuổi	Tên bệnh
2013	53		178	Lê Thu Hà	Ninh Binh	F	14	VSD
			179	Hoàng Thu Hương	Ninh Binh	F	4	VSD
			180	Đinh Thị Minh Phương	Hung Yen	F	2	PDA
	56	5	181	Nguyễn Tuấn Anh	Thanh Hoa	M	7	VSD
			182	Nguyễn Minh Hòa	Hai Duong	M	4	VSD
			183	Nguyễn Thị Hà	Hai Duong	F	6	VSD
			184	Chu Quang Vinh	Lang Son	M	10	ASD, VSD
			185	Nông Văn Ninh	Lang Son	M	14	ASD
	57	1	186	Nguyễn Hoàng Gia Long		M	2	TOF
2014	64	4	187	Hà Thu Hường	Son La	F	12	VSD
			188	Nguyễn Hải Long	Hai Duong	M	5	VSD
			189	Hoàng Thị Quỳnh Anh	Hai Duong	F	2	VSD
	69	3	190	Ngô Thành Duy	Ha Nam	M	3	VSD
			191	Phạm Thị Thảo Vân	Hai Duong	F	4	VSD
2015	72	3	192	Lê Thị Hằng Nga	Phu Tho	F	5	PDA
			193	Hoàng Tuấn Anh	Phu Tho	M	3	VSD
			194	Nguyễn Đức Nghĩa	-	M	6	VSD
	75	4	195	Cù Văn Sự	-	M	7	VSD
			196	Lò Thị Nga	-	F	2	VSD
2016	76	2	197	Bùi Gia Huy	Hai Phong	M	1	VSD
			198	Nguyễn Ngọc Diệp	Ha Nam	F	3	VSD
			199	Lê Quốc Khánh	Thai Nguyen	M	8	VSD
			200	Đồng Thị Thùy Linh	Thai Nguyen	F	7	VSD
	77	2	201	Đào Mai Thiên Tâm	-	F	3	ASD, TR
			202	Hoàng Thị Bích Nga	Thai Nguyen	F	1	VDS
			203	Chu Quang Vinh	Lang Son	M	14	VSD
	79	2	204	Bùi Tuyết Nhung	Hoa Binh	F	13	VSD
			205	Nguyễn Đình Kiên	Thai Binh	M	1	VSD
			206	Hoàng Thị Kim Ngân	Thai Binh	F	2	VSD
2017	86	1	207	Nông Thị Thùy Duyên	Bak kan	F	1	VSD
	87	2	208	Đặng Thị Vân	Bak kan	F	6	VSD
			209	Triệu Dương Phúc	Bak kan	F	4	VSD
2018	90	2	210	Đậu Ngọc Khánh Chi	Ha Tinh	F	1	VSD
			211	Nguyễn Phương Vy	Nghe an	F	1	VSD
2019	95	6	212	Y Vinh Niê	Dak Lak	M	5	VSD
			213	Phạm Đức Duy	Binh Duong	M	1	VSD
			214	Trần Ngọc Bảo	Ca Mau	M	10	TOF

Năm	Đợt	Người	Số thứ tự	Họ tên	Khu vực	Giới tính	Độ tuổi	Tên bệnh
2019	95		215	Dương Trung Kiên	Tra Vinh	F	3	ASD
			216	Nguyễn Thị Lan	Dak Lak	F	2	PS+ ASD
			217	Phạm văn Gia Bảo	Binh Duong	F	1	TA
2020	97	21	218	Nguyễn Ngọc Kim Ngân	Ninh Thuan	F	3	AI
			219	Nguyễn Diệu Hà	Long Thanh	F	2	AI
			220	Nguyễn Anh Tuấn	Dak Lak	M	2	TOF
			221	Phạm Ngọc Ánh Dương	tỉnh lam dong	F	3	PS
			222	Thắm Minh Khang	Bien Hoa	M	1	PS
			223	Nguyễn Ngọc Yến Nhi	Can Tho	F	12	APSO Type 2
			224	Phạm Ngọc Kim Dung	Ninh Thuan	F	2	ASD
			225	Dương Nguyễn Thiên Nhi	TPHCM	F	5	ASD
			226	Lê Lục Bảo	Kon Tum	M	5	PR
			227	Lê Ngọc Thuỷ Tiên	Dong Nai	M	1	VSD
			228	Trương Tuyết Anh	Kien Giang	F	1	VSD
			229	Nguyễn Huỳnh Mỹ Dung	Kien Giang	F	1	VSD
			230	Phạm Thị Thanh Trúc	Kien Giang	F	8	VSD
			231	Thạch Viên Cẩm My	Tra Vinh	F	10	TA
			232	Lê Văn Phúc	Binh Thuan	M	8	ASD
			233	Phan Trần Bảo Uyên	Gia Lai	F	3	VSD
			234	Nguyễn Ngọc Như Ý	TPHCM	F	2	TOF
			235	Huỳnh Hải Đăng	An giang	M	1	VSD
			236	Huỳnh Thanh Lâm	Chau Doc	F	10	TI
			237	Nguyễn Lý An	An giang	F	7	TI
			238	Nguyễn Ngọc Giàu	Kien Giang	M	15	SV

Chương 4

Câu chuyện cứu sống những sinh mệnh

274 Những người cùng đồng hành

314 Cơ quan tài trợ của Sunny

Tình nguyện viên
Nguyễn Thị Tâm Tình

Cách đây mấy tuần mình nhận được vài tấm ảnh từ chị Lee MyeongSuk từ Sunny Korea. Những tấm ảnh chụp khi mình đi thông dịch giúp các bé Việt nam sang mổ tim tại HQ đã kéo mình trở lại 17 năm về trước.

Mùa hè 2003, khi đó mình đang là sinh

viên cao học, mình có nhận dạy tiếng Việt cho mấy chị Hàn Quốc. Mới đầu chỉ nghĩ là các chị yêu thích tiếng Việt nên học thôi. Sau mới biết các chị là ở Sunny Korea, đang thực hiện chương trình đưa các bé VN bị bệnh tim sang Hàn phẫu thuật.

Học được một thời gian thì các chị chia sẻ sắp có các em bé bị bệnh tim từ Việt nam sang phẫu thuật, nhờ Tâm Tình hỗ trợ việc dịch. Mình đồng ý ngay. Phần vì đó là việc tốt, phần vì cũng muốn gặp gỡ người Việt nam vì Seoul lúc đó chưa có nhiều người Việt như bây giờ.

Vẫn nhớ như in vào ngày mà các bé sang, các anh chị Sunny đón mình từ mờ sáng để ra sân bay đón đoàn Việt nam. Sau hơn 1 tiếng chờ đợi, cửa sảnh đến mở ra, các bé cùng bố mẹ đi ra ngoài. Mình đã rất ngạc nhiên và thương cảm khi nhìn thấy các bé bệnh tim. Bé nào bé đó mặt trắng bệch, môi thâm tím tái trông chả có tí sinh khí nào cả. Có bé bị nặng đầu các ngón tay sưng lên tím tái trông rất tội. Cả đoàn ra trông ai cũng mệt mỏi và đầy lo lắng. Chụp ảnh kỷ niệm tại sân bay xong tất cả di chuyển về bệnh Viện Sejong, nơi các bé sẽ được mổ tim. Bệnh viện này nổi tiếng bởi có tỷ lệ mổ thành công cao nhất Hàn Quốc cơ đấy. Tới viện, các bé đi nhận giường luôn. Đoàn VN được bố trí ở nguyên một phòng riêng. Sau khi nhận phòng, với sự hướng dẫn của y tá mình dắt các bé đi khám trước khi mổ. Khi có kết quả bé nào nặng sẽ được mổ trước để có nhiều thời gian hồi phục hơn.

Ngày các bé lên bàn mổ, bố mẹ đi theo đứng ngồi chờ kết quả. Mình và các chị ở Sunny cũng trực ở viện cả ngày để hỗ trợ. Mổ xong các bé phải ở phòng hậu phẫu một hai ngày rồi mới được trở về phòng. Trong những ngày đó, một ngày 2 lần ba mẹ sẽ được vào thăm các con. Mình thì vào nhiều hơn vì có lúc các cô y tá cần tới thông dịch. Nhìn các bé nằm thở thoi thóp giữa hàng ống dây nhợ cắm xung quanh trông thật là thương. Tuy nhiên điều làm mình vui là môi bé nào cũng đỏ trở lại, đầu ngón tay chả còn bị sưng tím nữa. Thật là diệu kỳ.

Sau khi trở lại phòng bệnh và hồi phục hoàn toàn, các bé sẽ được ra viện và về VN. Sunny Korea lúc này lại thu xếp đưa các bé và bố mẹ đi chơi tham quan Seoul trước khi về VN. Nhìn các bé đi chơi vui vẻ lúc đó thật không thể tượng tượng được rằng chỉ cách đó hơn 2 tuần thôi các bé đã là những bệnh nhân nặng, nếu không được phẫu thuật có thể sẽ không sống lâu được.

Mình sau đó còn giúp đỡ Sunny thêm được vài đợt nữa rồi do quá bận việc, lại chuyển nhà xa nên không tiếp tục được. Cũng may về sau có thêm rất nhiều các bạn sinh viên biết đến Sunny và tình nguyện tới dịch giúp.

Bao năm trôi qua rồi nhưng nhờ Sunny mình đã có những mối nhân duyên thật đẹp. Các chị ở Sunny thì lâu lâu mình vẫn gặp. Gần đây chị Lee MyeongSuk nói các bé mổ tim vẫn nhớ và hỏi thăm cô Tình làm mình ngạc nhiên và xúc động quá. Qua facebook mình có kết nối lại với gia đình chị Hoa bé Thắng, bé Lưu Bá Lộc, bé Ngân Việt Đức. Cả nhà chị Hoa còn tới dự đám cưới mình ở Sài Gòn nữa. Mỗi lần nhìn các bé, lại thấy những việc mà Sunny đã làm thật là to lớn và cao cả. Giúp đỡ người khác vốn không phải là chuyện dễ dàng. Nhưng 20 năm qua, Sunny đã giúp cho bao nhiêu trẻ em ở “nước người” tìm lại sự sống. Nhờ Sunny, bao nhiêu người đã hạnh phúc, đã tìm lại nụ cười lên môi.

Tên tiếng Hàn của Sunny Korea có nghĩa là “Thiện chí”. Nhưng với mình, những việc Sunny làm còn lớn hơn cả thiện chí, đó là cho đi Tình yêu – một tình yêu lớn vượt qua mọi biên giới. Mong rằng trong tương lai, sẽ có thêm nhiều em bé được Sunny giúp đỡ tìm lại sự sống, để rồi khi trưởng thành, các bé sẽ lại tiếp tục lan tỏa tình yêu mà mình đã nhận được cho mọi người

Tình nguyện viên
Nguyễn Hoàng Hưng

Thời gian trôi đi thật nhanh.

10-15 năm trước đây, những cô bé cậu bé đã từng yếu ớt, khóc ngất nghèo liên tục ngay cả khi được cha mẹ bế trên tay giờ đây khi được gặp lại đã trở thành những thiếu nữ xinh đẹp, nhí nhảnh, những chàng trai mạnh mẽ ra dáng đàn ông đã khiến tôi vô cùng cảm động. Thậm chí tôi còn nghe nói có nhiều bạn đã trưởng thành, đã kết hôn và cũng sinh con khiến tôi cảm thấy rất vui mừng.

Ms. Myoung SookLee, (người Chị vô cùng thân thiết mà chúng tôi vẫn gọi bằng “Chị”, các bé bị bệnh tim và bố mẹ chúng vẫn gọi là “Cô Lee”) hồi đó cách đây hơn 20 năm khi chúng tôi mới được gặp mái tóc vẫn còn đen mà giờ đây đã chuyển sang màu trắng. Chị Lee à, chị quả thật là đã vô cùng vất vả, tất nhiên bên cạnh đó cũng còn có rất nhiều tình thương và sự hỗ trợ của rất nhiều người trong Sunny Korea...

Hồi đó, chúng tôi, những du học sinh ở Hàn Quốc, khi được gặp các em bé tội nghiệp, chúng tôi đã góp những công sức nhỏ bé của mình để phiên dịch cho các bác sĩ, để khích lệ cho các em và rồi từ khi nào, chúng tôi đã trở thành những tình nguyện viên một cách tự nhiên như thế.

Giờ đây, khi được gặp lại các em, cá nhân tôi cảm thấy rất vui, rất có ý nghĩa và rất tự hào. Các em à, hãy luôn luôn khoẻ mạnh, tràn đầy nhiệt huyết và hãy học thật giỏi, kiếm thật nhiều tiền. Giờ là lúc đến lượt các em có thể chìa bàn tay của mình để giúp đỡ những trẻ em bất hạnh khác. Hẹn gặp lại.

Tình nguyện viên
Phi Long Nguyen

Khi đất trời bước vào thời khắc chuyển từ Xuân sang Hè, khi khí trời bắt đầu trở nên ấm áp, bên cạnh đại dịch Covid vẫn đang hoành hành trên toàn thế giới cũng là lúc mỗi người chúng ta dành ra những giây phút sâu lắng để ngẫm lại chặng hành trình đã đi qua của mình. Trải qua bao bộn bề của vòng xoáy xã

hội, công việc, gia đình, mỗi người chúng ta càng làm giàu thêm những bài học, kinh nghiệm và kỷ niệm.

Với tôi, một trong những kỷ niệm tươi đẹp nhất để tôi luôn khắc ghi vào tâm can mình là việc trở thành một tình nguyện viên trong hoạt động hỗ trợ các trẻ em Việt Nam mắc bệnh tim bẩm sinh làm phẫu thuật tim tại Hàn Quốc thông qua Sunny Korea.

Chúng tôi nhận được thông tin từ một thành viên của ban quản trị VNKRONLINE (trang web dành cho người Việt Nam sinh sống và làm việc ở Hàn Quốc) về một chương trình mổ tim nhân đạo, có ý nghĩa cao cả dành cho người Việt. Các thành viên đều đồng lòng với nhau phải làm gì đó để giúp đỡ những số phận kém may mắn. Kế hoạch được vạch ra, chi tiết, tỉ mỉ. Số lượng tình nguyện viên cũng tăng dần lên theo thời gian. Và rồi, ngày ấy cũng đến...

Lần đầu tiên bước chân vào bệnh viện Sejong, tim tôi đã se thắt khi nhìn thấy các em nhỏ với đôi môi, ngón tay, ngón chân tím tái. Thể trạng các em quá nhỏ bé, gầy yếu so với độ tuổi của mình. Các em đều mắc một căn bệnh giống nhau là bệnh tim bẩm sinh. Phần lớn bố mẹ, gia đình các em không đủ điều kiện chi trả cho các cuộc phẫu thuật để con mình có trái tim khỏe mạnh. Họ là những người dân lao động nghèo khổ, vất vả bươn chải ngược xuôi để kiếm sống. Trong khi đó, với mỗi ca phẫu thuật tim, tùy vào mức độ bệnh mà chi phí cũng phải từ vài chục đến vài trăm triệu đồng. Vậy, những người có hoàn cảnh khó khăn, đặc biệt ở vùng sâu vùng xa, vùng đồng bào dân tộc thiểu số, những ca phẫu thuật như này là quá sức. Họ còn phải kiếm ăn từng bữa, rau cháo qua ngày nên dù biết bệnh tật của con mình, họ cũng chỉ ngậm ngùi, xót xa.

Tôi vẫn nhớ những gương mặt khắc khổ, những ánh mắt đầy u buồn khi kể về bệnh tình của các em. Tôi vẫn nhớ những gương mặt non nớt, ngây thơ nhưng nhợt nhạt, xanh xao ấy. Và tôi cũng nhớ, khi các em nhỏ được đưa vào phòng phẫu thuật, cũng từ thời khắc ấy, không chỉ cha mẹ em mà tất cả tình nguyện viên có mặt ở bệnh viện

đều bồn chồn, đôi mắt nhìn vào phòng mổ. Từng giờ, từng phút trôi qua chậm chạp, ai cũng cảm thấy tim mình như thất lạc vì lo lắng. Có những ca phẫu thuật nghiêm trọng, hậu phẫu phải ở phòng cách ly chăm sóc đặc biệt, các em nằm đó, bé xíu, xung quanh là thiết bị hỗ trợ, dây truyền dẫn. Nhìn các em yếu ớt, mong manh, anh chị em trong đội tình nguyện cũng thấy đau đớn, thương cảm, chỉ biết tự động viên, khích lệ các em cố lên, đừng bỏ cuộc. Tôi cũng không thể quên cảnh các ông bố, bà mẹ và các em từ làng quê Việt Nam đứng lạc lõng, nhỏ bé giữa sân bay quốc tế Incheon trắng lè, xa hoa trong cái lạnh đầu đông. Họ ngơ ngác nhìn quanh như cầu mong gặp được một người Việt nào đó để giúp họ về Bệnh viện Sejeong - nơi những đứa trẻ sẽ được cứu sống. Sự khác biệt về ngôn ngữ, văn hóa, lối sống là một trở ngại vô cùng lớn với họ... Và, chúng tôi - những thanh niên được trang bị đầy đủ kiến thức trước khi đến đất nước Hàn Quốc đã ở đó để chào đón, cảm thông và sẻ chia tình thương cho đồng bào mình, cho những số phận em nhỏ kém may mắn. Trong suốt quá trình bố mẹ các em, cùng các em ở tại Hàn Quốc, tôi và các bạn của mình trở thành gia đình của họ. Chúng tôi bầu bạn, tâm sự và trợ giúp họ tất cả những gì trong khả năng của mình. Chúng tôi cũng phân chia hợp lý để có thể túc trực ở bệnh viện cùng họ, hay căn dặn nhau nấu những món ăn Việt Nam mang tới bệnh viện cho các em nhỏ và bố mẹ các em. Việc làm đó đều xuất phát từ tinh thần hướng thiện, từ tình thương và mong muốn được sẻ chia.

Khi trở về Việt Nam sau một thời gian dài sống, học tập và làm việc tại Hàn Quốc, tôi nghĩ rằng cơ hội gặp lại các em nhỏ mà tôi từng tiếp xúc thật mong manh. Nhưng cái duyên lại đưa tôi ra sống tại Hà Nội, cái duyên để cùng chị Lee đi rong ruổi khắp vùng sâu vùng xa của mảnh đất Thanh Hóa, để rồi tôi tình cờ gặp lại những em nhỏ mà tôi đã từng biết ở bệnh viện Sejeong trước đây. Các em đều khỏe mạnh, tươi vui; gia đình và hàng xóm các em chào đón tôi và chị Lee như những thành viên trong gia đình sau bao ngày xa cách. Thật đúng là "Trái đất tròn". Thật đúng là "hữu duyên thiên lý năng tương ngộ"... Sau tất cả, còn lại nơi đây là những trái tim khỏe mạnh và tình cảm thật chân thành. Đột nhiên, những câu chuyện vui buồn của tôi với Sunny Korea cũng trở lại, vẫn như còn đâu đây những buổi giao lưu ở

Sauna, hay những bữa ăn đầm ấm ở nhà thờ gần BongCheon, những buổi đưa các em nhỏ đi chơi ở Lotte World hay những bữa café nhạc trẻ ở quán Café Cộng với chị Lee tóc đã ngả hai màu ở Việt Nam. Trong cuộc đời mình, có nhiều việc muốn quên đi nhưng cũng có những kỷ niệm tôi muốn níu giữ lại và trân quý nó như một phần cuộc sống của mình. Với tôi, trái tim không những là biểu hiện của tình yêu ngọt ngào, của tình cảm sâu đậm mà còn là của hạnh phúc vĩnh cửu và các em ấy đã được trao cho cả trái tim của những người tình nguyện, của những nhà hảo tâm và của Sunny Korea. Đã từng có ai đó nói với tôi rằng: "Có thể chúng ta chẳng làm được điều gì vĩ đại nhưng chúng ta có thể làm được việc nhỏ với một tình yêu vĩ đại". Tôi tin. Và tôi đã làm như thế.

Tình nguyện viên
Nguyễn Thị Thu Hà

Sự sống là một món quà được ban cho từ Đấng Tạo Hóa. Sự sống đẹp đẽ nhất, đáng trân trọng nhất và thiêng liêng nhất. Mỗi thân thể dù thế nào đi chăng nữa cũng đều

mang trong mình sự sống mãnh liệt. Dù một người sinh ra không được lành lặn, hay có một trái tim không được mạnh khỏe thì khát khao sống trong thân thể ấy cũng luôn luôn cháy bỏng, đó là sự huyền diệu và thiêng liêng của sự sống.

Thật tuyệt vời khi chúng ta gặp được những người kính sợ Đấng Tạo Hóa, biết yêu thương, muốn bảo vệ và chăm sóc cho sự sống của những bé có trái tim không được khỏe mạnh. Đó là những người trong Sunny Korea và đội ngũ y bác sĩ tình nguyện phẫu thuật chữa tim cho các cháu.

Khi được đồng hành cùng các cháu, cô Hà luôn ao ước hai điều: Thứ nhất, các cháu sẽ có một trái tim thật khỏe, làm tốt vai trò của nó trong cơ thể của các cháu. Thứ hai, các cháu có một trái tim thật nhân từ để biết yêu lại những người kế tiếp có hoàn cảnh giống như mình ngày hôm nay.

Chúng ta hãy cùng chăm sóc trái tim thật tốt và nuôi dưỡng một tâm hồn rộng mở, đầy lòng yêu thương nhé. Mong gặp lại các cháu với một trái tim mạnh khỏe.

Tình nguyện viên
Ngọc Thị Thu Hằng

Dấu ấn lần đầu trở thành tình nguyện viên của Sunny.

Tôi, Ngọc Thị Thu Hằng, vẫn còn nhớ cái duyên đầu đến với Sunny. Khi đó là tháng 3 năm 2008. Sau khi nhận được tin cần hỗ trợ phiên dịch của Sunny trên trang vnkr, một trang mạng mà những du học sinh như tôi thường lên đó để trao đổi thông tin, tôi đã đến bệnh viện Sejong, nơi các em nhỏ người Việt bị tim bẩm sinh đang

chờ ngày phẫu thuật. Vì chưa biết sẽ phải giúp thế nào, thêm tâm lý phải dịch mảng y khoa nên tôi đã khá lo lắng. Nhưng rồi khi đến nơi, dù chưa quen nhưng nhờ đám nhóc Việt Nam chạy nhảy, giỡn đùa mà tôi đã tự nhiên nhanh chóng làm quen được với mọi người. Việc trao đổi cũng đã diễn ra khá suôn sẻ. Nói thật, lúc đó nhìn đám nhỏ nhanh nhẹn, hoạt bát tôi đã không nghĩ đó là những đứa trẻ sẽ phải phẫu thuật sau một vài ngày nữa. Bố mẹ chúng lo lắng trong khi chúng thì vẫn hồn nhiên vô tư chạy nhảy, nói cười. Tuy nhiên, trong những em nhỏ ấy có em bé xíu như cái kẹo. Tôi nhớ không nhầm thì khi đó em bé được 2 tuổi rồi nhưng cân nặng chỉ bằng em bé 7 tháng tuổi. Trong khi những bé khác chạy nhảy thì em chỉ biết đưa mắt dõi theo. Khi trò chuyện với mẹ của bé, tôi biết được bé bị vậy là vì mẹ đã uống thuốc cảm mà không biết mình đã mang thai. Người mẹ khá trẻ. Khuôn mặt mẹ em bé xinh xắn nhưng đôi mắt lại rất buồn. Trong những em bé sang Hàn Quốc phẫu thuật lần đó, ai cũng lo cho em bé “7 tháng tuổi” nhất. Tôi cũng lo. Bên cạnh sự lo lắng cho em bé, tôi còn có sự đồng cảm sâu sắc với mẹ của em. Có lẽ đây là sự đồng cảm của những người làm mẹ và sắp làm mẹ với nhau chăng. Trong thời gian chờ đợi lịch phẫu thuật cho các bé, tôi đã trò chuyện, chia sẻ cũng như động viên mẹ bé rất nhiều. Rồi lần lượt các bé được phẫu thuật. Tất cả đều thành công. Tất nhiên, cậu bé “7 tháng tuổi” cũng đã phẫu thuật thành công. Ánh mắt người mẹ trẻ đã vui hơn rất nhiều so với những ngày trước đó. Các bé được chăm sóc kỹ lưỡng sau khi phẫu thuật. Tất cả sẽ được trở về Việt Nam sau khi bác sĩ đảm bảo các bé đã bình phục hoàn toàn. Ngày chia tay đã đến. Mẹ em bé hẹn gặp lại tôi ở Hà Nội.

Và chúng tôi đã gặp lại nhau 3 năm sau đó. Đón tôi và cô Lee đầu ngõ là một em bé đáng người nhỏ nhắn nhưng phong thái, tác phong vô cùng nhanh nhẹn. Đó chính là

em bé tôi đã có duyên gặp gỡ trong lần đầu tiên hỗ trợ công việc thiện nguyện của Sunny Korea. Cậu bé lúc này đã được 5 tuổi.

Không còn ánh mắt dõi theo người khác như trước nữa, từ lúc chúng tôi đến cho đến khi ra về, tôi thấy em rất chủ động trong trò chơi với món đồ chơi được nhận từ cô Lee. Tôi cảm nhận được hạnh phúc ngời lên trong mắt mẹ của bé. Hình như mẹ của bé trẻ và đẹp hơn nhiều so với 3 năm về trước.

Nếu như lúc gặp tôi ở bên Hàn, mẹ bé nói rằng: em không dám sinh thêm bé nữa thì bây giờ mẹ bé nói sẵn sàng đón nhận “lộc trời” nếu được trời thương. Mẹ em bé đã nắm chặt tay cô Lee và tôi như muốn bày tỏ lòng biết ơn không thể diễn tả được bằng lời. Mẹ bé nhờ tôi chuyển lời cảm ơn sâu sắc tới Ngài chủ tịch của Sunny, các cô chú của hội, các bác sĩ ở Sejong cũng như các mạnh thường quân của Sunny đã giúp mẹ bé tìm được niềm hạnh phúc mà trước đây đến mơ mẹ bé cũng không dám mơ tới. Mẹ bé cũng cảm ơn tôi và những tình nguyện viên khác nữa.

Tôi cũng vậy. Tôi cũng muốn gửi lời cảm ơn sâu sắc tới những con người tuyệt vời với trái tim nồng ấm của Sunny Korea. Bởi những con người tuyệt vời ấy đã cho tôi cơ hội được chia sẻ niềm hạnh phúc cùng với những người cha người mẹ được thấy con trưởng thành, khỏe mạnh sau khi phẫu thuật. Tính từ 2008 đến nay, danh xưng “tình nguyện viên của Sunny” đã gắn với tôi hơn chục năm rồi. Suốt quãng thời gian đó, điều khiến tôi cảm kích về những hoạt động của Sunny Korea là không chỉ giúp các em nhỏ phẫu thuật xong mà hơn hết là sự đồng hành dõi theo những bước phát triển, trưởng thành của các em. Với tôi, cái duyên được cùng Sunny trong những công việc thiện nguyện luôn là niềm tự hào và hạnh phúc. Luôn mong cầu sự bình an cho Ngài chủ tịch, dì Lee cùng các cô chú, anh chị em của Sunny. Mỗi yêu.

Tình nguyện viên
Khánh Vĩnh

Chào các bé đã phẫu thuật tim!

Các bé khỏe mạnh và lớn lớn rồi phải không?
Tôi là Khánh Vĩnh. Hiện nay, tôi đang phục vụ
tại Hội thánh Tin Lành VietHope tại thủ đô
Seoul Hàn quốc và cũng đang giảng dạy tại
trường đại học Myongji cơ sở Seoul.

Các em và gia đình có còn nhớ Seoul không?

Những giọt nước mắt trước lúc bé được tiêm

thuốc gây mê, những nụ cười vỡ ra từ tiếng khóc hạnh phúc sau khi con bước ra
phòng hồi sức, những bữa ăn, những cuộc quây phá của các bé sau khi phục hồi sức
khỏe làm huyền não cả bệnh viện, những chuyến đi chơi, những tấm hình chụp chung,
và còn nhiều kỷ ức khác nữa.

Nhìn ảnh chắc một số bé và thân nhân cũng có thể nhận ra tôi. Bắt đầu từ năm 2006
tôi đã tham gia công tác tình nguyện với Sunny Korea, hỗ trợ thông dịch và hướng
dẫn cho các bé và người thân được quỹ bảo trợ trẻ em Việt Nam và Chữ thập đỏ Việt
Nam đưa sang mổ tim.

Năm tháng trôi qua bây giờ nhìn lại có lẽ những em bé ngày nào mới tầm 2,3 tuổi
chắc đang đi học tại trường cấp 2, cấp 3, những em lớn hơn chắc giờ đang học đại
học. Tuy bây giờ chưa gặp lại được bé nào cả, tôi hy vọng thông qua dòng thư này
chúng ta lại kết nối lại được với nhau, và những kỷ ức sẽ trở lại.

Khánh Vĩnh

Tôi cảm tạ Thượng Đế vì Ngài đã cho tôi được góp phần nhỏ bé của mình đồng hành với
các em dù chỉ vài ngày ngắn ngủi tại Hàn quốc thôi nhưng tôi tin chắc đó là bước ngoặt
biến đổi cuộc đời cho các em và ý nghĩa sống cho chính bản thân tôi. Tôi biết việc phẫu
thuật cho các bé tại Việt Nam ít tốn kém hơn, nhưng nhiều người đã đóng góp tài chính
để đưa các em và thân nhân sang Hàn quốc phẫu thuật là vì họ muốn tận mắt nhìn
thấy nụ cười các em và tận mắt chứng kiến sự thay đổi của các em.

Hơn thế nữa, mọi người đều muốn cho các bé và gia đình biết rằng các bé quan trọng
đến mức nào.

Mỗi người đều thật quý giá và quan trọng cho chính mình và cho người khác.

Tôi có vợ và một con gái tên Sophia 4 tuổi, cũng vào lứa tuổi mà các em bé trước đây
được đưa sang phẫu thuật. Nhìn con gái tôi vui đùa hạnh phúc bên tôi lúc này khiến
tôi nhớ đến hình ảnh các bé ngày ấy. Tôi sẽ kể cho con tôi về các bé và nếu gặp lại nhau
chúng ta sẽ lại đi chơi và chụp hình với nhau nhé. Xin Thượng Đế chúc phước, chăm sóc
các bé, gia đình các bé và cuộc đời phía trước luôn hạnh phúc, ngập tràn tiếng cười
tròn đầy vì nó đã được hoàn thành bởi phép màu tình yêu mà phải không?

Muốn thật hết lòng.

Tình nguyện viên
Nguyễn Minh Chung

CUỘC GẶP VÀ NHỮNG XÚC CẢM

Tôi tình cờ gặp chị bạn và cũng tình cờ trong một lần đi cùng chị đã có dịp gặp những đứa trẻ Việt Nam rất đặc biệt ở Hàn Quốc. Đó là vào khoảng năm 2005 ở Incheon Hàn Quốc. Những đứa trẻ ấy mang trái tim sinh ra đã không được lành lặn và khi đó chúng được đơn vị tài trợ đưa sang Hàn Quốc để phẫu thuật. Định đi cùng chơi chơi vậy thôi mà sau đó cũng hết lần này đến lần khác cứ vài tuần tôi lại hẹn hò với chị Lee ra sân bay đón bọn trẻ sang để mổ tim, tôi đã làm công việc chạy lăng xăng phiên dịch và hỗ trợ cho các bố mẹ theo sang chăm con mình.

Mấy đứa nó nhỏ lắm, tôi nhớ có đứa mới khoảng 4-5 tuổi, những đứa học cấp 2 thì nhiều hơn và cũng có một vài đứa lớn 14-15 tuổi. Nghe bố mẹ mấy đứa kể chuyện từ bé sinh ra chúng đã thở khó do hẹp van tim hay thở hụt hơi do bị hở van tim và đi viện như cơm bữa, đứa nào cũng gầy gò yếu ớt trong bộ đồ kẻ xanh rộng lưng bụng của bệnh viện trông thật tội. Khoảng 10 ngày ở viện mổ tim là quãng thời gian hồi hộp cho tất cả mọi người trong đoàn, cho nhà tài trợ và những tình nguyện viên. Cô gái 24 tuổi như tôi khi đó cũng không hiểu biết nhiều lắm để phân biệt đâu là ca bệnh nặng đâu là ca bệnh nhẹ, chỉ nghĩ đến việc người ta mổ phanh ở lồng ngực rồi đưa dao kéo vào để mổ xẻ khâu hay đặt thiết bị gì đó ở trái tim các em, nghe thôi đã thấy hoảng và lo lắng từ ngày nhập viện cho đến ngày các em tỉnh lại sau ca mổ.

Sau mỗi cuộc phẫu thuật, tôi cũng hay vào phòng hồi sức, nhìn những đứa trẻ mới phẫu thuật xong gầy quắt queo nằm trên giường với ống dây truyền xung quanh mà chợt thấy mắt mình cay cay, cảm giác lo lắng tột cùng, không biết các em có qua hết được các nguy hiểm này không. Chỉ mong các em đừng cảm lên nhé! Quá trình hồi sức một ngày, hai ngày, ba ngày... tất cả đều chờ tin tốt đẹp từ bác sĩ và cuối cùng các em đều đã hồi phục một cách kỳ diệu. Nhìn các em nằm bẹp trên giường bệnh với túi dịch mổ, tôi đã thầm cảm ơn phép màu kỳ diệu đã đến trên cuộc đời các em và mong các em đừng bao giờ đau bất cứ đâu thêm một lần nào nữa, hãy luôn khỏe và cảm thấy bình an suốt cuộc đời này. Cuộc phẫu thuật lớn đầy khó khăn như vậy các em đã

Nguyễn Minh Chung

đứng cảm vượt qua được, sau này mọi thử thách của cuộc sống các em dù có khó thế nào tôi tin chắc các em cũng sẽ đi qua một cách dễ dàng thôi.

Ngày chia tay tiễn các em trở về Việt Nam lần nào cũng đầy nước mắt nhưng là nước mắt của sự vui mừng, các em sẽ bắt đầu lại với trái tim khỏe và chan chứa yêu thương, tình nguyện viên chúng tôi cũng vui mừng vì được trải qua những kinh nghiệm quý báu cũng như được quan sát và cảm nhận những biến đổi của các em với đầy cảm xúc.

Cảm ơn tất cả và cảm ơn cuộc đời đã cho chúng ta những cơ hội gặp gỡ để yêu thương./

Tình nguyện viên
Phạm Ngọc Hưng

Chào gia đình Korea

Cùng tất cả bố, mẹ và các em đã từng sang Hàn Quốc phẫu thuật tim qua Suny Korea yêu dấu. Thời gian trôi qua thật nhanh quá, không chờ đợi một ai trong số tất cả mỗi chúng ta. Nhưng mình nghĩ đã có những thời gian và sẽ có thời gian dành cho các em một kỷ niệm đẹp và thời gian để làm được nhiều điều tốt hơn nữa.

Xem lại bức ảnh các em khoảng 10 năm trước. Mình nhớ lại Bố, Mẹ vừa đặt chân tới sân bay Hàn Quốc mang sự hy vọng lớn đó là Con của mình có thể chữa được bệnh tim thành công và quay trở về nhà. Nhớ đến hình ảnh các em mỗi một khi phải chờ đợi, trải qua mấy giờ bay với cơ thể mang trong mình bệnh tim bẩm sinh.

Những thành viên Sunny Korea đến chào đón bố mẹ, các em với mong muốn các em được phẫu thuật thành công và trở về quê hương sống với cuộc sống bình thường giống như các bạn cùng trang lứa. Nhưng đó là những sự hồi hộp căng thẳng của mỗi người giúp đỡ và những trách nhiệm trên vai.

Vừa đặt chân tới bệnh viện tưởng được nghỉ ngơi ai ngờ là cả một ngày mệt mỏi nào phải đi lấy máu, chụp điện tim, X-quang... khi được ngồi chờ khám tranh thủ nhắm mắt chút. Trước khi phẫu thuật tất cả đều hồi hộp, bố mẹ lo lắng suốt đêm không ngủ bởi Bác sỹ nói chỉ có 5% cơ hội thành công.

Rồi từng em vào phẫu thuật. Giọt nước mắt của bố mẹ trào dâng và động viên con “con ơi cố gắng lên, bố, mẹ chờ con”. Khi mình nghe lời đó thật cảm động vì khi đến bệnh viện mới biết được cuộc sống mong manh thế nào.

Sau thời gian chờ đợi cứ tưởng như hơn 10 năm trôi qua. Bác sỹ báo “Ca phẫu của bé thành công” sự mệt mỏi của bố, mẹ tan biến trong mau chóng và trở thành niềm vui bởi bố, mẹ biết rằng con mình sẽ được sống lại lần nữa.

Qua những ngày phẫu thuật, nghỉ ngơi các em hồi phục sức khỏe mau chóng và chuẩn bị hành trình về lại quê hương với trái tim khỏe mạnh cùng với sự chờ đợi của người thân và chúc mừng của dân làng.

Phạm Ngọc Hưng

Anh hy vọng ở mỗi các em, các em là những người may mắn hơn các bạn khác. Các em cố gắng, học tập, sống có ý nghĩa cho cuộc sống và xã hội. Bố, mẹ, các ân nhân, những người tình nguyện giúp đỡ các em chờ đợi mỗi các em thành công và nếu các em có cơ hội làm việc tốt chờ đợi làm việc tốt bởi đã có nhiều đã làm trước cho chính các em rồi.

Cám ơn những ân nhân đã thăm lặn Cầu nguyện, quyên góp tài chính để có thể phẫu thuật cho các em.

Cám ơn Suny Korea kết nối ân nhân và các bé có hoàn cảnh khó khăn để được sống lại lần nữa.

Cám ơn các Bác sỹ, Cô, Chú, Dì, Anh, Chị ngày đêm làm việc không nghỉ để giúp các em.

Kính chúc các ân nhân, tình nguyện viên và mỗi thành viên trong Sunny Korea luôn mạnh, mang nhiều niềm vui cho những gia đình có hoàn cảnh khó khăn. Mong được ngày gặp lại tất cả bố, mẹ và các em. Xin Thượng Đế ban phước cho các em và gia đình.

Chào thân ái.

Tình nguyện viên
Phan Quốc Hoài

Xin thân ái chào toàn thể gia đình Sunny cùng các bạn đã được phẫu thuật tim.

Phan Quốc Hoài

Từ năm 2006 mình được biết đến chương trình phẫu thuật tim cho trẻ em Việt Nam của Sunny Korea.

Mình đã cảm động và bắt đầu cùng giúp đỡ chương trình này bằng việc thông dịch từ đó đến năm 2018.

Thấm thoát mà đã được 15 năm rồi. Những bé đã mổ tim đã trở về Việt Nam, được khỏe mạnh và giờ chắc cũng lớn lắm rồi, có lẽ giờ gặp lại các em mình không thể nhận ra nữa, nghe nói một số em đã lập gia đình rồi, một số em đang học đại học và ít nhất giờ cũng học cấp hai rồi.

Thời gian trôi qua thật nhanh, bản thân mình cũng đã có gia đình và sắp có con thứ 3 rồi. Lúc mình đi làm tình nguyện thông dịch cho các em có rất nhiều cảm xúc, vui buồn lẫn lộn, Nghe nói có đoàn trẻ em Việt Nam sang mổ tim mình vui lắm, vui vì được giúp đỡ các cháu người Việt Nam mình, được ra sân bay đón các cháu, rồi về bệnh viện được bibi bôbô chơi với các cháu. Bố mẹ các cháu rất quý mình, những ngày họ ở tại bệnh viện vì ngôn ngữ bất đồng họ không trò chuyện được với ai, mọi sinh hoạt trong bệnh viện đối với họ thì mới mẻ, nên họ muốn mình đến để trò chuyện bên cạnh đó giúp họ thông dịch, mỗi ngày mình không đến được thì họ trông mình từng giây phút.

Mười mấy năm giúp đỡ thông dịch điều mà mình nhớ nhất là hình ảnh của những người mẹ khi bế con vào phòng mổ, hầu như người mẹ nào cũng khóc òa dù có cứng rắn đến đâu, qua đó mình cảm nhận được tình cảm của người mẹ dành cho con mình. và điều ghi sâu trong tâm trí mình đó là lúc các bé được phẫu thuật xong, được rời phòng hồi sức lên phòng bệnh, lúc đó vì còn dịch nên em nào cũng có một đến hai ống dây từ trong bụng ra, dù còn rất đau nhưng để nhanh bình phục thì phải tập thể dục, phải đi lại, những hình ảnh đó còn in sâu trong tâm trí mình. Có lẽ hình ảnh đó cũng không hề phai khỏi ký ức của những người mẹ đã chăm sóc cho các con mình.

Thời gian trôi qua nhanh tất cả những điều đó bây giờ chỉ là ký ức, điều quan trọng là bây giờ các cháu có một thân thể khỏe mạnh, Đó là điều mà những người làm trong Sunny Korea và những người giúp đỡ tình nguyện như mình cảm thấy vui và hạnh phúc. Ước gì có cơ hội được gặp lại tất cả mọi người để cùng kể lại những kỷ niệm trong bệnh viện của những ngày các cháu phẫu thuật. Cuối cùng xin kính chúc hết thầy quý vị sức khỏe, vui vẻ và luôn hạnh phúc.

Tình nguyện viên Lien Phuong Le

Khi nhận lời viết bài này thực ra mình cũng khá đắn đo vì hai lý do chính: bản thân cũng chưa giúp đỡ được gì cho Sunny Korea cũng như các em nhỏ, và lý do thứ hai là không muốn tạo cảm giác làm một việc gì mà có mong ước nhận lại. Tuy nhiên, một người cô mà mình rất kính trọng có muốn mình viết đôi lời tâm sự với các em nên dưới đây là những lời từ đáy lòng mình, hi vọng mọi người cũng dành trái tim để lắng nghe. Bản thân mình lúc nhỏ cũng bị lâm vào bệnh hiểm nghèo, hoàn cảnh khó khăn và may mắn được gặp những người tốt hoàn toàn không quen biết giúp đỡ để chữa trị và có thể có cơ hội được sống và được hi vọng. Vì vậy lớn lên mình luôn tin tưởng vào việc nên mở lòng hơn với mọi người. Trong lúc học đại học mình có quen các bạn đang làm tình nguyện viên tại tổ chức và có tham gia đi dịch và giúp một số em nhỏ đang nằm viện gần trường đại học mình đang học. Thực ra bản thân không có giúp được gì nhiều, nhưng mình rất cảm phục các cô chú trong tổ chức, không phải chỉ vì những hành động giúp đỡ mà vì các cô chú thực sự quan tâm đến các em nhỏ. Giống như các em, khi nhỏ mình cũng chỉ ý thức được một phần tình cảm mà những người không quen dành cho mình. Tuy nhiên khi lớn lên và bước vào xã hội mình mới thấy rõ sự trân quý của những tâm hồn đấy.

Hi vọng của mình là các em lớn lên có thể dùng tình cảm mà các cô chú đã dành cho bản thân để sống một cách có ý nghĩa. Cũng mong các em có thể mở lòng mình và lan tỏa tình yêu thương này cho những người đang cần sự giúp đỡ. Một hành động nhỏ có thể thay đổi cả một cuộc đời, giống như của tôi và các em.

Tác phẩm của Liên

Tình nguyện viên Trang Le

TÔI, SUNNY VÀ TÌNH YÊU!

Những ngày đầu xuân năm 2010, cách đây vừa tròn 10 năm, tôi mang cả thanh xuân và lòng nhiệt huyết sang đất nước của những idol. Tôi đi du học. Chuyến đi kéo dài 2 năm trôi qua như một cuộc dạo chơi sáng tối, mà ở đó học hành, bài tập, luận văn... như là buổi ban ngày bận rộn, còn những công việc làm thêm, những chương trình thiện nguyện,

những chuyến đi chơi mà tôi đã tham gia giống như là những buổi đêm lãng mạn, thanh thoi và dịu ngọt.

Sunny Korea là một tổ chức thiện nguyện giống như vậy. Tôi không nhớ mình đã bắt đầu đến với Sunny như thế nào, kỷ ức chỉ còn là những buổi tối bắt tàu điện, đến chơi với những bạn nhỏ đang sống trong “ngôi nhà chung” của Sunny trong một con ngõ nhỏ cạnh ga Yongsan, là những buổi trưa ăn vội chiếc bánh trên đường tới bệnh viện Beak Hospital dịch cho một ca hở van tim hay hẹp van tim gì đó. Mới đó mà đã 10 năm...

Khi cô Lee liên hệ nói về cuốn sách này, tôi đã nghĩ mình chẳng có gì để viết, vì những bạn nhỏ tôi chỉ gặp có 1-2 lần trong thời gian ngắn ngủi ấy, giờ tôi chẳng thể nhớ được tên, cũng không có kỷ ức nào cụ thể. cứ mơ hồ như những sự kiện không rõ ràng khác. Nhưng cô nói, có thể mình không nhớ họ, nhưng họ lại không thể quên mình... những bạn nhỏ đó, những gia đình đó... có thể đang rất nóng lòng muốn biết, hiện nay chúng ta đang sống ra sao, có còn theo đuổi những điều tốt đẹp? Rồi cô gửi cho tôi vài bức ảnh

Cùng với tình nguyện viên của Sunny và phụ huynh của bệnh nhi

Tôi ở 1 góc trong ngôi nhà chung của Sunny năm 2010

Cùng bệnh nhi nhỏ tuổi nhất phòng bệnh

Cùng em Yến

Tôi và đồng đội tại CS

Một chuyến đi tới vùng cao Yên Bái

mà chính tôi cũng không nhớ là mình đã được chụp lúc nào. Bộ não của chúng ta thật kỳ diệu, hoá ra nó chẳng quên gì, chỉ là cần 1 chút dấu vết để nhớ lại. Dần dần tôi nhớ ra một số cái tên, một vài câu chuyện không đầu không cuối.

Sunny của ngày ấy và Sunny của bây giờ có khác nhau nhiều không nhỉ? Những bạn nhỏ ngày ấy 5 tuổi, 10 tuổi giờ hẳn đã trở thành những cô thiếu nữ duyên dáng hoặc những chàng trai trẻ khoẻ khoắn, yêu đời. Còn tôi cũng đã trưởng thành hơn rất nhiều kể từ những năm tháng ấy.

Nhưng có những thứ có lẽ sẽ không bao giờ thay đổi, đó là tình yêu với các bạn nhỏ. Cuộc sống của tôi chưa bao giờ vắng tiếng cười của “bọn trẻ con”. Dù vẫn độc thân cho đến thời điểm này, nhưng dấu ấn về những người bạn nhỏ thì luôn theo tôi trên mọi hành trình.

Về nước tháng 4 năm 2012, tình cờ tôi tham gia một nhóm tình nguyện có tên là Children Smile (viết tắt là CS). Chỉ là một nhóm nhỏ hoạt động tự phát dưới sự bảo trợ của một nhà hảo tâm nhưng chúng tôi duy trì các chuyến đi trong suốt 4 năm.

Chúng tôi mang những phần quà nhỏ đến với trẻ em vùng núi cao, không mong mang lại sự thay đổi gì lớn lao, chỉ mong để lại trong các em những kỷ ức tốt đẹp “đã từng có những con người không quen biết, mang tới cho em chút tình yêu”, để rồi sau đây trên bước đường đời về sau, nếu có dịp, các em cũng sẽ sẵn sàng cho đi như thế.

Các thành viên của nhóm CS ngày ấy giờ hầu hết đã có gia đình và những đứa trẻ của chính mình để chăm lo, những chuyến đi không còn được thực hiện nữa, nhưng mỗi khi có dịp, chúng tôi lại cùng nhau quyên góp cho những chuyến đi của các bạn trẻ, giống như chúng tôi hồi ấy.

Năm 2018, một dấu mốc đặc biệt trong cuộc đời tôi, khi tôi quyết định bắt đầu làm 1 cái gì đây cho chính mình cùng một vài người bạn. Và công ty Cổ phần du lịch Haydi được

thành lập. Ban đầu tôi cũng không nghĩ là mình sẽ làm một chuyên đề du lịch trải nghiệm cho trẻ nhỏ. Nhưng có lẽ cái duyên với trẻ con vẫn còn nhiều nên chuyên đề “Haydi để học – học để đi xa hơn” đã ra đời. Nhìn những bạn nhỏ thay đổi sau mỗi chuyến đi vào với thiên nhiên, những điều các bạn nhớ được và câu hỏi đáng yêu nhất “bao giờ lại đi nữa hả cô?” chính là động lực để tôi tiếp tục với đam mê và tình yêu với những điều giản dị này.

Tôi đã không nghĩ nhiều đến Sunny hơn Save the Children hay Children Smile trong suốt thời gian qua. Nhưng khi ngồi viết những dòng này, tôi mới thấy biết ơn Sunny, cô Lee, và biết ơn những tổ chức vì trẻ em mà tôi đã tham gia rất nhiều.

Có lẽ chính Sunny đã đặt những viên gạch đầu tiên trên con đường xây dựng sự nghiệp của tôi mà chính tôi cũng không hề biết. Nói sự nghiệp thì có vẻ hơi to tát, bởi công việc của tôi mới chỉ đang bắt đầu và còn gặp rất nhiều khó khăn, trăn trở cũng không hề ít.

Nhưng tôi yêu công việc của mình, mỗi ngày mới đều là những ngày vui và mỗi lần làm chương trình mới cho trẻ con, từ giờ tôi sẽ nhớ tới Sunny và những bạn nhỏ ngày nào.

Và đây là tôi của hôm nay!

Tôi, Sunny và tình yêu!

Vào rừng lợi suất

"Sunny" - một từ ngữ thân thương, giản dị mà các nhân viên của Quỹ Bảo trợ trẻ em Việt Nam (Quỹ BTTEVN) vẫn hay dùng để nói đến Sunny Korea Welfare Foundation. Vậy là đã gần 20 năm kể từ ngày Quỹ BTTEVN và Sunny Korea cùng hợp tác trong chương trình phẫu thuật tim miễn phí cho trẻ em nghèo Việt Nam. Một chặng đường không hề ngắn khi mà Quỹ BTTEVN và Sunny Korea đã cùng nhau nỗ lực để đưa hàng trăm trẻ em nghèo bị bệnh tim bẩm sinh tại Việt Nam sang Hàn Quốc phẫu thuật, tìm lại sự sống cho các em.

NFVC Nguyễn Thị Cúc Phương

Trên chặng đường ấy, với sự ủng hộ của lãnh đạo Quỹ BTTEVN và Sunny Korea, tôi và nhiều đồng nghiệp khác tại Quỹ BTTEVN đã lần lượt cùng nhau nắm tay các gia đình có trẻ em bị bệnh tim bẩm sinh Việt Nam bước đi với nhiều cảm xúc đan xen. Vui mừng có, khi trẻ em được lựa chọn sang Hàn Quốc phẫu thuật. Xúc động có, khi gặp gỡ, dặn dò nhau trước ngày lên đường. Hạnh phúc có, khi trẻ em được phẫu thuật thành công và trở về Việt Nam an toàn.

Tôi có cơ hội được làm việc với Sunny Korea từ năm 2009, sau anh Trương Hoàng Quý và chị Đào Thị Tuyết. Nhớ lại những ngày đầu mới tham gia vào chương trình này, tôi vui mừng lắm, thấy công việc mình làm thật ý nghĩa. Giờ đây, khi không còn tham gia trực tiếp vào việc đưa đón trẻ em đi phẫu thuật tim tại Hàn Quốc nhưng nhiều kỷ niệm, cảm xúc của những ngày đầu ấy vẫn ùa về trong tôi. Đó là cảm giác hồi hộp mỗi khi gửi các hồ sơ siêu âm tim cho Sunny Korea và chờ đợi kết quả lựa chọn. Là cảm giác hạnh phúc tột độ khi có đến 6 trẻ em được lựa chọn cùng một lúc để sang Hàn Quốc phẫu thuật. Lại cũng có lúc buồn, thất vọng khi không có trẻ em nào trong tập hồ sơ gửi đi được lựa chọn. Rồi có chút lo sợ khi đêm khuya vắng vẻ một mình trên taxi từ sân bay về nhà sau khi đã hoàn tất công việc bàn giao các gia đình trẻ em cho nhân viên của Sunny Korea (Các chuyến bay sang Hàn Quốc thường vào giờ đêm ở Việt Nam để các

gia đình và trẻ em có thể có mặt ở Hàn Quốc vào ban ngày). Nhưng điều đọng lại trong tôi hơn tất cả vẫn là hình ảnh hạnh phúc của các gia đình có con không may mắc phải bệnh tim bẩm sinh được phẫu thuật thành công trở về, hình ảnh tươi vui, rạng rỡ của những em bé mang trong mình một trái tim khỏe mạnh, một cuộc sống mới.

Dù chưa một lần được đặt chân tới xứ sở kim chi xinh đẹp, nhưng đất nước Hàn Quốc cùng những người bạn, đối tác đến từ Sunny Korea đã và đang để lại trong tôi nhiều tình cảm quý mến, kính trọng. Một vị Chủ tịch, ngài Moon Young Kee, cùng phu nhân hết sức sang trọng nhưng cũng đầy sự giản dị, gần gũi, hết mực tâm huyết với các chương trình hỗ trợ trẻ em

khó khăn tại Việt Nam. Một Giám đốc đối ngoại, cô Lee Myoung Sook thực sự chân tình, đôn hậu, không quản thời gian sáng, tối sang Việt Nam đón trẻ em sang Hàn Quốc, không quản đường xa đến tận những vùng khó khăn để thăm lại trẻ em sau nhiều năm được phẫu thuật. Và còn nhiều nhân viên trẻ để mến khác của Sunny Korea tôi đã từng gặp gỡ, tiếp xúc.

Năm 2021 kỷ niệm 20 năm Sunny Korea thực hiện chương trình phẫu thuật tim miễn phí cho trẻ em nghèo tại các quốc gia đang phát triển, trong đó có Việt Nam. Tôi mong rằng, chương trình này sẽ được Sunny Korea triển khai nhiều năm tiếp theo để ngày càng có nhiều trẻ em bị bệnh tim bẩm sinh tại Việt Nam được phẫu thuật và tiếp cận với dịch vụ y tế tiên tiến. Chúc sự hợp tác giữa Quỹ BTTEVN và Sunny Korea ngày càng phát triển bền vững./

Nguyễn Thị Cúc Phương

Phó trưởng phòng phụ trách Phòng Vận động nguồn lực

NFVC Trần Hồng Ngân

Năm 2014 là năm có lẽ khó quên nhất đối với tôi trong việc hỗ trợ trẻ em bị tim bẩm sinh đi phẫu thuật tại Hàn Quốc, do Sunny Korea tài trợ.

Bản thân không biết tiếng anh nên mọi giao dịch với Sunny Korea đều được phụ trách phòng lúc đó là đồng chí Nguyễn Thị Cúc Phương thực hiện, tôi chịu trách nhiệm liên hệ gia đình và làm các thủ tục còn lại.

Tôi nhớ mãi một gia đình ở Lạng Sơn, anh Hà Văn Vinh bố của cháu Hà Thu Hường sinh năm

2002 tại Bản Chài 2, Huy Thượng, huyện Phù Yên, tỉnh Lạng Sơn, người dân tộc Tày. Vợ chồng anh có hai người con, cháu Hường từ khi sinh ra thường xuyên đau ốm, hay bị ngất, liên tục phải điều trị ở bệnh viện, gia đình thuộc hộ nghèo, năm 2014 bệnh viện huyện Phù Yên nghi ngờ cháu bị bệnh tim nên đã giới thiệu gia đình về bệnh viện Nhi Trung ương khám, tại đây bác sĩ chuẩn đoán con bị tim bẩm sinh cần phải điều trị, phẫu thuật, sự sợ hãi con mình không đủ sức khỏe để chống chọi với bệnh tật, đồng thời nỗi lo viện phí khiến bố mẹ của em càng trở nên lo lắng, đưa con trở về nhà cả tháng trời chưa vay mượn được tiền ở đâu để đi phẫu thuật thì gia đình nhận được thông tin của xã về việc rà soát trẻ bị tim bẩm sinh, siêu âm tim của Hường được gửi về Quỹ Bảo trợ trẻ Việt Nam để dịch sang tiếng anh chuyển sang Hàn Quốc, thật may mắn Hường và 3 em nhỏ khác của tỉnh Hải Dương và Hà Nam lúc đó được Sunny Korea đồng ý hỗ trợ, Quỹ đã thông tin về tình để gia đình chuẩn bị, do mẹ em Hường không đủ sức khỏe để đi cùng, nên gia đình đã xin được để bố đi, việc để một ông bố đi cùng đoàn ngày đó cũng khiến Sunny không khỏi lo lắng, chỉ sợ ông bố ấy bỏ lại đứa con nhỏ trốn lại Hàn Quốc tìm việc làm không trở lại về Việt Nam nữa, bao nhiêu cuộc nói chuyện, email trao đổi với mong muốn mẹ em có thể đi cùng đoàn nhưng rồi cũng đành chịu vì sức khỏe của mẹ Hường không cho phép. Thế rồi mọi chuyện cũng qua, với cam kết của gia đình quay trở về nước khi phẫu thuật xong, Sunny Korea đã gửi giấy tờ để chúng tôi làm thủ tục visa cho lũ trẻ. Ngày 17/9 theo công văn triệu tập của Quỹ BTTEVN, các gia đình tập trung tại hội trường của Quỹ Bảo trợ trẻ em Việt Nam, số 35 đường Trần Phú, quận Ba Đình, thành phố Hà Nội, hai bố con Hường đến từ rất sớm, ít nói, gầy còm, cao lênh khênh đó là tất cả những gì tôi nhớ được của ngày đó, sau khi nhận visa và các giấy tờ liên quan, các gia đình đã được bà Lee Myoung Sook đại diện của Sunny Korea tới Việt Nam để đưa các cháu sang Hàn Quốc phẫu thuật, như thường lệ các gia đình đã được dặn dò chu đáo để bớt lo lắng khi đi phẫu thuật, cả đoàn đã lên đường và quay trở về Việt Nam trong vòng gần 1 tháng, các gia đình cũng không quên thông báo tới Quỹ về sức khỏe của trẻ đã ổn định sau cuộc phẫu thuật.

3 năm trôi qua, tôi bất ngờ nhận được tin nhắn của bố bé Hường trên Facebook, anh gửi những tấm hình có bằng khen và trao thưởng của bé Hường về thành tích học tập, nhưng ngày đó do cũng không nhớ bé được nhận hỗ trợ gì từ Quỹ nên tôi chỉ chào hỏi và chúc bé học tốt, sau đó không nhận tin nữa. Thế rồi đến tháng 8/2020 ông bố ấy lại một lần nữa gửi cho tôi bằng thành tích học tập của bé kèm những hình ảnh phẫu thuật tại Hàn Quốc, nhìn vào ảnh tôi ngỡ ngàng cô bé gầy gò với đôi mắt buồn, làm lì, ít nói ngày nào giờ đây đã trở thành một cô gái xinh đẹp, khiến tôi không thể nhận ra. Với mơ ước có thể đi học lại bình thường và không bị những cơn đau tim hành hạ, 1 tháng tại Hàn Quốc là khoảng thời gian không thể nào quên với hai bố con khi nhận được sự giúp đỡ nhiệt tình của Sunny Korea tại bệnh viện. Sau khi phẫu thuật xong, được trở lại trường đi học, để đáp lại ân tình của tổ chức, Hường đã không ngừng phấn đấu trong học tập, cô bé ấy đã luôn đạt học sinh giỏi trong các năm liên tiếp, nhận tin nói chuyện với anh Vinh tôi mới biết sức khỏe của Hường đã rất tốt, từ sau khi phẫu thuật trở về cháu đã khỏe mạnh và không còn bị ngất như trước đây nữa, vừa qua Hường đã thi tốt nghiệp trung học phổ thông đạt kết quả cao, đăng ký với nguyện vọng đỗ đại học ngành ngôn ngữ Hàn Quốc, em đang chờ kết quả của trường, vậy là hy vọng của cánh cổng trường đại học dần mở ra, cùng đó bao khó khăn phía trước, áp lực kinh tế lại đè lên đôi vai của vợ chồng anh Vinh một lần nữa, nhưng đó là niềm vui, niềm hạnh phúc vì nhờ có Sunny Korea cuộc đời em đã thay đổi.

Tôi tin chắc rằng mỗi chuyến tới Việt Nam đưa trẻ đi phẫu thuật sẽ để lại nhiều kỷ niệm cho đoàn, mỗi trái tim bé nhỏ là một câu chuyện, một cánh đời và mỗi trái tim đó có thể viết nên rất nhiều câu chuyện, tô vẽ nên nhiều màu sắc cho cuộc đời và cho xã hội Xin được gửi lời chúc, lời cảm ơn chân thành tới Sunny Korea những con người ngày đêm với sứ mệnh giúp đỡ những trẻ em thiệt thòi kém may mắn, xin được trích lời của em Hường “em thật là may mắn phải không chị, Hàn Quốc đã sinh ra em một lần nữa, em sẽ coi đó như quê hương thứ 2 của mình, em không biết phải nói thế nào cho đủ những ân tình của các cô chú đã giúp đỡ để em được như ngày hôm nay, em thật sự biết ơn Sunny Korea rất nhiều, trong thời gian hai bố con em ở bệnh viện, em luôn được mọi người quan tâm, giúp đỡ, trở về với trái tim khỏe mạnh như bây giờ em chỉ biết cố gắng học thật tốt, để sau này có cơ hội gặp lại mọi người ở bên đất nước xa xôi ấy, để trực tiếp được nói lời cảm ơn”.

Trần Hồng Ngân

Chuyên viên, Phòng Quản lý Chương trình và Dự án

Nhân viên Yujin Kreves Đỗ Thái Bình

Không hiểu sao, những gia đình nghèo thường đi theo nhiều cái khó. Hầu hết các trẻ em bị tim bẩm sinh đều sinh ra trong những gia đình hết sức khó khăn. Để có tiền cho các em ăn học thôi cũng không đủ thì lấy đâu ra số tiền lớn để chữa trị bệnh cho các em. Không có tiền chữa trị thì căn bệnh tim hoành hành, các em không thể học hành, vui chơi như các bạn đồng trang lứa. Đi học thì phải có người đưa rước trong khi các bạn khác có thể tự đạp xe đến trường. Trong khi cha mẹ phải vừa đi làm mưu sinh, làm thuê, vừa dành thời gian chăm sóc cho con, đưa rước con đi học mỗi ngày vừa lo bươn trải cuộc sống. Cộng thêm đất nước còn khó khăn, nền y học cho mổ tim bẩm sinh tại Việt Nam cách đây 20 năm còn rất non trẻ. Khả năng phẫu thuật còn rất hạn chế, chúng tôi rất đau lòng khi nhiều trẻ em bị tim bẩm sinh không được chữa trị kịp thời và các bé đã ra đi mãi mãi.

Thật may mắn cho các bé khi Sunny Korea đồng ý tài trợ cho các em sang Hàn Quốc để phẫu thuật. Hàn Quốc là một trong những nước có nền y học cao trong điều trị bệnh tim bẩm sinh và giàu tình người đã san sẻ cùng Việt Nam trong những năm khó khăn cách đây hơn 20 năm. Hưởng ứng lời kêu gọi của Đồng chí nguyên Phó Chủ tịch Nước, nguyên Chủ tịch hội đồng Quỹ Bảo Trợ Trẻ Em Việt Nam Bà Nguyễn Thị Bình, Sunny Korea đã hợp tác cùng Quỹ Bảo Trợ Trẻ Em Việt Nam đưa hàng trăm trẻ em Việt Nam sang Hàn Quốc phẫu thuật. Tuy số lượng trẻ em phẫu thuật không được nhiều như các tổ chức khác sau này nhưng đây là một trong những tổ chức tiên phong đi đầu trong lĩnh vực tài trợ mổ tim miễn phí và đưa đi nước ngoài điều trị từ năm 2002 và đã lan tỏa rất lớn trong cộng đồng, đem niềm hy vọng cho các gia đình nghèo khó có trẻ em bị tim bẩm sinh để có cơ hội điều trị. Dần dần, nền y học Việt Nam phát triển và khả năng phẫu thuật trong nước thành công cao hơn nên cũng giải quyết phần lớn trẻ em bị tim bẩm sinh với hàng ngàn ca mỗi năm và Sunny Korea cũng tài trợ mổ tim trong nước để tiết kiệm chi phí và có thể cứu sống nhiều em hơn.

Mỗi lần đi thăm các em sau khi phẫu thuật và tiếp tục chăm lo cho các em sau này để có cơ hội học tập tốt hơn, chúng tôi không khỏi bồi hồi nhớ lại những niềm vui, những

giọt nước mắt khi nhận được tin Sunny Korea đồng ý tài trợ sang Hàn Quốc điều trị vì số lượng hồ sơ bị tìm rất nhiều, và chỉ chọn với số lượng giới hạn. Nhiều em được chọn thì lại không có hộ chiếu, không có giấy khai sinh, không có hộ khẩu và giấy tờ tùy thân để có thể xin hộ chiếu, xin visa. Thời gian thì có hạn nên chúng tôi rất vất vả, nhờ chính quyền địa phương hỗ trợ làm giấy tờ trong thời gian ngắn nhất, phải mua vé máy bay trong tình trạng thiếu chỗ, hồi hộp đưa các em ra phi trường và hồi hộp chờ ngày đón các em lành mạnh trở về. Nếu thiếu giấy tờ tùy thân thì các em trở chuyển bay và có khi mất đi cơ hội điều trị và các em sẽ ra đi mãi mãi vì không được điều trị kịp thời. Thời điểm lo lắng nhất là khi các em phẫu thuật, chúng tôi cũng lo lắng và hiệp chung cầu nguyện để ca phẫu thuật thành công. Chỉ cần sơ suất 1 ca thôi thì sẽ ảnh hưởng rất lớn đến chương trình tài trợ, tước đi cơ hội đi phẫu thuật tại Hàn Quốc mà rất nhiều người chung sức chăm lo và rất nhiều em chờ đợi đến lượt mình.

THẬT MAY MẮN! ON TRÊN ĐÃ CỨU THƯƠNG CHÚNG CON. Tất cả các ca phẫu thuật đều thành công và các bé đã lành mạnh trở về. Nhiều bé chăm ngoan và học giỏi. Đây là niềm vui lớn nhất của những người vất vả, bỏ rất nhiều tiền bạc, công sức để chăm lo cho các em để có được trái tim khỏe mạnh.

Thay mặt hàng trăm trẻ em đã được Sunny Korea tài trợ phẫu thuật trong và ngoài nước, hàng chục ngàn người dân được hưởng lợi từ điều trị bệnh miễn phí tại phòng khám Sunny Korea clinic tại xã Tiên Dược, huyện Sóc Sơn, Tp. Hà Nội, hàng ngàn học sinh được huấn luyện Taekwondo miễn phí tại Đà Nẵng và hàng ngàn em được nhận học bổng của Sunny Korea trong khắp mọi miền đất nước, xin cảm ơn Sunny Korea, xin cảm ơn các tấm lòng vàng của các mạnh thường quân đã đóng góp, tài trợ cho Việt Nam. Đặc biệt xin cảm ơn bà Chủ tịch, người sáng lập Sunny Korea đã san sẻ cùng Việt Nam rất nhiều tiền bạc, công sức, đặc biệt là tình yêu thương của Bà đã và đang lan tỏa mãi mãi trong vườn hoa nhân ái trên đất nước Việt Nam thân yêu.

Đỗ Thái Bình

Assistant to President (Trợ Lý Tổng Giám Đốc)

Yujin Kreves

Cô Lee Hee Kyung
cựu thành viên Sunny Korea

Hãy quay trở lại mùa hè năm 2003
Lúc đó, tôi có một cơ hội đặc biệt được tham gia vào chương trình công tác cứu sống những trẻ em Việt Nam mắc bệnh tim bẩm sinh của Sunny Korea, được bắt đầu vào năm 2001. Mặc dù tôi chỉ tham gia được trong một thời gian ngắn, nhưng khi nhìn lại thì tôi thấy rằng những ngày tháng đó luôn được tràn đầy bởi sự cảm động và ấm áp trong tim.

Thế rồi đột nhiên tôi mở lại những đoạn phim đã được bảo quản từ rất lâu rồi. Đó là đoạn phim tin tức chứa đựng hình ảnh của những đứa trẻ đến Hàn Quốc để phẫu thuật cùng những người mẹ, hình ảnh trước và sau khi phẫu thuật của chúng. Những ký ức của tôi được kết nối lại bằng những đoạn phim.

Đức, Quỳnh, Văn, Khải, 4 đứa trẻ và mẹ của chúng.

Ngày đầu tiên tôi gặp những đứa trẻ tại sân bay, có lẽ những đứa trẻ chưa hề biết đến Hàn Quốc, cho nên một chuyến đi nước ngoài lần đầu tiên trong đời chúng có ý nghĩa như thế nào. Tôi nhớ rằng môi của bọn trẻ đều tím tái. Vài ngày sau, đôi môi đó trở nên hồng hào và báo hiệu sự hồi phục của những đứa trẻ. Hình ảnh những người mẹ không ngồi nghỉ một giây phút mà cứ cầu nguyện không ngừng trong suốt thời gian phẫu thuật khó khăn kéo dài 5 tiếng đồng hồ hiện ra như mới là việc hôm qua. Tôi còn nhớ những người mẹ luôn bên cạnh con mình trong trận chiến hết sức vất vả tại đất khách quê người xa lạ, từ khi các con ở phòng hồi sức cho đến khi chuyển sang phòng bệnh thường. Việc tôi có thể giúp họ chỉ là ở bên cạnh họ trong những ngày đó tại bệnh viện Sejong Bucheon. Tôi nhớ cái bầu không khí trong phòng bệnh lúc đó. Thật may mắn vì tôi có thể nói tiếng Việt nên thỉnh thoảng nói vài lời an ủi và động viên họ. Phóng viên đưa tin của đài KBS, sau khi kết thúc công việc của mình liền đưa vợ và hai con trai của mình đi từ Seoul đến Bucheon, hai tay xách đầy những quà và tìm đến phòng bệnh thăm các em nhỏ. Những đoạn phim mà tôi xem lại bây giờ cũng là do cậu ấy tìm lại ở phòng tài liệu và gửi cho tôi.

Tôi đã nghĩ rằng, liệu còn có công việc nào cho tôi một cảm giác như cảm nhận được một nguồn năng lượng lớn như công việc cứu người này hay không? Thế rồi tôi đã quên đi khoảnh khắc cảm động vô hạn ấy trong một thời gian dài và cứ thế sống. Gần đây, tôi nghe được tin của những đứa trẻ đó từ tổ chức rằng chúng đã trưởng thành, có những mục tiêu rõ ràng và đang nỗ lực mỗi ngày. Tôi nhớ lại khuôn mặt ngày xưa của bọn trẻ và mất một lúc lâu để nhớ lại tên của chúng. Thời gian đã trôi qua nhanh

đến mức độ tôi muốn trách cứ trí nhớ của mình. Mặc dù là chỉ là một khoảng thời gian ngắn thôi nhưng tôi rất biết ơn vì đã có thể tham gia vào một công việc đáng quý như vậy.

Bây giờ, rất tiếc vì dù được gặp lại những đứa trẻ và mẹ chúng thì tôi cũng không thể giao tiếp trôi chảy bằng tiếng Việt được nữa, nhưng tôi vẫn mong muốn nhất định được gặp lại họ một lần. Thật tò mò là không biết bọn trẻ sẽ vẽ nên những gì trong cuộc sống của chúng.

Khoảnh khắc mùa hè bắt đầu vào 17 năm trước là những kỷ niệm về sự biết ơn và nỗi nhớ.

Tôi cũng bày tỏ lòng kính trọng đến Sunny Korea – những người đã làm việc tốt mà không hề ngừng nghỉ.

Mong cho những thiên thần đã lớn của chúng ta sẽ luôn sống khỏe mạnh và hạnh phúc!

Yoo Ha Na
cựu thành viên Sunny Korea

Ji Sung Eun
cựu thành viên Sunny Korea

Tôi đã được nghe những câu chuyện về hành trình tìm lại sự sống của các trẻ em mắc bệnh tim thuộc nhiều quốc gia cùng gia đình của các em, mới đó mà đã kéo dài được 20 năm. Tôi cũng đã có những kỷ niệm đi cùng cuộc hành trình đi tìm sự sống của Sunny từ tháng 6 năm 2013 đến tháng 12 năm 2017.

Tôi vẫn còn nhớ như in hình ảnh năm gia đình Việt Nam đến Hàn Quốc phẫu thuật lần thứ 56 vào tháng 10 năm 2013. Tôi đã gặp họ ở Hà Nội, rồi cùng họ đến Hàn Quốc

và ở cùng họ trong suốt quá trình phẫu thuật cũng như phục hồi tại bệnh viện Sejong. Bé trai Minh Hoà 4 tuổi và người mẹ mảnh mai của Minh Hoà, bé gái Nguyễn Thị Hà 6 tuổi và bố, Tuấn Anh như một cậu hoàng tử lạnh lùng và người mẹ đang có bầu 5 tháng, Quang Vinh 10 tuổi người dân tộc thiểu số hiền lành ít nói và người mẹ mau nước mắt, cuối cùng là anh cả Nông Văn Ninh 14 tuổi với ước mơ làm cầu thủ bóng đá và mẹ. Cả năm gia đình đều lần đầu tiên đi máy bay và đến Hàn Quốc sau 5 tiếng bay. Sau khi đã kết thúc ca phẫu thuật đầy lo lắng và trải qua một đêm trong phòng hồi sức rồi tiếp tục với thời gian hồi phục, dần dần những đứa trẻ trở nên hoạt bát hơn như các bạn đồng trang lứa và nụ cười cũng xuất hiện trên khuôn mặt của các ông bố bà mẹ. Tôi thật sự thấy biết ơn vì vẫn có thể nhớ được quãng thời gian bản thân được đồng hành trong hành trình tìm lại sự sống của các em nhỏ, thông qua ca phẫu thuật tim và mang đến nụ cười cho gia đình của chúng. Thế mà 7 năm đã trôi qua, em út Minh Hoà từng đòi bế này đã 11 tuổi, anh cả Nông Văn Ninh đã 21 tuổi rồi. Mong cho cả năm gia đình đều sống khoẻ mạnh.

Tôi cũng không thể quên được một gia đình khác đã gặp ở Đà Nẵng. Mùa thu năm 2013, khi tôi đang thực hiện một hoạt động tình nguyện của NGO, gia đình của Quốc Hưng đã tìm đến khách sạn tôi đang ở. Quốc Hưng là em đã được phẫu thuật tim vào tháng 4 năm 2009 thông qua Sunny Korea. Khi nghe được tin có nhân viên của Sunny Korea đến Đà Nẵng, cả gia đình đã chạy ngay đến tìm tôi. Quốc Hưng, em bé được phẫu thuật khi mới một tuổi đã lớn, trở thành một cậu bé khoẻ mạnh, đáng yêu và hay làm nũng. Mẹ của Quốc Hưng đã từng

Tháng 10 năm 2013

là giáo viên mầm non, nay chị lấy tên của Sunny Korea và mở trường mầm non Sunny, nhận đào tạo trẻ em tự kỷ và mắc các chứng bệnh khác. Một con hẻm nhỏ ở Đà Nẵng tràn đầy sự tốt lành thông qua một gia đình luôn nhớ đến tình yêu mà mình đã được nhận và đem đi chia sẻ ra bằng một tình yêu khác.

Tôi cũng nhớ cậu học sinh cấp 3 tên Trung Tín. Tôi đến nhà em sau khi gặp em ở Hàn Quốc 1 năm, bố mẹ em đón tiếp tôi một cách tận tình. Trung Tín, chàng trai từ lúc nào đã trở thành sinh viên đại học Bách khoa TP. Hồ Chí Minh đang học hành chăm chỉ với ước mơ trở thành một lập trình viên, không biết bây giờ em đang ở đâu và làm gì nhỉ?

Tôi xin cảm ơn vì đã có thể bước đi cùng nhiều nhân vật chính trong quá trình hồi phục trên con đường của Sunny, và có thể nhớ được những nụ cười rạng rỡ đó. Vài năm trước tôi cũng đã xây dựng gia đình và đang cùng bạn phối ngẫu của mình học cách cùng nhau bước đi. Tôi sẽ luôn nhớ đến những người của Sunny Korea và mong rằng tấm lòng của mình có thể được gửi gắm trong trang giấy ngắn ngủi này. Ước mong rằng hành trình tìm lại sự sống sẽ trở thành một hành trình hạnh phúc và niềm hạnh phúc đó sẽ luôn được tiếp nối bằng tình yêu vô tận.

Cùng với gia đình Nguyễn Trung Tín năm 2014

Những đứa trẻ nhận được sự sống quý giá hơn cả mọi thứ trên đời. Tôi cầu nguyện cho các em lớn lên khoẻ mạnh, trở thành muối cho bản thân và người xung quanh, trở thành ánh sáng soi nơi tối tăm.

Giám đốc Ryo Joo Kee

Trước nhà máy Yujin Kreves Việt Nam
Ông Moon Dae Ki – Giám đốc đại diện Yujin Kreves, cùng với Ban giám đốc Sunny Korea

Việc gặp được các em nhỏ đáng yêu của các nước láng giềng như Việt Nam thông qua Sunny Korea là một điều đầy ơn phước và niềm hạnh phúc nhất trong cuộc đời của tôi.

Người khiến chúng tôi có thể thực hiện được công việc cứu người này với khẩu hiệu tình yêu thương vô hạn không ai khác đó chính là Đức Chúa Trời.

Những đứa trẻ mắc bệnh tim luôn tím tái xanh xao trước khi phẫu thuật thì sau khi được phẫu thuật, không chỉ những đứa trẻ mà ngay cả bố mẹ của chúng cũng tìm lại được sinh khí và nụ cười. Khi nhìn thấy quang cảnh đó thì không gì có thể so sánh được với niềm vui lúc này.

Chúng ta có thể cứ thế sống như những người xa lạ ở mỗi nước khác nhau và có thể không bao giờ biết đến nhau, nhưng tôi nghĩ rằng cuộc gặp gỡ của chúng ta thông qua Sunny Korea là một mối nhân duyên thật sự đáng quý. Tôi mong rằng những đứa trẻ tìm lại được sự sống, lớn lên khoẻ mạnh nhờ Sunny Korea sẽ trở thành những chủ nhân tương lai của đất nước Việt Nam. Và tôi cũng cầu nguyện thông qua sự phục vụ và chia sẻ tình yêu thương mà các bạn đã nhận được từ Sunny Korea và cũng sẽ được truyền ra những nơi khác.

Đức Chúa Trời biết tất cả và sẽ đẹp lòng với tình yêu thương sâu đậm và sự quan tâm mà chúng ta đã đổ ra cho những đứa trẻ này.

Tôi mong rằng một lúc nào đó có thể nhìn thấy những hình ảnh lớn khôn của những đứa trẻ với đôi mắt tròn xoe long lanh ngày nào. Được gặp lại bọn trẻ là một điều đầy ơn phước đối với tôi.

Xin cảm ơn!

Chủ tịch điều hành Ha Sook Ran

Gửi Trần Văn Phong và Vũ A Lan,

Chào hai em! Kể từ sau lần gặp gỡ vào năm 2010 đã 10 năm trôi qua rồi. Có lẽ Trần Văn Phong đã trở thành một chàng thanh niên rắn rỏi và Vũ A Lan cũng đã trở thành một cô bé đáng yêu. Mỗi nhân duyên với Sunny Korea được bắt đầu, rồi hai em đến Hàn Quốc để phẫu thuật, sau đó đi tham quan Hàn Quốc với một thân thể khỏe mạnh. Mới đó mà 10 năm rồi, thời gian trôi qua thật nhanh. Khi nghĩ rằng các em đang sống rất hạnh phúc và khỏe mạnh ở Việt Nam thì tôi thấy rất biết ơn. Mặc dù bây giờ tôi gửi lời chào đến các em qua cuốn sách này nhưng trong một tương lai không xa, tôi mong sẽ gặp lại các em ở Việt Nam và cùng nhau hồi tưởng lại quá khứ và có thời gian vui vẻ cùng nhau. Khi đã có mỗi nhân duyên với Sunny Korea thì chúng ta lúc nào cũng là một gia đình. Mong cho các em sau này cũng luôn sống hạnh phúc và khỏe mạnh.

Giám đốc Kevin Moon

Mong rằng các em sẽ sống với sự biết ơn vì mặc dù sinh ra đã mang căn bệnh hiểm nghèo nhưng gặp được Sunny Korea và được sống với một cuộc đời mới khỏe mạnh. Việc có được sức khỏe về thể chất cũng quan trọng nhưng mong rằng các em trở thành những người vui hưởng được niềm vui khi sở hữu sự sống đời đời.

Tôi cầu nguyện rằng các bạn sẽ lớn lên trở thành những người tài giỏi, trở thành những người gửi đi tình yêu mình đã nhận được cho người khác.

Giám đốc Choi Jung Ae

Các em nhỏ thương mến, cầu mong các em luôn khỏe mạnh, thành công trong mọi việc các em làm, cũng như linh hồn các em luôn hoàn thiện. Mong cho các em vượt qua những đau đớn, hồi phục sức khỏe và tiếp tục sống. Hy vọng trong tương lai, các em luôn cảm tạ tình yêu và ân huệ của Thiên Chúa trong mọi hoàn cảnh, xác tín niềm tin vào Chúa Giê-su, tiếp tục sống một cuộc sống tràn đầy niềm vui và niềm cảm tạ, trở thành một người trung thực, có ích cho xã hội cho dù các em ở bất cứ nơi đâu, làm bất cứ việc gì. Chúc các em nhiều sức khỏe và sự may mắn.

Giám đốc Oh Hye Sun

Bởi những bước chân tình cờ của Sunny Korea mà tôi được nhìn, được nghe, được biết về công việc điều trị cho những trẻ em Việt Nam mắc bệnh tim.

Công tác phẫu thuật cho trẻ mắc bệnh tim bẩm sinh là công việc mà Sunny Korea cũng như nhiều người đã đồng lòng thực hiện. Mong rằng khi nhìn những công việc cứu người như những kỷ tích này, những đứa trẻ sẽ biết ước mơ, biết chấp nhận thử thách và trưởng thành. Tôi hy vọng vòng tuần hoàn tốt lành đầy ý nghĩa này sẽ không ngừng được tiếp tục.

Cũng xin nhớ đến những quý vị đã vất vả nỗ lực cho công tác này. Mong cho những gia đình có trẻ mắc bệnh tim sẽ tìm lại được trái tim khỏe mạnh, tìm được ước mơ của mình và cũng tiếp tục chung tay thực hiện vòng tuần hoàn tốt lành.

Giám đốc Choi Jung Nam

Hai mươi năm là một quãng thời gian dài

Hwang Myeong Deog
Giám đốc

Hai mươi năm là một quãng thời gian dài. Trong suốt thời gian qua, những em nhỏ và gia đình đã đến Hàn Quốc

luôn nhớ đến tôi là cô Hwang thì bây giờ tôi đã là bà Hwang của 3 đứa cháu. Và những em nhỏ mắc bệnh tim cũng đã trở thành những thanh thiếu niên trong độ tuổi 10, 20 tuổi, cũng có những bạn đã trở thành những ông bố, bà mẹ.

Sunny Korea của chúng tôi được bắt đầu vào năm 1982 tại Seoul Hàn Quốc và bắt đầu công tác thiện nguyện tại Việt Nam vào năm 2000 bởi sự hỗ trợ của Yujin Kreves có trụ sở tại TP. Hồ Chí Minh. Sunny Korea đã có kế hoạch thành lập bệnh viện miễn phí. Đà Nẵng mà lúc đó tôi đến bởi sự giới thiệu của đại sứ quán Hàn Quốc tại Việt Nam, là một thành phố ở miền trung và phát triển chậm hơn Tp. Hồ Chí Minh hay Hà Nội. Tôi đã không thể tưởng tượng được một Đà Nẵng phát triển như bây giờ. Trong khi đang thảo luận để thành lập bệnh viện miễn phí tại Đà Nẵng, tôi được biết có những đứa trẻ mắc bệnh tim bẩm sinh có thể sẽ chết vì không có tiền để phẫu thuật. Ngay lập tức Sunny Korea đã hợp tác với bệnh viện tim ở Hàn Quốc, và mùa đông năm 2001, ba đứa trẻ ở Đà Nẵng với lời mời từ Hàn Quốc đã được nhận hỗ trợ phẫu thuật miễn phí. Đây là điểm khởi đầu công tác yêu thương của Sunny Korea và nó đã kéo dài được 20 năm.

Trong thời gian qua, trải qua 97 lần 238 em nhỏ đã đến Hàn Quốc để phẫu thuật và tìm lại được sự sống.

Sunny Korea được bắt đầu với tấm lòng thiện lành muốn truyền tải tình yêu thương của Đức Chúa Trời đến với những người lân cận đang cần sự giúp đỡ. Hai người con trai của chủ tịch Ryo Joo Kee – người sáng lập – đó là ông Moon Young Kee – chủ tịch của Sunny Korea và ông Moon Dae Ki – giám đốc đại diện của doanh nghiệp Yujin Kreves đã mở rộng thị trường đến Việt Nam và theo ý muốn của mẹ mình, ông trả lại những lợi tức thu được qua việc kinh doanh cho địa phương và để truyền đi tình yêu thương của Chúa, ông thành lập Sunny Korea tại Việt Nam. Năm 2001, lần đầu tiên, khi 3 đứa bé cùng với mẹ mình được đến Hàn Quốc, lúc đó ở Đà Nẵng không có chuyến bay thẳng đến Hàn Quốc nên họ đã đến nhà máy của Yujin Kreves tại Tp. Hồ Chí Minh, rồi với sự giúp đỡ của giám đốc Moon Dae

Ki, họ lên chuyến bay đi Hàn Quốc. Doanh nghiệp Yujin Kreves vẫn luôn luôn giúp đỡ và hỗ trợ toàn diện trong công tác của Sunny Korea trong suốt 20 năm qua, dù việc kinh doanh gặp thuận lợi hay khó khăn.

Trong suốt thời gian qua, nhờ vào sự phát triển kinh tế không ngừng của Việt Nam, giờ đây việc phẫu thuật tim bẩm sinh đã có thể thực hiện ngay tại địa phương. Sunny Korea hợp tác với Yujin Kreves hỗ trợ để những trẻ em Việt Nam mắc bệnh tim bẩm sinh nhưng gia đình khó khăn về kinh tế có thể được phẫu thuật miễn phí tại bệnh viện địa phương. Nếu có những gia đình có em nhỏ mắc bệnh tim bẩm sinh mà không được phẫu thuật kịp thời do khó khăn về kinh tế, thì việc truyền đi tình yêu của Đức Chúa Trời và việc cứu người vẫn sẽ được tiếp tục.

Nhân dịp kỷ niệm 20 năm công tác phẫu thuật miễn phí cho những trẻ em mắc bệnh tim bẩm sinh Việt Nam, tôi rất muốn gặp lại những em nhỏ đã được phẫu thuật và trở về trong suốt thời gian qua. Tôi rất băn khoăn và nhớ chúng. Trong suốt gần một năm qua, tôi đã đến thăm Việt Nam vài lần và nỗ lực làm việc, bởi ân điển của Chúa mà chúng tôi đã tìm lại được khá nhiều bạn. Và những bạn trẻ đó viết thư lại nên chúng tôi có thể làm được cuốn sách này. Thông qua cuốn sách này, tôi cầu nguyện rằng chúng tôi có thể gặp lại được những bạn mà mà chưa thể tìm thấy.

Các bạn trẻ! Thật sự rất cảm ơn vì các bạn đã sống khoẻ mạnh!
Tôi yêu các bạn và chúc phước cho các bạn!

Những bạn nhỏ đầy tự hào

Lee Myoung Sook
Trưởng phòng

Mùa đông năm 2002, tuyết rơi nhiều, có một ngày vẫn còn in đậm thật lâu trong ký ức của tôi. Tôi đã gặp được bốn em nhỏ tại một phòng bệnh ở Bệnh viện Sejong Bucheon, Hàn Quốc. Các em đều bị bệnh tim, ngồi đó với thân thể yếu ớt và cổ tay nhỏ xíu chưa được bằng một nắm tay. Nhưng khi nhìn thẳng vào mắt các em, thì khuôn mặt các em đầy vẻ hiếu kỳ, và nụ cười tươi của các em thật đáng yêu. Tôi học câu chào “Xin chào” với cách phát âm lạ lẫm, và rồi mỗi nhân duyên của tôi với các em nhỏ mắc bệnh tim Việt Nam đã bắt đầu. Bản thân là một người mẹ đang nuôi dạy hai đứa con, nên khi nhìn thấy những em nhỏ ấy, tôi cảm thấy thật sự đau lòng khi các em phải sống trong sự đau đớn với một cơ thể bé nhỏ. Thật may là bốn em nhỏ đã được nhập viện để điều trị, nhưng dù sao thì khi nghĩ về các em nhỏ, tim tôi luôn bị trĩu nặng.

Rồi sau đó, các em nhỏ bị bệnh tim được phẫu thuật, rồi trở về Việt Nam với dáng vẻ khỏe mạnh, khác hẳn so với lúc đến Hàn Quốc. Nhờ có rất nhiều cá nhân và giáo hội, cơ quan, sự tài trợ của bệnh viện và sự cống hiến của các tình nguyện viên, việc này mới trở nên khả thi. Việc các em nhỏ cùng gia đình đến Hàn Quốc không hề dễ dàng. Tất cả đều rất vất vả vì nguồn quỹ tài trợ có giới hạn, xin thị thực, bình an vô sự lên máy bay cùng với các em nhỏ đau yếu, duy trì tình trạng sức khỏe của các em nhỏ trong máy bay, rồi đến nơi và làm thủ tục nhập cảnh, thời tiết lạnh lẽo chưa từng tưởng tượng tới khi còn ở Việt Nam v.v... nhưng những việc đó vẫn chẳng đáng gì. Ngày các em nhỏ như những con búp bê bé xíu tím tái được đưa vào phòng phẫu thuật, tôi chỉ biết ôm chặt những bà mẹ đang run rẩy với những tiếng khóc dai dẳng, thủ thủ “Rồi sẽ ổn thôi”, và ở cùng với họ, chứ chẳng biết làm gì khác hơn.

Tôi cùng ở với họ trong phòng bệnh, khóc cũng khóc thật nhiều, và cũng có nhiều khi cười đến nỗi chảy cả nước mắt. Có lúc họ cũng gặp phải những tình huống ngặt nghèo, nguy hiểm tưởng chừng không thể về nhà được, nhưng rồi đúng lúc đó, những em nhỏ ấy lại khỏe lại một cách thật kỳ diệu, thế là những mệt mỏi chồng chất bấy lâu đều tan biến cả. Chúng tôi cứ băn khoăn mãi, không biết phải làm sao để cho các em nhỏ và những người bảo hộ có thể thoải mái hơn, thì chẳng mấy chốc đã đến ngày các em phải quay về Việt Nam. Mặc dù đã tận tâm tận lực chăm sóc cho các em trong thời gian các em được điều trị, nhưng tôi vẫn luôn thấy luyến tiếc mỗi lúc các em phải rời đi. Không biết từ bao giờ chúng tôi đã không còn là người xa lạ nữa, nên việc chia tay nhau còn khó khăn gấp mấy lần so với khi đưa các em đến Hàn Quốc. Các em nhỏ và cả những người bảo hộ đã khóc thật nhiều khi ra về.

Thời gian cứ thế trôi qua. Mỗi khi nhìn lại, tôi chỉ biết tạ ơn những ngày tháng tôi đã trải qua cùng với Sunny Korea và các em nhỏ. Quả thật tất cả mọi việc đều là ơn huệ của trời đất. Thỉnh thoảng, khi có dịp gặp lại một số em nhỏ và gia đình các em ở Việt Nam, lúc nào tôi cũng cảm thấy cảm động, giống như họ hàng thân thích được gặp lại nhau sau nhiều năm. Chẳng cần biết ai trước ai sau, tất cả đều lau những giọt nước mắt, và khi gợi nhắc lại những ký ức xưa cũ, chúng tôi lại thấy quãng thời gian đã trải qua cùng nhau là những ký ức thật đau thương nhưng cũng thật hạnh phúc. Tuy chỉ một lần gặp gỡ nhưng giữa chúng tôi đã có mối nhân duyên vô cùng đặc biệt. Các em nhỏ dù đang ở đâu hay đang làm gì, mỗi một em đều đáng khen và đáng ghi ơn. Sau này các em sẽ còn lớn lên nữa... Cầu mong tất cả các em sẽ khỏe mạnh hơn, hạnh phúc hơn, sống tiếp cuộc đời của mình, rồi đến một lúc nào đó, một ai đó sẽ trở thành một người tuyệt vời, biết chia đôi tay và hy sinh cuộc sống của mình cho những người cần đến sự giúp đỡ khác. Và tôi cũng hy vọng quyển sách này sẽ là niềm an ủi và hy vọng nhỏ bé cho các em cũng như gia đình các em.

Bệnh tim. Các em đã mạnh mẽ vượt qua quãng thời gian đầy vất vả và khó khăn đó, bản thân việc đó cũng đã khiến các em rất đặc biệt và đáng quý rồi. Và tình yêu thương của rất nhiều người đang tuôn chảy trong tim các em. Do đó tôi mong các em luôn biết trân quý thời gian, thân thể và tâm hồn của mình, và sống một cuộc sống thật đẹp và đầy ý nghĩa.

Hãy nhớ và đừng quên. Các em là niềm tự hào, và cũng là nhân vật chính của Sunny Korea. Tôi luôn ủng hộ và cầu chúc ơn lành cho tất cả những lựa chọn của các em.

Mãi ghi nhớ
những giây phút
quý báu cùng
với các em nhỏ

Ham Mi Seon
Trưởng ban

Tôi trở thành một thành viên của Sunny Korea từ năm 2016, và cho đến nay, đã trải qua một quãng thời gian dài cùng khóc cùng cười với Sunny.

Trong những kỷ ức đó, cùng với việc chuẩn bị xuất bản Heart On Again lần này, tôi đã được gặp gỡ trực tiếp cũng như gián tiếp những em nhỏ và rất nhiều những nhà hảo tâm đã cố gắng để cứu lấy những sinh mệnh trong suốt 20 năm thực hiện dự án phẫu thuật bệnh tim bẩm sinh của Sunny Korea. Theo cá nhân tôi, đây cũng là quãng thời gian thật sự vui và nhiều ơn lành khi tôi được cùng tham gia trong những câu chuyện đầy ý nghĩa ấy.

Nhìn lại quá trình từ đầu đến cuối, tôi thấy nó thật giống với câu chuyện cứu sống sinh mệnh của những em nhỏ mắc bệnh tim bẩm sinh. Có vẻ như việc đúc kết một cách trọn vẹn khoảng thời gian 20 năm vào một quyển sách đã làm cho nó trở thành một quyển sách đáng quý và có giá trị,

được tạo ra từ thiện ý của hơn mấy trăm người đã đồng hành cùng với Sunny Korea.

Việc khiến tôi thấy vui và hạnh phúc nhất trong suốt 2 năm đồng hành cùng với Heart On Again vừa qua chính là thời gian được trực tiếp gặp gỡ cùng với các em nhỏ. Được tận mắt nhìn thấy các em nhỏ ngoài đời, những người mà tôi đã thấy hàng trăm hàng ngàn lần qua những bức ảnh, những thước phim và cả những tờ bướm của Tổ chức trong máy tính và ở trước bàn làm việc của mình, tôi thật sự rất vui và lần gặp gỡ nào cũng tuyệt vời và đáng cảm tạ biết dường nào, và từng giây từng phút của sự tái ngộ ấy dường như không thể nào quên.

Tôi hy vọng các em nhỏ của chúng ta sẽ tiếp tục sống với tấm lòng thiện hảo ngày càng lớn lên trong tim mình, để chia sẻ những điều đáng quý trong cuộc sống, cũng giống như việc gặp gỡ với Sunny Korea lúc còn nhỏ, rồi chiến thắng được khó khăn to lớn là bệnh tim bẩm sinh, và có lại được quả tim khỏe mạnh.

Chân thành cảm ơn.

Cơ quan tài trợ
của Sunny

YUJIN KREVES LTD.
YUJIN VINA CO., LTD.

KREVES DEVELOPMNET
크레베스 디벨롭먼트

The Korea Heart
Foundation
한국심장재단

Save The Childern
세이브 더 칠드런

the seoul pharmaceutical
association
서울시 약사회

DY Holdings
디와이홀딩스

SHINCHON EVANGELICAL
HOLINESS CHURCH
신촌성결교회

YOIDO FULL GOSPEL
CHURCH
여의도순복음교회

Quỹ hỗ trợ y tế Hongnong
홍농의료지원재단

Trung tâm y tế cải
thiện sức khỏe
Hàn Quốc
한국보건진흥의료원

Park Chanho's
TEAM 61
박찬호장학재단

Kwangmyeong Joongang
Presbyterian Church
광명중앙교회

SEJONG HOSPITAL
부천세종병원

Konkuk University
Medical Center
건국대학교병원

SEOUL MUSEUM
서울미술관

Babonnum
바보의나눔

Lotte Duty Free
롯데면세점

Asan Medical Center
서울아산병원

SEOUL NATIONAL
UNIVERSITY HOSPITAL
서울대학교병원

Ajou University Hospital
아주대학교병원

Kakao Together
카카오같이가기

SHINHAN BANK
신한은행

Gyeonggi Intl. Medical
Association
경기국제의료협회

EWHA WOMANS UNIVERSITY
MOKDONG HOSPITAL
이대목동병원

INJE UNIVERVITY
SEOUL PAIK HOSPITAL
서울백병원

Smilegate
스마일게이트

Happybean Foundation
네이버 재단법인 해피빈

Yujin Kreves

Yujin Kreves makes constant efforts and investments to create and innovate.

Yujin Kreves was established in 1996 in Korea, and has produced tableware (cutlery - metal forks, Knives and spoons) & handbag hardware (metal accessories for luxury handbags) in HCMC, Vietnam. With more than 20 years of experience, Yujin Kreves has grown continuously based on its stable business background.

CUTLERY & Yujin 1 Factory · Kreves Factory
Lots 71-74, Road 4, Sai Gon - Linh Trung EPZ,
Linh Trung ward, Thu Duc district, Ho Chi Minh City,
Vietnam

METAL ACCESSORIES & Yujin 2 Factory
Lots 92a, 93, Road 2, Sai Gon-Linh Trung EPZ.
Linh Trung ward, Thu Duc district, Ho Chi Minh City,
Vietnam

CUTLERY · METAL ACCESSORIES & Long An New Automated Factory
Plot E1 Street No. 6 Hoa Binh Industrial Park,
Nhi Thanh Commune, Thu Thua District, Long An
Province, Vietnam

Yujin Kreves Cutlery

Beyond the best

Proud to enter the world of art dining with Robbe & Berking, Ercuis and Christofle.

KREVES Quality in Your Life

Yujin Kreves Metal Accessories

From the US luxury market to the European luxury market

In 2008, we entered the handbag accessories market and became one of the biggest supplier of accessories.

Our product range is not limited to metal accessories for handbags, but includes belt buckles, apparel accessories, and the like.

Recently, we've expanded our business to European luxury brands as well, with our core competency in stainless steel and brass forging and polishing, accumulated through premium-level cutlery production over the last over 20 years, and world-class automation machines from Italy.

Heart On Again

Ngày phát hành	Tháng 1 năm 2021
Kế hoạch và biên tập	Sunny Korea
Hiệu đính	Trần Thùy Dung - Cử nhân ngành Hàn Quốc học, trường Đại học Khoa học Xã hội và Nhân văn thành phố Hồ Chí Minh - Thạc sĩ ngành Hàn Quốc học trường Đại học quốc gia Seoul
Biên dịch	Bùi Ngọc Thủy Thương - Thạc sĩ ngành Ngữ văn tiếng Hàn trường Đại học Myongji
Phát hành	Sunny Korea
Thiết kế	Travel Graphics Co., Ltd.
Điện thoại	82-2-932-5510
Fax	82-2-3391-3661
Địa chỉ	9F., 1419, Dongil-ro, Nowon-gu, Seoul 01689, Korea
Homepage	http://www.sunnymedi.org
Blog	https://blog.naver.com/sunnyfoundation
Facebook	https://facebook.com/sunnykoreavietnam/
Email	sunnyfoundation@naver.com

HEART ON AGAIN

Endless Love over 20 years for 2001-2021

SUNNY KOREA

Quyển sách này được xuất bản với sự tài trợ của
Yujin Kreves và sự hỗ trợ của Quỹ Y tế Sunny,
Pháp nhân y tế yêu trẻ Việt Nam.